

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\K\Keith William H.,  
jr\William\_H\_Keith\_jr-2\_Zoldnerova\_hvezda.pdb

PDB Name: William\_H\_Keith\_jr-2\_Zoldnerova  
Creator ID: REAd  
PDB Type: TEXT  
Version: 0  
Unique ID Seed: 0  
Creation Date: 16.8.1973  
Modification Date: 16.8.1973  
Last Backup Date: 1.1.1970  
Modification Number: 0

## PROLOG

Ti, kdo v životě neviděli OBRa zblízka, nikdy nepochopí, jaká hrubá síla a mechanická dokonalost se tají v těchto desetimetrových obrněných velikánech. Nejmenší váží dvacet tun a dokáže se pohybovat v jakémkoli terénu a případnou překážku přeskóčit s neuvěřitelnou rychlostí a grácií. Nejtěžší OBRy váží devadesát i více tun a jsou vybaveny takovým množstvím zbraní, že jediný stroj dokáže rozdrtit celý pluk konvenční pěchoty. Pouze zoufalství žene neozbrojené a neobrněné človíčky do otevřených soubojů s těmito titány, a přesně to se stalo na Verdandi. Tato planeta změnila pána v roce 3016, kdy Kuritova armáda porazila Steinerovce ve Žňové bitvě. Jedním z požadavků knížete Kurity byla i suverenita zdánlivě nenápadné planety Verdandi, ležící na hranicích regionu, vymezeného Tamarskou smlouvou v pohraničí Lyránského svazu. Do této chvíle byla Verdandi mírumilovná planeta, země malých vesniček, roztroušených mezi modrozelenými kopci. Byl to zemědělský svět plný kávových plantáží a pralesů, pokrývajících širokou a úrodnou oblast, známou jako Silvánská kotlina, s množstvím lázeňských městeček rozestých podél tropického pobřeží Azurového moře. Hlavní město, Regis, bylo sídlem vládnoucí Rady akademiků, demokratického orgánu, voleného ze starších profesorů Regiské univerzity. Místní milice zločin téměř neznala a války, politika a mezihvězdné intriky byly verdandskému každodennímu životu na hony vzdáleny. Pak dopadla železná pěst Kuritovců a život na Verdandi se nenávratně změnil.

- Janice Taylorová, Vládci lidských osudů, Avalonský nezávislý tisk, 3031

1

Noční nebe se zataáhlo kouřem a blýskalo ohni šlehajícími z umírající vesnice. Všude se míhali lidé s uzlíčky spěšně posbíraného majetku přitisknutými k hrudi nebo nesenými v koších a jejich stíny, vrhané ohni na rozbitý chodník, byly ohromné a znetvořené. Tmou se rozléhaly výkřiky a sténání, klení a ojedinělá střelba, přehlušovaná hukotem ohně, pohlcujícího městečko Horská Vyhlička. MAD-3R Marabu se neohrabaně obrátil a namířil svá těžká předloktí na další cíl. Nápis nad širokými prosklenými okny budovy hlásal, že se jedná o prodejnu farmářských potřeb. Civilisté na chodnicích před obchodem se rozprchlí do bočních ulic. Před krámem leželo na bok převrácené hořící auto a osvětlovalo celou scénu. V jako zázrakem nepoškozených výlohách obchodu tančily odlesky plamenů. Z OBRova pravého vrhače částic se zablesklo a vzduchem mezi zbraní a budovou prolétl oslepující ionizující paprsek. Jedna z výloh se pod dotykem umělého blesku rozlétla na kusy. Pak vybuchlo cosi uvnitř budovy, pravděpodobně uskladněné pytle s hnojivem, a síla exploze zadrnčela chodníkem pod OBRovým nohama. Zbylá okna se vysypala do ulice a smřšť skleněných úlomků, rozštípaného dřeva a štěrku se zařizla do davu jako vibrační pila do nahého masa. Chvilí se zdálo, že tři horní patra budovy visí ve vzduchu, a pak se zhroutila jako domeček z karet. Na nohy Marabua stojícího o sto metrů dál zabubnoval déšť trosek a nad mrtvými těly i příšerně nařkávajícími raněnými se rozklenul příkrov kouře smíšeného s prachem. Valdis Kevlavic se ve své rozpálené neurohelmě spokojeně ušklíbl. Otočil Marabua a dlouhými skoky se rozběhl do centra městečka. Na infravizoru se míhaly zelené obrazy, zářící bílými skvrnami všude tam, kde senzory zachytily žár nesčetných ohňů. Postavičky lidí, prchajících před přízrakem Marabua, se změnil v nezřetelné zelenkavé skvrny, vířící a poskakující po celé obrazovce. Kevlavic stiskl spoušť OBRova autokanónu. Ucítil zachvění, jak zaklapl čerstvý zásobník, a zbraň, umístěná na kokpitu přímo nad jeho hlavou, začala s hromovým rachotem chrlit smrt na všechny strany. Po chodníku se rozběhly bílé blesky a drtily ty pohybující se zelené stíny s krutou bezohledností. Tohle představení by mělo regiskou centrálu potěšit, pomyslel si Kevlavic. Do Regisu totiž v poslední době docházela četná hlášení, že se Horská Vyhlička stala útočištěm partyzánů, operujících v regiské oblasti. Většina z těch zohavených mrtvol byli bezpochyby rebelové, přestože politická příslušnost těchto lidí Kevlavice naprosto nezajímala. Celé údolí od Regisu až k Silvánské kotlině a na východ k Verdanským horám uvidí, co to znamená postavit se knížeti Kuritovi. Po zničení Horské Vyhličky si zbylá města pořádně rozmyslí, jestli příště poskytnou útočiště té partyzánské chamradi. Cosi udeřilo do maličkého okénka Marabuova kokpitu, ukrytého v tlustém pancíři a na tuhém plastu zůstala naprasklá hvězdička. Kevlavic bleskurychle propočítal trajektorii střely, otočil stroj a zadíval se na infravizor. Snajpr se ukrýval v

poničené kostelní věži ve výši Kevlavicova kokpitu. Z pušky, jakési staré lovecké zbraně, se znovu zablýsklo. Další kulka se bezmocně rozplácla o OBRův průzor.

Kevlavic popohnal Marabua kupředu. Jak se tyčil nad pobořenou zvonici, uviděl ostřelovače skrývajícího se uvnitř. Byl to stěží více než chlapec, nesmírně vyděšený, ale oblečený v tu samou kamuflovanou vojenskou uniformu, jakou nosí rebelové ve verdandských džunglích. Hoch odhodil pušku dolů a zvedl ruce nad hlavu. OBRovy vnější mikrofony zachytily ječivou litanii proseb o slitování.

Nikoli poprvé si Kevlavic přál, aby měl jeho Marabu opravdové ruce. Zvolna spouštěl OBRovo levé předloktí, dokud se těžká dvojitá ruka nezastavila metr od chlapce. Pak vyštěkl do vnějších reproduktorů. OBR zařval nelidským hlasem, až se ostřelovač přikřčil. "Jménem generálního guvernéra Verdandi a vojenských sil Sjednocého Drakonisu jsi zatčen! Polez nahoru!"

Rebel porozuměl. Propletl se troskami zřícené věže a zachytil se drždadel navařených k OBRovu předloktí. Dokonce i člověk, přísahavší raději zemřít než se vzdát nepříteli, se rychle rozmyslí tváří v tvář sedmdesátitunovému Marabuovi. Pomalým precizním pohybem vytáhl Kevlavic svého vězně z trosek kostela nad ulici. Ve všech uličkách a v troskách domů okolo, za čimkoli, co dodávalo iluzorní pocit krytu, se krčili lidé a zírali vzhůru na černou siluetu obludy na pozadí hořícího města. Kevlavic se usmál. Výtečně, pomyslel si. Aby byl teror účinný, potřebuje publikum.

Marabu pomalu a pečlivě rozkopával kostel na hromadu kamení a pak přešel laserem po lidech, utíkajících před padajícími troskami budovy. Věž visící na Marabuově paži se znovu rozkrčil a prosil Kevlavice, aby toho nechal. Poslední zbytky kostela se s rachotem rozpadly v oblacích prachu.

Kevlavic jednou, dvakrát máchl masivním předloktím. Věž vyjel a ještě více se přitiskl k drždálům. Nohama naprázdno kopal do vzduchu. Kevlavic začal zvolna přibližovat ruce k sobě. Ústí vrhače částic, rozžhavené po výstřelu na farmářský obchod do běla, za sebou při pohybu zanechávalo proužek bělavého dýmu. Zajatec přišerně vykřikl, když se ho rozžhavený kov dotknul, a s řevem spadl osm metrů dolů na chodník.

Sténal a kroutil se napůl ochrnutý se zlomenou páteří. Pak na něj zvolna došlápla Marabuova noha.

2

Stejně jako pokaždé, když o tom přemýšlel, Grayson neviděl jinou možnost. Nabídka Devica Erudina byla jediná, kterou Legie šedé smrti za svůj šestiměsíční pobyt na Galatei dostala. Pokud se mu nepodaří pro svou jednotku sehnat práci, bude nucen Legii rozpustit, aby si ji jeho muži mohli nalézt mezi lépe vybavenými a většími žoldnéřskými jednotkami. Galatea byla místem, kde se najímali žoldnéři pro celý Lyránský svaz a okolí. Celé žoldnéřské jednotky nebo jejich zástupci se tu pídili po práci a na Galateu také přijížděli zástupci nejrůznějších vlád nakupovat žoldnéřské válečníky. Problém byl, že žoldnéřských sborů bylo příliš mnoho a většina nabízela kompletní prapory třiceti šesti OBRů nebo dokonce celé pluky. V čase svého přiletu na Galateu čítala Legie šedé smrti pouhých pět OBRů. Jen dva z nich, Cikádu Lori Kalmarové a Graysonova vlastního Kondora, pilotovali bojoví veteráni. Jak plynuly týdny, podepsalo smlouvu s Legií dalších pět warriorů a dva z nich s sebou přivedli i své OBRy. Síla Legie tak vzrostla na sedm. Legionářům se podařilo najmout techy a další podpůrný personál, obstarat náhradní díly k opravám a dovybavení OBRů a usilovně se věnovat výcviku.

Renfred Tor, kapitán nákladního hvězdoletu Chlouba, přijal do svých služeb dvojici stíhačů k palebné podpoře Legie ve vesmírných i pozemních bitvách. Seržant Ramage se zatím snažil změnit údernou četú Legie v jednotku skvěle vycvičenou v protiOBRí taktice. Šedá smrt nyní čítala rovných sto osmdesát šest mužů a žen, včetně posádky stárnoucí Chlouby, techů, astechů, pěchoty, kterou přivezli z Trellwanu a hrstky zkušených vojáků, které se jim podařilo najmout tady na Galatei.

Grayson věděl, že to všechno ale nebude nic platné, pokud se mu nepodaří rychle najít patrona. Jen velmi málo potencionálních zaměstnavatelů hledalo jednotku s méně než dvěma plnými falangami a už vůbec ne nově vzniklou, s jediným vítězným tažením. Po šesti týdnech Grayson téměř utratil všechny peníze, které mu věnovala vděčná vláda Trellwanu za to, že je zbavil tyranie kuritovského vévody Ricola. Poté, co zaplatil galateiské přístavní poplatky, nakoupil náhradní díly pro OBRy, palivo, jídlo, zbraně a munici - nemluvě o úplatcích úředníkům na kosmodromu, což je jediný způsob, jak přimět místní byrokraty k jakékoli činnosti - mu zbylo stěží na výplatu svých mužů. Ve skutečnosti již před dvěma týdny přestal vyplácet C-kredity a začal místo nich vydávat směnky na své jméno. Žádný kupec v Galaportu však nikdy podobnou směnku nepřijme a velmi brzo ji nepřijme ani kdokoli z Legie.

Grayson se s Erudinem poprvé setkal v jednom z nespočetných galaportských striptýzových barů. Podnik se jmenoval U MARABA, ale některý z dřívějších majitelů ustřelil M v neónovém nápisu, takže zůstalo pouze U ARABA. První kontakt s tímto mužem učinil Renfred Tor, a teprve pak s sebou přivedl Graysona.

U MARABA byla typická putyka, podobná stovkám ostatních za galaportskou branou. Z venku celá špinavá a rozpraskaná sluncem. Ze zažloutlých zdí se loupal starý bílý nátěr, kolem kterého se tetelil rozžhavený pouštní vzduch. Uvnitř byla tma a jen o málo chladněji. Zněl tady zběsilý smích, rozhovory podtrhované cinkáním sklenic a občas přerušované opileckou bitkou. Erudin seděl až úplně vzadu, dostatečně vzdálen od světla reflektorů, ve kterém se kroutily nahé tanečnice, a také od hloučků těžce vyzbrojených žoldnéřů, dělajících si bezohledně místo u baru a okolo stolu v centru místnosti.

Muž v žádném případě nevypadal jako warrior. Byl o celou hlavu menší než vysoký Grayson a blede oči mu groteskně zvětšovaly brýle s tlustými čočkami. Ty brýle jasně říkaly, že pochází z planety, která nezná technologii korneálních implantátů a korektivní chirurgie oka. Pro takovýto svět se žilo označení Lostech. ("Lost" znamená v InterLingvě "ztracený")

Lostech je svět, který se po letech nekonečných bojů začal propadat od civilizace k divošství. Slovo se používalo ve spojení s planetami, které ztratily nejvíce, protože ničení technologií a mizení vědeckých znalostí postihlo celý Vnitřní

vesmír.

Jaký úkol vůbec může Graysonovy žoldnéře očekávat na světě Lostechu?

Své myšlenky však před Erudinem skryl. Oba muži si potřásli rukou. "Vy musíte být Grayson Carlyle," řekl Erudin konverzačním tónem a povstal. Přestože působil značně intelektuálním dojmem, měl silný stisk a vypadal rozhodně. "Tady váš pilot mi o vás vyprávěl spoustu věcí."

"Hm, ale o vás mi nic neřekl, pane Erudine, takže jsem proti vám v nevýhodě."

"Občane Erudine, kdybyste dovolil, kapitáne," řekl Tor. "Je to vůdce roztomilé malé revoluce, pár desítek světelných let odsud."

Grayson povytáhl obočí. "Pár desítek světelných let" naznačovalo, že svět leží v hraniční oblasti Svazu a Sjednoceného Drakonisu. Oblasti mezi dvěma velkými rody v sobě vždy skrývaly značné napětí a udržovaly v pohotovosti žoldnéřské jednotky, obchodníky se zbraněmi i celé armády a flotily. Planety podél hranice měnily svého pána s jednotvárnou pravidelností.

"Ne, vůdce ne," řekl Erudin a posadil se. "Jsem vyslanec verdandské Revoluční rady. Bojujeme proti kuritovcům a potřebujeme pomoc... potřebujeme ji nutně."

"To asi ano," opáčil Grayson. V tomto okamžiku je přerušila mladá dívka, oblečená více do falešných šperků a peří než skutečných šatů a zeptala se na jejich přání. Tor objednal pro všechny cosi zvaného lugen koladas, ale Grayson jej přerušil a objednal si pouze sklenici studené vody. Pak se obrátil a zadíval se na ten Torův zázrak, který právě začal vyprávět svůj příběh.

Verdandi je druhá planeta soustavy Norn, sestávající se ze tří oběžnic, ale ta jména Graysonovi nic neříkala, a nebylo divu. Planet je tolik... Verdandi bývala mírumilovný svět, vysvětloval Erudin. Celý venkov se zabýval pouze zemědělstvím. Po celém Lyránském svazu byla planeta známa svou Univerzitou v hlavním městě Regisu.

"To se ale všechno změnilo," řekl Erudin. "Před deseti lety proběhla nedaleko Nornu velká drakonická ofenzíva..." Grayson přikývl. "Na Dahlgrenu, ano." Sám se této bitvy zúčastnil, ačkoli byl tehdy pouhý desetiletý chlapec. To bylo v roce, kdy se stal formálně adeptem na post warriora v pluku svého otce, Carlyleho komandech. Stále si ještě pamatoval na otcův vztek, když se v bitvě na Dahlgrenu jeden z kuritovských pluků "Světelný meč" vylodil v týle Komand. Pokud nechtěli být zničeni, museli tenkrát ustoupit. "Po ztrátě Dahlgrenu Svaz formálně postoupil několik pohraničních soustav Drakonisu, že?"

"Norn byl jednou z nich," řekl Erudin. "První, co kuritovci udělali, bylo, že založili vojenskou základnu na našem měsíci, Verdandi alfa. S obranou jsme se plně spoléhali na Lyránce. Kromě pár nákladáků jsme nikdy neměli žádnou flotilu, ba dokonce ani lodě schopné letu na náš nepřítel vzdálený měsíc."

Grayson znovu přikývl. Verdandi skutečně byl Lostech svět, jestliže byli jeho obyvatelé natolik závislí v otázce dopravy a obchodu na ostatních. Bylo mu také jasné, že kuritovci je v jejich snaze o nezávislost nebudou příliš podporovat, ale naopak přesměrují jejich závislost na Drakonis. Světy, které na nich závisely obchodně i technologicky, se bouřily jen zřídka.

Erudin se zhluboka nadechl. "Hned vzápětí vylodili pěchotu, inženýry a těžké stroje. Jejich průzkum zjistil, že Verdandi má značně bohatá ložiska některých kovů, a Drakoňané začali bez prodlení dolovat." Pokrčil rameny. "Takových věcí jsme si nikdy moc nevšíмали. Starali jsme se pouze o sebe a i nadále jsme si sami vládli. Galaktická politika i celé Nástupnické války šly vždy tak nějak mimo nás, bohužel."

Grayson stáhl rty a spíše se ušklíbl, než usmál. "Sjednocený Drakonis příliš nemiluje ideu samovlády. Dávají přednost nezištné pomoci."

"Pomoci sobě samým, myslíte," řekl Tor.

"Tak to také nakonec dopadlo," řekl Erudin. "Naše planetární síly je porazily, ale oni pouze vyslali více jednotek a zmocnili se našeho kosmodromu a Regisu, hlavního města. Vyhlásili nové volby a dohlédli na to, že jejich lidé získali většinu křesel v Radě. V Jižní poušti otevřeli doly a z mnoha vesnic do nich puškami nahnali lidi. Bránili jsme se, samozřejmě." Beznadějně pokrčil úzkými rameny. "Bránili jsme se. Bojovali jsme... ale když přivezli OBRy, už jsme se dál bránit nedokázali. Draci vypálili celá města, srovnali mnoho vesnic se zemí. Každé rodině, podezřelý z přechovávání rebelů, spálili dům a lidi poslali na jih do dolů."

"Revoluční rada nakonec rozhodla, že přišel čas hledat pomoc mimo planetu. Podařilo se mi sem proklouznout jako člen posádky jednoho z verdandských obchodníků, který naoko podporuje vládu a Drakonis, ale ve skutečnosti pracuje pro nás. Dovezl mě na Gronden a odtud jsem se již dokázal dostat sem na Galateu. Slyšeli jsme totiž, že je tady možné najmout žoldnéře a nakoupit vysílačky, zbraně a další výzbroj."

Dívka jim přinesla pití. Když pokládala sklenice, zacinkal v nich led. "To bude pět set padesát za lugeny," řekla, "a pětasedmdesát za ledovou vodu."

"Budu k vám upřímný, kapitáne," řekl Erudin chraplavě, když odpočítával peníze za pití. "Revoluční rada mě sem vyslala, abych našel menší, v bitvách zakalenou jednotku, která by dokázala vycvičit naše jednotky. Naše síly byly rozdrobeny... ztraceny, prostě nás zadupali do země, kdykoli jsme se s nimi střetli. V současné době se musíme ukrývat v kopcích a v džungli a ostřelovat Draky, kdykoli je to možné."

Erudin se zadíval do sklenice. "Ostřelování nám válku nevyhraje. To víme. Potřebujeme někoho, kdo by naše lidi shromáždil... někoho, kdo by nám ukázal, jak můžeme vlastními silami porazit tyhle hnědokabátníky. Nezáleží na tom, kolik mají OBRů, pokud povstane dostatečný počet našich lidí, žádné OBRy v celé galaxii se jim nedokáží postavit!"

"Hrdinská slova, občane..."

Erudin zrudl. "Nečekám, že by tomu mohl žoldněř porozumět."

"I žoldněři bojují z určitých důvodů, příteli, ale já se musím především starat o své lidi," řekl Grayson tiše. "Co mi ještě můžete říct?"

Zbytek nebyl příliš povzbuzující. Na Verdandi se nacházely části čtyř drakonických pluků OBRů. Přestože pouze jediný byl v plné síle, znamenalo to, že se Legie může střetnout se stovkami nepřátelských OBRů.

Ale situace nebyla tak beznadějná, jak se na první pohled zdála, jinak by Grayson jednoduše poděkoval Erudinovi za pití a okamžitě odešel. Tyto čtyři neúplné pluky byly roztroušeny po celé severní polokouli planety, kde hlídaly tucty měst a vesnic, letišť a dolů. Kuritovci také měli větší počet stíhačů, ale většina jich byla na základně na verdandském měsíci. Nakonec tu ještě bylo osm pluků "Modráků", Drakům loajální milice, řízené loutkovou vládou v Regisu.

Přestože se jednalo o tisíce pěšáků, Erudin tvrdil, že jejich morálka je nízká.

"Kolem planety není žádná blokáda," vysvětloval Erudin. "Tady kapitán vaší lodi říkal, že byste mohli přemalovat vaši výsadkovou loď, aby vypadala jako kuritovský nákladník třídy Union. Pokud tak učiníte, pravděpodobně si vás vůbec nevšimnou. Já vás navedu na přistání v oblasti Azurového moře, kde se pak můžete snadno skrýt v džungli." Jakmile bude Legie bezpečně na zemi, pokračoval, spojí se ihned s Revoluční radou. Hlavní povinností Šedé smrti bude trénink rebelů, zvláště v boji proti OBRům.

Úkol to nebyl nikterak záviděníhodný. Jednotka by měla proniknout kuritovskou blokádou a pracovat na planetě hlídané stovkami nepřátelských OBRů. Budou se muset vystříhat přímého střetu s mnohonásobně větší nepřátelskou armádou, zatímco budou učit rebely účinné obraně. Fakt, že se zúčastní krvavé bratrovražedné občanské války, ještě zvýší riziko, že je někdo prozradí kuritovcům. I kdyby svůj úkol úspěšně dokončili, jejich odlet z Verdandi bude stejně záviset na úspěchu čehosi, co vypadalo jako obyčejná rebelie. Většina žoldnéřských jednotek by o tak vysoce riskantní a nejisté misi ani neuvažovala.

Legie šedé smrti však odmítnout nemohla. Ale "AgroOBRy"! pomyslel si Grayson. Jak chtějí proboha tyto partyzáni využít své zemědělské stroje v boji?

Nakonec se přece jen dohodli. Grayson sice své pochyby zcela neztratil, ale Legie ten kontrakt potřebovala. Buď Verdandi nebo bude muset rozpustit celou jednotku a nechat všechny její členy, aby se na Galatei postarali sami o sebe.

V rozžhaveném vzduchu časného odpoledne vypadalo galateiské slunce třídy F8 jako maličký bílý kotouč. I přes strašlivé vedro panoval na kosmodromu čilý ruch, zvláště poblíž haly 12, kde se na rampě připravovala k odletu výsadková loď. Mezi lodi a prostorem haly se podle složité choreografie pohybovaly dlouhé nízké vozíky, jejichž motory kvílely námahou pod náklady barelů, vršících se na plochých korbách. Přistavní OBRy nakládaly tyto barely do lodi, kde je přebírala posádka.

Celé scéně vládł přepravní důstojník se svými asistenty. Dohlíželi na to, aby každý barel s nákladem a každá převozní paleta přišly na loď v počítačem určeném pořadí, které zaručovalo optimální rozmístění nákladu. Dva přistavní důstojníci, oblečení v khaki uniformách a hrotilých černých čapkách, pozorovali nakládání ze stínu pod lodním trupem a čas od času vyťukali tajemnou poznámku do svých notebooků. S výjimkou temných skvrn podél páteře a podpaží zůstávali tito důstojníci navzdory vedru bez poskvrnky.

Dvacetitunové Žihadlo kamuflované šedozelenými skvrnami přešlo překvapivě graciézním krokem přes rozpálený beton k hangáru č. 1 výsadkové lodi. Čtyři další OBRy již byly na palubě. Dva ještě zůstávaly v hale 12 a houf techů, ohánějících se svářečkami, polyepoxem a šedozelenou barvou ve spreji, dokončoval poslední úpravy. Všude kolem pobíhali příslušníci žoldnéřské jednotky, které výsadková loď patřila, a zběsilým tempem pracovali na přípravách ke startu.

Grayson Carlyle znovu překontroloval nestvůrně dlouhou nákladovou zprávu: palivo a náhradní díly; potraviny pro dvě stě lidí na celé měsíce; nářadí a stroje potřebné k opravám; sedm OBRů a menší hora výzbroje, s jejíž pomocí bude Legie udržovat své stroje v bojové pohotovosti a velká hora zbraní, které s nimi posílal jejich nový patron.

"Všechno v pořádku, kapitáne," řekl jeden z přistavních důstojníků a podal Carlylemu světelné pero. Zlatý odznak na límečku říkal, že je to poručík, a výraz jeho tváře napovídal, že velice znuděný. "Všechno sedí a přistavní poplatky máte zaplacené. Teď už potřebujete pouze povolení ke startu."

Grayson pohlédl na štítek připíchnutý k mužově khaki tunice. "Dobrá, poručíku Murchesone." Naškrábal své jméno přes obrazovku notebooku, zmáčkl enter a vrátil počítač i s perem důstojníkovi. "Čekáme pouze na našeho patrona.

Můj první důstojník s ním řeší ještě nějaké drobnosti. Mohu vám, pánové, zatím nabídnout něco k pití?"

Murcheson nastavil přenosovou anténu a vyslal údaje galateiské řídicí věži. "Děkuji, ne. Jsme ve službě, znáte to."

Důstojník zvrátil hlavu a přimhouřil oči proti ostrému světlu. Výsoko nad nimi dokončovali dva muži na visuté plošině nátěr, který zakryl jméno a číslo výsadkové lodi. "Takže odlétáte inkognito, kapitáne?" Oplátkou za Graysonovu pohostinnost Murcheson zdvořile projevil zájem. Hlas měl přísně neutrální, ale přátelský. Galateišti důstojníci se vůbec nestarali o to, kam nebo za jakým účelem odlétá loď s nákladem, který by stačil k rozpoutání menší války.

Přesto Grayson odpověděl opatrně.

"Jen nový nátěr, poručíku. Nechceme přece, aby si náš nový zaměstnavatel myslel, že je náš Phobos starý křáp, že?"

"Hm, když říkáte." Mužův tón naznačoval, že mladému veliteli nevěří, ale zároveň je mu pravý účel příprav srdečně jedno. "Jakmile budete připraven, kapitáne Carlyle, požádejte věž o povolení ke startu. A hodně štěstí - ať je vaše mise jakákoli."

Grayson sledoval, jak přistavní důstojník odchází ke vznášedlu, které je přivezlo od řídicí věže, a pak zvedl zrak k mužům sestupujícím právě s plošinou k zemi. Omšelé nápisy, které loď identifikovaly jako Phobos, výsadkovou loď č.2 svobodné nákladní lodi Chlouba, zmizely. Nové jméno a číslo namalují, až bude loď v bezpečí vesmíru, daleko od všech zvědavých očí. Přistavní důstojník měl pravdu. Toto bude skutečně tajná mise a čím méně lidí bude znát novou totožnost lodi, tím bude Grayson šťastnější.

Vrátil se očima k mužům a ženám tvrdě pracujícím v prudkém slunci a mimoděk sevřel ruce. Věděl, že sebelepší bezpečnostní opatření sama o sobě stačit nebudou. Problémem nebyla bezpečnost, ale to, co je očekávalo na místě

určení.

Sakra, pomyslel si. Do čeho jsem nás to dostal? Doufejme, že Erudin skutečně zná rozmístění nepřátel na své planetě, jinak kariéra Šedé smrti skončí krvavě a předčasně hned při druhém tažení.

"Kapitáne?"

Grayson se obrátil a spatřil seržanta Ramageho. Pomenší šlachovitý Trell byl jedním z mužů, kteří se k němu připojili, když Legie opouštěla Trellwan. Byl to Graysonův nejstarší a nejzkušenější voják a nyní sloužil jako velící poddůstojník všech pozemních jednotek Legie.

"Ano, Rame." Seržantovo jediné trellwanské jméno doznalo rychle dalšího zkrácení. "Jak pokračuje nakládání?"

"Podle plánu, kapitáne. Ale někteří z hochů jsou trochu... hm... vyděšení. Mezi mužstvem se šíří nejruznější fámy."

"Až bude co, řeknu jim to. Můžeš je upozornit, že mohou klidně zůstat tady, pakliže se jim náš úkol nelíbí."

Ramage se ušklíbl. "Tak s tímhle jediným si nemusíme dělat starosti, kapitáne! Jenom pomýšlení na to, že by tu mohli zůstat, by stačilo, aby se raději dobrovolně přihlásili k útoku na samu pevnost Lúthien!"

Zvuk pozemního vozidla přitáhl Graysonovu pozornost zpátky k ploše. Z vozu vystoupila vysoká atraktivní dívka ve vybledlé obnošené vojenské tunice, zaplatila řidiči a vykročila ke Graysonovi. Graysonův první důstojník, Lori Kalmarová, prokázala své nemalé schopnosti warriora chabrou obranou Rokliny hromu na Trellwanu. V tuto chvíli však vypadala značně zachmuřeně.

"Problémy?" zeptal se.

Lori prudce zavrtěla hlavou. "Ne, skutečně měl peníze. Všechno je zařízeno přes Comstar. Jediné, co teď potřebujeme, je povolení ke startu a můžeme letět."

Tak. A byli v tom. Grayson nikdy nepochyboval o Erudinových slovech. Viděl vzorky lehkého, matného, šedého kovu, vyslechl si Erudinův výklad, že vanad je na některých světech docela běžný nerost, ale na Galatei se nenalézá. Proctor Comstaru již analyzoval náklad rudy, který se Erudinovi a jeho lidem podařilo propašovat z Verdandi, a určil jeho hodnotu na volném trhu na téměř milión C-kreditů. Část této sumy posloužila k nákupu zbraní a výstroje, které verdandské revoluce zoufale potřebovala. Tento náklad Tor na planetu převezle společně s Legií. Grayson muže se sovíma očima ujistil, že zbytek peněz za vanad postačí k zaplacení kontraktu s Legií i Torovou lodí. Podepsáním konečné smlouvy a uložení peněz v kanceláři Comstaru na Galatei byl vyřešen poslední problém. Mise začala.

Lori z toho ale zjevně žádnou radost neměla. A popravdě ji neměl ani Grayson. Neustále se týral pochybami o šancích Legie, poté co na Verdandi přistanou. Chloubka je vysadí na bodu skoku soustavy Norn. Pak okamžitě přeskočí do jiného systému a Legie zůstane naprosto sama. Pokud revoluce uspěje, bude vše krásné a v pořádku. Ale jestli selže...

Grayson znovu pohlédl na rozpálené bronzové nebe. Kuritovci nikdy příliš neoplývali milosrdenstvím k zajatým žoldněřům, podporujícím protivníka, zvláště ne takového, který se odvážil vzpoury proti samotnému pánu

Sjednaceného Drakonisu. Smlouva s Verdandi byla do slova a do písmene akcí "hop anebo trop".

Šance tu byla, to Grayson věděl, ale nic víc. Co si pomyslí ostatní, až jim to řekne? A znovu, do čeho je to vůbec vede? Budou ho vůbec následovat? Přestože si žádná vojenská jednotka nemůže dovolit luxus demokracie, žoldněřské útvary většinou poskytují svým členům větší možnost rozhodovat o svém osudu, než je tomu u pravidelné armády. Mnoho smluv nebylo naplněno a mnoho válek bylo ztraceno jenom kvůli tomu, že žoldněřská armáda svou práci odmítla, přestože její velitel již uzavřel kontrakt. Graysona nyní nejvíce trápilo, že Erudinův návrh vypadal ze všeho nejvíce jako dokonalý návod k hromadné sebevraždě.

Zdálo se, že mu Lori čte myšlenky. "Nemyslím, že jsme měli jinou možnost, kapitáne."

Usmál se, přestože ho to stálo značné přemáhání. Téměř... téměř natáhl ruku a dotkl se jí, ale chlad v jejím hlase mu v tom zabránil. Po Trellwanu slíbil, že jí dá čas. Lori, co se to mezi námi stalo? Byli jsme si tak blízko... tenkrát...

Okamžitě ty myšlenky zapudil. Jako by i tak neměl dost problémů. Podařilo se mu udržet lehký tón. "Máte pravdu. Buďto umřeme hladu na Galatei nebo zůstanem trčet na Verdandi. Ale to nám situaci vůbec nezjednodušuje, že? Společně na nás příliš mnoho lidí."

Je-li pravda, že ideální špión má problém upoutat pozornost vrchního v restauraci, pak by jím jistě byl i bezvýrazný muž ve středních letech v uniformě nižšího přístavního důstojníka. Během rozhovoru o povolení ke startu s kapitánem Carlylem stál celou dobu po boku poručíka Murchesona a neřekl ani slovo. Přesto však Syneson Lon pozorně poslouchal a doufal, že Carlyleovi uklouzne nějaká poznámka o jeho plánech či cíli letu. Byl to on, kdo Murchesona upozornil, že Phobos odlétá v přestrojení, protože si myslel, že se o tom poručík zmíní a mladý kapitán se pak prořekne. Existovali lidé, mocní lidé, kteří se velmi zajímali o mladého velitele žoldněřů, jakož i o to, kam nyní se svými muži směřuje. Lon se opřel o zvukovou bariéru nedaleko haly 12 a zadíval se na výsadkovou loď Phobos malým, ale výkonným dalekohledem.

Špión již o Carlyleovi a jeho jednotce získal slušné množství informací. Věděl o staříčkém nákladním hvězdoletu Chloubě, kotvícím v zenitu na bodu skoku i o jejím kapitánovi... Renfredu Torovi. Věděl o každém z warriorů, který během posledních týdnů podepsal smlouvu s Legií šedé smrti a byl si vědom i Carlyleových setkání s tím chlápkiem Erudinem v hotelu Starspan. Lonovi se ale stále ještě nepodařilo zjistit, odkud Erudin přichází, a to ho velice trápilo. Erudinův domov byl totiž bezpochyby místem, kam nyní mířila Šedá smrt. Až dosud bylo jediným špiónovým vodítkem, že OBRy Legie byly kamuflovány pro svět džunglí a hlubokých pralesů.

Když vedle velitele Legie zastavilo vozidlo s Lori Kalmarovou, zaostřil Lon svůj dalekohled na ni. Papíry Kalmarové říkaly, že se narodila na Sigurdu, planetě v jakémsi periferním loupeživém království, kde žila, dokud se na Trellwanu nesešla s Graysonem. Lon se usmál a pomyslel si, že rozhodně stojí za pohled.

Dotkl se tlačítka a dalekohled zaostřil na tváře hovořících důstojníků. Viděl, že Kalmarová má obavy. Přestože byl jeho dalekohled vybaven zařízením zaznamenávajícím pohyby rtů pro pozdější zpracování, špión sám měl dlouhou praxi a byl pravým mistrem v odezírání. Z jeho úhlu pohledu bylo nesnadné uhádnout Lořina slova, ale Carlyleho viděl

dokonale.

"Máte pravdu," říkal. "Bud' to umřeme hladu na Galatei nebo zůstanem trčet na Verdandi." Viděl ta slova tak zřetelně, jako kdyby je opravdu slyšel. Široce se usmál a odložil dalekohled.

Nyní přesně věděl, kam Legie šedé smrti odlétá.

Již v otcově jednotce považoval Grayson štábní porady za zbytečné, protože šéfové různých sekcí se na nich s neměnnou pravidelností dohadovali o věcech, které mu připadaly nekonečně otravné. Většinou to bylo o penězích, které ho tehdy vůbec nezajímaly. Nyní, když pochopil, jak důležitý je pro žoldnéřskou jednotku stálý příjem, litoval, že na otcových poradách nebyl pozornější. Přesto ale porady nenáviděl.

První svolal do společenské místnosti Phobosu, která mu sloužila jako štábní centrum. Kromě samotných setkání štábu také nesnášel formálnost, kterou si v podobných situacích osvojila většina vojenských velitelů. Devět mužů a žen naplnilo místnost a zaujímal je svá místa, ale Grayson zůstal sedět a snažil se vypadat uvolněně. Bylo mu jasné, že jeho pocit napětí vyplývá z toho, jak málo ví o většině lidí ve vedení Legie. S výjimkou Lori Kalmarové, seržanta Ramageho a Renfreda Tora byli ostatní naprostí cizinci. Zatímco studovali smlouvu, Grayson je bedlivě pozoroval.

Davis McCall byl velký, přátelský Kaledoňan s nakažlivým úsměvem, nesmírně hrdý na své pozemské skotské předky a se silným, většinou nesrozumitelným skotským přízvukem. Přivedl s sebou svého vlastního OBRa, šedesátitunového Střelce, kterému pyšně říkal Bannockburn.

Vedle něj seděl Delmar Clay, vytáhlý, tmavovlasý muž, který nikdy nemluvil o své minulosti kromě toho, že byl členem Hansenových drsníků. Stále ještě nosil známou drsníckou bojovou bundu, bez označení hodnosti. Co bylo důležitější, Clay měl také svého vlastního OBRa, padesátipětitunovou Lasici.

Hassan Ali Khaled byl tmavší, tišší a ještě nemluvnější než Clay. Jednou ale v soukromém rozhovoru přiznal, že většinu života strávil jako ikhwan, neboli bratr, obávaných Saunmatských komand na své rodné planetě Shaul Khala. Grayson již o Saurimatu slyšel. A který warrior ve Vnitřním vesmíru ne? Rychlá smrt a skupina má pověst podobnou válečným bratrstvům staré Země, jako byli nindžové nebo asasini. Khaled pilotoval volné Žihadlo Legie.

Nejmladší členové týmu byli Piter Debrowski a Jaleg Yorulis, zvláštní to dvojice. Debrowski byl vysoký, štíhlý Slovan se světlou kůží i vlasy a Yorulis byl malý, statný a černovlasý. Přestože neměli žádné bojové zkušenosti, oba uměli řídit OBRa, a proto se Grayson rozhodl, že jim dá šanci. Určil pro ně dvě ukořistěné Vosy.

Na nejvzdálenější straně stolu seděly pohromadě dva nejnovější přírůstky Legie, Jeffric Sherman a Sue Ellen Kleinová. Právě včera je Tor objevil v jednom z galaportských barů. Přežili jako jediní ze své letky stíhačů opuštěné na lyránské planetě Sevren v boji proti mnohonásobné přesile. Když byla jejich zničená jednotka vyškrtuta z lyránských seznamů, odebrali se na Galateu a hledali žoldnéřskou jednotku, která potřebovala vzdušnou podporu. Nejlepší na tom bylo, že oba měli své zjizvené, ale naprosto funkční stíhače Chippewa s sebou. Jedna z výsadkových lodí Chlouby byla konstruována k převozu stíhačů, a tak byly oba okamžitě umístěny do předního skladu Phobosu. Erudin trval na tom, že drakonická blokáda Verdandi nebude klást žádný odpor, ale přesto byl Grayson spokojený, že s nimi stíhače budou. Jako poslední seděla mezi kapitánem Torem a Ramagem Ilse Martinézová, krásná černá žena, Torův první důstojník a šéfpilot výsadkové lodí. Přestože Martinézová pracovala s Torem posledních pět let, Grayson ji ještě dobře neznal, protože v době trellwanského tažení byla na palubě Chlouby. Ačkoli byla hlučná a vyzývavá, Grayson věřil Torovu prohlášení, že Martinézová je nejspolehlivějším pilotem výsadkové lodí, kterého zná. Dobrovolně souhlasila - jestli se tak dá vůbec nazvat její hlasité naléhání - že proveze Šedou smrt kuritovskou blokádu na Verdandi.

Grayson je všechny pozoroval při čtení smlouvy a narůstal v něm nepříjemný pocit. On sám byl vychován v uzavřeném žoldnéřském pluku, který se mu stal velikou rodinou a jeho otec byl její hlavou. Přestože nováčkům vždy chvíli trvalo, než byli ostatními přijati, nakonec se pokaždé stali právoplatnými členy rodiny. Nyní byl Grayson hlavou své vlastní rodiny. Z příliš mnoha nováčků nebyl nikterak nadšený a ani oni nebyli příliš nadšeni z něho. To se bude muset změnit. A rychle. Pokud mají věřit jeho velení v bitvě a on jim při vykonávání rozkazů. Tato parta cizinců musí být přetavena na bojeschopnou jednotku, jejíž členové se jeden na druhého mohou naprosto spolehnout.

Zašustily papíry, všichni odložili své kopie smlouvy a zvedli oči ke Graysonovi. Pátral v jejich tvářích po známkách emocí, ale nenašel nic. McCall se šklebil, což nebylo nic neobvyklého. Yorulis si vyměnil s Debrowským nějaký soukromý vtípek.

Dobrá, pomyslel si Grayson, už tu řeč déle odkládat nemohu.

"Řekl jsem vám všechno, co o naší pozvánce vím," řekl. "Je toho ztraceno málo. Na svých kopiích smlouvy máte podmínky naší dohody s občanem Erudinem."

"Jo," řekl McCall. "Senězdá, že zmešci poťán v'noji."

Grayson zdvihl obočí. Nikoli poprvé jej napadlo, jestli vůbec budou velkému Kaledoňanovi rozumět na bitevní frekvenci.

"Jak říkáš, McCalle, alespoň myslím." Z několika míst okolo stolu se ozval dušený smích a Grayson se trochu uvolnil.

"Zdá se, lidi, že půjde o pěkně drsnou akci. Naším úkolem bude zorganizovat a vytrénovat armádu vzbouřenců, která strávila posledních deset let tím, že se na planetě zvané Verdandi nechávala nakopat do zadku. Smlouva hovoří o minimu devíti set hodin strávených v soustavě s tím, že podle situace projednáme s Revoluční radou případné prodloužení. Jedním z požadavků je vyhýbat se kontaktu s nepřítelem, pokud to bude možné, ale všichni víme, že se jedná o prázdný slib. Pokud narazíme na drakonické OBRy, budeme muset bojovat, smlouva nesmlouva."

"Platební podmínky jsou celkem dobré. Byli jsme najati, abychom převezli občana Erudina a materiál, který zde na Galatei nakoupil na Verdandi, a zůstali tam a trénovali jeho lidi v taktice boje s OBRy i proti OBRům po devět set hodin. Občan Erudin uložil sto padesát tisíc C-kreditů jako zálohu v kanceláři Comstaru tady v Galaportu. Tyto peníze můžeme používat na naše výdaje a po úspěšném splnění naší smlouvy dostaneme dalších šest set tisíc C-kreditů."

"Dobré?" Delmar Clay se zatvářil kysele a mávl rukou. "Sedm set padesát tisíc rozdělených mezi více než sto osmdesát lidí jsou dobré podmínky? To je okolo čtyř tisíc pro každého... jestli se vůbec dostanem zpátky, abychom je mohli utratit."

"Ha! Nedostanem ani to, Dele," řekla Ilse Martinézová a výmluvně si přejela prsty po hrdle. "Naše náklady se odečtou jako první, nezapomeň!"

Piter Debrowski se naklonil kupředu a nedočkavě zamnul rukama. "Hele, pořád je to víc, než bysme dostali za sezení v galaportskejších barech!"

Mladické nadšení v Debrowského hlase Graysona až zabořilo, přestože byl hoch pouze o tři roky mladší než on sám. Debrowski a Yorulis představovali při stmělování jednotky zvláštní problém. K Legii přišli oba společně. Oba trénovali s lyránskými pluky, ale žádný nebyl natolik dobrý, aby si ve svém pluku zabezpečil řádné místo. Po měsících neúspěšných zkoušek se oba vydali na Galateu. Yorulis z Morningside, Debrowski z hlavního města Svazu Tharkadu. Setkali se spolu na Galatei a dali se dohromady v naději, že se tím jejich šance na získání místa zdvojnásobí. Grayson v jejich tvářích viděl stěží skrývanou dychtivost. Toto byla jejich příležitost, možná poslední, a bylo jasné, že se budou chtít předvést v co nejlepším světle. Největší otázkou ale zůstávalo, jak se zachovají ve své první bitvě. To je konečnou skutečný závěrečný test každého warriora.

Grayson se zaklonil a rozhodil ruce. "Nikdy jsem vám nesliboval bohatství. Pokud s těmi lidmi zůstaneme více než devět set hodin... pokud se nám podaří porazit drakonické síly... možná usmlouváme více. Ale teď už to lepší nebude." Clay si odfrkl. "Erudin měl s sebou tři čtvrtě milionu a vyletěl si na nákup žoldnéřů?"

"Měl také další vydání, pane Clayi. Jeho materiál se teď nakládá na Phobos." Grayson se rozhlédl po ostatních a chvíli se pohledem zastavil u Lori, která stále ještě studovala smlouvu. "Tohle je vaše poslední šance si to rozmyslet... kdokoli z vás. Pokud se vám podmínky nelíbí, pokud se vám nelíbí náš úkol, řekněte mi to nyní."

Yorulis se zasmál. "Nám to připadá velkolepé, kapitáne! Počítejte s náma!"

Grayson natočil židli a pohlédl do tváře dalšímu z nováčků. "A co vy? Khaled?"

Až do této chvíle vypadal vedle Hassana Ali Khaleda uzavřený Delmar Clay jako žvanil. Khaledovy oči s těžkými víčky vypadaly téměř jako ještěřčí. "Nejsem tu, kolarasi, abych vám radil. Máte můj podpis. Půjdu, kam rozkážete."

To nebyla příliš uspokojivá odpověď, ale Grayson věděl, že od tohoto muže nejspíš žádnou jinou nedostane. Khaled byl rozhodně neznámý faktor v jeho štábu. Nech to být, řekl si. Zadíval se přes stůl na Shermana a Kleinovou. "Co vy dva?"

"Jdeme do toho s vámi, kapitáne," řekl Sherman. Grayson si všiml, že mladý muž vzal Sue Ellen za ruku. Píchlo jej u srdce a krátce se po straně podíval na Lori, ale ta se mu vyhnula očima.

Romance a OBR spolu nejdou dohromady, pomyslel si nevesele. Na vztah těch dvou si bude muset dát pozor. Nebo že by ho jenom trápilo, jak se od něj Lori odtáhla? Pořád jejím důvodům nerozuměl, jen tomu, že ho požádala o čas. Nic ti do toho není, říkal si, pokud to nezačne ovlivňovat chod jednotky. Pak mi do toho něco zatraceně bude!

"Poručíku Martinézová, jak dlouho vám budou trvat přípravy ke startu?"

Pilotka výsadkové lodi se ušklíbla. "Mužem se zvednout třeba hned, kapitáne... hned jak si náš nový zaměstnavatel naloží ty své drahocenné krámy. OBRy jsou všechny na palubě a ukotvené a nádrže jsou plné. Řekla bych, tak deset hodin."

"Slyšeli jste, lidi, máte deset hodin na rozmyšlenou. Seržante Ramage, kapitáne Tore... probrali jste tuto otázku s vašimi lidmi? Dobrá. Budu chtít konečnou zprávu z každé sekce nejpozději v T mínus dvě hodiny. A teď se podívejme na mapu Verdandi..."

Nakonec se žádný ze sto osmdesáti šesti členů Legie šedé smrti nerozhodl zůstat na Galatei. Vyhledky na jakýkoli další kontrakt byly prakticky nulové. Téměř přesně o deset hodin později se výsadková loď Phobos vznesla na ohnivém sloupu k nebi a zamířila k hvězdoletu, udržovanému iontovými tryskami na zenitovém bodu skoku galateiské hvězdy. Cesta jim trvala devět dní.

Na bodu skoku byl Phobos ukotven podél jehlovitého trupu hnací jednotky Chlouby. Posádka i pasažéři zůstali na palubě s možností kdykoli využít příslušenství méně naplněného nákladáku.

Grayson našel Lori ve vyhlídkové místnosti. Malý, ale setrvalý tlak pozičních trysek ustal a Chlouba padala volným pádem do galateiského slunce, pronikavě zářícího kotouče, vzdáleného 10 AU. Teď po skasání sluneční plachty bylo možno slunce vidět. Loď se chystala ke skoku. Z dále zazníval elektronický hlas a upozorňoval, že start bude za jednu minutu.

Grayson vplul do malé místnosti a zachytil se jedné ze vzpěr. Vedle něj visela bez hnutí na držadle ve stěně Lori. Ve stavu beztlíže není žádné nahoře ani dole. Hleděli na galateiské slunce, jehož záře zastiňovala hvězdy i na vzdálenost jedné a půl miliardy kilometrů.

Bílé světlo vrhalo na Lořiny světlé vlasy stříbrné odlesky. Grayson si pomyslel, že vypadá unaveně. "Dobrý den, kapitáne," řekla Lori, ale nepodívala se na něj.

"Doufal jsem, že tě tady najdu."

Povzdychla si. "Je to... nádherná."

"Lori, co je to s tebou? Vypadáš strašlivě vyčerpaně."

Podívala se na něj. Musela se přitom otočit kolem své osy. Pod očima měla kruhy. "Ale nic, kapitáne. Řekla bych, že to bude z nevyspání."

"Moc práce?"

Neodpověděla okamžitě. "Kapitáne... " Téměř k němu natáhla ruku. "Grayi... nevím, jestli bych to podruhé vydržela."

"Ty to zvládneš, Lori." Udělalo se mu z té fráze špatně, jakmile ji vyslovil. Vůbec nevěděl, jestli to zvládne... stejně jako ona.

Grayson si nebyl jist, co se Lori na Trellwanu stalo kromě toho, že prožila hluboký a strašlivý šok. Spjoval tuto událost s kritickými okamžiky bitvy, kdy byla její Cikáda zasažena Infernem. Volala jej na jejich bojové frekvenci a on, celé kilometry daleko, ji uslyšel. Odpoutal se od ležícího OBRa, v němž seděl muž, který zavraždil jeho otce, a spěchal členitým terénem k místu, kde se jeho malá skupinka OBRů a pěchoty bránila přesile legií Rudého vévody. Jeho příchod zastihl útočníky nepřipravené, a ukončil tak bitvu. Oheň na Cikádě byl uhašen a Lori se nic nestalo. Ale změnila se. Před touto bitvou si byli velmi blízcí. Potom se stala... zůstala... vzdálená. Pokusil se k ní přiblížit před jejich odletem z Trellwanu a ona jej požádala, aby ji dal čas k vyřešení jejich problémů, k uzdravení. Výstražný hlas ohlásil start za deset vteřin. Všude kolem nich proudily strašlivé síly do hyperprostorového generátoru Chlouby. Lori uvolnila sevření na držadle a ten lehký pohyb ji nasměroval Graysonovi do náručí.

"Grayi, já..."

Skok! Výhled se jim zastřel, lehká nevolnost jim otupila smysly. Čas se zastavil, roztáhl na nekonečné nyní a okolní prostor se otevřel v zející černý chřtán...

"... se bojím."

Grayson se odtáhl, ale rukama stále svíral její ramena. Vesmír venku se změnil, diamantová zář galateiského slunce zmizela a nahradil ji ponurý svit ohromného rudého trpaslíka. To by měl být Gallwen, jejich první zastávka v dlouhém řetězu skoků, které je přivedou k Nornu.

Grayson těžce polykal, nutil se zhluboka dýchat a vyčistit si hlavu od přechodových projevů. Skok působil na lidi různě, ale jen málokdy příjemně.

"To my všichni," řekl, když dokázal znovu promluvit.

Odvrátila se, kolem hlavy se jí v nulové gravitaci vznášely dlouhé vlasy jako zlatý oblak. Ztraceně! pomyslel si. Zase fráze! Ale čeho se bojí?

Rozhodl se riskovat přímou otázkou. "Lori, byl to ten oheň? Jednou jsi mi vyprávěla, že tvoji rodiče zahynuli v ohni na... na Sigurdu."

"Nevím." V usazených očích se jí zalesklo rudé světlo. "Nevím. Mám... sny. Probudím se a už neusnu. Kapitáne, bojím se, že se příště... složím. Prostě nejsem dobrá..."

Sevřel jí ramena pevněji a přidržel si ji na vzdálenost paže. "Když budeš takhle přemýšlet, moc ti to nepomůže, ženská! Je naprosto přirozené, že jsi z toho zážitku na Trellwanu otřesená. Až budeš zase sedět v kokpitu svého OBRa, jakmile začneš dělat práci, ke které jsi byla vycvičená, budeš v pořádku. Copak si myslíš, že my ostatní se vůbec nebojíme?" Jemně se mu vymanila a odplula k dalšímu držadlu. "Já... to bude v pořádku, kapitáne, já jen potřebuju... čas."

Pohněvalo ji, že se tolik přiblížil? Možná si myslí, že za ní přišel s romantickými představami, s nadějí, že se spolu dají do řeči a že mu padne do náručí. Hm. A nebylo to tak náhodou doopravdy? Popřít by to nemohl. A ona se mu skutečně vrhla do náručí. Ale co se to mezi nimi stalo?

Asi bude nejlepší, když si zachovají profesionální odstup. Ona potřebuje čas a on zase potřebuje spolehlivého prvního důstojníka. Oba by se teď měli soustředit na nové warriorry. Jak je má zvládnout, vytvořit z nich funkční oddíl? Yorulis a Debrowski, mladí a nezkušení. Clay a Khaled, mlčenliví tajnůstkáři. McCall, silná osobnost, nebojící se vyslovit svůj názor... nesrozumitelné. Lori jako výkonný důstojník Legie mu s tímto úkolem musí pomoci.

"Potřebuješ se vyspat," řekl úředním tónem. "Promluv si s Torovým doktorem. Možná bude mít něco, co ti pomůže usnout."

Začala protestovat a Grayson zotřil hlas. "To je rozkaz! Výkonný důstojník se mi tu nebude ploužit s kruhami pod očima!"

Pokrčila rameny a obrátila se. "Ano, pane. Jak říkáte."

Sledoval, jak vyplouvá z pozorovatelný. Její otupělá odpověď ho zabořila a bylo mu jasné, že se nic nevyřešilo. A přes její krásu, přestože tak moc chtěl obnovit blízký vztah, který spolu měli před Roklinou hromu, nejdůležitější bylo, že ji potřeboval především jako velícího důstojníka. Její deprese ho děsila.

Lori se vrátila do své přeplněné kajuty na Phobosu, aniž by navštívila ordinaci na Chloubě. Již vyzkoušela různé prášky na spaní a upřímně si znechutila otupělost, kterou tyto drogy navozují, ten falešný pocit pohody a těžký prázdňový spánek.

Kromě toho žádný lék nezmírní bolest, která v ní neustále narůstala. Přiznala Graysonovi, že má strach, ale nepřiznala mu všechno. Ať si myslí, že má strach ze souboje. Stejně jako každá zdravá osoba měla strach ze smrti nebo zranění a z pekla při souboji OBRů. Jako ostatní se naučila s podobnými strachy vypořádat; jednáš a necháš svou trénovanou mysl, aby tě provedla ohlupující paralýzou strachu.

Měla strach, ale byl to strach z vlastních pocitů, nikoli ze souboje. Nejhorší na tom bylo, že si přála znovu Graysonovi věřit, obnovit blízkost, kterou spolu kdysi sdíleli, ale nějak se jí to nedařilo. Zůstávala mezi nimi bariéra a Lori věděla, že to je ona, kdo se změnil, nikoli on.

Přesto však nevěděla, jaká bariéra to je. Bála se svých vlastních pocitů, protože se neodvažovala jít příliš do hloubky při jejich analýze. Spatřila svou tvář v zrcadle na stěně kajuty a připadalo jí, že se dívá na někoho cizího.

Chlouba se vynořila na bodu skoku v zenitu Nornu, 1.28 AU od hvězdy. Norn je hvězda třídy K2, chladnější, menší a červenější než Slunce dávné Země. Krouží kolem ní tři planety a obvyklá směsice asteroidů a harampádí natahaného kometami. Před staletími tyto planety pojmenovali skandinávští osadníci podle tří sudiček ze severské mytologie. Je to neustále zamračená, horká a jedovatá Skult, vzdálená Urth, pokrytá ledovci zmrzlých čpavkových moří a metanu a mezi těmito dvěma extrémy ohně a ledu krouží Verdandi, planeta jen o málo menší než Země, obíhající blízko vnitřní hranice nornské ekozóny. Voda zde zůstává tekutá, ale dlouhé dny společně s vysokým procentem infračerveného záření proměnily většinu povrchu Verdandi v poušť.

Z bodu skoku byla Verdandi viditelná pouze jako jasná, stříbrná hvězda pod úhlem dvaceti tří stupňů. Na bodu se

vznášela Chlouba, všechny senzory v pohotovosti, pátrající po jakýchkoli známkách činnosti fúzních motorů nebo pohonných jednotek hvězdoletu. Erudin jim sice říkal, že drakonické síly na bodech skoku nemají pravidelné hlídky, ale během měsíců jeho nepřítomnosti se mnohé mohlo změnit.

Chlouba začala klouzat dolů směrem ke gravitační studni Nornu. Byla tichá, naslouchala pouze vysílání drakonických jednotek. V oblasti okolo Verdandi a jejího jediného gigantického měsíce byla značná radiová a mikrovlnná aktivita, ale prostor okolo Chlouby byl čistý. Zvolna a majestátně se do poryvů slunečního větru rozvinula lodní plachta.

Kolektorová síť v ní začala shromažďovat energii a ukládat ji do plochých akumulátorů. Hvězdolet se připravoval k dalšímu skoku.

"Nelíbí se mi to," řekl Tor. Stáli s Graysonem v dlouhé chodbě táhnoucí se celou Chloubou, v místech, kde z chodby odbočují přechodové komory, vedoucí k dokům a k dvojici výsadkových lodí. Deimos a Phobos byly obchodní nákladní výsadkové lodě, podobné svým designem a kapacitou standardním vojenským výsadkovým lodím třídy Union, používaným ve všech nástupech. Obchodní lodě jsou ovšem daleko hůře vyzbrojeny. Zbraně byly dodatečně přimontovány na špatně pancéřované boky, a tak nebyl Deimos ani Phobos zdaleka tak silný, jak vypadal.

Torovi muži se celou cestu od Galatei k bodu skoku oháněli spreji přizpůsobenými nulové gravitaci a střikali na trupy výsadkových lodí výsostné znaky Drakonisu, nová jména a čísla. Pracovali usilovně, ale přesto si nikdo z posádky netroufal hádat, nakolik bude toto maskování úspěšné. Radary a další identifikační procedury zhodnotí přibližující se výsadkovou loď daleko dříve, než k ní piloti strážních stíhačů vůbec doletí. Pokud je napadnou ve vzduchu, pak to bude vážné. Ještě na Galatei se Grayson dlouhé hodiny rozmýšlel, jestli nemá výsadkovým lodím opatřit lepší zbraně, ale nakonec mu nezbyly žádné peníze. Na přípravu této mise padly všechny finanční rezervy Legie a jediná cesta z krize vedla přes planetu pod nimi.

Nejdříve však musí prorazit drakonickou blokádu.

"Mě také ne," řekl Grayson, "ale jestli se nám podaří proklouznout na povrch, měli bychom být v bezpečí."

"Budou na stráži."

"A my budeme vypadat jako kuritovská loď třídy Union. Sice nás nečekají, ale nejspíše to budou svádět na bordel v papírech. Kromě toho určitě neočekávají, že by se někdo pokusil prorazit blokádu zvenčí."

Tor se zatvářil nešťastně. "Vrátím se pro vás. Máš tu vysílačku?"

"Bezpečně zabalenou. Přesně za 900 hodin po přistání vyšlu signál. Žádný strach, jasný?"

"Žádný strach, to říká ten pravej. Tak dobře. Já i Chlouba budeme čekat přesně na tomhle místě odtud za 980 hodin. Pak mi můžeš zavolat, co potřebuješ ... nebo přiletět osobně, pokud se dole něco šeredně pokazí." Torův výraz jasně říkal, co oba dobře věděli. Jestli bude Legie opravdu přinucena k útěku, jen těžko se tak stane podle předem napláňovaných scénářů.

Naposled si potřásl rukama a Grayson prolezl přechodovou komorou do výsadkové lodi Phobos. Tlakové dveře se za ním se sykotem zavřely a lodní interkom odpočítával poslední vteřiny před vypuštěním. Pak se nehlučně otevřela kotevní ramena ovládaná stlačeným vzduchem a Phobos odpadl od jehovitého stínu mateřské lodi. Vzdaloval se od ní rychlostí tři metry za sekundu, a jakmile byl dost daleko od trupu Chlouby a křehké, stále se ještě rozbalující plachty, vyšlehly z pozicních trysek plameny a srovnaly proud lodí s bledým fličkem Verdandi. Zaburácely hlavní trysky a loď začala padat ke svému vzdálenému cíli rychlostí zvyšující se každou vteřinu o deset metrů za sekundu. V dále za ní začala Chlouba shromažďovat energii potřebnou pro další skok do mezihvězdného prázdna. Kapitán Tor čekal tři hodiny a pak vyslal krátkou zprávičku, upozorňující čekající Draky na Phobos, přilétající k planetě ze zenitového bodu skoku.

Kvílivý jek pralesních ornitoidů zvaných chirimsimové zalétal přes travnatou náhorní plošinu až k univerzitním zahradám. Byl tak pronikavý, že bez problémů přehlušoval hluk nedalekého města Regis. Z horních věží administrativního komplexu byla džungle vidět jako nízká, nezřetelná linie na pozadí zelenkavého nebe na severu. Generální guvernér Masayoši Nagumo zvolna usrl ze své sklenky.

"Amnestie." Nagumo si slovo válel po jazyku jako by se snažil určit jeho zvláštní příchut'. Guvernér byl štíhlý muž s výraznými orientálními rysy a prošedivělým knírem, hodícím se k prokvetlým spánkům. Na sobě měl prostou černou uniformu vysokých důstojníků Sjedenocného Drakonisu. Jedinou ozdobou upnutého obleku byly symboly kana na vysokém límci a nad nimi zlatě vyšíta jména Kurita a vévoda Ricol v kruhu černočervených draků. V pouzdře na opasku nosil smrtonosný ruční laser Nakjima.

Olav Haraldssen za ním se usilovně snažil ovládnout výraz své tváře. Rudozlatou uniformu měl zdobnější než Nagumo, ale o tom, kdo je na terase sluha a kdo pán, by si nikdo netroufl pochybovat. Na hrudi měl erb Regiské univerzity. Haraldssen nebyl ozbrojen, Verdandáné v přítomnosti generálního guvernéra zbraň nosit nesměli, a ve tváři se mu jasně zračil děs.

"Ta vaše Rada skutečně navrhuje, aby byla pro ty ...netvory, vyhlášena amnestie?"

"M...můj pane, amnestie vypadá jako nejlepší řešení. Rebelové se nikdy nevzdají, nikdy nebudou souhlasit se zastavením palby, pokud jim nenabídneme slib, že je... že nebudou okamžitě povražděni...."

Nagumo se k prvnímu radnímu verdandské Rady akademiků bleskurychle otočil. Planetární vůdce pokračoval ve své řeči, ale zadržoval se a chvatně vršil slova. "Pochopitelně, vůdcové budou zajati a neprodleně předáni vašemu oddělení pro vyšetřování, aby... prostě budou vaši, ať již s nimi naložíte jakkoli...."

„Ach ano, můj učený příteli. Vůdcové budou zajati. Ale opravdu věříte tomu, že vyhlášení amnestie vytáhne ty lidi z džungle, co?"

"Pane, musíme... my se musíme alespoň pokusit lidi uklidnit."

Mužova smělost guvernéra překvapila. Haraldssen měl ruce křečovitě sevřené na bocích, neustále si olizoval vyschlé

rtý, přesto se ale odvážil Drakovi odporovat. Co se to stalo? Tohoto muže jsem vybral pro jeho spěch, se kterým vítal své nové pány. Že by se mu vracel rozum. nebo se mu dostal na kobyliku někdo z univerzitní hierarchie? Že by někdo na univerzitních fakultách opět rozněčoval plamen revoluce?

Regiská univerzita vévodila celé severní části města. Ze zahradní terasy umístěné v polovině centrální věže administrativního komplexu Nagumo viděl nejen vzdálenou džungli, ale i město rozkládající se za univerzitními zdmi. Přímě pod ním se táhl široký ústřední dvůr, podobný parku. Studenti i učitelé pohybující se mezi budovami a procházející hlavní branou do města vypadali z této výšky jako pouhý hmyz plahočící se po chodnících.

Verdandská vláda byla prazvláštní stav podobný anarchii. Fakticky vládla Rada volená z přednášejících na fakultách Regiské univerzity. Zdálo se, že tu lidé uvažují v abstraktních pojmech, jako je vzdělání, kultura a umění, a termín moc jim nic neříká. Nagumo osobně proti umění nic neměl. Univerzitní architektura se mu zdála povzbuzivá, měl rád haiku od Išara Saikakua a Matsua Bašoa a za jeden z nejdrahocennějších předmětů ve svém vlastnictví považoval olejomalbu Chesleyho Bonestella... co ale, při bozích pekla, mají tyto věcíčky společného s Mocí?

Haraldssen si Nagumovo mlčení špatně vyložil jako povzbuzení. "Lidé jsou neklidní, jsou neklidní od chvíle, kdy vaše síly poprvé přistály na planetě. Hrubé zacházení je pouze ještě více znepřátelí. Pokud bychom demonstrovali naši dobrou vůli..."

"Dobrou vůli?" Zdálo se, že se guvernér těmi slovy udusí. "Těm psům a barbarům, smradlavým pralesním zmetkům, těm pijavicím? Pah! Pokud si Haraldssene myslíš, že je hrubé zacházení znepřátelí, pak jsi na omylu. Já jim dám amnestii... stejnou jako jsem dal Horské Vyhliďce!"

"Pane..."

"Ticho!" Vypadalo to, že křehký Nagumo roste a tyčí se nad vyděšeným Verdand'anem. "Trestem za odpor proti Sjednocenému Drakonisu je naprosté vyhlazení! Rozumíš? Ty, můj bezpáteří cvičený pes, jsi vládce téhle ubohé planety... v mých rukou! Pověřuji tě úkolem rozdrtit celou rebelii, což znamená vypátrat partyzány skrývající se ve verdandských močálech a pobít je! Žádná vyjednávání, žádné nabídky amnestie. Zabíjej! Pobíjej jejich rodiny! Vypal vesnice, které rebelům poskytují úkryt a jídlo! Jestli selžeš, akademiku, já ne. I kdyby to mělo znamenat vypálení pralesů a zničení všeho života na Verdandi!"

"A -ano, můj pane!"

"Nájezdy na drakoniská kasárna a sklady, jakož i rozkádání našich zásob skončí. Ty a tvoji lidé budete od nynějška udržovat mír, nebo zakročím osobně. Pokud k tomu budu donucen, spálím celý Regis! Příkazu legiím svých OBRů, aby tu tvou drahocennou Univerzitu rozebrali kámen po kamení. Každého třetího obyvatele nechám zastřelit a celou Radu akademiků pošlu v řetězech na Lúthien jako otroky i s jejich rodinami. Já už si pořádek obnovím!"

"Samozřejmě, můj pane. Toho nebude zapotřebí. Já ... vydám okamžitě nové rozkazy. Rebelové budou pochyťáni a pobiti do posledního, můj pane..."

"Tak je vydej ... a dobře se jimi řiď. Tato planeta teď patří vévodovi Ricolovi a já jsem jeho správce. Budeš udržovat mír v mém i jeho jméně nebo tě abdikuji a začnu mír udržovat sám, i kdybych měl pověsit každého Verdand'ana a vypálit každou farmu odsud až k Azurovému moři! Ted' vypadni!"

Haraldssen vystřelil z terasy, jako by měl za patami smečku pralesních chiropsů.

Nagumo jej pohledem doprovodil a pak pokynul strážnému, který stál bez povšimnutí v jednom z rohů terasy po celý rozhovor. Strážný okamžitě odešel. Za okamžik se z dvoukřídlových dveří za generálním guvernérem vynořil plukovník Valdis Kevlavic, postavil se do pozoru a předpisově zasalutoval přitisknutím ruky k hrudi.

"Ten chlap je hlupák," řekl Nagumo bez pozdravu. "Chce, aby si ho lidé i nadále vážili a mohl přitom užívat všech výhod svého postavení."

"Možná přišel čas k jeho výměně, můj pane." Kevlavic byl obrovský světlovlasý muž. Od koutku pravého oka se mu přes celou tvář táhla zubatá jizva a její konec stáčil mužova ústa ke straně v karikatuře úsměvu. Oči měl však chladné.

"Časem, plukovníku ... teď ale ne. Právě teď ne." Nagumo se oběma kostnatými rukama opřel o bohatě zdobené zábradlí, obtačející celou terasu. Sbor pralesních zvířat neustával ve svém zpěvu. Slunce zvolna mizelo za hnědými kopci na západě a barvilo nebe do fialova. Guvernér vychutnával krásu západu slunce a dovolil, aby odplavila zbytky hněvu, který použil k pokoření Haraldssena. "Jak dopadlo tažení proti Horské Vyhliďce?"

Nagumo již odpověď pochopitelně znal, z Kevlavicových osobních hlášení i od vlastních agentů, které měl mezi plukovníkovými muži. V plucích knížete Kurity byl sledován každý.

"Poměrně dobře, můj pane. Z osmdesáti procent jsme město vypálili a obyvatelé prchli do hor. V domě jednoho z představitelů vesnice jsme objevili celkem slušné skladiště zbraní a munice. Ten chlap se i s rodinou pokusil o útěk, ale podařilo se nám je všechny pochyťat. Nechal jsem pár svých hochů, aby z nich zvolna udělali odstrašující příklad, a jejich zbytky jsem pak nechal přibít na hlavním náměstí tak, aby je vesničané našli hned, jak se vrátí. Rekonstrukce jim zabere hodně času. Nemyslím, že by kdy v budoucnu rebelové našli v Horské Vyhliďce útočiště."

"Dobrá," řekl Nagumo krátce a přemýšlel: ty jsi stejný hlupák jako Haraldssen. Jeden úspěšný nájezd jejich postoj nezmění o nic víc než jeho návrh amnestie. Povstání skončí, až budou partyzáni mrtví. Všichni!

"V našem vlastním tažení proti rebelům musíme pokračovat, plukovníku," pokračoval. "Náš plán nechat místní vládu, aby špinavou práci udělala za nás, se nevyvíjí dobře. Zatímco jste byl minulý týden pryč, podnikli rebelové tři nájezdy na naše posádky a sedm útoků na kasárna verdandské armády. Zabili osm našich pěšáků a nevím kolik místních. Útoky jsou stále častější."

"Přesto se, pane, zdá, že jejich útoky jsou náhodné a chaotické. Rebelové nemají žádné centrální velení, žádné společné plány a pravděpodobně spolu ani nekomunikují. Útočí, jen aby nás rozčilili."

"I tyto útoky musí ustát! Vévoda Ricol mně osobně nařídil, abych rebelii ukončil. Rebelie skončí... ať tak nebo tak."

"Ano, můj pane."

"Sevěme Verdandi v pěsti a stiskneme, dokud nám mezi prsty neprotečou poslední krůpěje krve. Vévoda tento svět možná potřebuje, rozhodně však nepotřebuje jeho obyvatele... alespoň ne všechny. Lidé jsou levní a dají se snadno dovážet. Dovezeme si sem své vlastní, pokud se nám nepodaří podrobit domorodce naší vůli, ech?"

"Ano, můj pane."

"Dobrá. Ještě je tu jedna věc."

"Pane?"

"Základna naší flotily na Verdandi alfa zachytila radiové vysílání a IFF kódy nákladní lodi, která se materializovala na zenitovém bodu skoku. Nikdo je neočekával, ale velitel prohlašuje, že jsou svobodná žoldnéřská jednotka najatá Sjednoceným Drakonidem. Výsadežová loď třídy Union nyní míří k planetě."

Kevlavic se zamračil. "Za jakým účelem, můj pane?"

"Nejspíše to zásobovači zase pomotali a poslali munici a náhradní díly k OBRům o něco dříve. Přesto však musíme myslet na všechno. V této chvíli jsou rebelové v bažinách pouze jako obtížný hmyz, s pomocí zvenčí by mohli vážně ohrozit náš časový plán."

"Mohli by to být lyránští nájezdníci, pane."

"Mohli, ale je to nepravděpodobné. Mohli by to také být nezávislí nájezdníci, ale ani to se mi nezdá. Jakýkoli nájezdník toužící po této planetě by musel přitáhnout s mnohem větší silou, než pojme jediná výsadežová loď. Nemůžeme si ale dovolit žádné překvapení. Hned jak loď přistane, přeletíte tam se svými muži a ujmete se organizace pozemní obrany. Výsadežová loď patřící nepřátelským silám již nesmí vzlétnout a její posádka nesmí za žádnou cenu navázat kontakt s rebely. Rozumíte?"

"Ano, můj pane."

"Výborně. Můžete jít."

Plukovník střelohbitě zasalutoval, obrátil se na patách a vypochoďoval z terasy.

Zdálo se, že pralesní chirimsimové v dáli zesílili svůj jek. Znělo to, jako by je někdo týral. Na tuto vzdálenost připomínaly jejich hlasy nářek tisíců lidí.

Generální guvernér Masayoši Nagumo potěšeně naslouchal.

Přímá vzdálenost mezi zenitovým bodem skoku a Verdandi byla 1,39 AU, něco přes 207 miliónů kilometrů. Při konstantním zrychlení 1 g, umožňujícím náhle měnit směr a zpomalovat, trvala cesta osmdesát hodin. Paluby výsadežové lodi, přeplněné lidmi, OBRy a hromadami další výstroje, neposkytují příliš možností k výcviku. Padesát mužů a žen na palubě trávilo svůj čas nad kostkami a kartami nebo se pokoušelo usnout ve stísněných kójiích. Společenská místnost působila o něco větším dojmem, ale mnoho lidí se do ní nevešlo. Zároveň to bylo jediné místo na palubě Phobosu, kde se mohl scházet celý Graysonův štáb. Většina vojáků a techů, toužících si trochu protáhnout nohy nebo využít místní čtečky mikrofiši tedy většinou nalezla dveře zavřené a na nich rukou psané upozornění "porada štábu".

Na těchto setkáních, pořádaných každých čtyřadvacet hodin palubního času, měl Grayson nejlepší příležitost pozorovat spolupráci mezi jednotlivými členy štábu a warriorry. Zároveň tu probírali nejruznější strategie a možnosti na příštích několik týdnů a ventilovali své obavy, námitky i nesouhlas.

"K tomu jste se ale zavázali," říkal právě Grayson. Jak se blížila hodina konfrontace s kuritovskou posádkou, dva novopečení piloti stíhačů Chippewa mu na těchto setkáních zabírali stále více času. Po svých zkušenostech na Sevrenu nebyli příliš ochotni spolupracovat.

"Podívej, nikdo nám neřek, že naše výsadežová loď bude nákladák s namontovaněma špuntovkama," řekla Sue Ellen Kleinová. Postavila se na svém místě za konferenčním stolem a bodala obviňujícím prstem směrem ke Graysonovi.

"Říkáš, že nás z toho dostanete, jestli půjde do tuhého, ale ve skutečnosti budeš mít problém dostat z toho svůj vlastní zadek, pokud se to opravdu zvrtné!"

"Možná máš pravdu," řekl Grayson tiše, "ale ty a poručík Sherman jste vzdušná síla Legie, tečka. Nikoho jiného použít nemohu a za deset hodin od tohoto okamžiku budu potřebovat podporu stíhačů. Žádnou náhradu tady za vás asi nezískám. Pokud se vám to nelíbilo, proč jste se nesebrali a neodešli už na Galatei?"

"Protože jsme netušili, že podepisujeme mizernou sebevražednou smlouvu!"

Jeffric Sherman, sedící vedle Kleinové, se přidal. "Domnívali jsme se, že nás najímáte jako vzdušnou podporu pro pozemní operace, kapitáne. Jako vzdušná podpora jsme vynikající a Legii bychom velice pomohli. Ale plán, jako je tenhle..." Poklepal na monitor přenosného počítače před sebou. "Nejdůležitější bude, kde nás opět naložíte."

Grayson se oběma rukama opřel o stůl. Věděl, že na výsledku tohoto jednání závisí průběh celé jejich mise... a budoucnost celé jednotky. Celý štáb až příliš dobře věděl, že Sue Ellen Kleinová a Jeffric Sherman jsou jediní přeživší z celé letky stíhačů, která se na Sevrenu utkala s dvěma eskadrami kuritovských Zabijáků, a selhání při nakládce skončilo smrtí jejich přátel, včetně bratra Kleinové. Poté, co byla jejich eskadra rozpuštěna, stali se oba žoldnéři a podepsali kontrakt s Legií šedé smrti.

Nyní oba chtěli záruky, že je výsadežová loď neponechá napospas kuritovským stíhačům.

Grayson rozpráhl ruce. "Nemohu vám, lidi, nabídnout žádnou uspokojivou odpověď. Vím, že jste dokonalí jako vzdušná podpora, a hned jak přistaneme, je mým největším přáním vás jako vzdušnou podporu využívat. Jestli se k nám ale přiblíží kuritovské válečné lodě, budu potřebovat podporu stíhačů. Souhlasím... pokud budeme vtaženi do bitvy, po celou dobu sestupu do atmosféry bude velice obtížné vás naložit. Hned jak vlétneme do atmosféry, to začne jít rychle a kapitán Martínézová nebude chtít otevřít přistávací doky kvůli možnému zásahu raketou a snížení manévrovatelnosti. Jediné, co mohu říct, je, že máte naše přistávací koordináty. Až Phobos unikne pronásledovatelům, odpoutejte se od protivníka a přidejte se k nám na zemi." Zadíval se přes stůl na Erudina, který se výjimečně účastnil porady. "Máte k

tomu co dodat, občane?"

"Pouze to, že jestli přistanete kdekoli v polární kotlině, zůstaňte u svých strojů. Naši lidé se k vám dříve či později dostanou. Draci se vstupu do džungle usilovně vyhýbají. Většinou se totiž ... prostě se utopí."

"A jak se má těma močálama pohybovat Legie se svejma OBRama?" dožadovala se Sue Ellen odpovědi.

Erudin se usmál. "Setkáte se s jedním členem naší rady, mužem jménem Erickson. On má místo ... ostrov ... všechno suchá zem a plná překvapení. Co se týče zbytku..." Pokrčil rameny. "Máme tu močály, samozřejmě, ale je tu i spousta suché země. Podél celého pobřeží Azurového moře se těží dřevo. Celá kotlina je protkaná dřevařskými cestami."

Grayson se na Erudina zamračil. Jména členů rebelské rady nebylo vhodné prozrazovat lidem, kteří se zanedlouho budou prodírat džunglemi nepřátelské planety.

Sue Ellen se posadila vedle Shermana a ten ji uchopil za ruku.

Tady je naše slabé místo, pomyslel si Grayson. Slabina celé jednotky. Ale co teď mám dělat, vstát a říct, přestaňte jeden druhého milovat pro dobro Legie?

"Máme nějakou představu o jejich kosmické obraně?" zeptala se Martinézová.

"Ještě ne," odpověděl jí Grayson. "Určitě tu mají výsadkové lodě, na verdanském měsíci ... a občan Erudin říká, že na planetě jsou stíhači. Kolik, to ovšem neví."

"Velkolepý," zašeptala Sue Ellen. "Další špinavá krvavá past..."

"To by stačilo!" Grayson udeřil dlaní ruky do stolu a celá místnost zmlkla. Nechal svá slova několik vteřin viset ve vzduchu a zadíval jednomu po druhém do očí. Zareagoval ostřeji, než původně zamýšlel, ale zpět už nepůjde. "Vy dva máte na vybranou... Bud' splníte podmínky své smlouvy s Legií, což znamená, že budete poslouchat mé rozkazy do posledního písmene, nebo to teď můžete zabalit. Pak zůstanete až do konce mise ve svých kajutách zde na palubě, zbaveni všech povinností a hodností. Při první příležitosti vás vrátíme na Galateu nebo jiné větší obchodní centrum... a do té chvíle vás Bůh chraň mi přijít na oči!"

Sherman skřížil ruce na prsou. "Říkal jste, že nás potřebujete, kapitáne."

"Ano? Já potřebuju vaše lodě, pane! Jsou sice vaším majetkem, ale jestli se mi to bude hodit, zabavím je jako vojenský kontraband a učiním je majetkem Legie!"

Kleinová se zatvářila vyděšeně. "To neuděláte! Nemáte žádné piloty!"

"To je můj problém, poručíku. Váš problém je rozhodnout se, a to teď! Budete se mnou spolupracovat, nebo vás mám zavřít?"

Chvilí ještě protestovali, ale nakonec oba ustoupili, snažíce zachovat si zbytky své cti. Budou poslouchat Graysonovy rozkazy a poletí na průzkumnou misi, jakmile se Phobos přiblíží svému cíli.

Po skončení rady zůstal Grayson sedět na svém místě, zatímco ostatní odcházeli, a přitiskl si dlaně k očím. Byl vyčerpán, tolik vyčerpán... Když oči znovu otevřel, zjistil, že Ilse Martinézová neodešla. "Dobrá, majore," řekla.

"Uvědomujete si, doufám, že ti dva měli ještě třetí možnost, ne?"

Grayson zamrkal. Její tón i úsměv byly znepokojující. Užitím čestné hodnosti majora však svému útoku ulomila osten.

Na palubě výsadkové lodi byla jediným skutečným kapitánem ona a námořní tradice sahající až k plavcům na staré Zemi neumožňovala, aby na palubě jediné lodi byli dva lidé s hodností kapitána. V takovýchto případech byl důstojník jako Grayson dočasně čestně povýšen o jeden stupeň. Věděl, že Martinézová užívá slovo "major" jako zbraň, jako nějaký druh testu, ale na tento druh her neměl ani čas ani náladu.

"Co tím myslíte?" zeptal se krátce.

"Bože, vždyť se mohou vždycky dát k protivníkovi. Dokonce budou muset, pokud se jim nepodaří dostat se zpátky na loď. Co jinýho by mohli dělat?"

"To by nikdy neudělali," řekl Grayson, ale bez vnitřního přesvědčení. Snažil se sice co nejlépe odhadnout povahu obou pilotů, ale kdo může s jistotou uhádnout, co druhý člověk udělá? "Sue Ellen je příliš zahořklá ze smrti svého bratra a ten zemřel v souboji s kuritovci."

Martinézová si přejela jazykem rty. Jako Tor, pocházela i ona z Křižanovy Ligy svobodných světů a stejně jako většina obyvatel Křižanova území měla na víčkách vytetována modrá křídla. Graysonovi to připadalo velmi zvláštní.

"Ty dva spolu spí, to víte, ne?" řekla.

Pilotčina náhlá změna předmětu hovoru Graysona podráždila. „A co?"

"Bože, jste mladěj, ne? To bude problém. Dva piloti, jediní dva, a oni se více zajímají jeden o druhého než o jednotku a vaše další plány. To se mi ztraceně nelíbí... majore."

"Vy se postarejte, abychom se dostali přes kuritovskou blokádu," řekl Grayson a hlava mu třeštila bolestí. Jak je to dlouho, co se naposledy v klidu vyspal? "O své lidi se postarám sám."

Moji lidé. Jakým způsobem se z takové Martinézové stane součást Legie? Nebo ze Shermana a Kleinové. V poslední době nebyl schopen myslet na nic jiného než na svou jednotku. Nejdřív Lořiny hrůzy a teď tohle.

Zádí kupředu, balancující na úzkém proudu světla, se Phobos blížil k Verdandi a jejímu obrovskému osamocenému měsíci. Na radaru s dlouhým dosahem již bylo vidět kuritovce, shromažďující se v místech jejich dalšího postupu. Za pouhých deset hodin se Šedá smrt poprvé střetne se svým protivníkem. A Grayson již teď věděl, že je jeho jednotka s největší pravděpodobností ztracena.

Štíhlá černá skoková loď se materializovala v temnotách nadirového bodu skoku Nornu, 1,28 AU od hvězdy. Jakmile bylo jasné, že nablízku není žádná další loď, hvězdolet rozbalil plachtu a začal se připravovat na další skok. V tu samou chvíli zamířil palubní počítač disk směrové antény na zářivý bod Verdandi a vyslal do vesmíru mikrovlnný impuls v délce kratší než jedna desetitisícina sekundy.

Po splnění úkolu začaly na palubě kurýrní lodi přípravy k návratu do tyranského prostoru. Hlášení galateiského

vyzvědače dorazí na Verdandi za méně než jedenáct minut.

Velící admirál flotily Isoru Kodo podrážděně vzhledl na štábního důstojníka podávajícího mu hlášení. "Proč mě zdržujete těmi rutinními nesmysly?"

Kapitán Powellová udržovala předpisový pozor a upírala oči ke kruhovému oknu, kde se za Kodovou vejčitou hlavou rýsovala mrtvá pláň. Jako damascénská šavle se zlatým ostřím vytínala čtvrtinu oblohy Verdandi a zakrývala svou noční stranou hvězdy. Z okrajů měsíční pláně se k planetě nahoře vzpínaly ostře bílé, zubaté skály. Měsíc Verdandi alfa byla rozbitá divočina s nízkou gravitací, tvořící ostrý kontrast ke své životem kypící planetě.

Powellová ovládla svůj vnitřní třas a vrátila svému hlasu vojenskou říznost. Admirál neměl pověst muže, který by snadno odpouštěl, na druhou stranu měl ale zase krátkou paměť. Služba na kuritovské vojenské základně na jediném verdandském měsíci byla nudná, přesto však více vyhledávaná než neustálý stres na Verdandi pod železnou rukou a výbušnou povahou generálního guvernéra.

"Pane admirále," řekla, "přilétající objekt vypadá jako výsadková loď třídy Union, ale jsou tu určité nesrovnalosti."

Kodo ji nikterak nepovzbudil, jen se zatvářil ještě ponureji, ale Powellová přesto pokračovala. "IFF vysílání z přibližující se lodi bylo na frekvenci, která se již dva standardní roky nepoužívá. Stejně tak všechny kódy. Kromě toho podle rozpisu měla nejbližší loď do systému Norn přiletět až za čtyři týdny."

"A?"

"Pane, může to být nájezdník s prošlými kódy."

"Copak jsem obklopen samými blbci?" admirál promluvil měkce, s příměsí podivu a zvolna zavrtěl hlavou. "Nemyslíte, že také rozeznám platné kódy od neplatných?" Klepl na list s hlášením konečky prstů. "Je vůbec možné, že nikdo z mé posádky nedokáže uvažovat iniciativně, používat svou vlastní hlavu? Tento hvězdolet je nezávislá nákladní loď najatá drakonickou admirálitou, aby na Verdandi dopravila náhradní díly. Již před mnoha hodinami jsem uvědomil úřad generálního guvernéra a tam s mým hodnocením souhlasili."

Kapitán Powellová rozevřela údivem oči, ale jinak se dokonale ovládla. Rozpisy přilétajících lodí byly velice pečlivě vydávány a sledovány drakoniskými přístavními úřady na každém ze světů drakonické obchodní sítě. Bylo velmi neobvyklé, aby loď se zásobami přilétaly o celé týdny dříve. Soukromé nákladní lodě pak přilétaly dokonce spíše později. Zásobovací oddělení drakonické admirality zase bylo známo svou liknavostí.

Powellová si udržela klidný a profesionální tón a přinutila se pokračovat. "Můj pane, provedli jsme pečlivou analýzu plamene přilétající lodi, jejího kurzu a nárůstu rychlosti. Vysílání z hvězdoletu říká, že se jedná o loď třídy Union, ale to neodpovídá. Loď třídy Union váží 3 500 tun a..."

"Nemyslíte, že vím kolik váží výsadková loď třídy Union, kapitáne?" Kodův hlas teď byl sametově vláčný a nebezpečný.

"O tom nepochybují, můj pane. Na... narušitel váží 3200 tun. Sice to můžeme vysvětlit lehčím nákladem, přesto však tyto nesrovnalosti považuji za natolik důležité, abyste se jimi zabýval."

"To se vám povedlo. Vaše analýza nesrovnalostí v lodní váze je mistrovská, brilantní ukázka rutinní dedukce! Ten nákladák přiletěl na rutinní zásobovací misi... trochu dříve, to je pravda, ale jedná se o rutinu! Rutinu!" Kodo potřásl šokované hlavou a nespokojeně sevřel ústa. "Vaše osobní záznamy říkají, že jste iniciativní, kapitáne. Můj komentář k vašim záznamům tuto ideu rozhodně nepodpoří. Navrhoval bych, abyste v budoucnosti té své iniciativy trochu využívala a nechala mě v klidu pracovat!"

Holá hlava se opět sklonila k terminálu na stole. Kapitán Powellová poznala, že rozhovor je u konce, a zasalutovala sevřenou pěstí k prsům. "Děkuji vám, pane admirále."

Před admirálovou kanceláří se opřela dlaní o stěnu a hluboce vydechla. Bohové vesmíru, že byl ale dneska starej plešoun v náladě!

"Kapitáne?"

"Ech?" Mladý poručík od spojařů zasalutoval, když k němu zvedla hlavu. "Co se děje?"

"Důležitá zpráva od našeho kurýra, kapitáne. Právě dorazila."

"Já ji převezmu."

Poručík jí podal list, zasalutoval a ztratil se. Powellová zprávu přečetla, zaváhala a přečetla ji ještě jednou. Tak. Tady je důkaz, že tryskový plamen, který pozorovala na svém teleskopu, nepatřil lodi Sjedenocenného Drakonisu. Patřil výsadkové lodi převážející žoldáky, letící na pomoc verdandské rebelii. To byla životně důležitá informace. Otázka zněla... "jak ji co nejlépe využít?"

Pokud zprávu předá admirálu Kodovi, ten ji může smést ze stolu nebo začne jednat, vyhlásí poplach a slízne všechnu smetanu. Na druhou stranu bylo značně nebezpečné protivit se admirálovým rozkazům, když byl v takovéto náladě.

Kdyby Koda přiskočila a uvědomila přímo Nagumovo velitelství, skončila by před válečným soudem za to, že narušila rigidní kuritovskou linii velení. Dobrá, ten plesnivěj starý bastard chtěl iniciativu, ne? Tak ji bude mít.

Powellová se napřímila a vykročila ke své kanceláři. Bez Kodova povolení sice nemůže vyhlásit na základně poplach, ale u všech vesmírnejších řítí, může tu výsadkovou loď poctit rutinní obhlídkou. Rutinní! Hlídka devatenáct by měla teď být ve vhodné pozici ke krátkému výletu. Jakmile se dostane na dohled cizí lodi a bude ji mít pod kontrolou svých zbraní, pak teprve, s ostatními důstojníky jako svědky, ukáže zprávu admirálovi.

Jestli ji uvidí na vlastní oči, snad holohlavej Kodo iniciativu pozná.

Verdandi narůstala před objektivy zářivých kamer Phobosu. Vypadala jako zlatý globus potřísněný na pólech temně zelenými a modrými šmouhami, pomalovaný cákanci bouřkových mračen a studených i teplých front. Místní měsíc, prastará rozbrázděná skála bez špetky vzduchu, stoupal zvolna po oběžné dráze vzdálené 110 000 km od planety. Oběhl Verdandi každých čtyři a půl standardního dne. Planeta i se svým měsícem zabírala celou jednu obrazovku na můstku, zatímco ostatní ukazovaly černé prázdno plné hvězd obklopující loď.

Grayson stál na velitelském stanovišti hned za podkovou panelů a terminálů kolem kapitánského křesla. Naklonil se Martinézové přes rameno a ukázal prstem na obrazovku, kde přímo na čáře jejich sestupu do atmosféry blikala dvojice bodů.

"Vidím je, majore," v hlase neměla ani stopy strachu, ale Grayson přesto vycítil její napětí. "Doprovod, řekla bych. Rozhodně se neformují k útoku."

Velící loďní spojovací tech zvedl hlavu od své konzole poblíž. "Zachytil jsem vysílání, kapitáne," řekl. "Standardní drakonický postup... jen mají nové IFF kódy."

"To jsme očekávali," řekla Martinézová. "Už je to pěkných pár let, co byla Chlouba v drakonickém vzdušném prostoru a získala tyhle údaje. Odpověz a hoď nám to sem nahoru. Budeme hrát idioty."

Grayson se zadíval přes můstek přeplněný posádkou a složitým zařízením a pokusil se zachytit pohled jejich verdandského zaměstnavatele. Viděl, jak se na Erudinově čele třpytí pot a uvědomil si, že zadržuje dech. Plán přiletu na Verdandi vytvořili, ještě než opustili Galateu.

"Přilétající výsadková loď, hovoří hlídka blokádní flotily ve službách vévody Hassida Ricola a Velké flotily Sjedenocenného Drakonisu." I přes šum statických poruch zněl hlas velice ostře. "Vlétli jste do zakázané zóny. Identifikujte se."

Grayson zvedl mikrofon. Odpověď mnohokrát prodiskutovali a nacvičili, ale přesto se mu stáhlo hrdlo napětím. "Tady výsadková loď Li Tao, mřící k Verdandi s nákladem vojenského materiálu z nákladního hvězdoletu Chi Lung." Hovořil zvolna, bez známek nervozity. Celá posádka ho napjatě pozorovala. Monitor po pravici Martinézové se rozblíkal a zelenými čarami na černém pozadí znázornil tvary blížících se stíhačů, lemované suchými konstrukčními a statistickými daty. Byly to Šilony, zkosené letouny tvaru deltovitého křídla s dvojitým ocasem. Každý vážil 65 tun a nesl rakety plus trojici laserů. Pro skutečnou loď třídy Union nepředstavovaly žádnou hrozbu, ale málo pancéřovaný Phobos mohly vážně poškodit, nehledě na to, že slibovaly příchod válečných lodí, pro které bude zničení Phobosu hračkou. Pak následovala nepřijemná odmlka, kdy radiové vlny překonávaly vzdálenost mezi body, vzdálenými od sebe necelou světelnou vteřinu. Zdála se nekonečná.

"Li Tao, vaše IFF kódy jsou neplatné. Letíme blíže pro vizuální kontakt."

"V tom vám nemohu zabránit," odpověděl Grayson tónem, o kterém doufal, že zní dostatečně bezstarostně. "Pěkně dlouho jsme se flákali po nejrůznějších zapadákovech. Ale jen pěkně pojdte a prohlédněte si nás, jestli po tom tak toužíte. Doufám, že se vám budeme líbit."

Přilétající hlídka však jeho pokus o žert ignorovala. "V žádném případě se nepokoušejte změnit svoji současnou dráhu. Přesné pokyny pro brzdění a opravy kursu dostanete, až přijde čas. Poletíte přímo k drakonické základně na Verdandi alfa. Za žádných okolností se nepřiblížíte k planetě a nebudete opravovat svůj kurs bez našeho jasného rozkazu."

Martinézová zvedla obočí, když Grayson odkládal mikrofon na její konzoli. "Jsou trochu nedůtkliví, co?"

Čas plynul. Oba Šilony zběsile akcelerovaly, aby srovnaly svou rychlost a kurs s brzdící výsadkovou lodí.

Martinézová sledovala poslední počítačové odhady dráhy a zrychlení obou stíhačů a zavrtěla hlavou. "Jestli budou takhle plejtvat palivem, tak se domů nikdy nevrátí."

"Támhle jim jede autobus," odpověděl Grayson a ukázal na další světelný bod stoupající nad horizont Verdandi. Na monitoru se rozblíkalý čerstvé údaje. Nový objekt byla výsadková loď třídy Leopard o váze 1700 tun. Tyto lodě jsou lehčí a méně pancéřované než Uniony, pro Phobos to však přesto bylo velké sousto. "Jestli nás tahle věc chytí, tak jsme skončili."

Grayson byl vycvičen v pozemních soubojích v kokpitu OBRa a sdílel nechuť většiny warriorů ke všem stíhačům. Soupeření mezi zemními krysami a vzdušnými hochy bylo prastaré, sahalo až do dávných časů válek na staré Zemi. V bitvě se toto soupeření změnilo v intenzivní nenávist k protivníkovým stíhačům, kteří se proháněli nad hlavami bojujících OBRů a zanechávali za sebou pruhy rozdrcených a spálených strojů.

Sprátené výsadkové lodě však samozřejmě představovaly jedinou cestu, jak se armády OBRů mohly dostat ze skokové lodi na planetu a zpět, a tak se často warriori a posádka transportní lodě značně sblížili i přes zakořeněný odpor. Nepřátelské výsadkové lodě ale warriori respektovali a báli se jich. Na zemi dokázaly tyto těžce vyzbrojené a obrněné obludy ničit útočící OBRy se zarážející snadností. Ještě horší byl přilet na nové bojiště, kdy museli warriori sedět a s rukama v klíně pozorovat vesmírnou bitvu, zuřící okolo nich, aniž by do událostí mohli jakkoli zasáhnout, neschopni zamířit své zbraně na útočící nepřátele, neschopni čehokoli s výjimkou modlení se a klení. Pro Graysona na velitelském můstku to bylo jednodušší, mohl alespoň blížící se nepřátele pozorovat. Ale pro zbytek jeho mužů, zavřený v těsných kajutách uvnitř lodi, obklopený šedivým kovem a vyděšenými tvářemi kamarádů, muselo být čekání nesnesitelné.

A na tohle ses tak dlouho připravoval, řekl si. Abys mohl vést muže a ženy do bitvy. Vítězství nebo smrt... Čest a sláva... Všechno, co cítil, byla však agónie strachu, že právě udělal svůj největší a poslední omyl.

Palubní počítač přišel s novými korekcemi. Oba Šilony byly již téměř na dohled. V mnohem větší dálce zaujímala loď třídy Leopard postavení, ve kterém Phobos zablokuje cestu, kdyby se vymkl kontrole a rozletěl směrem k planetě. Radiová telemetrie přinesla další údaje. Nejméně dva další stíhače se blížily po oběžné dráze planety a na základně na Verdandi alfa se připravovala ke startu další výsadková loď. Draci možná netuší, co je vlastně Phobos zač, ale rozhodně neponechávají nic náhodě.

Vteřinu za vteřinou utahovaly okolo Phobosu smyčku síly, kterým nedokázal utéci a které neměl žádnou naději přemoci.

měsícem bylo čtyři desetiny sekundy, ale než dorazila odpověď, trvalo to dvakrát tak dlouho. Téměř vteřinová odmlka značně narušovala konverzaci.

Nejhorší na tom je, uvědomil si Nagumo, že si ani nemůže vybrat okamžik, kdy přeruší svého podřízeného při jeho omluvě nebo vysvětlování. Tady máme například Kodu, bude žvanit téměř celou vteřinu, než ho guvernérův kyselý, jednoslovný komentář zarazí uprostřed zdoluhavé stížnosti na nedostatek iniciativy u členů drakonické posádky na Verdandi alfa. Zpoždění bylo sice krátké, ale bohatě stačilo ještě více vydráždit již tak rozněvaného guvernéra.

"Tato situace rozhodně není rutinní," řekl Nagumo, jakmile Kodo na chvíli zmlkl. Kolem něj napjatě poslouchal celý štáb i techové regiského řídicího centra. "Jsem ale nakonec potěšen, že jste projevili tolik iniciativy a vyslal jste hlídku, aby zkontrolovala přibližující se loď. To je totiž pravým účelem blokády, nebo ne?" Poslední slova vypálil na Kodovu holou hlavu jako nějaké maličké vrhací zbraně.

"Ano, můj pane." Kodo se těžce potil a na lesknoucí se lebce se mu odrážela stropní světla. "Já... cítil jsem, že je mou povinností vyslat hlídku a poskytnout jí silnou podporu. Že musíme narušitele podrobně zkontrolovat a pro jistotu mu zablokovat přístup k Verdandi. Nemůže nám v žádném případě upláchnout."

"Dobrá. Vy poneseíte odpovědnost za to, že se narušitel nepřiblíží blíže než 70 000 kilometrů k Verdandi. Okamžitě po přistání na Verdandi alfa vaši techové rozeberou loď do posledního šroubku a naleznou veškerý kontraband nebo skryté pasažéry. Náklad pak bude přeložen na jednu z vašich lodí a dopraven na planetu. Jasně?"

"A-ano, můj pane."

Nagumo přikývl, ale obličej se mu ještě více zachmuřil. Tím, že měl dostatečně blízko kolem přibližující se loď rozmístěné pouze dva stíhače a výsadkovou loď třídy Leopard jménem Tsao, prokázal Kodo jasně svou neschopnost. Dva další stíhače kroužily na oběžné dráze kolem planety a mohly být použity v případě, že se narušitel rozhodne pro přistání na planetě. Další stíhače a výsadková loď se připravovaly ke startu na základně Verdandi alfa pro případ, že cílem útočníků je nájezd na měsíc.

Zůstávalo příliš mnoho dalších možností. Narušitel měl být zastaven mnohem dále od Verdandi, před několika hodinami, kdy měly blokádní síly více příležitostí a času k jeho polapení. Teď bude mít přilétající loď větší rychlost a k jejímu zachycení bude nutno spálit mnohem více paliva, ale vem to čert, v těch několika posledních hodinách před vstupem do atmosféry bude nutné vsadit vše na jednu kartu. Ty tři lodě by si s blížícím se nebezpečím měly poradit, ale... zatracený Kodo!

Nagumo sevřel čelisti. Na potrestání už je příliš pozdě a ani se mu v tomto okamžiku již nepodaří Koda vyměnit. "Velmi dobře," řekl jen. "Za jak dlouho proběhne vizuální kontakt?"

"Hlídku 19 již má narušitele na dohled, pane. V dalších několika minutách budou schopni rozeznávat podrobnosti."

"Vyhlášení plný poplach všem vesmírným obranným silám. Neustále udržujte volné spojení s mou kanceláří. Chci si poslechnout vysílání mezi vaší hlídkou a narušitelem."

"Ano, můj pane."

Minuty se táhly. Narušitel se přibližoval k Verdandi ze zenitu směrem od slunce a byl nyní nějakých 200 000 kilometrů daleko, jen kousek nad rovinou ekliptiky. Verdandi alfa se nalézal na opačné straně planety. Byl to záměrné? divil se Nagumo. V každém případě teď budou muset narušitele eskortovat podél celé planety až k měsíci.

Řídicím centrem se rozlehl hlas napůl utopený v praskotu statické elektřiny. "Co to ksakru je?"

Na monitoru techa sedícího přímo před Nagumou se rozběhla hlasová a stresová analýza. Rychle se objevující údaje určily mluvčího jako poručíka Kestrela Syrnana, velitele hlídky stíhačů. Další údaje ukazovaly stíhačův kurs, rychlost a hodnoty na jeho radaru. Cíl sám se objevil na další obrazovce. Vnější kamery Šilonu přenášely signál na výsadkovou loď Tsao a odtud pak k pozorovatelům na planetě i na Verdandi alfa.

"Vidím normální radarový obraz. Počítač mi říká, že je to 3 500 tunová loď třídy Union. Mohla by to být jedna z našich lodí." Tento hlas patřil Syrnanovu wingmanovi, Smetnovovi. Profil hladiny stresu se rozzářil. Smetnov měl hlas nepřírodně klidný, ale počítač odhalil jeho skrytý strach. Nagumo věděl, že tohle je Smetnovova první aktivní hlídka.

"Vidím, co říká počítač, pilote," odpověděl Syrnan. I v jeho hlasovém vzorci se skrýval strach, ale mnohem lépe ovládaný. "Nějak se mi to ale nezdá."

Nagumo sledoval televizní obraz přenášený ze Syrnanovy lodi. Na obrazovce se vznášela matná kovová koule, pocákaná místy skvrnami rzi a značně ošumělá. Na jednom boku měla kruhový znak černého draka na fialovém pozadí, symbol Sjedenocenného Drakonisu. Na druhém bylo čínským znakovým písmem napsáno jméno lodi - Li Tao - a jméno jejího materského hvězdoletu, Chi Lung.

Náhle se z reproduktorů ozvaly vzrušené hlasy. Nagumo slyšel, jak kdosi - nějaká žena - něco naléhavě vysvětluje a pak Kodovo zavrčení, "vyhodte ji odsud!"

"Kodo, co se to děje?"

Z reproduktoru se opět ozval admirálův hlas. "Nic, můj pane. Jeden z mých mladších důstojníků si vybral nevhodnou chvíli, aby mi doručil zprávu od kurýra."

Syrnan má pravdu. Něco tu nehraje. Něco tu chybí... co? "Jakou zprávu?" dožadoval se Nagumo.

"Můj pane, opravdu to nic není."

"Přečtěte mi ji!"

"Ach..." zazněla směsice zmatených tlumených hlasů a narušitel na obrazovce o kus vyrostl.

Co je na té lodi tak zvláštního?

Tady! V tlumeném oranžovém světle Nornu nebylo příliš vidět, ale loď se lehce otáčela a hra světla a stínu na jejím trupu hovořila výmluvně ke zkušenému pozorovateli, jakým byl Nagumo, Tohle není výsadková loď třídy Union.

Chyběly vrhače částic normálně umístěné na přídi a bocích. Stíny střílen byly umělecky znázorněny barvou, ale nyní, když se loď otáčela, nebyl výsledek zdaleka tak přesvědčivý. Loď také postrádala veškeré autokanóny.

"Můj pane!" vykřikl Kodo naléhavě. "Zpráva je od jednoho z našich galateiských agentů. Hlásí přilet žoldnéřské jednotky, pravděpodobně ve službách verdandských rebelů."

"Je to trik!" vykřikl Nagumo. "Převed'te veškeré velení sem! Zaútočte! Zaútočte na narušitele!"

Pilot stíhače dospěl ke stejnému závěru v ten samý okamžik. Dlouhé desetiny vteřiny před tím, než k němu doletěl Nagumův rozkaz, se rozlehl řídícím centrem jeho hlas. "Smetnové, přidej! Zmiz!" Televizní obraz zmizel, jak se Šilon otočil a zrychlil na příšerná 4 g.

"Vyhlašuji pohotovost! Pohotovost!" křičel zběsile Syman. "Hlídka 19 mateřské lodi! Narušitel je nepřátelský. Opakuji, nepřátelský! Narušitel nyní mění kurs na nula nula tři celé pět a zrychluje na 2 g!"

Praskot poruch ze stropních reproduktorů náhle utichl a Nagumo překvapeně vzhlédl. "Co to, ksakru, má znamenat?"

"Vysílání se přerušilo," odpověděl tech. "Ztratili jsme kontakt s oběma stíhači hlídky 19. Tsao potvrdil narušitelův nový kurs." Tech se otočil k Nagumovi. Tvář měl v ostrém světle řídícího centra nepřírozeně bledou. "Narušitel míří k Verdandi, můj pane." Nagumo se zarazil a přemýšlel. "Spojte mne s plukovníkem Kevlavicem."

Narušitel bude nejspíše zastaven dříve, než vstoupí do atmosféry. Jestli ne, pak se Kevlavic postará o zničení lodi, jakmile se žoldněř dotkne povrchu Verdandi.

Žoldněři! zašeptal si pro sebe. Zatracené!

Grayson naslouchal společně s posádkou na můstku konverzaci kuritovských stíhačů s jejich mateřskou lodí. Bez kódů kuritovské bitevní šifry byly tyto rozhovory naprosto nesrozumitelné, ale náhlý výbuch emocí v Drakově hlase se nedal s ničím zaměnit.

Ozvala se poplašná siréna, Martinézová se zadívala na Graysona a zdvižením obočí si žádala povolení k palbě.

"Můžete střílet, kapitáne," řekl Grayson formálně a paprsek z jediného lodního těžkého laseru se zařizl do břicha Šilonu.

"Připravte se na prudké zrychlení," řekla Martinézová ostře ale naprosto klidně. Sotva se Grayson složil do jednoho z prázdných pilotních křesel, loď vyrazila kupředu zrychlením 2 g a kapitánka vydala rozkazy ke změně kursu.

Poškozený Šilon dobojoval. Druhý zrychlil na zarážející 4 g a snažil se získat prostor k manévrování, Z raketometů v bocích Phobosu vylétla oblaka raket. Dvě zasáhly zrychlující stíhač, urazily křídlo, poškodily reaktor a roztočily neovladatelný stroj podél příčné osy.

Jeden nebo možná i oba poškozené stíhače by se časem mohly zapojit do bitvy, ale měly rozbité radary a vysílačky a dočasně vyřazené reaktory. Rychlostí dvacet metrů za sekundu se Phobos vydal k narůstajícímu zlatému kotouči Verdandi.

O pár vteřin později vypočila Martinézová trysky, aby šetřila palivo na pozdější bojové manévry a Phobos padal volným pádem. Radary ukazovaly výsadkovou loď třídy Leopard se dvěma Šilony po bocích, balancující na oslnivé jehle výtokových plynů ve snaze odříznout Phobosu přístup k Verdandi. Lodi se již téměř podařilo dostat se mezi Phobos a planetu, do pozice, ze které bude mocí zareagovat na každý manévr Phobosu. Jedině, co mohla kapitánka Martinézová udělat, bylo manévrovat natolik nepředvídatelně, aby musela kuritovská loď odhadovat jejich každý pohyb.

Na vzdálenost 90 000 kilometrů zahájil Leopard palbu.

Nekonečně Nástupnické války, které na dlouhá staletí pohltily lidstvo, s sebou přinesly mnoho obětí. Jednou z prvních byla ztráta Technologii nutných k výrobě elektronických zařízení potřebných k řízení OBRů a válečných lodí. Lidstvo již dávno zapomnělo, jak vyrábět jednoduché čipy umožňující konstrukci samonaváděcích raket a automatické obrany.

Vesmírné bitvy nyní připomínaly ze všeho nejvíce souboje v pradávných časech plachetnic než bitvy dvacátého a jednadvacátého století. Rakety sledovaly trajektorie spočítané masivními lodními počítači, vycházející z odhadů budoucího kursu a rychlosti protivníka a jejich cíle kombinovaly krátké úseky letu s brzdnými tryskami a volným pádem, takže rakety většinou vybuchovaly trochu jinde, než bylo původně zamýšleno.

První salva nepřítelů minula. Leopard i se svým doprovodem se nalézal na blízké oběžné dráze Verdandi, prolétl po zakřivení kolem planety a zmizel z dohledu. Ohromný měsíc zvolna mizel za severním pólem planety.

Grayson se natočil k Martinézové. Loď padala s vypnutými motory, tichá a na palubě panoval stav beztlíže. "Budeme muset vypustit naše stíhače, kapitáne," řekl. Martinézová přikývla.

"Jejich stíhače se budou snažit přiblížit hned, jak se znovu objeví," řekla. "Budou nás chtít zpomalit, aby se k nám dostal ten Leopard a měl nás jako na talíři. Nesmíme si je pustit k tělu."

Devic Erudin visel na jednom se záchranných madel a vypadal na smrt nemocný. Grayson volný pád také nijak nemiloval, ale snášel ho lépe než mnoho jiných. Vesmírný souboj je nesmírně nepříjemný zvláště pro člověka, který není zvyklý na prudké manévrování. Přelétl vedle Erudina.

"Nechcete jít dolů?"

Zelený Erudin se pokusil usmát a zavrtil hlavou. "Je zvláštní hovořit o "dole", když jste ztratil kontrolu nad tím, kde tento směr leží," řekl. Těžce polkl a dodal: "Zdá se, že jsem ztratil kontrolu i nad svým žaludkem."

Jestli je vám špatně," varoval jej Grayson, "tak opusťte lodní můstek. Nikdo nemá čas na to, aby tu po vás uklízel."

Erudin přikývl a zdálo se, že se pokouší trochu se vzbudit. "Co se děje? Co to kapitán dělá?"

Grayson pohlédl na Martinézovou, hovořící naléhavě do mikrofonu na své konzoli.

"Vypouštíme naše stíhače... ty dvě Chippewy, co jsme najali na Galatei. Potřebujeme je, aby nás teď zaštitili před kuritovským mi stíhači. Vypouštíme je teď, dokud jsou nepřátelské stíhače i měsíc na odvrácené straně planety." Pokrčil rameny. "Pravděpodobně nás pozorují i ze země, takže to stejně nebude velké překvapení. Ale jeden nikdy neví. Říká se, musíš využít každé příležitosti..."

"A... a co ta kuritovská výsadková loď, o které jsem vás slyšel mluvit?"

Grayson potřásl hlavou. "Na odpověď si budeme muset chvíli počkat. Jednoduché to ale nebude." Zdvihl jedno obočí.

"To je k té neexistující blokádě všechno, občane."

"Já... nerozumím tomu. Takhle bdělí nikdy nebývali."

"Byl jste chvíli pryč. Nebo jsme měli prostě jen smůlu, že jsme narazili na jejich hlídku."

"Do... dostaneme se přes ně?"

Grayson se zadíval přes můstek k průzorům, kde narůstala masa planety a zalévala celou místnost nazlátlým světlem.

"Hm, občane, řekl bych, že se to dozvíme za pár minut."

Až se kuritovské lodě vynoří zpoza planety, udeří.

8

Sue Ellen Kleinová byla v kokpitu své Chippewy vklíněná tak těsně, že se téměř nemohla pohnout. Přesto právě toto byly chvíle, kdy cítila, že skutečně žije. Chippewa byla veliký stíhač, vážila téměř 90 tun, ale většinu té váhy tvořil ohromný, křídlovitý trup. Kokpit se krčil uprostřed křídla, mezi masivní dvojitou směrovkou. Byl z něj dokonalý výhled do okolního prostoru. Hvězdy se zdánlivě přiblížily, a jakmile zvedla průzor své přilby, nazlátlý přísvit Verdandi zbarvil její tvář.

Trojúhelníkovitý trup Chippewy Jeffrica Shermana se jasně třeptal na pozadí hvězdného nebe asi kilometr daleko.

Věděla, že trysky Phobosu jsou opět v činnosti a loď zpomaluje na 2 g.

Obou letounů se hned po startu zmocnila mohutná přitažlivá síla a odtáhla je od Phobosu, hlouběji do gravitačního pole Verdandi. Všechny senzory usilovně pátraly po známkách přibližujícího se nebezpečí. Palubní počítač nabízel desítky nejruznějších pravděpodobných pohybů protivníka. Která z těchto trajektorií bude ta pravá, až se nepřátelské lodě objeví na monitorech Chippew?

Kleinová otevřela přímý komunikační kanál mezi oběma stíhači. Ten umožňuje koordinovat na krátkou vzdálenost manévry letounů bez nebezpečí, že by rozhovor zachytil nepřítel.

"Chip jedna Chipu dvě," řekla. V kokpitu byla zima. Podpurný systém Chippewy udržoval vnitřní teplotu velmi nízko, aby šetřil drahocennou energii. Kromě toho bude zanedlouho největším problémem stíhače přehřívání, nikoli chlad. Zatím se jí však dech srážel v bílých obláčkách před obličejem.

"Slyším, jedničko."

"Jsem na pozici. Dávej pozor, láska."

"Jasně. Ale dávej si pozor na jazyk. Pořád jsme velmi blízko Phobosu. Možná nás poslouchají."

"Ať jdou do háje," odpověděla. "Jestli nás chce ten šmejď smírovat, nikdo mu nebrání." Řekla to s rozmyslem a nahlas, a když se nikdo neozval, usmála se. "Myslím, že jsme v bezpečí, drahoušku, ale raději bychom měli skončit se schůzkami jako je tahle!"

"Naprostě s tebou souhlasím. Raději bych se s tebou setkal v pěkně vyhřáté posteli s lahví Chateau Davion ročník 09. Tady sice máme víc soukromí než na Phobosu, ale obávám se, že tomu stále ještě něco chybí."

"To teda jo. Já ti něco řeknu, hned jak se vrátíme zpátky na Phobos, otevřem si hlídkový bunkr na palubě stíhačů a ..."

"Zadrž, Sue. Máme návštěvu. Pozitivní kontakt na radaru!" Chvilí bylo ticho. Sue zadržela dech a pak se ozvalo: "Dva nepřátelské stíhače, stíhají to těsně nad planetou. Ztraceně, musejí lízat atmosféru!"

Sueiny obrazovky ukazovaly stejnou věc. Párek kuritovských stíhačů, stoupajících bok po boku z verdandské atmosféry. Palubní počítač vyhodnotil údaje z radaru a načrtl identifikační schémata. Byly to SL-15 Zabiják, trojúhelníkovité štíhlé stroje o váze 80 tun, každý se šesti středními lasery a těžkým autokanónem. Zabijáky byly smrtelně nebezpečné při soubojích na krátkou vzdálenost, kdy mohly roztrhat její Chippewu během jediného průletu. Ozvala se vysílačka s dlouhým dosahem. "Phobos stíhačům," řekl hlas. "Nepřátelské Zabijáky směřují přímo k Phobosu na kursu dva dva čtyři devět celých dva. Zaměstnejte je a..."

Kleinová hlas uťala divokým úderem na vypínač vysílačky, ale udržovala komunikační paprsek s druhou Chippewou.

"Zahřívám zbraňové systémy," řekla, stáhla si průzor před obličej a uzavřela. Na délku paže před očima seji objevil holografický bojový displej.

"Zahřívám zbraňové systémy," odpověděl Jeffric. "Hodně štěstí, láska..."

"Hodně štěstí..."

V uších se jí divoce bušila krev v rytmu úderů jejího srdce. Žije! Nadšení jí trochu kazila obava, že by se něco mohlo stát Jeffovi. Jako vždy se jí podařilo podobné myšlenky potlačit. Pak se jí z podvědomí vynořila vzpomínka na bratra. Alec... Zavrtěla hlavou a v duchu se okřikla. Musí se nechat unést vlnou spalující vášně z nadcházející bitvy. Všechny osobní pocity, vzpomínky na Aleca, možnost smrti jejího milého, vše musí před soubojem ustoupit do pozadí. Ve srovnání s tím bledlo i sladké vzrušení při sexu.

Na palubní desce se rozblíkalo výstražné rudé světlo, protivník na ni právě vypálil, a minul.

Chippewa nebyla ani zdaleka tak mohutné pancéřovaná jako Zabijáky, ale zbraně, ukryté v jejich křídlech, tento handicap bohatě vyrovnávaly. Zád chránil pár lehkých laserů a dopředu mířila ústí šesti středních a jednoho těžkého laseru. Prostor mezi chodidly pilota a přídí vyplňovaly zásobníky raket dlouhého i krátkého doletu. Sue Ellen nejprve odpálila salvu RKD na vzdálenost 20 000 kilometrů a pak probudila svůj motor Plazma star 270. Jeffovy trysky se modrobíle rozzářily téměř v ten samý okamžik. Maličká slunce raketových pohonů se rozplynula v dáli na pozadí narůstajícího kotouče Verdandi.

S očima upřenými na taktický displej Kleinová odpočítávala vteřiny a pak prudce postavila svou Chippewu na ocas. Pět g jí nestvůrnou silou vmáčklo do sedadla a i přes polstrování křesla cítila otřesy řvoucího motoru. Manévr byl výtečně načasován. Chippewa se propadla zádi napřed za útočící Zabijáky, okamžitě začala nabírat rychlost a rozlétla se za nimi. Planoucí stopy raket ozářily nebe. Záblesk zásahu naplnil kokpit Chippewy oslnivým bílým světlem a průzor Sueiny helmy se zbarvil do černá.

"Sue, dostal jsem jednoho!" ozval se Jeffův hlas, ochraptělý vzrušením.

„Ještě sebou škube,“ odpověděla. Na monitoru se jí objevil obraz poškozeného Zabijáka. Neovladatelně se točil, ale pilot se snažil udržet letovou hladinu za pomoci pozičních trysek. Sue zamířila a odpálila svůj těžký laser v několika krátkých dávkách. Spektroskopická čidla ji informovala o množství kovových par unikajících do prostoru. Zažehla vlastní poziční trysky, aby získala lepší úhel ke svému dalšímu výstřelu.

"Sue, máme tu daší společnost! Směrem od planety na tři pět pět celých dva!"

Sue Ellen zaklela, sklouzla zrakem z doplera k identifikační obrazovce počítače a mimoděk skousla dolní ret. Z verdandské atmosféry stoupaly další dvě SL-patnáctky. Museli čekat přesně na tento okamžik, aby stíhače Legie sevřely mezi sebe a zbytek kuritovců. Byla to past!

"Chtějí nás oddělit, Jeffe! Musíme se protáhnout kolem těch prvních dvou a letět k Phobosu!"

"Rozumím! Jdeme na to!"

Během prudkého boje se od sebe obě Chippewy vzdálily o mnoho set kilometrů. Nyní se obrátily směrem k vzdálené záři trysek Phobosu nad nateklým oranžovým okem Nornu a prudce přidaly.

Na taktickém displeji Kleinové se objevil jeden ze Zabijáků a jeho lasery zasáhly její křídlo. Ve slunečním světle se zaleskly cáry barvy a kovové úlomky a mizely dozadu v stříbřité kaskádě, jak Sue nepřestávala zrychlovat.

Zkontrolovala rychle Jeffovu pozici. Se spuštěnými tryskami klouzal podél mrtvého trupu vyřazeného Zabijáka a snažil se najít lepší palebnou pozici k útoku na Zabijáka, který ji ohrožoval. Odpálila další salvu raket a všechny lasery. Vedro v kokpitu ji pomalu začalo pronikat až na kůži a tělo měla kluzké potem. Největším problémem stíhače v boji je tvorba nadbytečného tepla a každá salva z raketometů, každé použití motorů nebo výstřel z laseru tento problém ještě zvětšoval. Sue Ellen horko ignorovala, chladnokrevně zpomalila, aby nepřítele dostala na monitory, a vykřikla radostí, když svými lasery zasáhla protivníkův ožehlý pancíř.

Zabijákovy trysky se zběsile rozpálily a vynesly poškozenou loď na novou letovou dráhu. O vteřinu později se Sueina Chippewa vnořila do oblaku útržků laku, pokroucených úlomků a ztuhlých kapének nedávno roztaveného kovu z nepřátelské lodi, kterou před chvílí zasáhla. Na trupu Chippewy to kovově zachřestilo, jakoby proti ní někdo hodil hrst šterku. Poníčený Zabiják teď měla za zády, vysokou rychlostí směřoval k planetě.

Kde je Jeff? Ignorovala ohňostroj na svém bojovém displeji. Všechny senzory měla momentálně oslepené mrakem trosek a několik příštích vteřin se na ně nebude moci spolehnout. Zaklonila hlavu a zadívala se do černých hlubin nad sebou, dokud nespatriła pohybuující se světelný záblesk, což mohl být odraz od Jeffova křídla.

Jestli to není Jeffova Chippewa, pak to musí být ten první Zabiják, vznášející se nyní mrtvý ve slunečním světle.

První Zabiják nebyl vůbec mrtvý, jen poškozený. Jeho pilot, živý a zdravý, právě na svém bojovém displeji pozoroval, jak jej na dosah ruky míjí Chippewa Jeffrica Shermana. Zabijákův reaktor byl vyřazen z činnosti a jeho podpůrný systém selhával. Stále jesse však měl dost energie pro své lasery a autokanón byl nabit a připraven ke střelbě.

Pilot se jmenoval Raoul da Silva a dlouho snil o tom, že se stane uznávaným esem v řadách drakonických vzdušných sil. Fakt, že dosud ve vzdušném souboji nikoho neporazil, mu jeho sen nikterak nekazil. Nyní jej však skutečnost, že tuna Verdandi může zemřít, aniž by kdy zažil vítězství v souboji stíhače proti stíhači, naplňovala hlubokým pocitem ztráty a osamění. Zabil již mnohokrát předtím, ale bezmocná povstalecká vozidla, vesnické budovy a hromady trosek ve spálených verdandských městech mu vždy připadaly jaksi odtaziť, podobné holografickým simulacím v letových trenážerech. Raoul snil o slávě bojového pilota, o souboji dvou pronikavých myslí na život a na smrt.

Jeho loď byla v troskách a Raoul si byl jist, že se do atmosféry již nikdy nevrátí. Pokud by však byl narušitel zničen, byla tu šance, že jej jeho spolubojovníci zachrání. Po zkáze nepřátelské výsadkové lodi vyšle blízka Tsao bez pochyby záchrannou výpravu. Jestli Raoul nedostane svého soupeře nyní, bude až na věky kroužit ve svém kovovém hrobě a chladnout a chladnout. V jeho posledních hodinách se mráz a nedostatek kyslíku poperou o čest ukončit Raoulův krátký život.

Náhoda však zařídila, že mohl ještě vrátit ránu. Jestli bude mít štěstí, zabije jednoho z narušitelových stíhačů a možná dokonce přežije tento den... Pokud štěstí mít nebude, zemře, ale s vědomím, že nakonec zaznamenal jeden sestřel v souboji muže proti muži.

Lehce upravil letovou dráhu. Na potřhaném pancíři špice zatančily stíny utrhaných kovových plátů. Chippewa nebyla ani kilometr daleko, v záměrném kříži jeho bojového displeje se zdála obrovská. Raoul pevně uchopil knipl a stiskl spoušť. Všechny pět čelních laserů vypálilo současně a protřelo pancíř Chippewy stejně snadno, jako projde rozžhavený drát máslem. Drakonický pilot k laserům připojil i autokanón a proud výbušných střel rozdrtil směrovky i výškovku zasaženého stroje.

Raoul obnažil zuby v divokém, berserkovském úsměvu, v těsném prostoru Zabijákova kokpitu se rozlehl ohlušující vítězný pokřik.

Jásot Sue Ellen Kleinové přešel v bolestné zavytí. Trap její Chippewy skřípavě protestoval, když prudce brzdila ve snaze změnit kurs. Jeff se také otáčel, za lodí se mu táhl dlouhý závoj trosek ozařovaný plameny z trysek. Na displeji se jí náhle objevil Zabiják, nepřestával pálit a ničil Jeffovu loď opakovanými zásahy.

Prostorem se přehnal rakety. Jedna udeřila Zabiják přímo za kokpit, jehož transplast se začal tavit. Stíhač se roztrásl a z rozdrčeného kokpitu se vyřinuly části přístrojů a pancíře. Jeffova Chippewa se také chvěla a neovladatelně klouzala směrem od Verdandi. Než se Sue Ellen podařilo srovnat rychlost a kurs se zasaženou lodí, uběhlo několik drahocenných minut.

Ten pohled ji zabolet. Kokpit Chippewy vypadal nepoškozený, ale jedno z křídel bylo téměř utrženo. Ve zbytku zely ohromné díry a stabilizační plochy byly pryč. Za lodí se jako ohromné špagety táhl svazek kabelů, hydraulického potrubí a rozdrčených částí pancíře a vytvářel dojem zvířete, táhnoucího za sebou své vnitřnosti. Kolem vraku se vznášel prstenec prachu, vodních par a kapalného kyslíku. Sue věděla, že tahle loď návrat do atmosféry nepřežije.

Provedený manévř ji odvedl ze spojnice mezi útočícími Zabijáky a Phobosem. Všechny tři zbývající SL-15 ji naprosto ignorovaly a zaměřily k výsadkové lodi. Šílená strachem a omámená po vyprchání bojového vzrušení, se snažila přiblížit se těsně k Jeffově lodi.

Jsem tady," řekl. "Jsem v pohodě... Uniklo trochu vzduchu, ale jinak mi skoro nic není. Řízení je ale v háji a reaktor taky. Ta moje holka to má spočítaný, je mi líto."

"Ne! Ne, Jeffe! Katapultuj se, já tě naberu!" Začala se prát s bezpečnostními popruhy. Kokpit Chipewy je těsný pro jednoho. Ve dvou to bude klaustrofobie, ale aspoň se dostanou zpět na Phobos.

Trvalo to dlouho, než Sherman odpověděl. "Já... nemyslím, kotě. Moje nohy... nejsou úplně v pořádku. Nijak těžce, ale...skoro... skoro to nebolí, jenom skafandr je tam dole strašlivě potřhaný." Jeff se opět nadlouho odmlčel a pak se jí ve sluchátkách ozval tichý vzlyk. "Bože, Sue... začíná to bolet..."

"Řízení palby," Martinézová musela křičet, aby jí bylo slyšet v řevu lodních otřesů. Zelené čáry na jejím navigačním monitoru označovaly dráhu blížících se Zabijáků. Výbušné střely zabubnovaly po plášti lodě a na mnohých místech otevřely v trupu široké trhliny. "Řízení palby přechází na jednotlivá zbraňová stanoviště! Palte samostatně!" Výsadková loď na své drobné trapiče vypustila oblak raket. Krátce zazářily paprsky laseru a krájely oblohu v místech, kde palubní počítač Phobosu, spojený s výstupy radarů, předpověděl výskyt tří SL-patnáctek. Občas byly tyto předpovědi správné.

Křídlo jednoho Zabijáka se náhle rozžhavilo doběla, jak jej zasáhl těžký laser Phobosu. Kapky roztaveného pancíře krátce zasvítily v kaskádě jisker. Všechny tři deltaplány prolétly vysokou rychlostí okolo Phobosu a zuřivě pálily z laserů. Phobos odpovídal, zaměřoval útočící stíhače a zaznamenával i zásahy, ale žádný z nich nebyl rozhodující. Všechny tři stíhače dokončily obrátku, zpomalily a připravovaly se na další útok.

Martinézová se obrátila ke Graysonovi. "Škody jsou příliš velké, majore." Ukázala na obrazovku, na které neustále narůstala Verdandi. "Jeden nebo dva další průlety těch stíhačů a pravděpodobně nepřežijeme návrat do atmosféry. Kdybychom teď zrychlili, možná jim utečeme, otočíme se kolem planety a stihneme se vrátit na zenitový bod skoku." Grayson se napůl usmál. „A proč? Chloubka skočila zpět, jakmile dobila akumulátory."

"Do systému může skočit další hvězdolet..."

"Každá loď, vstupující do tohoto systému bude patřit Sjedenocenému Drakonisu, kapitáne... nebo se chcete rovnou vzdát?"

"Pouze vypočítávám naše možnosti, majore." Martinézová snížila hlas natolik, že ji Grayson téměř neslyšel. "V současnou chvíli nevypadá kapitulace jako úplně špatný nápad."

Grayson zavrtěl hlavou. "Udržujte kurs, kapitáne. Přistaneme v Azurovém moři na souřadnicích, které nám dal občan Erudin. Raději se svěřím vašemu pilotnímu umění než milosrdenství Draků."

"Ano, pane."

Tak ho Martinézová ještě nikdy nenazvala, z jejich úst to slovo znělo zvláště.

"Kapitáne!" Jeden ze spojovacích důstojníků zvedl hlavu od své konzole. "Kapitáne Martinézová! Zachytil jsem tísňové volání jedné z Chippew!"

Odvrátila se od Graysona. „Zatraceně! Kde?"

"Směřem k planetě. Blízko atmosféry. Mám tu hlas."

"Zapněte reproduktor!"

"Phobosi! Phobosi! Tady Chip jedna!" Hlas Kleinové zazníval jakoby z velké dálky, přehlušovaný mohutným statickým šumem. "Ozvěte se, Phobosi!"

Martinézová zvedla mikrofon. "Tady Phobos."

"Phobosi! Jeff to dostal! Sledujte signál radiomajáku a vraťte se pro nás. Pokud přiletíte včas, můžeme ho zachránit!" Martinézová vzhledla ke Graysonovi, obočí povytažené, kůže pod modrým tetováním napjatou.

Grayson přešel pohledem z její tváře na navigační monitor. Stíhače byly mimo gravitační pole, ale zpomalovaly. Za několik hodin je gravitace pohltí a stáhne dolů. Nakládka by byla možná, samozřejmě. Ochromené Chippewě bude pád do verdandské atmosféry trvat celé hodiny.

Ale co pak? Za Verdanským horizontem se již vynořovala výsadková loď třídy Leopard a byla oběma Chippewám blíže než Phobos. Phobosu se snad podaří vyhnout se přilétající lodi, pokud si zachová současnou rychlost a směr a nezačne brzdit, dokud nedosáhne atmosféry. Ale Chippewy letěly na druhou stranu. Přiblížit se k nim a srovnat s nimi rychlost...

Grayson vážil život jednoho raněného pilota proti životům celé posádky Phobosu. Již se nejednalo o pouhé splnění úkolu. Byla to otázka holého přežití. Ukázal na mikrofon a Martinézová mu ho podala. Zhluboka se nadechl, přitiskl mikrofon ke rtům a řekl; "Chipe jedna, tady Carlyle. Phobos vás nemůže vyzvednout, rozumíte? Nemůžeme naložit Chip dvojku."

"Ale on umírá! Nemůžete nás opustit!"

"Chipe jedna, to je rozkaz. "Grayson ani netušil, jak ho ta slova budou bolet. Shermana a Kleinovou sotva znal, ale řezalo jej to jako nůž. "Opusťte Chip dvojku a vraťte se na Phobos. Nepřátelská výsadková loď se blíží a my se nejprve musíme dostat přes ni. Je to jasné?"

"Carlyle, do hajzlu s tebou, to nám přece nemůžeš udělat!"

"Poručíku Kleinová! Shermanovi už nijak nepomůžete. Vraťte se na Phobos a ujměte se svých povinností!"

"Já ti povím, co si můžeš i s těma tvejma povinnostma! Uvidíme se v pekle, Graysoně Carlyle, v pekle!"

Jako na dotvrzení jejích slov se trup Phobosu otřásl strašlivým úderem a zaznělo hřmění dávek autokanónu. Stěna jednoho ze skladů kdesi dole se protrhla a vzduch začal unikat do okolního prostoru.

Trojúhelníkovité SL-patnáctky znovu zaútočily. Lasery Phobosu konečně našly svůj cíl. Reaktor jednoho letounu vybuchl, když přes něj přejely spojené paprsky tří středních laserů. Stroj se začal zvolna propadat do temnot. Pak zaútočil Leopard. Hnal se jím vstříc zrychlením 3 g. Salva RDD zasáhla spodní část trupu Phobosu, prorazila hangár s OBRy a rozdrtila jednu z laserových věží. Vrata hangáru ulétla pryč a zmizela v prázdnotě. Phobos odpověděl stejným způsobem. Paprsky laserů, viditelné pouze na bojových displejích na můstku jako rudé a zelené linky, vyšlehly kupředu a udeřily. Odkudsi zdáli zazníval zvuk sirény, ale ztrácel se ve zmatené směsici hlasů na můstku. Počítačový hlas oznamoval ztrátu tlaku v oddíle 3.

Martinézová vzhlédla od své konzole. "Radši se posadte, majore," řekla. "Jsme v tom až po uši a bude to drsný!"

Grayson se připoutal do svého křesla. Nemohl nic dělat, a tak přemýšlel o pilotech obou Chippew. Dalo se udělat něco jiného? Pokud by se Phobos pokusil setkat se Shermanovým letounem, všichni by již byli mrtvi... nebo by byli donuceni ke kapitulaci. Všechny monitory nyní zaplňoval masivní trup Leoparda. Okolo obrovské lodi kroužily známé trojúhelníkovité tvary a chystaly se k dalšímu útoku. Kdesi zněl hlas recitující hodnoty náměru pro laserová děla. "Devět-nula-nula, osm-nula-nula, sedm-nula-nula..." Byl to hlas počítače nebo nepřírozeně klidný hlas školeného profesionála povzneseného nad veškerý ten zmatek, strach a bolest?

Vzdát se je nemyslitelné. Snad, snad ve vyhlášené válce s jasnými stranami, by mohla Legie šedé smrti doufat, že bude vyměněna nebo ušetřena. Žoldnáci spěchající na pomoc povstalcům na jednom z Kuritových světů, to je ovšem něco úplně jiného. Draci by se už postarali, aby celá jednotka prostě přestala existovat. Kromě toho tyto drakonické síly bojovaly pod vlajkou vévody Hassida Ricola, Rudého vévody a strůjce zrady, která způsobila smrt Graysonova otce. Jak by se vůbec mohl pokojně vzdal, když ví, že je tu šance na Ricola udeřit, útočit, ublížit mu... Graysonova touha po pomstě byla stále živá a teď kvůli ní nechal Jeffrica Shermana zemřít.

Měl na to vůbec právo?

Phobos se divoce otřásl. Zvenku se ozvaly divoké zvuky prudkého vstupu do atmosféry. Ohlušující šum, který střídavě sílil a slábl, nakonec přerostl v nesnesitelný řev.

"Útočí!" přehlušil burácení hlas plný strachu. "Stíhač na nula-pět-nula, celých deset. Už je skoro tady!"

Výsadečková loď, nořící se stále hlouběji do atmosféry, přivítala útočnicka koncentrovanou laserovou palbou. Zabijákův masivní rypec a pancéřované břicho absorbovaly většinu vražedné energie a jeho vlastní lasery se zakously do pokrouceného a rozbrázděného trupu Phobosu.

Jeden z laserů zasáhl stíhačův kokpit na kratší vzdálenost, než aby ho mohla účinně absorbovat polarizace jeho termoplastu. Pod dotykem laserového paprsku se kokpit rozzářil. Kapkovitý kryt kokpitu se rozprskl na tisíce úlomků a pilot uvnitř neměl čas ani vykřiknout, než se jeho tělo proměnilo v obláček přehřáté páry. S mrtvým pilotem a rudě žhnoucím kráterem na místě kokpitu se stíhač hnal dál rychlostí tři kilometry za sekundu.

Náraz byl strašlivý. Obrovská loď se otřásla a z děsivě rozšklebené rány přes celý bok se vyřinulo palivo. Vrak Zabijáku vybuchl v oslepující kouli a vymrštil Phobos dopředu a dolů. Úder srazil většinu posádky na můstku k zemi nebo téměř udusil v bezpečnostních pásích. Světla zhasla a rozezněly se sirény hlásící těžké poškození. Kolem lodi vzplála ionizovaná slupka značící prudký návrat do atmosféry a rozbitá výsadečková loď bezmocně padala na planetu pod sebou.

Sue Ellen Kleinová následovala Jeffovu ochromenou Chippewu až do atmosféry. Tření rozžhavilo jeho otřásající se loď do třešňově červená a z trupu začaly odlétnout hořící úlomky. O padesát kilometrů dále pak tyto úlomky dopadaly na kokpit Kleinové jako začínající letní deště. Kap... káp...kap-kap...kap kapppp....

Již nemohla používat vysílačku. Na jejich bojové frekvenci se rozléhal Jeffřicův srdcervoucí řev, jak se začínal tavit jeho poškozený kokpit. Zbývala poslední služba, kterou mu mohla prokázat, svému příteli... svému milému. Po tvářích ji tekly slzy a smáčely vnitřek její helmy. Naposled oživila svůj bojový displej. Záměrný kříž se zastavil na druhé Chippewě, pohlcené nyní v ohnivě kouli, jasné zářící na pozadí zataženého verdandského nebe. Skřeky ve sluchátkách neustávaly, byly jen zoufalejší a přerušované výboji v přehřátém vzduchu.

"Sbohem, Jeffe," řekla měkce. Dobře věděla, že ji již dávno neslyší. "Miluju tě. ..." Pak stiskla spoušť a vypustila dvojici RKD třídy Exoslar. Ohnivá koule se rozlétla na kusy a Jeffův křik umkl tak náhle, že se až otřásla.

Téměř... téměř dokončila svůj smrtelný pád do atmosféry, ale pak převzaly velení reflexy skvěle cvičeného pilota a obrátila příď lodi vzhůru. Jako plochý kámen, vržený po vodní hladině se Chippeva protlačila horními vrstvami verdandské atmosféry a znovu vylétla do volného vesmíru. S vypnutými motory, ukryta v planetárním stínu, loď rychle chladla. Sue seděla bez hnutí, palcem stále mačkala červený knoflík, kterým vysvobodila Jeffa z jeho trápení. Ji však už nikdo nevysvobodí, a tak vzlykala do mrazivého ticha kokpitu: "Musela jsem, Jeffe... musela..."

V širokém plochém údolí, lemovaném porosty temně modré vegetace, se rozječely sirény. Z vnějších reproduktorů mobilního velitelství, obřího kolového vozidla, tyčícího se nad muži stojícími v jeho stínu jako věž, se ozvalo varování. Nedaleko stál bez pohnutí Marabu a vyčkával. Na protější straně údolí čekal pár Žihadel a těžký Orion. V zelených mracích nad táborem to temně hřmelo.

Výsadečková loď třídy Leopard přistála ve sloupech prachu a vypouštěla proudy bílé páry. Pancíř trupu byl na mnoha místech poškozen v nedávné bitvě, ale písmena nad černým drakem na fialovém pozadí jasně hlásala lodní jméno: Tsao.

Plukovník Kevlavic sestoupil po žebříku z mobilního velitelství a opětoval pozdrav svého podřízeného. "Naložíme náklad okamžitě, jak spustíte rampy," řekl. "Falangu povedu osobně."

"Pane!"

Vysílačka u Kevlavicova pasu zachrčela a plukovník stiskl příjem. "Pane plukovníku," zazněl mu do ucha plechový hlas

z reproduktoru. "Obdrželi jsme zprávu ze Subotai. Právě dokončili nakládání praporu Galeon a chystají se ke startu. Přistanou na Lovcově mysu za dvacet minut."

"Výborně."

"Potvrdili nám také vzdušnou podporu z regiského kosmodromu, můj pane."

"Skvělé. Uvědomte velitele Subotai, že se setkáme na mysu." Pohlédl na svůj wristkom. "Ve dvanáct čtyřicet místního času." Kevlavic si nemyslel, že by potřebovali lehké tanky typu Galeona, ale budou se hodit jako palebná podpora, pokud jsou nablízku nějaké jednotky povstalců. Operace OBRů v Silvánské kotlině byly vždy riskantní. Malé oddíly rebelů byly prostě všude. Pro OBRa sice nepředstavovaly žádné nebezpečí, ale rozhodný útok mohl ohrozit obrannou pozici kolem přistávací plochy pro výsadkové lodě.

Vrata hangáru OBRů v boku lodi se otevřela dokořán. Plukovník zvedl vysílačku k ústům. "Zůstaňte na příjmu, spojovací centrálo. Chystáme se k odletu." Přepnul na bitevní frekvenci. "Tady Kevlavic. Falango, připravte se k nalodění."

Tři OBRy vykročily přes údolí směrem k výsadkové lodi a Kevlavic vylezl po žebříku, visícím podél nohy jeho Marabua. Protáhl se úzkým přechodem a vklouzl za palubní desku. Nasadil si neurohelmu a zapojil všechny kabely. Pak zkontroval nastavení senzorů, které přenesou jeho vlastní smysl pro rovnováhu na setrvačníky a písty gigantického stroje. Marabu se oťásl a zdvihl obrněnou nohu. Dunění prvního kroku dolehlo až do otevřeného kokpitu a OBR se pohnul směrem k lodi.

Rozkazy generálního guvernéra byly naprosto jasné. Přestože se jednalo o jednoduchý úkol, z Nagumova chování jasně vyplývalo, jak mu záleží na tom, aby byla mise úspěšná. Na čem záleželo generálnímu guvernérovi, na tom záleželo i plukovníku Kevlavicovi. To byl jediný zaručený způsob, jak si uchovat svou hodnotu, postavení i život. Narušitelova loď byla těsně před přistáním značně poškozena a s největší pravděpodobností shořela při vstupu do atmosféry. Radary na Tsau i na planetě ztratily její signál v mracích nad džunglí, močály a solnými dunami Lovcova mysu, vybihajícího do Azurového moře nějakých šest set kilometrů od Regisu.

Ani loď ani lidé nemohli přežít, ale přesto byla životně důležitá okamžitá inspekce místa přistání. Podél pobřeží Azurového moře se potulovaly silné povstalecké jednotky, stejně jako v přilehlé Vrieshavenské oblasti na východě. I kdyby byli všichni žoldnéři na palubě mrtvi, mohlo by se rebelům podařit zachránit část nákladu, zbraní a nábojů. Dokonce by mohli najít v přepravních kokonech i nepoškozené OBRy. Vrak také může nést údaje, které jim řeknou něco o původu lodi a jejich pánů.

Nagumo vydal rozkazy i dalším dvěma kuritovským lodím v soustavě. Ty měly přistát na severu, na okraji plató Keblúz, kde se ke Kevlavicovi připojí prapor lehkých tanků a falanga z jeho vlastního pluku. Normálně by akci podobného rozsahu velel kapitán nebo dokonce poručík, ale Kevlavic v případě mise důležité pro nejvyšší velení nechtěl ponechat nic náhodě. Místo dopadu narušitelovy lodi nalezne osobně, i kdyby měl prohledat Lovcův mys křížem krážem.

Jediným slabým místem celé operace bylo, že pokud se nepodaří dokonale zkoordinovat přistání Tsaa se Subotai, bude muset jedna z lodí čekat bez zajištěné obrany.

Kevlavic zacouval se svým Marabuem do jeho kokonu uvnitř Tsaa a podobné myšlenky pustil z hlavy. Za dvacet minut budou jeho OBRy opět na pevné zemi. O tom, že zvládnou to, co je čeká na místě přistání, vůbec nepochyboval. Ať již to bude pár raněných, nebo celá zjebaná povstalecká armáda. Stíhače z Regisu poskytnou vzdušnou podporu. Kevlavic si byl jist, že tanky ze Subotai nebudou vůbec potřeba.

Sto kilometrů nad zataženým povrchem Verdandi zachytil kapitán Subotai signál nouzového radiomajáku malé lodi. Protože se stroj nacházel nedaleko jeho trasy, rozhodl se vzít ho na palubu. Předpokládal totiž, že se jedná o jeden z drakonických stíhačů, poškozených během bitvy s výsadkovou lodí.

Ukázalo se, že neměl pravdu. Poškozený stíhač byla Chippewa, typ, který se v Drakonisu nikdy nepoužíval. Mladá žena, kterou techové vyprostili z kokpitu, vypadala v šoku. Hleděla na ně nevidoucima očima a mlčela.

Kapitán poslal pro lékaře a rozkázal, aby jí dali najíst a nechali ji nerušeně spát. Přestože pro tohoto pilota válka skončila, kapitán slyšel tolik pověstí o vyšetřovacích metodách kuritovské tajné policie, že ho napadlo, jestli by té ženě nebylo lépe v její ocelové rakvi zpět ve vesmíru. Dobře však věděl, že s tím vůbec nic nenadělá. Jeho povinností bylo zajatce ohlásit a ne nadřazeným radit, co s ním mají dělat. Za toto náhodné zjetí protivníkovu pilota, napadlo ho, možná ještě dokonce dostane vyznamenání.

Subotai se znovu vrátila na trasu, která ji i s jejím nákladem lehkých tanků dovede na místo setkání na Lovcově mysu. Přiletí pozdě.

Tollen Brasednewic zvedl ruku a potrháná řada vojáků za ním ztuhla na místě. Čekali, zatímco jejich průvodce zmizel v šeru pod listnatou klenbou pralesa, a napínali sluch, aby od neutuchajícího lomozu džungle odlišili cizorodé zvuky. Z dále se ozýval nářek chirimsimů.

Vypadali jako banda loupežníků a Brasednewic to dobře věděl. Ani dva z jeho mužů nebyli oblečeni nebo vyzbrojeni stejně. Jejich uniformou byla podivuhodná směska civilního oblečení a kusů pancířů a výstroje získaných od kuritovských vojáků. Brasednewic nesl 5 mm laserovou pušku Magna, ukořistěnou kuritovcům a Yolev těžký automat, který sebral mrtvému příslušníku verdandských milic. Ostatní se oháněli nejrůznějšími loveckými puškami, soutěžními zbraněmi a pistolemi. Javed měl jednorannou signální pistoli a plný opasek světlic. Z keřů za nimi se neslo tlumené hučení nastartovaných motorů vznášedel. Jejich řidiči se připravovali na případný rychlý útek.

Jako průvodce měli Li Čina, syna místního plantážníka jménem Li Wu. Nikdo z rebelů Wuovi bez výhrad nevěřil, protože v řadách nenáviděných kuritovců sloužilo mnoho orientálců. Li povstalcům v minulosti často pomohl. Varoval je před kuritovskými hlídkami a pastmi, chystanými na okrajích pralesa. Nynější Liova historka o výsadkové lodi, která

se jim přehnala nad plantáží a spadla do moře na severu, byla příliš lákavá na to, aby ji odbyli pouhým mávnutím ruky. Pokud ten chlap mluví pravdu, loď ztroskotala před několika hodinami, a tak by mělo být možné něco z vraku zachránit, než na scénu dorazí nenávidění hnědokabátníci.

Že kuritovci dorazí, bylo nad slunce jasné. Vesmírná loď byl zcela jistě jejich nákladák převážející vojenský materiál a guvernéřův úřad nedopustí, aby jeho obsah padl do rukou Brasednewicovu malému povstaleckému oddílu. Volání o pomoc nebo nouzové radiomajáky brzy k záchraně stroje přivolají další výsadekové lodi. S trochou lživosti a štěstí se jim ale podaří připravit pro Nagumovy vojáky menší překvapení. Pro jednou bude příjemné stát lovcem a ne obětí.

Li dal signál k postupu. Pokračovali opatrně vpřed, pomalu odstraňovali liány a převislé větve blokující stezku. Za džunglí se rozprostírala přílivová zóna, plochý holý pás, plný slaných louží, písčiny kos a močálů. Za ní bylo moře. Zvuk vln zněl z dále jako nezřetelné přerušované hřmění, podbarvující neutuchající jek mořských ptáků, kroužících nad vodou. Moře bylo klidné a azurově modré, zbarvené slabě odrazem zelenavého nebe. Nedaleko pobřeží z vody trčela obrovská kovová polokoule a pohupovala se v rytmu vln, narážejících na její šedé boky.

Brasednewic zvedl elektronický dalekohled Micheaux a nastavil zvětšení. Přístroj byl památkou na jeden z nájezdů na Port Gaspin a na řemínku měl stále ještě temné skvrny v místech, kde se zařizl do krku svého předchozího majitele. Při velkém zvětšení Tollen rozeznával na bocích lodi rezavé pruhy a ohromné černé jizvy - následek divokého vstupu do atmosféry. Ani tyto spáleniny však nedokázaly zakrýt černého draka na fialovém pozadí vysoko na boku lodi. Na úrovni hladiny zela v trupu ohromná díra. Lodní pancíř hyzdily začernalé krátery a táhly se natavené pruhy jako po zásahu laserem. Podél celého pobřeží se v příboji zmítaly kusy lodního pancíře a trosky velikých strojů. Nemohlo být pochyb, že loď byla sestřelena v souboji.

Vůdce povstalců odložil zmateně dalekohled. V jakém souboji? Pokud byla sestřelena kuritovská loď, musí to znamenat, že v systému Norm operují spřátelené síly. Ale čím? Povstalcí žádné vesmírné lodě neměli, ani stíhače a v žádném případě by nedokázali sestřelit drakonickou loď z oblohy. Kdo to tedy byl? A proč?

Znovu zvedl dalekohled. Jeho pozornost přitáhl pohyb na pláži. Rozeznal skupinu mužů, zcela zřetelně mokřích a potrháných pasažérů lodi. Bylo jich spousta. Někteří z nich... co? Vypadalo to, jakoby něco kopali. Kopali v písku. Co to dělají... pohřbívají své mrtvé? Vyrývají do písku SOS? Zvláštní. Zatímco je sledoval, vyvalila se z největšího houfu trosečníků oblaka černého kouře.

Tollen zaťal žvýkáci svaly a tiše zaskřípal zuby. Tento zlozvyk získal daleko dříve, než na planetu přišli kuritovci. Každou chvíli tu mohou být jednotky z Regisu, přicházející zachránit své soudruhy, a kouř jim jasně ukáže cestu. Jestli chtějí zajmout pár jazyků, budou si muset s útokem pospíšet.

Brasednewic vydal rozkazy, prstové znaky, které si muži stojící za ním předali navzájem. Přípravy probíhaly v naprosté tichosti, s výjimkou tichého cvakání natahovaných závěrů a vyměňovaných zásobníků. Tlupa se rozdělila do skupinek po čtyřech až pěti mužích, které jedna po druhé mizely v džungli a zamířily k pláži z různých směrů. Zpět vyrazili poslové, aby upozornili řidiče vznášedel.

Přeživších bylo asi padesát nebo šedesát. Menší skupinky se ještě pohybovaly po pláži a sbíraly roztroušené krabice a bedny, které uplavaly z vraku na pláž. Nezdálo se, že by postavili stráž a nikdo nebyl ozbrojen. Brasednewic se v duchu usmál. Tím lépe. Tohle bude snadné.

Ve sluchátkách se ozvalo: "Pohli se, kapitáne. Roztáhli se podél okraje džungle ve vzdálenosti asi sto metrů," a Grayson zdvihl hlavu.

"Mám je, Lori," řekl. "Připrav se."

Narovnal se na nejistých nohou. Šok z nečekaně prudkého sestupu verdandskou atmosférou a z posledních manévru Martinézové, které se nakonec podařilo téměř úspěšně přistát na pobřeží, jej velice vyčerpal. Kolena se mu ještě třásla. Pouze pilotní umění Martinézové je zachránilo před příliš prudkým pádem do atmosféry. Okamžitě po nárazu zničeného stíhače převzala ruční řízení a přetočila loď zádi dolů. Při sestupu neshořeli, ačkoli se trup lodi tak rozžhavl, že se vnější části trysek úplně odtavily. Naštěstí jich zůstalo činných tolik, že mohla Martinézová celkem jemně přistát na kraji moře. Hned po dopadu se samozřejmě děrami v trupu nahrnula dovnitř lodi voda, ale vrak vypadal v daleko horším stavu, než ve skutečnosti byl. Během přistání bylo zraněno pět členů posádky Phobosu, ale nikdo nebyl zabit. To, že byli stále všichni naživu a většina jejich výzbroje byla neporušená, považoval Grayson za zázrak. Dokonce bylo možné, že Phobos znovu poletí. Jestli budou mít dost času a naleznou dobře vybavený hangár. Oprava Phobosu si vyžádá druhý zázrak.

Nyní by Grayson zázrak číslo dvě vyměnil za třetí, a to pokud možno rychle. Blížily se k nim vojenské síly, které Erudin identifikoval jako rebely, a Grayson věděl, že s nimi rychle musí navázat přátelský kontakt. Pokud se to nepodaří, jejich mise skončí ještě dříve, než opravdu začala.

Vedle Graysona klečel na kolenu Ramage a pokrouceným kusem vzpěry narychlo vyrýval do písku prohlubeň. "Jde ti to báječně, Rame," řekl Grayson. "A ta díra už je hluboká dost. Proč na to neurčíš někoho jiného?"

"Protože je to děsná hlína," řekl Ramage, ale ušklíbl se a podal nástroj vedle klečícímu mladému techovi Tomlinsonovi.

"Nikdy jsi nevypadal lépe, Tome," řekl mu Grayson. Tomlinson byl další Trel, rudovlasý technický génius a Carlyleho osobní tech. Nyní zaměnil svůj obvyklý nános šmíru za vrstvu bláta a písku.

"Až tohle skončí, budu moct klidně vstoupit do Ramageových komandos," řekl a Grayson se rozesmál. Ramage už dlouho rozhlašoval, že protáhne verdandské rekruty svým vlastním trellwanským výcvikovým kursem. Tento výcvik obsahoval z důvodů, které nebyly Graysonovi zcela jasné, strašnou spoustu kopání.

Vykročil dále podél svých mužů, kopajících si své zákopy a shromažďujících bedny vyplavené mořem z proražených skladů Phobosu. "V klidu, všichni," řekl tiše, ale důrazně. "Přicházejí. Připravte se... na můj povel..."

Erudina našel ležícího vedle ohně, který si pár pěšáků zapálilo laserovou pistolí z naplaveného dříví. "Vaši přátelé už

jsou na cestě. Jste si jistý, že neznáte žádné heslo nebo znamení, které bychom mohli použít?"

Erudin nešťastně zavrtěl hlavou. "Jsme dobrých dvě stě kilometrů od místa, kde jsme měli přistát. Místní velitel možná slyšel, že jsem se vypravil pro pomoc, ale nebude vědět, kdy se mám vrátit... a nebude mne očekávat zde. Je tu heslo, které jsem měl pronést na jisté frekvenci ihned po přistání, aby naši věděli, že jsem to já. Pochybuji, že by toto heslo znal kdokoli tady." Ukázal za vrak lodi za sebou. "Ten drak na vaši lodi nám také příliš nepomůže."

"Copak spolu jednotlivé složky vaší armády nijak nekomunikují?"

Erudin si odplivl do písku. "Armády? Kapitáne, naše hnutí tvoří asi osmdesát až sto "armád" operujících na severní polokouli Verdandi. Rekl bych, že největší z nich má asi tisíc mužů a žen, ale jsou roztroušeni po městečkách a plantážích Vrieshavenské oblasti. Ty nejmenší mají přesné jednoho člena - obvykle samotáře, který rád podřezává hrdla opilým milicionářům v regiských ulicích. Tihle..."

V Graysonově sluchátku se ozval signál. "Zadržte," řekl. "Přicházejí."

V kaskádách vodní tříště se z džungle na bažinatá jezírka pobřežního soliska vyřítla skupinka vznášedel. V tu samou chvíli zpoza stromů vyběhly skupinky odraných mužů s prapodivnými zbraněmi v rukou. Rozštěkaly se automatické zbraně.

"Teď! Všichni k zemi!" zařval Grayson a po celé pláži se jeho lidé, čekající na podobný útok, vrhli do mělkých zákopů, které si vykopali. Jediný Grayson zůstal stát. Toto byla nejriskantnější část celého plánu, protože nyní zůstal v cestě útočícím rebelům pouze on. Povstalci si ale zase zároveň okamžitě uvědomili, že se děje něco zvláštního, když před nimi zůstane stát jediný trosečník s holýma rukama na náhle prázdné pláži. Grayson počítal, že překvapení a zvědavost je donutí zastavit palbu.

Dávka ze samopalu protřela vzduch metr nad Graysonovou hlavou, zaduněl výstřel z těžké lovecké pušky a kulka rozhodila písek u jeho nohou. Zrovna když si začínal myslet, že partyzáni si luxus zvědavosti asi nemohou dovolit, zařval kdosi rozkaz k zastavení střelby. Útočící povstalci se zastavili se zbraněmi připravenými ke střelbě.

"Nestřílejte!" vykřikl Grayson. Vzpomněl si na jednu z lekcí zbrojmistra Griffithe z pluku jeho otce. Zdálo se to tak dávno. Otřásl se. Copak to opravdu bylo před pouhým standardním rokem? Zesíl hlas, aby se daleko rozléhal, ale nezapomínej, že musí znít dostatečně autoritativně a ovládané. Mluvíš-li ke svým vlastním vojákům, musí vědět, že máš věci pevně v rukou. Mluvíš-li k cizím lidem, nesmí na tobě poznat, že máš strach.

"Jsme přátelé," pokračoval. Zdvihl ruce do výše a ukázal, že nemá zbraň. "Musíme si promluvit."

Je to past, plukovníku," vyštěkl hlas zpoza jedné z dun. Prásklo to a cosi horkého zatahalo Graysona za rukáv.

"Nestřílejte, zatraceně!" odpověděl mu další hlas. "Dobere, nech tu pušku!"

"Jsem kapitán Carlyle z žoldnéřské jednotky Legie šedé smrti," pokračoval Grayson. Musel se snažit, aby se mu netřásl hlas a kolena měl ještě rozfresenější než po pádu. Strašně moc se chtěl vrhnout k zemi, z dohledu, ale věděl, že každý prudký pohyb rozpoutá peklo. "Byli jsme najati, abychom vám pomáhali!"

Jeden ze skrytých pozorovatelů cosi vztekle zašeptal, ale Grayson jeho slovům nerozuměl. Pak se přes močál ozval druhý hlas. "Jak máme vědět, že tohle není nějaký trik?"

„Je s námi jeden z vašich lidí, Devic Erudin! Ten nás přivedl! Zeptejte se ho!"

Nikdo neodpověděl. Grayson špičkou boty povzbudil Erudina, ležícího na břiše v mělkém zákopu. "No tak, občane Erudine. Vstaňte... velmi pomalu. Držte jim ruce neustále na očích."

Stáli nehnutě dlouhé vteřiny. Grayson téměř slyšel rozhovor, který musel probíhat za dunami. Tihle cizinci mohou mluvit pravdu. Nebo může být Erudin návnada, zajatec s vymyšleným mozkem. Může to být past, ale jestli není, praví Draci tady budou co nevidět a ta pláž se stane pastí pro nás pro všechny!

Grayson věděl, že celý budoucí úspěch závisí na rozhodnutí povstaleckého velitele. Muž vstal. Na sobě měl džínové montérky a olivovou kuritovskou vestu s odpáranými znaky. V zablácených rukou svíral těžkou laserovou pušku. Baterii měl přivázanu k pasu a mířil nepohnutě na Graysonovu hrud'. Na hlavě měl beztvary černý baret. Zcuchané rudé vousy měl postříkány blátem.

"Chceš si promluvit," řekl muž. "Tak do toho, mluv!"

Rebelové se nedali jen tak snadno přesvědčit, nakonec se ale ukázalo, že Tollen Brasednewic, samozvaný plukovník povstaleckých milic, opravdu zaslechl o komsi, kdo proklouzl ven s úkolem najmout žoldnéře.

"Ale zatraceně," řekl vůdce povstalců, když sledoval, jak Graysonovi muži zhášejí ohně. "Co kdybychom byli Drakové. Nemohli jste přece vědět, že vás najdeme první!"

"Bylo mi řečeno, že kuritovci do džungle téměř nechodí."

Brasednewic si odplivl. "A to říkáte, že jste nás sem přijeli učít? Budou vědět, že jste slítlí někde tady a přijdou vás hledat. Výsadeková loď, dokonce i poškozená, to už je něco!"

"Původní idea byla přistát v moři nedaleko od místa, kde bychom mohli loď snadno zamaskovat a ukrýt."

"Nezdá se mi, že by se vám to povedlo lady, leda byste loď převlíkli za skálu!"

"To asi ne," přiznal Grayson. "Přesto jsme si řekli, že jim chvilku potrvá, než se zorganizují a vytvoří pátrací postup."

Možná. Ale do hajzlu, co kdybysme byli my kuritovská hlídka? První věc, kterou by ses měl vo Verdandi dovědět, kámo, je, že tady není nic tutový!"

Grayson se usmál a zapnul mikrofon na krku. "Lori, vstaň a přivítej hosty. Jemně. Abys je nepolekala."

Jeden z beztvarych kusů kovu, ležících ve vlnách mezi vrakem a pobřežím se otřásl a pak vstal. Z končetin, kloubů a štíhlého laseru v pravé ruce se mu valily kaskády zpěněné vody. Desetimetrový stroj chvíli stál po kolena ve vodě a pak vykročil k pobřeží dunivým krokem 55 tunového monstra. Brasednewic otevřel ústa a vzhledl nahoru...

výše...výše... a ještě výše. Byl to Graysonův Kondor s Lori Kalmarovou v kokpitu. Na obou jeho stranách asi sto metrů daleko zavířila voda a ze svých úkrytů pod hladinou se vynořila Lasice Delmara Claye a Střelec Davise McCalla.

"Vidíte," řekl Grayson, zatímco Brasednewic zíral na obrněné giganty tyčící se nad nim. "Zase tak úplně důvěřiví jsme

nebyli. Myslíte, že jsme blázni?"

Každá vteřina teď byla drahá. Brasednewicova tlupa čítala padesát žen a mužů a pět rychlých vznášedel s plochým dnem, která se budou hodit při vykládce výsadkové lodi. Grayson postavil Lasici a Štelce dále do vnitrozemí, na hranici pralesa. Zatímco tyto dva OBRy napínaly své elektronické smysly, aby zachytily první známky příchodu drakonických jednotek, Lori přiložila Kondorovy silné ruce k dílu a pomáhala při vykládání Phobosu.

Po dopadu měli čas vyložit pouze tři těžké OBRy. Zbylé čtyři, Lořina Cikáda, Žihadlo a dvě Vosy, vypadaly ve svých přepravních kokonech nepoškozeně, ale byly stále ještě zapečetěné v hangáru. Navíc tu ještě byla menší hora zbraní, nábojů a dalšího materiálu, čekající na vylodění na pláž. Kromě příchodu kuritovských vojáků hrozilo podle rebelů ještě jedno nebezpečí z prodlení. Verdandi alfa, obrovský a blízký měsíc, způsoboval dvakrát denně nesmírně vysoké přílivy. Tady nad sedmdesátou rovnoběžkou nebyl příliv tak hrozný jako poblíž rovníku, přesto ale zasahoval stovky metrů do plochého vnitrozemí. Až bude za tři hodiny příliv vrcholit, bude Phobos téměř celý pod vodou.

Povstalcí i žoldnéři pracovali d'ábelským tempem. Hned jak uvolnili Žihadlo a jednu Vosu, vlezli si do kokpitu Hassan Khaled a Piter Debrowski a vyvedli je na denní světlo. Nyní se oba snažili vyprostit Yorulisovu Vosu z její kolébky a neúnavný řetěz žoldněřů a rebelů užíval vznášedel, aby dopravil na pobřeží poslední zbytky nákladu. S Lori u řízení Kondora Grayson rozhodl, že její Cikáda zůstane pro tuto chvíli uvnitř lodi.

"Kapitáne!" zaslech ve sluchátcích Lořin hlas. "Přibližují se... vzduchem!"

"Kolik jich je?"

"Vypadá to jako výsadková loď směrem od Regisu," řekla Lori. "A má s sebou pár doprovodných stíhačů."

"To sedí, kapitáne." Druhý hlas patřil Martinézové sedící na můstku Phobosu, kde dohlížela na první fázi oprav řízení lodě. Nebylo vůbec jasné, zda loď vůbec kdy poletí, ale jestli nezískají Martinézové a jejím techům dost času, nebude co řešit. "Máme je tady na doppleru. Vzdálenost osmdesát kilometrů. Kontakt za dvě minuty."

"Dobrá. Nyní opusťte loď!" Trup Phobosu bude prvním cílem útočících lodí.

"Ale kapitáne, stále ještě máme záložní zdroje pro tři naše lasery! Můžeme vás krýt."

Grayson zoufale přemýšlel. Zvažoval pomoc tří laserů v nadcházející bitvě se soupeřovými letouny oproti svému původnímu rozkazu, ale nakonec se rozhodl.

"V pořádku. Udělejte to. Každý, kdo není přímo nutný ke střelbě, se někam ukryje a připraví se k ústupu, pokud začne povolovat pancíř." Pochyboval, že by se nepřítel pokoušel rozstřílet Phobos na kusy, protože výsadková loď je příliš drahocenná věc. Budou se ale snažit zničit její lasery, hned jak zjistí, že loď funguje. "Ještě jedna věc, Ilse. Zahájíte palbu až na můj povel, jasný? Střílet se bude pouze na můj pokyn!"

"Jasan, Skokane!"

Přepnul vysílačku na hlavní bojovou frekvenci. "Připravte se, všichni! Za dvě minuty tu máme návštěvu!"

Bedny se zásobami nechali ležet na pobřeží a vznášedla přeplněná vojáky se rozlétla přes bláto a písek k džungli. OBRy vykročily z vody a zmizely z pláže. Za sebou zanechaly řetězy ohromných stop, každou dlouhou jako výška průměrného muže, ale s tím se toho nedalo moc dělat. Grayson doufal, že jejich stopy zahladí nadcházející příliv, ale zbylo jim příliš málo času. Že na palubě ztroskotané lodi byly OBRy a že se jim podařilo uprchnout, zjistí Draci daleko dříve, než si původně mysleli.

Grayson se otočil a vyrazil k pralesu. "Lori," vyrazil ze sebe za běhu. "Naber mě!"

Kondor se vynořil na okraji džungle a těžkopádnými dunivými skoky rychle ukrajoval vzdálenost, která jej dělila od běžícího muže. Kondorův kokpit byl otevřený a visel z něj přes hruď kovový žebřík. Grayson se jej zachytil a soukal se po trupu vzhůru, zatímco Lori stroj obratně otočila a vykročila zpět do úkrytu mezi stromy.

Kondorův kokpit byl těsný i pro jednoho warriora, namačkaného za rozsáhlý ovládací panel a zkrouceného pod svazky kabelů vedoucích vzhůru od neurohelmy ke zdírkám receptorů, rozmístěných po celém stropu kabiny. Po uložení svinutého žebříku a uzavření kokpitu zbyl úzký volný proužek vlevo za pilotním křeslem. Grayson se do něj vecpal a dával si dobrý pozor, aby se hlavou nedotýkal chladicího potrubí a náloží, sloužících nouzovému otvírání kokpitu. Pokud dojde k boji a OBR bude sražen k zemi nebo přinucen k prudkému běhu, bude Grayson ve vážném nebezpečí. Přesto však dával kokpitu přednost před plochou pláží. Bude odtud také mít lepší přehled a snáze může řídit nadcházející bitvu.

Lori seděla v křesle s rukama na pákách. Hlavu s dlouhými světlými vlasy měla zakrytou groteskním tvarem neurohelmy s černým průzorem. V kokpitu již bylo docela teplo a Lori si nechala jen boty, kalhotky a tričko s krátkým rukávem v očekávání vedra, které uvnitř nastane po prvním bojovém manévru. OBR se hnul k lesu a Grayson se musel hlídat, aby neobdivoval Lořiny dlouhé nahé nohy, a místo toho věnoval pozornost displejům před nimi.

Po pancéřové hlavě OBRa přeběhly stíny. Byli mezi stromy na okraji džungle.

"Právě včas," oddychla si Lori hlasem tlumeným helmou.

Neúspěšně se pokusil uhádnout emoce v jejím hlase. Měl strach, jak se vyrovná se svým prvním bojem po Roklině hromu, ale to nebyl důvod, proč se k ní připojil. Neměli čas na vyproštění Lořiny Cikády a Grayson musel sedět v kokpitu OBRa, aby mohl řídit bitvu.

"Když jsme je viděli my, je pravděpodobné, že i oni viděli nás," řekl. "Oni ale budou mít práci s tím nás najít."

"Jeich lodní radar může dostávat falešné signály odrazem od stromů a vodních ploch," řekla, "a příliv se děsně rychle blíží. Jestli budeme mít štěstí, tak nás vůbec neu--"

"Štěstí mít nebudeme," přerušil ji Grayson. Venku se s hromovým rachotem přehnal těsně nad korunami stromů pár SL-patnáctek a začal kroužit nad vrakem výsadkové lodi.

"Našli nás!"

10

Grayson se natáhl Lori přes rameno a pustil vysílačku. "McCalle! Tady Carlyle!" řekl.

"Jo, tady McCall," odpověděl mu Kaledoňan. "Mam ty Šmédy nardáru, p'ne!"

"Nestřílejte, dokud nebudete mít jistou ránu. A zaměřte se pouze na vzdušné cíle, ne na OBRy. Spoléháme na vás jako na protivzdušnou obranu."

Jo, k'pténe. Rozumím."

RFL-3N Střelec nese pár těžkých laserů a autokanón místo obou paží. Byl konstruován jako OBR pro palebnou podporu, ale zároveň byl vybaven detekčními systémy a zbraněmi protivzdušné obrany. Zvláštní křídlovitá anténa OBRova zaměřovacího systému D2j, namontovaná zezadu nad kokpitem, zajišťovala extrémně rychlé vyhodnocování útočících objektů, což bylo zvláště výhodné proti vzdušným cílům.

Grayson znovu promluvil. "Všem OBRům, tady Carlyle. Nestřílejte! Připravte se... na můj rozkaz..."

Znovu se nad nimi přehnal pár nepřátelských Zabijáků, ale ani jeden stíhač nevystřelil. Hledají nás, pomyslel si Grayson, ale stále ještě nevědí, kde jsme! Ucítit záchvěv hrdosti, že ani jeden z OBRů pod jeho velením nevystřelil během prvního průletu stíhačů.

Grayson sledoval dráhu obou strojů na bitevním displeji Kondora. Jestli se zaměřují na detekci aktivní komunikace, odhalí je, jakmile vydá další rozkaz. Pokud mají magnetometry nebo infračervené detektory, objeví jeho muže téměř okamžitě. V každém případě je pralesní porost dlouho neochrání.

"Teď, McCalle! Jak nejlíp umíš!"

Zabijáky se naklopily na stranu a zaměřily přímo na... Lasici!

"Clay! Skrč se a převal!" SL-patnáctky vyplivly dávku z autokanónu. Střely roztrhaly listový příkrov pralesa. Nad průrvou se ve výši vrcholů stromů přehnaly Zabijáky a vypustily blýskavé štíhlé válce. Vypuklo ohnivé peklo. McCallův Střelec vykročil z džungle, právě když stíhače bok po boku zaměřily z pláže ven nad moře. Ruce již měl zvednuté, z obou autokanónů šlehal oheň a na mokrému písku syčely dopadající prázdné nábojnice. Proud výbušných střel se zakousl do křídla jedné SL-patnáctky a poškozený stroj se těžce naklonil ke straně.

"Teď, Phobosi! Pal!"

Vzduch syčivě proťaly paprsky laserů. Z poškozeného stíhače začaly odletovat kouřící úlomky pancíře. Druhý Zabiják se položil na bok a prudce se otočil, ve snaze vyhnout se neočekávané palbě.

"Clay! Podejte hlášení!"

"Jsem v pořádku, kapitáne," odpověděl mu Clayův hlas. "Ty bomby spadly blízko, ale ne úplně nejbliž. Díky za výstrahu."

"Rádo se stalo! Pomozte McCallovi."

Z můstku Phobosu je přerušila Martinézová. "Kapitáne! Od východu se blíží výsadková loď. Vzdálenost 2 000 metrů!"

"Dobrá. Všem jednotkám... slyšeli jste? Máme další společnost! To budou OBRy... a podpurná pěchota. Jak se jmenuje len vůdce rebelů? Tollen! Tollene, slyšíte mně?"

"Tady, Carlyle."

"Střetli se již dříve vaši lidé s OBRy'."

Ticho. "Lidé... s OBRy? O čem to ksakru..."

"Poslouchejte... budete mi muset věřit. Nechci po vás, abyste bojovali s OBRy, ale kuritovci tu někde blízko budou mít pěchotu."

"Heleďte, kapitáne... jste blázen, jestli si myslíte, že moji lidi budou bojovat s celou zjebanou Kuritovou armádou,..."

Chvilí se rozmýšlel a pak se rozhodl, že dá svým novým spojencům na vybranou. „Je to na vás. Jestli chcete, můžete odejít, ale musíte vědět, že budeme vaši pomoc potřebovat."

Tollen podrážděně odpověděl. "Zůstaneme, ale moji lidé budou poslouchat moje rozkazy, ne vaše."

"Samozřejmě. Ramage?"

"Tady, kapitáne."

"Kolik máš ozbrojených mužů?"

"Deset nebo patnáct, kapitáne. Málo."

"Nevadí. Nechte neozbrojené nastoupit na vznášedla a postarejte se, ať zůstanou stranou boje. Každý, kdo má zbraň se připojí k povstalcům a bude poslouchat Brasednewicovy rozkazy. Jasně?"

"Pane!"

"Plukovníku? Nebude vám vadit, když vám přibude pár nových rekrutů?"

Brasednewic chvíli neodpovídal a pokoušel se strávit nečekanou důvěrou, kterou mu cizinec projevil. "Výborně!"

Následovala další odmlka a pak: "A kapitáne! Dobrý lov!"

Lasice se vynořila zpoza stromů asi sto metrů od McCalla a přidala dávku ze svého autokanónu k dvojitému proudu Střelcových střel. Phobos se připojil svými lasery a z poškozeného stíhače vyšlehly plameny. Pilot se v záblesku světla katapultoval a rotující stroj dopadl do džungle na východě. Exploze otřásla listím na stromech.

Druhý Zabiják se prudce stáhl a pokoušel se nabrat výšku. Střelec zamířil a odpálil oba lasery. McCall šetřil municí.

"Výsadková loď třídy Leopard," hlásila Martinézová z Phobosu. "Přistává dva kiláky na východ. Otvírá rampy."

"Lori. podívejme se, co na nás chystají."

"Jasně, šéfe." Zdála se být vyrovnaná, možná i lehce vzrušená z toho, jak se bitva rozvíjí. Zručně uvedla OBRa do pohybu a kovovými rukama rozhrnovala větve a těžkou šedivou oponu čehosi, co vypadalo jako pozemský španělský mech. Z okraje džungle spatřili, jak po rampách výsadkové lodi sestupují čtyři OBRy a rozvinují se na pláži.

Bylo těžké je zařadit na vzdálenost dvou kilometrů. Lori požádala počítač o radarovou identifikaci. Na monitoru se rozběhly diagramy a sloupce zelených slov na černém pozadí.

"To nevypadá dobře," řekl Grayson. "Marabu a Orion, dvě těžké váhy. A dvě Žihadla. S Žihadly se bez problémů vypořádáme, ale ty dva..."

Grayson se již s Marabuem střetl. Dokonce se dvěma hned za sebou, ve svém posledním boji v Roklině hromu na Trellwanu. Marabu je těžký OBR o váze sedmdesáti pěti tun. Pohybuje se s krabí neohrabaností na páru ptačích nohou. V každém masivním předloktí má vmontován dvojité vrhač částic a střední laser. Nad vejčitým kokpitem trčí hlaveň autokanónu jako černé kopí.

Orion je starý typ OBRA. Grayson ještě nikdy žádného z blízka neviděl, ale znal tento stroj ze svého výcviku. Váží stejně jako Marabu, ale jeho sražený zaoblený trup z dálky připomíná lidský. Z pancéřové střílny v pravém boku mu ční ústí autokanónu. Stejně jako Marabu nemá Orion ruce. V rozšířených předloktích nese střední lasery. Hlavu s kokpitem má vraženu mezi ramena a úzké průzory působí dojmem očí.

"Khalede!"

"Tady, kapitáne."

"Myslím, že máme štěstí. Vylodíjí jednu falangu, ale žádné podpůrné jednotky. Vemte si obě Vosy. Ukryjte se v džungli a čekejte na příležitost vpadnout jim do zad. My se budeme snažit vylákat je dál. Mají pár těžkých OBRů, ale celkově máme větší váhu. Můžeme je dostat, jestli se vám je podaří překvapit!"

"Ano, kolarasi," řekl bývalý Saurimat, hlas potměšilý vzrušením. "Alláh akbar!"

"Dobrá. Ted' se jim ukážeme, Lori," řekl Grayson. "Chci je mít tady. Daleko od Leopardových zbraní."

Kondor vykročil z pralesa a přibližující se OBRy zrychlily krok. Z nepřátelské lodi zazářily paprsky laseru a vyletěly salvy raket, ale na tuto vzdálenost je žádná ze zbraní nezasáhla. V pozemní bitvě spočívá obrana výsadkové lodi proti OBRům spíše v množství vypálených výstřelů než v kvalitě střelby. Na velkou dálku mají výsadkové lodě stejné problémy s mířením jako OBRy. Pokud nepřijdou blíže, nemůže jim být palba z Leopardu nebezpečná.

Phobos střelbu opětoval. OBRy na obou stranách také zahájily palbu, přestože na vzdálenosti jednoho kilometru ani jedna jednotka nepočítala, že by mohla soupeře vážněji poškodit. Většina soudobých zaměřovačích systémů byla totiž příliš stará a zflikovaná dohromady ze součástek ještě starších přístrojů na to, aby umožňovala účinné mířit na vzdálenost větší než pár set metrů.

OBRy Legie zůstaly bez pohnutí stát, zatímco se kuritovské stroje neustále přibližovaly. Touto dobou si Draci jistě již prohlédli své protivníky a spočítali si, že mají výhodu na své straně. Čtyři OBRy proti třem, 190 tun ke 170 tunám. Kuritovci zrychlili. Ve vzdálenosti pěti set metrů již byli na dostřel a McCallův Střelec začal pálit na přibližujícího se Marabu z autokanónu. Každý dopad výbušné střely odtrhával nové střepliny pancíře a vyhazoval je přes Marabuův plochý trup. Lori se přidala a pálila z Kondorova autokanónu v dlouhých dávkách na Marabuův bok a paži. Delmar Clay zatím zaměřil své RKD a autokanón na Orion.

Dva lehké kuritovské OBRy se stáhly do bezpečí za své mohutné spolubojovníky.

Hřměla střelba z kanónů. Draci jsou asi překvapeni, že jsme zůstali stát a bojujeme, pomyslel si Grayson. Povstalecké síly ani žoldnéřské jednotky si nemohou dovolit postavit se kuritovským frontovým OBRům. Drakonisi má na Verdandi spoustu OBRů a nekonečný přísun náhradních dílů a nástrojů. Každý z OBRů Legie byl nenahraditelný a náhradní díly tu asi nebudou snadno k sehnání. Clayova Lasice se zapotácela a dávka výbušných střel otevřela v jejím hradním pancíři dlouhou rozšklebenou jizvu.

"Neustále se všichni pohybuje!" rozkázal Grayson na bitevním okruhu. "Do nejbližšího servisu je to pěkný kus cesty!"

"K'pténe, činám tu met krápět hic. Drobet se smočím!"

"Dobrá. Možná se k vám připojíme."

S každým dalším výstřelem laseru nebo dávkou z autokanónu teplota v Kondorově kokpitu narůstala. Grayson si otřel zpoceně čelo a osušil dlaň do polstrování stropu. Pak prudce hmatl po držadlech, když Lori divoce zareagovala na výstřel laseru, který zasáhl Kondorův pravý bok. Grayson by si býval sundal bundu od uniformy, ale v kokpitu nebylo místo. Nejbližší se dostal Orion a těžkopádně zaútočil na žoldnéřské OBRy.

"Pozor na něj!" vyštěkl Grayson. "Jestli se dostane mezi nás, nebudeme na něj moci střílet, aniž bychom zároveň neohrozili i někoho z nás!"

McCallův Střelec, po pás ve vodě, natočil trup a vypálil na blížící se Orion, ale byla to Lori, koho napadlo střílet mu po nohách. Výbušné střely vytrhávaly v mokřém písku pláže krátery, které se okamžitě zaplňovaly kalnou vodou. Jedna z Orionových masivních nohou došlápla do jednoho z těchto jezírek, OBR se zapotácel a skácel se hlavou napřed do bahna.

McCallovy lasery pálily z moře nízko nad pláží a vlhký písek třaskavě vybuchoval. Lori zabořila paprsek svého laseru do Orionova záďového výběžku z elektronikou. Zasvištěly trysky a kuritovské Žihadlo se vymrštilo do vzduchu, zakymácelo se a začalo sestupovat v oblacích kouře a páry. Ihned po dopadu warrior vystřelil z pistolového laseru v pravé ruce přímo na Kondorův kokpit.

Grayson si stačil zakrýt oči. Bez ochranného filtru neurohelmy by jej záblesk laseru oslepil i přes zrcadlový povrch průzoru Kondorova kokpitu. Cítil, jak se kokpit intenzivně zahřál. Pak zahřměl Kondorův autokanón a srazil vrávorající Žihadlo zpět do písku.

Marabu se po pádu Orionu zastavil a po obrněném trupu mu přejela vlna výbušných střel. Žihadlo po jeho boku si vyměňovalo laserové pozdravy se Střelcem. OBR vystupoval z moře a po nohách se mu řinula zpěněná voda. Na bitevní frekvenci zazněla podivná slova: "Droch annaied sassanach! Oed an sluic!"

"McCalle!" Kaledoňan byl bitvou s kuritovskými OBRy naprosto pohlcen. "McCalle, za tebou!"

"Rach gus sluic!" Střelec pokračoval v útoku, autokanóny hřměly a voda u jeho nohou se vařila pod dopady rozžhavených nábojnic. Nízko, těsně nad vlnami za McCallovým OBRem, se do boje vracel Zabiják. Čelní lasery a

autokanón chrlily oheň v děsivém chóru.

Po Střelcových stranách vyrazily gejzíry vody a po širokých zádech se mu rozběhl oheň. Plochá anténa zaměřovacího systému D2j se rozlétla na kusy a OBRova pravá paže náhle ochromeně poklesla.

Palubní lasery Phobosu se pokusily zaměřit nový cíl, ale byly příliš pomalé. Lori namířila laser na útočící stíhač a vypálila záblesk koherentního světla těsně nad pláží, jen několik metrů nad Střelcovou hlavou. Okolo potácejícího se OBRa se nyní zvedala neproniknutelná opona zvrženého písku, bahna a vody. Lori nepřestávala střílet a stále zvyšovala naměr podle předpokládané dráhy letu stíhače. Náhle se ozval hromový rachot a nad hlavou jí přelétl černý stín. Pak znovu vypálil Phobos.

Na Lořině ovládacím panelu se rozblikalo rudé světlo. "Zatraceně," řekla. "Při tom posledním přeletu nám oddělal autokanón!"

Grayson ani necítil žádný náraz. Pozorně studoval bitevní pole. Stíhač pokračoval směrem na jih. "Myslím, že jsi ho zasáhla, Lori... nebo Ilse. Ten se zastaví až v Regisu!" "Kéž by se nám podobně podařilo přesvědčit i ty ostatní!" Střelec ležel ve vodě, částečně vzepřený na kolenou a hlavních zbraních. Jeho pád odstartoval nový útok kuritovských OBRů. Clayova Lasice položila zářivou palebnou přehradu z laserových paprsků, výbušných střel a raket. Salva RKD udeřila mezi kuritovské OBRy a desítky ostrých výbuchů pokryly nepřitele blátem a zanechaly na jejich pancířích zuhelnatělé jizvy. Oba zbývající OBRy Legie, bojující nyní proti dvojnásobné přesile, se stáhly k sobě a bok po boku přehradily nepříteli cestu ohnivou hradbou.

Žihadlo bylo opět na zemi a nehýbalo se. Dříve než Grayson stačil zareagovat na náhlou změnu situace, vykročily z džungle za zády útočících kuritovců tři další OBRy. Grayson už chtěl ukázat nové cíle Lori, ale pak vykřikl radostí, když si uvědomil, že to jsou jeho vlastní lehké OBRy. Hassan Khaled ve svém Žihadlu pálil urputné rány za ranou do Marabuových zad a obě Vosy sevřely s Lasicí Orion do zničující křížové palby. Těžký OBR se zapotácel.

Kuritovci zaváhali. Jestli to vzdají a začnou utíkat, proběhnou přímo přes lehké OBRy za sebou.

"Khaledě!" zařval Grayson do mikrofónu. "Rozdělte se! Clayi! Za námi!" Položil Lori ruku na rameno a tlačil ji kupředu, jakoby poháněl samotného Kondora. Mokré triko se mu lepilo na prsty. Lori zažehla trysky a Grayson zůstal viset na stropních drždlech. OBR dopadl na zem vedle ležícího Žihadla, zapotácel se a pokračoval v útoku.

Zbývající Žihadlo se obrátilo a dalo se na útěk. Okamžitě se srazilo s Khaledovým OBRem, útočícím z druhé strany. Oba OBRy šly k zemi ve zmlátěném klubku nohou a rukou. Orion těžce kulhal. Po levé noze mu jako krev stékala hustá zelenavá chladicí kapalina. Další praménky vytékaly z rozdrčeného kolenního kloubu. Z rány na levém boku mu stoupal kouř.

Marabu neustoupil ani o píd', snažil se asi získat čas pro své kolegy. Kondor i Lasice teď soustředily svou palbu pouze na něj. Celých třicet sekund do sebe tři OBRy pálily ze všech lasem na krátkou vzdálenost. Kondorův kokpit se proměnil v rozpálenou pec. Z pekelného vedra Grayson téměř omdléval. Všude okolo zněly výstražné signály přehřátí a řídicí panel blikal červenými světly. Čtyřikrát Grayson viděl Jak Lori úderem vypíná počítač, když hrozil okamžitým odstavením. Pak to přestal počítat. Lori zavedla přehrály stroj do mělké vody a snažila se dostat na hloubku, kde jí moře poslouží jako účinný chladič i štít. Marabu se stáhl stranou. Stále ještě pálil, ale ustupoval ke své výsadekové lodi. Grayson se k lodi podíval a vykřikl překvapením. Nyní tam stály dvě kuritovské výsadekové lodě. Ta druhá musela přistát, zatímco byli pohlceni bitvou a ničemu jinému nevěnovali pozornost. Okolo základny lodí se cosi hemžilo, ale nerozeznával, co to je.

"Zvětši mi místo přistání té lodě," řekl a Lori zmáčkla kombinaci tlačítek. Na bojovém displeji se rozzářil zvětšený obraz nové lodě.

Galeony.

Grayson znal GAL-100 ze svých dávných lekcí identifikace bojových zařízení. Je to lehký kolový tank, určený jako doprovod pěchoty, OBRů nebo obojího zároveň. Místo věže má na širokém plochém hřbetě umístěný otočný střední laser a nad předními koly svisle namontované věžičky s párem lehkých laserů. Galeony jsou rychlé, rychlejší než jakýkoli OBR, ale písek na pláži by je mohl trochu zpomalit. Jejich jedinou nevýhodou je slabý pancíř, ale tanky jsou levné a dají se snadno vyrábět. Většina velitelů si může dovolit ztratit tři i čtyři Galeony, aby dostali jediného OBRa. Poslední obrat na bitevním poli donutil Graysona hořce zaklít. Nepřátelské OBRy byly poražené a rozbité, ale na pláži u lodí napočítal nejméně šest Galeon. A za nimi mohly být další, kryty trupy tanků vpředu. To byly ty podpůrné síly, o kterých si myslel, že na ně protivník zapomněl.

Graysona zachvátila chvilková nerozhodnost. Jeho OBRy už další boj nevydrží. Jeden z těžkých byl na zemi a Kondor s Lasicí vyplývaly svou municí ve snaze zničit své protivníky hrubou silou. Co horšího, Kondor se svou současnou teplotou již dlouho nevydrží a každý výstřel z laseru problém ještě zvětší. Byl si jist, že v kokpitu Clayova stroje to vypadá podobně. Přišel čas ustoupit, nyní, když ještě mohou. Je to smutné pomyšlení opouštět bitevní pole, jako je toto, když je vítězství na dosah ruky.

Galeony se hnaly po pláži a od kol jim odletoval vlhký písek. Lori zahájila palbu z laseru. Střílela neuspěchaně, s rozmyslem. Znovu se rozječel tepelný poplach. Náhle jej napadla další myšlenka. Budou vůbec schopni utéci? Galeony se je snaží z obou stran odříznout od přístupu k pralesu. V této rychlosti je nesmírně těžké je zasáhnout.

Laserový paprsek zasáhl Khaledovo Žihadlo. Kondorův kokpit zalilo oslepujivé světlo a Grayson si zakryl oči. Když je znovu otevřel, tančila mu před nimi fialová kola a téměř mu znemožňovala vidění. Grayson pocítil záchvěv paniky, ale strach zmizel, když se mu zrak začal zvolna vracet. Laserový paprsek nedopadl na průzor kolmo. Co jej tak oslepilo, bylo částečně odražené laserové světlo. Lori odpálila poslední RKD z raketometů na OBRově hlavě. "Myslím, že je nedokážeme zadržet, Grayi!"

Na pláži zazněl výbuch a vykvetl ohnivý hřib. Jeden z tanků strašlivě umíral, z motorů a věží mu šlehaly plameny. Z nouzového poklopu se vysoukal jeden z mužů posádky. Na pozadí plamenného pekla vypadal žalostně maličký.

Tanky zpomalily a zastavily. Lasery se snažily zaměřit nové nebezpečí.

Grayson si nejprve myslel, že výbuch způsobily Kondorovy rakety, ale bylo to něco úplně jiného. Z okraje pralesa vyletovaly malé, jakoby skleněné nádoby a rozbíjely se o boky tanků a vodní hladinu. Jakmile se rozbily, okamžitě vyšlehly mohutné plameny. Oheň se šířil i na hladinu vody, tříštící se o pneumatiky tanků. Z džungle se těsně nad povrchem pláže vyřítila vznášedla přeplněná muži. Někteří měli pušky, ale většina vrhla nádoby na Galeony, rychle se shýbla a zapálila další.

Grayson tuto zbraň poznal. Byla to skleněná láhev naplněná směsí kerosinu a benzínu. Hrdlo měla ucpané kusem hadru ponořeným do směsi. Stačilo zapálit hadr a láhev hodit, aby se z ní stal velice účinný granát. Podobnou zbraň používaly nepravidelné jednotky na Zemi proti tankům daleko dříve, než se Člověk vypravil ke hvězdám.

"Teď, Lori! Běž! To je naše šance!"

Mezi stromy se objevili Brasednewicovi povstalci a vytrvalou palbou znemožňovali posádkám Galeon vystrčit ze svých strojů byt' i jen nos. Okolo jako hladoví vlci kroužila vznášedla. Další tank vzplanul. Zbylé tanky ustupovaly, kromě dvou, které zapadly hluboko do blátivého jezírka vytvořeného přílivem. Jeden se se řvoucím motorem snažil vyprostit, druhý stál bez hnutí a zvolna mizel pod vodou.

Kondor vypustil svou poslední RDD. Kontrolka označující stav raketometů změnila barvu ze zelené na červenou. Další Galeona vybuchla. Do stoupající vody pršely úlomky pancíře. Z trosk zasaženého tanku se valil hustý černý kouř a vrhal pokroucené stíny na mořskou hladinu a písek pláže.

Debrowského Vosa s Lasici se po kolena brodily vařící vodou rozehnaly se za ustupujícími kuritovci.

"Všem OBRům!" vykřikl Grayson. Hlas se tnu ve stísněném prostoru Kondorova kokpitu nepřírozně rozléhal. "Všem OBRům! Okamžitě ukončete pronásledování!"

Jaleg Yorulis zaprotestoval ze své Vosa. "Ale kapitáne! Vždyť před námi prchají!"

"Prchají, to je pravda, pod ochranu děl svých výsadekových lodí. Ukončete pronásledování!"

Grayson sám musel zápasit s narůstajícím bitevním vzrušením. Jejich vítězství bylo naprosté. Víc se jim v souboji s protivníkem podporovaným dvěma těžce vyzbrojenými výsadekovými loděmi, podařit nemohlo. Od drakonických lodí zasvištěly první rakety a začaly vybuchovat kousek za nimi.

Grayson vydal rozkaz k ústupu.

11

Clay ve své Lasici již pomáhal na nohy McCallovu Střelci. Grayson se bolestně zašklebil, když spatřil, jak vážně byl OBR v bitvě poškozen, a začal zuřivě přemýšlet, co McCallovi řekne. Rozkázal Kaledonovi, aby dával pozor na letadla, ale ten chlap se nechá natolik pohltnout pozemním bojem, že úplně přehlédne SL-patnáctku, útočníci na něj zezadu. To mohla být osudová chyba. Snadno mohli ztratit nejtěžšího OBRA jednotky.

Tlumený rachot z východu signalizoval odlet kuritovců. Obě výsadeková loď se nejprve nehybně vznášely na vrcholcích sloupů ohně, pak se zvolna otočily a zaměřily nad džunglí k jihu. Výbuchy a kouř z místa jejich odletu jasně ukazovaly, že kuritovci raději vyložený materiál zapálili, než aby dlouhou nakládkou riskovali, že na ně povstalci zaútočí. Když utichl hřmot odlétajících lodí, zvedl se nad pláží a přilehlou džunglí jiný hluk. Graysonovi chvíli trvalo, než si uvědomil, že to jsou jásající lidské hlasy.

Grayson odblokoval zámek přechodové komory kokpitu a otevřel poklop. Vzduch zvenčí, vlhký a tropicky horký, vnikal do otevřeného kokpitu jako závany svěžího podzemního větru. Ve srovnání s mokrým dusným peklem uvnitř se zdál být suchý a lahodně chladný. Na chvilku se zavěsil do držadel nad sebou, dychtivě vdechoval čerstvý vzduch a uvědomil si, jak voní ve srovnání s puchem Lořina a jeho vlastního potu a strachu. Vzduch byl lehce cítit spáleným pancířem. Z hlavní Kondorových zbraní a ze zjizveného rozpáleného pancíře se ozývalo nejružnější klapání a škvrkání chladnoucího kovu.

Všude kolem něj se ozýval jásot, daleko jasnější než v OBRůvých vnějších mikrofonech. Z džungle vycházeli rebelové i žoldnéři, osvěžovali se v mělké vodě a tvořili rozjásané skupinky mezi obnaženými kořeny pralesních velikanů na okraji pláže.

Plácali se po zádech a potřásali si rukama jako šilení. Někteří živě diskutovali o právě proběhlé bitvě. Všele promíchaných vojáků mířících k nejbližší uvízlé Galeoně kráčeli bok po boku Ramage a Tollen Brasednewic. Posádka tanku již byla venku a kráčela jim neohrabaně v ústrety s rukama nad hlavou.

Lori vypnula hlavní obvody Kondora a sundala si neurohelmu. Dovolila Graysonovi, aby jí s těžkým přístrojem pomohl z ramen a uložil jej na polici nad její hlavou. Vlasy jí v mokrých pramenech visely na nahá ramena. Zavrtěla hlavou a odhrnula si vlasy z očí.

"Na člověka, který si byl jist, že selže, to nebylo špatné," řekl něžně. Po pravdě úplně zapomněl na své obavy z Lořina strachu, hned jak vypukla bitva. Lori se chovala klidně a profesionálně, bez zbytečného váhání.

Odpověděla mu úsměvem, ale oči si hlídala. Chvilu vychutnávala závany chladného vzduchu zvenčí. Pak se shýbla, vytáhla ze skříňky pod sedadlem ručník a začala si otírat mokré obličej. Když skončila, vzal si ručník Grayson. Uniforma měl stejně promočenou jako ona tričko a cítil se nepříjemně. Ve větříku proudícím u otevřeného poklopu vůbec nechladila, jen se více a více zapařovala a tu a tam mu po zádech nebo bocích stekl pramének potu. Voda pod ním vypadala nesmírně lákavě a Grayson zatoužil po koupeli. Chvilu nebyl schopen jediného pohybu, jen ležel a zhluboka dýchal.

Poblíž viděl McCalla a Claye, vyklánějící se z otevřených kokpitu svých strojů. Piloti lehkých OBRů byli stále relativně čerství, protože strávili v boji daleko méně času než těžkotonážníci. Nyní stáli na stráži kolem jednoho z padlých Žihadel, zatímco z něj vylézal kuritovský pilot. Druhé Žihadlo leželo na zádech. Dostalo přímý zásah do kokpitu. Ze strašlivé rány na místě, kde původně býval, ještě stoupal kouř.

Lori si přihladila vlhké vlasy. "Kapitáne, omluvte mne, ale ráda bych se převlékla."

Grayson se usmál: "Promiňte, že jsem se vetřel do vaší šatny, a díky za svezení." Odblokoval rumpál s navinutým žebříkem a spustil se k zemi. Cestou se pečlivě vyhýbal žhnoucím místům na OBRově pancíři.

Voda pod OBRovým nohama mu sahala po kolena. Omyl si v ní obličej a cítil se báječně.

"Můj pane. Žádná možnost, jak přepravit na Lovcův mys více OBRů nebo tanků neexistovala! K dispozici byly pouze dvě výsadkové lodi a ještě ke všemu malé." Kevlavic stál ztuhle v pozoru uprostřed Nagumovy kanceláře a upřeně pozoroval zelenkavé nebe v okně za guvernérovým ramenem. Těžce polkl a pak dodal: "Tak prudký odpor jsme nečekali, můj pane. Mysleli jsme, že nalezneme pár potlučených trosečníků po pádu výsadkové lodi. Narazili jsme na přesnou a soustředěnou palbu přinejmenším dvou nepřátelských falang, možná dokonce celé rot. OBRy byly podporovány velkou a dobře vyzbrojenou skupinou povstalců, se kterou museli navázat kontakt jen okamžik před našim přiletem."

Nagumo řekl tichým hlasem, který neútočil ani neobviňoval.

"Aha. Ještě něco?"

"K naší porážce přispěla závažná taktická a logistická chyba."

"Ano?"

"Výsadková loď Subotai přilétla téměř osm minut poté, co Tsao dokončil vylodování. Lehké tanky se na bojišti objevily teprve ve chvíli, kdy byla má falanga donucena k ústupu. Pokud bychom postupovali koordinovaně, celá bitva se mohla vyvinout úplně jinak."

"Možná," řekl Nagumo bezbarvě. Tvář měl nehybnou jako masku. Spolupráce mezi pozemním vojskem a OBRy byla vždy velice choulostivou oblastí při analýze vojenských operací. Někteří velitelé přísahali, že bojová spolupráce mezi lehkými rychlými tanky a nemotornými OBRy prudce zvýší účinnost každé falangy. Jiní stejně vášnivě namítali, že se tanky všude pletou, OBRy zpomalují a většinou jim ještě brání ve střelbě. Kromě toho při nejrůznějších nehodách a špatně odečtených identifikacích proti OBRy jednotky většinou pálily do vlastních řad a mnoho nenahraditelných strojů přišlo nazmar. Konzervativní Nagumo se domníval, že jednotky OBRů by se v bitvě neměly míchat s konvenčními, ale měl natolik otevřenou mysl, že svým podřízeným, jako byl Kevlavic, povoloval vlastní přístup k problémům. To teď již nehraje žádnou roli. Odpovědnost za neúspěch dopadne pouze na Nagumova bedra.

"Možná," zopakoval. "Pak by ale lépe posloužila i další falanga. Jaká je konečná škoda?"

Kevlavic si povšiml, že jeho pán použil slovo škoda namísto obvyklého ztráty, ale dlouho o tom nepřemýšlel. V jednotkách OBRů bylo vybavení mnohem cennější než lidské životy. Člověk mohl být snadno nahrazen, ale jak ubývalo znalostí, bylo stále těžší a těžší obnovovat válečné stroje.

"Můj pane, ztratili jsme oba lehké OBRy. Jeden měl vážně poškozený kokpit. Musíme předpokládat, že proti nám nepřítel jednoho nasadí, ale je velmi nepravděpodobné, že budou schopni opravit toho druhého. Z toho samého důvodu můžeme předpokládat, že je jejich Střelec definitivně vyřazen ze hry."

"Nic takového předpokládat nemůžeme," odpověděl Nagumo, stále ještě potichu. Oči mu v prudkém světle kanceláře blýskaly. "V oblastech kontrolovaných rebely jsou stále ještě průmyslová centra, opravy Agro OBRů a podobná zařízení. Zvláště mezi plantážemi. Všechny jsme je dosud nenašli."

"A-ano, můj pane. Orion byl těžce poškozen, ale byl schopen ústupu vlastní silou. Můj šéftech odhaduje, že jeho oprava zabere nějakých sedmdesát hodin. Všechny potřebné náhradní díly máme a po opravě bude OBR opět schopen služby. Můj Marabu utrpěl značné poškození pancíře a má vyřazený levý vrhač částic. Ani u něj se nejedná o nic, co by se nedalo opravit v našich dílnách v Regisu. Z celkového počtu dvanácti Galeon byly čtyři zničeny."

"Nemluvte o jednom sestřeleném stíhači," přerušil jej neklidně Nagumo. "A druhý byl tak vážně poškozen, že již možná nikdy nevzlétne." Ztráty v jeho letce stíhačů mu dělaly největší starosti. Nejprve při bitvě ve vesmíru a teď tohle... „Z těchto tanků bude nepřítel schopen jeden nebo dva zprovoznit," pokračoval spíše pro sebe. "Hlášení kapitána Tsaa naznačuje, že dva tanky pravděpodobně pouze uvízly v blátě. Za odlivu je rebelové budou moci vyprostit pomocí svých OBRů. Plukovníku, bojím se, že tento... tento debakl se ve vašich záznamech nebude příliš vyjímat."

"Ne, můj pane."

"Ve skutečnosti se zamýšlím nad tím, jestli bychom se neměli poohlédnout po někom více... přizpůsobivém v čele vašeho pluku."

Jak... jak můj pán rozkáže."

Nagumo se zatvářil zamyšleně a pak se usmál. Pohled na guvernérovy zuby Kevlavice příliš neuklidnil.

"Ne, plukovníku. Věřím, že člověk se musí učit ze svých chyb. Dostanete ještě jednu příležitost prokázat, že jste schopný se učit."

"Děkuji, můj pane!"

"Není zač, není zač. Nařizuji vám použít tak velikou část vašeho pluku, jaká bude zapotřebí k potření těch cizinců. Chci vidět tuto jednotku zničenou, plukovníku, dříve než bude schopna jakkoli pomoci povstalcům. Jíž nebudete činit žádné předpoklady ohledně protivníkových schopností, slabostí nebo síly. Špatné předpoklady povedou k tomu, že jej podceníte, a toho byste velice litoval. Rozumíte?"

"Ano, můj pane!"

"Má trpělivost již nesnese podobnou porážku, jako byl Lovcův mys. Podruhé mne zklamat nesmíte. Jasně?"

"Naprosto, můj pane!"

"Tak jděte. Každý den chci mít na stole hlášení o vašem postupu. Zítra v tuto hodinu mi odevzdáte váš bojový plán. Zmizte!"

Ilse Martinézová se nakláněla nad improvizovaným stolem, zhotoveným na pláži z ocelového plátu a několika kovových bubnů. Svěží mořská bríza si pohrávala s jejími kudrnatými vlasy. Grayson držel v rukou zkoumanou mapu. Martinézová se narovнала a zavrtěla hlavou.

"Kapitáne, víte vy vůbec, co ode mě chcete?"

Grayson přelétl pohledem k Brasednewicovi, který si pohrával s pažbou pušky visící mu přes rameno a díval se stranou. Jeho výraz jasně říkal: Tohle je vaše hádka, ne moje.

"Kapitáne Martinézová," začal Gryson formálně. "Uvědomujete si, co se stane, když to neuděláte?" Ačkoli nebyli na palubě lodi, použil Grayson jejího titulu, aby jí připomněl její odpovědnost. Té si je však moc dobře vědoma, jinak by nebyla tak zoufale proti, pomyslel si.

"Phobos je vesmírná loď, kapitáne," řekla. "A v tuto chvíli musím říct, že nikterak vynikající. Většinu děr jsme opravili, ale..."

Jestli necháme Phobos na místě, budou tady za chvíli Draci," řekl Grayson. "A tentokrát v daleko větším počtu. Dnes jsme měli štěstí. Jenom štěstí. Jejich útok nebyl dobře koordinován, protože neočekávali, že budeme připraveni a že se nám dostane pomoci od Tollena a jeho lidí. Zůstaneme-li tu a pokusíme-li se znovu bojovat, pak nás zničí. A pokud odtáhneme s nimi do vnitrozemí," Grayson bodl palcem směrem k Brasednewicovi, "jak dlouho si myslíte, že Phobos vydrží neporušený?"

,Bouře mu tady neublíží."

"Já nemluvím o bouřích! Podívejte se, výsadková loď je menší hora náhradních dílů a technologií bývalé Hvězdné ligy! Počítače! Zbraně! Fúzní reaktor a dostatek dílů k tomu, aby udržely v provozu celou armádu OBRů. Dráty, trubky, spojovací materiál a kabely; polovodiče, supravodiče, tištěné spoje, čipy, umělé nervové dráhy a bůhví co ještě! Velení kuritovců ví, že tu přistála výsadková loď a je v celkem dobrém stavu. V dost dobrém stavu na to, aby dokázala sestřelit jejich vlastní stíhače! Stáhnou sem všechny výsadkové lodě, které mají, naplněné celou armádou, jakmile shromáždí dostatek vojáků a natankují! Budou očekávat, že s sebou vezmeme, co pobereme, ale kolik myslíte, že bychom toho pobrali, i kdybychom začali hned teď? Kolik si myslíte, že máme času?"

"Nagumo není pomalý, co se týče získávání jakýchkoliv technologií," dodal Brasednewic. "Pokud ztratíme OBRa v bitvě, jsou na něm jeho techové během několika hodin, i když ho před tím sami vyhodíme do povětří."

"Když už nic jiného, rozeberou Phobos kvůli pancéřovým plátům," řekl Grayson.

"Já vím, já vím. Já přece nechci, aby jim starý Phobos padl do rukou o nic víc než vy..."

"Pak musíte uznat, že tohle je jediná cesta! Přinejhorším potopíme Phobos až na dno Azurového moře, někde, kde se k němu kuritovci zaručeně nikdy nedostanou!"

"A co moje posádka? Tohle sama nezvládnou, to je vám snad jasné!"

"Bude to nebezpečné. Ale budete mít připravené vznášedlo schopné pojmout vás všechny najednou. Pokud to bude nutné, loď opustíte, ale zkusit to musíme!"

Martinézová se odvrátila od mapy a zadívala se přes moře k Phobosu. Po bitvě nastal odliv a zanechal mezi táborem a mořem široký pruh písku. V mělké vodě se nyní zdála loď daleko vyšší. I z dálky byly vidět hrubé opravy na jejím trupu. Přes otvory byl zvenku navařen silný plech nebo plát pancíře. Z některých ventilů v bocích vytékal proud vody a ukazoval, které části lodi byly po pádu zatopeny vodou a musely být po opravě vypumpovány. Na nebi se honily modročerné mraky.

"Nemyslím si, že by vůbec něco takového někdo někdy zkoušel."

"To neznamená, že se to nedá udělat!"

Martinézová se znovu zadívala na mapu. Mapa byla pracně ručně malovaná a Grayson pochyboval o její přesnosti. Vytáhl ji Brasednewic, když se ho Grayson ptal na topografii pobřeží.

"Dobře... teď jsme kde?"

Brasednewic natáhl špinavý prst a ukázal na proužek pláže poblíž poloostrova, nořícího se jako hák na sever do moře. "Tuhle. Říká se tomu tady Lovcův mys."

"A vy po mně chcete, abych s Phobosem doplula - po moři! - až někam... semhle!"

Grayson přikývl. "Ano, do Ostafjordu. K ústí řeky Skraelingas. Vesnice Westlee je tady, naproti přes záliv." "Pět set kilometrů!"

"Víc, protože se budete muset vyhybat těm ostrovům na jihu." "A abychom to dokázali, chcete rozervat můj reaktor na kusy..."

"Nikoli rozervat! Podívejte se," natáhl se pro kompad a světelné pero. Rozsvítil obrazovku a začal rýsovat tenké zářící linky. "Phobos užívá malý reaktor k zahřátí a stlačení vodíku až k bodu fúze, se silným magnetickým polem, které usměňuje malá množství směsi k omezené, řízené fúzní explozi, že?"

"Velmi malé a velmi čisté. Ano."

"Tento systém vám také umožní zahřívát vodík na přehřátý plyn a vypouštět jej potrubím dozadu jako reakční masu. To byl princip prvních nukleárních vesmírných lodí. Ženete reakční masu vzad a ona pohání loď kupředu."

"To je ale mnohem neohrabanější a méně výkonné než termonukleární pulsní pole."

"To je pravda, ale my nepotřebujeme velký výkon."

"Ne, my potřebujeme palivo! Během přistání se nám protrhly nádrže s vodíkem a ztratili jsme veškeré zásoby paliva. Budeme si muset někde vodík uvařit, jestli se vůbec máme pohnout."

"To je přesné. Vůbec nepotřebujeme vodík, pokud přeměníme reaktor na prostý tryskový motor." Chvatně rýsoval.

"Tady vsadíme nasávací trysky... a tady... a tady... a budeme dovnitř pumpovat mořskou vodu. Pumpy poženou vodu reaktorem, který bude spalovat ty poslední zbytky vodíku, aby vyráběl teplo a zajistil energii pro palubní přístroje a zbraňové systémy. Do potrubí poženeme páru. Loď zatopíme." "Zatopíme!"

"Jenom trochu! Aby byla stabilnější a trysky byly neustále ponořené pod vodu. Také aby měla alespoň trochu náklon. Z trubek pod vodou bude tryskal pára a požene loď kupředu!"

Martinézová skousla dolní ret a pozorovala Graysonovy čmáranice. "Má to spoustu praktických problémů."

Grayson odhodil kompad a světelné pero. "Na praktické problémy vám kašlu," řekl. "Svou loď dokonale znáte a máte celou armádu techů a důstojníků, kteří mohou vyřešit jakýkoli praktický problém. A jestli ne, dostanou pušky a budou sloužit s pěchotou!"

Ilse odtrhla oči od kompadu a zadívala se na Graysona. "Pane na nebi," řekla téměř uctivě. "Vy po mě chcete, abych přeměnila loď ve vobyčejnej parník!" Odstrčila kompad a znovu se zadívala na Brasednewicovu malovánku. "Asi už blázním stejně jako vy, kapitáne. Podařilo se vám dosáhnout toho, že začínám přemýšlet jakým způsobem by se dalo..." Odmlčela se. "Podívejte se, řekněme, že to dokážeme. Co bude s našima milejma kuritovcema? Po jednom z moří si tiše pluje parní výsadková loď. Řekla bych, že je to bude zatraceně zajímavá!"

"Vědí, že Phobos ztroskotal tady, u Lovcova mysu. Vy provedete urychlené konverzi... pokud možno do večera."

"Do večera!" vykřikla Ilse vyděšeně.

"To je vynikající, děkuju! Nevím, jak velkou rychlost nakonec z Phobosu vymáčknete, ale máte nekonečné zásoby paliva a pára zahříváná ve fúzním reaktoru by loď měla trochu postrčit. Vaše nejvyšší rychlost bude omezena výdrží lodní konstrukce, ale i tak si myslím, že pojedete pěkně svižně. Cestovat budete v noci. Pokud odplujete dnešní noc, můžeme spoléhat, že vás ta nízká oblačnost ukryje před infračervenými detektory na oběžné dráze. Pochybuji, že by na orbitě měli radarové satelity. Na planetě s tak rozsáhlými pralesními porosty by to bylo značně nepraktické. Ve chvíli, kdy sem přiletí jejich první loď, což bude někdy zítra, řekl bych, budete už pěkně daleko. Jejich prvním předpokladem bude, že Phobos padl za obětí prudkému příboji nebo vichřici. Rozhodně je nenapadne, že bychom se s nim pokusili přeplovat 500 kilometrů otevřeného moře."

"To bych řekla."

"Pokud zmizí ten příkrov mraků, pak vás asi zpozorují. S trochou štěstí to ale stihnete až do toho fjordu, aniž by vás kdo spatřil, a nepřítel si bude myslet, že Phobos odpočívá hluboko na dně Azurového moře."

"Stačí málo a budou mít pravdu." Znovu pohlédla na vrak výsadkové lodi, pohupující se lehce na vlnách po té, co z ní byla vypumpována voda.

"Máte pravdu," řekla Martinézová nakonec. "Za pokus to určitě stojí, i když nevím, jestli dokážeme vyplout dnes v noci!"

"Do zítřka čekat nemůžeme," řekl Grayson. "Do té doby jim bude ještě trvat, než dají dohromady potřebnou armádu, ale určitě ne déle. Budou nám chtít zabránit v odstojení výsadkové lodi. Budou tu zítra, řekněme v poledne místního času. Pokud nechcete, aby vás jejich vzdušná podpora zahlédla, musíte být přinejmenším sto kilometrů na volném moři."

"Vaši lidé nám pomohou, stejně jako OBRy?"

"Samozřejmě," řekl Grayson a přemýšlel o svých lehkých OBRech, které právě z paluby Phobosu vykládaly Cikádu.

"Nejlepší bude, když si jednoho OBRA vezmete s sebou. Nemáme ani tušení, na co můžete po přistání narazit."

"Ozbrojence s sebou jen uvítám."

"Výborně. Teď koho ještě? Cikádu potřebuji já." Grayson důvěřoval Lořiným instinktům při průzkumu a její rychlý OBR by na palubě Phobosu něměl žádné využití. "A Lasice se Střelcem jsou mé nejtěžší OBRy. Můžete mít Debrowského, Yorulise nebo Khaleda. Já bych navrhoval Khaleda. Vím, že je velmi zkušený. Nejsem si jist, jak by ti druzí dva zvládli nezávislou službu."

Martinézová skousla ret a řekla: "Beru Khaleda. Z toho chlapa mi sice jde mráz po zádech, ale co se týče jeho zkušenosti, máte pravdu. Moc toho sice nenamluví, ale jsou na něm vidět."

Grayson přikývl. "Skvělé. Já mu to řeknu."

"Tak to abychom už začali. Říkám vám, kapitáne, jestli dostanu na palubě své lodi mořskou nemoc, postarám se o to, abyste to po mně uklízel vy!"

Grayson pozoroval, jak Martinézová schází k moři, mává na vznášedlo a odlétá k Phobosu. Plán na záchranu výsadkové lodi vznikl z čirého zoufalství. Tolik se toho mohlo pokazit...

Zavrtěl hlavou, sroloval mapu a vrátil ji Brasednewicovi. "A co bude s námi?" zeptal se. "Podle Erudinových plánů jsme se měli setkat s Revoluční radou."

"Hádám, že bych vás tam moh klidně dovést," řekl velký muž, "ale je to dlouhý pochod náročným terénem. Jen džungle a močály, stejný jako tady," máchl rukou směrem ke hradbě lesa, "a horší."

"Neprostopné pro OBRy?"

"Prostopný. Aspoň myslím. Víte, my pár OBRů máme, ale nikoho, kdo by je uměl řídit v boji."

"Jak je to možné?"

"Ale, spousta kluků a holek umí pilotovat OBRA, protože sou z plantáží vyklučenejch z džungle hned pod vokrajem Silvánský kotliny. Většina z nich používá AgroOBRy k zemědělskému pracem a na severu je velká těžařská společnost, která používá vohromný čtyřnohý AgroOBRy při svážení stromů. Řízení

AgroOBRA neni zas tak vodlišný vod pilotování jedný z těchle věcíček." Ukázal na Graysonova Kondora, stojícího opodál na pláži.

"Máme i nějaký vopravdovský OBRy, zbytky ze skladů planetární obrany z dob, než přilítli Draci. S některýma taky přišli warrioři z vládní milice, kerý už přestalo bavit dělal Nagumovi popeláře. Tyhle bejvali milicionáři nejsou nijak dobře vycvičení, zvlášť ne proti jinejm OBRům."

To je pochopitelné, pomyslel si Grayson, protože kuritovské okupační síly si jistě nepřejí, aby součástí armády jejich loutkové vlády byla i aktivní jednotka OBRů se skvěle cvičenými warriory. Falangy verdandské vlády kuritovci používají spíše jako předimenzovanou policii, aby rozháněli pouliční demonstrace a naháněli hrůzu nespokojeným

občanům, než jako skutečné bojové jednotky.

"Takže teda AgroOBRy po těchto stezkách choděj furt. Sakra, většina těchto cest sou starý dřevařský silnice, kerý před lety udělaly jedny OBRy pro druhý. Naše OBRy ven moc nevycházej, ale když už vylezou, žádný problémy nemívaj. Pokud teda zůstanou na hlavních cestách."

"Mimo cesty, to je jiná. Sou tady místa, kde se OBR utopí, než mrknete vokem. Jámy plný bahna, kerý takovej dvacetitunovej stroj vcucnou jako by byly bezedný. Vy to ale zvládnete, pokud se nás teda budete držel."

"Takhle je to. A vezmete nás?"

Brasednewic se podrbl na zarostlé tváři. "Nóó..."

Grayson skřížil ruce na prsou. "Jestli chcete zaplatit, moc toho nemáme."

"Dyž se vo dnešní kořist rozdělíme fifty fifty, bude to stačit," řekl rebel. Jako třeba tyhle tanky. Dostali sme je společně, vaši žoldáci a moji chlapci. Chtěli ste si je začlenit do své armády?"

Grayson se rozesmál a zdvihl ruce. "Právě teď mám dost starosti se svým vlastním vybavením! Jestli jsou ty tanky mincí, která nás dostane k našemu cíli, klidně si je vezměte!"

Rebel se rozzářil. "Hned si je vezmeme a..."

"A jestli chcete, půjčím vám pár svých techů, aby vám je uvedli do provozu."

Brasednewic vypadal překvapeně. "Na žoldáka ste docela štedřej."

"Nejde jenom o peníze, příteli. V tuto chvíli mne nejvíce zajímá, jak spojit naše dvě armády v jednu." Povstalec se zamyslel a Grayson odhadoval, že uvažuje o problémech, které by přineslo velení takovéto dvoudílné armády. Mužův obličej se vyjasnil, když nepochybně došel k názoru, že podobná rozhodnutí je nejlépe nechat na Revoluční radu.

"Jasně. Posílám pár svých vznášedel napřed na Liščí ostrov," řekl. "Vemou my raněný a doručí taky zprávu, že sme dostali tyhle tanky. Chcete jet s nimi?"

"Ne. Pojedu se svými lidmi a se svými OBRy."

"To zní dobře. Ten Erudin by ale měl jít napřed a připravit je na náš příchod. Rada je trochu nedůtklivá, co se teje nenadálejších návštěv."

"To je pochopitelné. Já nejprve stejně musím dohlédnout na opravy výsadkové lodi. A..." Zadíval se rebelskému veliteli přes rameno na podsaditou postavu dole na pláži. "Musím si promluvit s jedním ze svých mužů. Nechával jsem ho čekat schválně, ale myslím, že jsem ho nechal dusit již dostatečně dlouho."

Brasednewic neformálně zasalutoval přiložením srolované mapy k obočí. "Jsme domluvený. Ale musíme bejt rychlý. Rád bych z tyhle pláže výpad do půlnoci."

"To záleží na tom, kdy se nám podaří zprovoznit výsadkovou loď," odpověděl Grayson. "Budeme se ale snažit. Pokud nebudeme do půlnoci hotoví, necháte nám tu průvodce a my vás doženeme."

Grayson se na svůj rozhovor s Davisem McCallem vůbec netěšil. Měl velkého Kaledonana rád, měl rád jeho nadšení a bezstarostný úsměv. Ať byl ale milý, jak chtěl, čekalo ho mytí hlavy.

"McCalle, jsou velitelé, kteří by vás nechali za to, co jste ráno provedl, zastřelit."

"Ano, p'ne." Zdáky zazněly výkřiky a skřípění kovu o kov, jak cosi těžkého stoupalo z poškozeného Střelce. Na OBRově dvojité paži se rozzářilo světlo a bylo vidět, jak ji tech Legie plamenem odřezává. Na zem padal vodopád jisker. Od svého vstupu do Legie McCall projevoval až dojemnou lásku ke svému Bannockbumu. Grayson mu viděl na očích, jak moc touží byl na druhé straně pláže se svým milovaným strojem, zatímco jej techové narychlo dávají dohromady, aby vydržel cestu k nejbližší slušné opravě. McCall ale zůstával v pozoru a oči měl zaostřené kamsi nad vrcholky stromů nedalekého pralesa.

"Rozkázal jsem vám, abyste si nevšímal pozemního boje, pokud to nebude nutné, a soustředil se na své radary," pokračoval Grayson. "Kdyby ten Zabiják nesl Inferna, asi bychom tu takhle spolu nehovořili, že?"

"Ne, p'ne." Kaledonan zaťal pěsti. "Ale p'ne, tosrany éro žalo ramle, dyšeí dolu jeho kámo! Jasm nmoh..."

"Vy jste nemyslel, zatraceně! Nemohu si dovolit mít ve své jednotce chlapy, kterým se musí říkat, jak mají myslet!"

"P'ne... nvyhazjete ně s týdle Ligije...?"

Jestli máte na mysli ukončení vašeho kontraktu, tak ne, nevyhazují." Grayson se na McCalla tvrdě zadíval. Šedé oči měl chladné. "Střelec je váš a my ho potřebujeme. Ani bych vás nenechal samotného na světě, kde jediné místo, kam byste mohl jít, je tábor generálního guvernéra. A hlavně vás nechci ztratit. Vy jste dobrý chlap, Davisí, a dobří muži jsou ještě vzácnější než OBRy!"

V McCallových očích se znovu rozzářilo světlo. "Díky, p'ne!"

"Neděkujte mi. Svou vděčnost můžete dokázat tím, že budete příště plnit rozkazy a používat tu vaši tvrdou kaledonskou palici! Teď na to zapomeňte. Jaké jsou škody?"

"Ach, tnmuj chudiček, štekus ablo vmalováno! Banockbumovy pejsty v Ivej čmáce sou namř a voběxny tho cakra požrály."

"Detaily mně nezajímají. Jak dlouho bude trvat oprava?"

"Hmm, p'ne, tydle pejsty soukput a tanténa vod D2j se msí vyněnit. Kap'téne, Bannockburn třebaže nerálku a..."

"Nemáme tady montážní halu, zatraceně! Máme jen to, co jsme s sebou přivezli na palubě Phobosu! Jak dlouho bude trvat, než bude schopen přesunu?"

"Vonmže choudit, kap'téne. Ale dostát ho dobjeschopnýho tohodle, si vmeták... tak deset ódin. Áletn chudiček nemže hejhal lvou čmákou dokád nebdou pejsty. Kerý nmáme. A zmňřovat budu mušet vod kouká, dokud nevyněníme D2j."

"Ten chudiček bude muset počkat, dokud nenajdeme obchod s těžkou mechanizací. Svých deset hodin dostanete, až dorazíme na základnu rebelů. A až tam budeme, můžeme se také poohlédnout po nějakých pístech. Jestli jsem to dobře pochopil, tak se na tomto světě vyrábí spousta AgroOBRů a jeden bychom mohli použít pro naše účely."

"Jo, jásně. S pár právnějma náradíma bych nělco ukvat."

"Výborně. Vy umíte dobře... kvat, nebo ne?"

"Ach áno, áno. To sou ty moje skocký předkové."

"Dobrá, to rád slyším. Od této chvíle vás odvolávám z Bannocburna."

"P'ne!" McCall se zatvářil šokovaně a vyslal další ustrašený roztoužený pohled k svému ochromenému stroji.

Grayson potřásl hlavou. "Ti techové jej dokáží k pochodu na velitelství povstalců připravit sami. Přidám k nim ještě Tomlinsona, mého osobního techu. Teď vás potřebuji na Phobosu. Budete pomáhat při zapojování pump na mořskou vodu."

"Mořskou vodu, p'ne?"

"Mořskou vodu. Budete pomáhat učit Phobos plavat. Považujte to za trest za neuposlechnutí rozkazu!"

Grayson opětoval zaslutování překvapeného warriora a vykročil k Brasednewicovi, který na něj čekal ve stínu stromů na konci pláže. Všude okolo se muži i ženy pachtili s těžkými břemeny nebo se zdánlivě bez cíle hemžili po pláži pokryté troskami a odpadky po menší armádě. Shora zaznívalo bručení dieselových motorů, jak se Galeony vydávaly na cestu, kterou jim v pralese vytyčil povstalecký průvodce. Rebelové, nejistí, kde je vlastně jejich místo, ve skupinkách polehávali ve stínu stromů, hráli kostky a karty, vyprávěli si, spali nebo jen pozorovali zběsilou aktivitu svých novopečených spojenců.

Grayson teď bude muset tento chaos přeměnit v bojeschopnou armádu, jinak Šedá smrt Verdandi již nikdy neopustí.

12

V noci přišla bouře, ale během dlouhého verdandského dne Graysonovi lidé připravovali OBRy na cestu, vykládali veškerý náklad Phobosu a připravovali loď na její námořní plavbu.

Konverze vykuchané výsadkové lodi v neřiditelnou parolod' byla sama o sobě natolik riskantní, že Grayson chtěl zachránit veškerý použitelný materiál dřív, než se loď vydá na milost a nemilost Azurovému moři. Instalace pump a potrubí, které bude nasávat mořskou vodu, trvala jen něco málo přes pět hodin. Hodně při tom pomohly OBRy, schopné zvednout kovové bloky stejně těžké, jako ony samy. Nejdéle trvalo odmontování přepravních kokonu, zvedáků a montážních ramp v hangárech OBRů a jejich doprava na pobřeží.

Dvě hodiny po setmění byl Phobos připraven na cestu. Začalo pršet a vál ostrý vítr, který prudkými nárazy zplošťoval hřebeny vln a rozhoupával odlehčenou výsadkovou loď. Na palubě lodi, kolébající se na vlnách, byl každý pohyb obtížný. Příliv vrcholil a loď se odpoutala ze svého lože na dně. Pohyb na lodi se ještě zhoršil, protože vybraná skladiště po obvodu lodi byla zatopena vodou a loď získala náklon dvacet stupňů. Každý krok na palubě teď byl zrádný a vyžadoval naprosté soustředění.

Grayson opatrně přešel lodní můstek. Martinézová seděla ve svém pilotním křesle, připoutaná proti stále zběsilejším nárazům vln.

"Blíží se bouře, kapitáne," řekl.

"To teda blíží, majore," odpověděla. Nyní, když byla z Phobosu zase loď v tom nejvlastnějším slova smyslu, se Grayson opět dočkal čestného povýšení. "To je docela štěstí."

Grayson přikývl. "Draci dnes v noci nevyšlou žádné letecké patroly a mraky vás skryjí před satelity."

"Fajn, to znamená, že si budou myslet, že loď šla za bouře ke dnu! Už bylo na čase, aby se karta obrátila!"

„Jsem rád, že to vidíte z téhle stránky, kapitáne, protože jste to vy, kdo se teď musí plavit v počasí, že bych ven nevylezl ani v Marabuovi!"

Martinézová stiskla ovládací panel na opěrci křesla. Jeden z monitorů před ní ožil a ukázal počítačem vytvořenou mapu, založenou na topografických náčrtcích, které studovali odpoledne. Ukázala tužkou na úzký záliv, pokračující pak jako had do nitra pevniny. "Reka Skraelingas. Máme nějakou představu, co nás tam čeká?"

"Žádnou. Jen to, co nám byl schopen říci Brasednewic," odpověděl Grayson. "Poblíž jsou nějaké plantáže a Tollen říká, že jejich majitel podporuje revoluci. Můžete s nimi měnit náhradní díly za nějaké jídlo."

Jídlo mě nikterak nepálí. Ale jak se ukryjeme před těma zatraceněma kuritovcema? Tahle bouře nebude trvat věčně a výsadková loď vypadá na obraze z družice jako vypasenej brouk uprostřed talíře!"

"Pouze pokud vás zachytí na širém moři a za čistého nebe, kapitáne. Ten úkryt o kterém nám řekl Brasednewic... tady... mělo by se tu dát s Phobosem přistát. Možná budete muset počkat na vrchol přílivu, aby se vám to povedlo. Je to hned pod útesy v ústí fjordu. Máte s sebou dostatek maskovacích sítí, aby mohl Phobos zmizet z povrchu Verdandi, jakmile odstavíte reaktor a přestanete infračerveně vyzařovat."

"Já o vaší analýze problému nepochybuju. My prostě jenom nevíme, jak to tam opravdu vypadá. Ty útesy mohou být příliš nízké, nebo mohou být v ústí fjordu nezmapované mělčiny, které mi zabrání dosáhnout břehu. Řekněme, že se k těm skalám vůbec nedostanu? Řekněme... ale sakra, s tím si budu dělat starosti, až tam budu."

Zadívala se na Graysona střízlivými očima pod tetovanými víčky. "Přeju vám, Graysoně, všechno nejlepší," poprvé zapomněla na formální oslovení. "Doufám, že se zase uvidíme... a brzy."

"Ve trojce máte připravené vznášedlo. Jakmile se začnete potápět, nechte tu starou kysnu plavat a opusťte loď. Spojíme se s vámi později."

"O sebe se nebojím, majore, ale o vás! Nejsem si zcela jistá, jestli těmhle Verdand'anům věřím. A vy před sebou máte dalekou cestu." Zasmála se. "Dám přednost pěti stům kilometrům v bouři na širém moři než plahočení se v tyhle kuritovcema zamořený džungli!"

Grayson se usmál a napřáhl ruku. Ilse se jí rozpačitě chopila. "Nějak se s vámi spojím," řekl a potřásl jí rukou. "Hned jakmile budeme mít pěknou základnu, dobře zásobenou s možností oprav a tak. Pak zase naučíme létat Phobos ve vesmíru."

"Prozatím mi bude úplně stačit, majore, když bude schopen plavby po moři!"

Nad pláží visel déšť jako neprůhledný závěs a vítr okamžitě zaútočil na Graysonovu nechráněnou tvář. Slyšel, jak se lodní reaktor probouzí k životu a jeho temné hučení se nese nad řevem bouře a rachotem příboje. Viditelnost byla však tak nízká, že odplouvající loď vůbec nezahlédl. Vynikající. To znamená, že ji nemohli vidět ani případní pozorovatelé v džungli.

O chvíli později se spojený oddíl povstalců a žoldnéřů vydal na cestu džunglí. Déšť nabízel jednotce podobné výhody jako Phobos. Povstalecké síly cestující džunglí byly vždy ohrožovány kuritovskými družicemi špehujícími každý jejich pohyb z oběžné dráhy dvě stě kilometrů vysoko. Verdandská obloha byla obvykle zatažená a většinu Silvánské kotliny pokrýval hustý prales, ale příkrov lesa byl často narušován průseky a mýtinami. Stačil nepatrný kousek čistého nebe a kuritovský satelit mohl zachytit záblesk světla nebo pohyb putující kolony. Skrýt OBRy, razící si cestu pralesními stezkami bylo ještě těžší. Rebelové se již dávno naučili pohybovat se pouze v noci a využívat přirozené ochrany mraků a deště. Tajná povstalecká základna verdandské Revoluční rady byla vzdálena téměř čtyři sta kilometrů džunglí a trvalo jim celou noc, než se tam dostali.

Verdandi je především zemědělská planeta. Okolo velkých měst byly samozřejmě i průmyslové komplexy a na několika místech se těžila i ropa a ruda. Z nalezišť na okraji jižních pouští se vyplavoval hlavně chrom a bauxit. Nejdůležitější složkou verdandské ekonomiky však byla černozem podél svahů Silvánské kotliny.

Půda v pralesech byla paradoxně neplodná. Chudá na minerály kvůli mocným erozím. Na většině míst byla džungle tak hustá, že listovým nepronikalo žádné sluneční světlo, a dole tak nic nerostlo. Nedostatek odumřelých rostlin měl za následek nízkou tvorbu humusu. Močály byly zase něco jiného. Bezedné bahenní díry páchnoucí rozkladem. Žádný z těchto terénů se nehodil k farmaření.

Úrodná půda tedy existovala pouze v Silvánské kotlině, hluboké proláklíně vytvořené před staletími v pásu džungli dopadem asteroidu. Země tu prudce klesala z okolních náhorních plošin a hor. Na severu, zhruba na šedesátém stupni severní šířky, byla půda nejúrodnější, splavená erozí z jižních svahů Kotliny a úbočí okolních hor. Celá tato země byla nesmírně vlhká, protkaná bažinami a pruhy tropické vegetace mnohem neproniknutelnější než skutečná džungle. V bažinách byly roztroušené ostrovy pevné půdy, kde se pěstovala kevla, modrolist a garzole společně s banány, cukrovníky a grovakasem. Hluběji v močálech rostl gumovník, juta a rýže. Vysoko na svazích Kotliny prudkých a porostlých hustým pralesem, byly plantáže kakaa a kávy.

I přes válečný stav se kuritovci pokoušeli zachovat obchodní tepny planety. Verdandská loutková vláda v Regisu nepřestala vybírat desátky z každé sklizně a z prérií na sever od Regisu odlétaly i nadále výsadkové lodě přeplněné jutou, gumou, garzoli, bavlnou či modrolistem. Touto dobou však byla celá Verdandská ekonomika a obchod jedno velké divadlo. Po celé Verdandi chátřaly opuštěné farmy, plodiny hnilý na plantážích nesklizené a vesničané bojovali jeden proti druhému. Jako většina revolucí byla i válka na Verdandi především válkou občanskou, kde válčil spíše soused proti sousedu, než proti svým novým pánům.

Většinu těchto informací se Grayson dozvěděl během svých diskuzí s Erudinem cestou z Galatei. Zbytek si jednoduše domyslel. Ještě více mu dal dlouhý rozhovor s Tollenem Brasednewicem, vedený na směrové mikrovlnné frekvenci s krátkým dosahem během jejich pochodu džunglí. Tento druh komunikace prakticky vylučuje možnost odhalení protivníkem. Byl tedy připraven, když vedoucí vznášedlo vedlo kolonu přes mělký potok a dále do vesnice.

Liščí ostrov je široký pruh úrodné půdy vklíněný mezi dvě reky, pramenící na úpatí plató Keblúz. Plantáže na Liščím ostrově vlastnila rodina Ericksonů od chvíle, kdy na planetě před šesti sty lety přistáli první kolonisté z pozemské Skandinávie. Majitelem půdy a hlavou klanu byl nyní Gunnar Ericksson a jeho panstvím byla slušně velká vesnice, ukrytá v modrozelené džungli pokrývající ostrov.

Všude kolem se usilovně činily skupinky lidí při vybalování zásob a vykládání vznášedel. Zpoza stromů poblíž se ozývalo bušení kladiv ze stavby nového skladiště. V koruně jednoho stromu hlídkovala dvojice rebelů na úzké maskované plošině, s TK útočnými puškami v rukou. Ne že by puška nebo ostražitá stráž byla k něčemu v případě náhlého vzdušného útoku, ale disciplína je nutná a rutina vojenských povinností působí uklidňujícím dojmem. Celý tábor šířil poklidnou, ale povzbudivě profesionální atmosféru. Erudin Graysonovi vysvětloval, že tito povstalci bojují s kuritovci a jednotkami jejich loutkové vlády na Verdandi již téměř deset let a ti, kterým se podařilo přežít, jsou skutečně dobří vojáci.

Povstalci bojují, aby zachránili svůj svět před smrtí, protože kuritovci planetu systematicky drancují. Vládní výsadkové lodě odvázejí zemědělské produkty do celého Drakonisu, a když se vracejí, nevezou ani náhradní díly ani nové stroje, ale další vojáky a OBRy. Propaganda tvrdí, že si Verdandská vláda kuritovské jednotky "najala" jako ochranu před lyránským útokem a před bandity, skrývajícími se v džunglích Silvánské kotliny.

Samotná existence Povstalecké základny Graysona fascinovala. Podle Tollena zaznamenávaly drakonické výzvědné družice na Ericksonových pozemcích pouze normální aktivitu a běžný počet dělníků na polích. Všichni tito dělníci byli rebelští vojáci. Za jasných dní se skrývali uvnitř domů a v podzemí, aby se vyhnuli odhalení. Když přilétli úředníci regiské vlády vybírat daně nebo vyšetřovat pověsti o shromažďujících se ozbrojencích a pašeráckých základnách v pralese, nikdy nespátřili nic neobvyklého. Tedy alespoň dosud.

Grayson zastavil Kondora na prostorné návsi, přímo před nízkým dlouhým domem se zastřešenou verandou. Kolem se sbíhali vojáci a techové, aby pozorovali příchod šesti žoldnéřských OBRů do vesnice. Stále ještě přšelo, ale prudké větry a blesky minulé noci byly pryč. Přes nepřízeň počasí povstalci vytrvale pracovali. Zdálo se, že staví novou budovu za pomoci Vosy a páru civilních OBRů neznámé konstrukce. I zde se rebelové snažili co nejlépe využít počasí. Při pohledu na postup prací bylo jasné, že stavba bude hotova a zamaskována dříve, než na vesnici znovu zasvítí slunce.

Grayson slézal po žebříku dolů a u Kondorových nohou se mezitím shromáždila celá Revoluční rada. Stál tu Devic

Erudin a vypadal daleko čerstvější, než se Grayson cítil po svém pochodu džunglí. Poprvé za celou dobu, co Grayson muže znal, se Erudin široce usmíval, když mu představoval ostatní členy verdandské Revoluční rady.

Gunnar Ericksson působil dojmem velitele celé skupiny. Ačkoli neměl žádné označení hodnosti, Grayson cítil, že jej ostatní poslouchají. Měl předčasně zbělelé vlasy a hrdé držení šlechtice. Protože celá vesnice i plantáž byla jeho, Grayson usuzoval, že Ericksson tráví většinu času hraním na loajálního statkáře, který včas platí daně a udržuje si malou osobní armádu, aby zaručil bezpečí svým zaměstnancům. Ve skutečnosti se jeho ostrov stal velitelstvím největší povstalecké armády v celé oblasti z důvodů jak politických, tak geografických. Měl pevný stisk ruky, a když Grayson přiznal, že o něm hodně slyšel, srdečně se rozesmál.

James "Pralesní Jim" Thorvald byl dalším potomkem norských osadníků. Byl to vysoký a ramenatý blondýn. Jeho úsměv politika mu vynesl křeslo v Radě akademiků dávno před příchodem kuritovců. Po vyhlášení Nového pořádku byl postaven mimo zákon za protidrakonisou agitaci a uprchl na svou plantáž. Poté, co kuritovské jednotky srovnaly Thorvaldův statek se zemí a otrávily veškerou vodu, se stal generálem Thorvaldem. Rozplynul se v Silvánské kotlině a objevoval se pouze při nájezdech na kuritovské tábory a nakonec se mu podařilo shromáždit celou armádu v nížinách severního Kéblúzu. Liščí ostrov se stal jeho druhým velitelstvím a ve skladištích na severních polích měla jeho armáda tajnou základnu.

Vysoká a krásná Carlotta Helgameyerová byla stěží více než dívka, ale přesto měla ten vzácný dar vypadat vznešeně i v zamaštěné a špinavé kombinéze nebo maskáčích. Ve skutečnosti byla asistentkou na Regiské univerzitě a stále ještě si držela své učitelské místo. Vysvětlovala, že drakoniští pánové rozkázali, aby se život vrátil do normálních kolejí, že rebelové jsou jen obyčejní zneužití bandité a že šťastné vzpomínky na nezávislou vládu jsou jen pokroucené povídky nevděčných nespokojenců. Akademická Helgameyerová tvořila spojkou s rebely v Regisu. Jen v samotné Univerzitě jsou, ujistňovala Graysona, stovky a možná tisíce mužů a žen čekajících pouze na příležitost přidat se k vlně, která smete kuritovské přivandrovalce z povrchu Verdandi navždy.

Doktor Karl Olssen pocházel z vesnice dále na jih, z Vrieshavenské oblasti a reprezentoval jednu z největších a nejlépe organizovaných povstaleckých skupin na Verdandi. Přiliš toho nenamluvil, ale přiznal Graysonovi, že mezi dobrovolníky určenými k výcviku je i jeho syn.

O Erudinovi toho již věděl dost. Devic se narodil a byl vychován ve městě Vyorness pár set kilometrů západně od Regisu a byl svými spolubojovníky zvolen do Revoluční rady hned po jejím založení. Tichý a nenápadný Erudin připomínal ze všeho nejvíce krátkozrakého univerzitního profesora. Přestože nikterak nepřipomínal velitele povstalců, byl to on, kdo se dobrovolně nabídl, že se pod hlavními kuritovských pušek nalodí na výsadkovou loď a pokusí se na jiné planetě sehnat a najmout žoldnéře. Byl to Erudin, komu svědili vanad ukořistěný z kuritovských konvojů, aby za peníze získané jeho prodejem nakoupil zbraně a náboje, a byl to opět on, kdo našel a najal žoldněřskou jednotku potřebnou k vycvičení jádra budoucí armády, schopné postavit se kuritovským OBRům. Grayson si uvědomil, že Erudina obdivuje ze všech povstaleckých vůdců nejvíce.

V Erickssonově knihovně si se šálkem horké verdandské kávy v ruce uvědomil, že se vlastně jedná o revoluci místní aristokracie. Patrně s výjimkou Erudina byl každý z velitelů členem společnosti, které Brasednewic říkal "Staré rodiny": přímí potomci skandinávských osadníků, jež dorazili na Verdandi před šesti stoletími. Grayson zjistil, že Brasednewicovi předkové přilétli na Verdandi před dvěma sty lety. Byli to emigranti, snažící se vyhnout zmaru nástupnických válek na planetě ležící hlouběji ve Vnitřním vesmíru. Mezi Starými rodinami a nově přichozími panovalo mírné napětí. Potomci Skandinávců například stále nazývali všechny ostatní "uprchlíci". Všechny neshody byly po dobu trvání revoluce odsunuty stranou, tak mu to alespoň říkali. Grayson se sám sebe ptal, jak dlouho může takový stav vydržet. "Skutečně si velice ceníme toho, že jste na Verdandi přilétl, kapitáne," řekl mu Ericksson místo uvítání. Ostatní souhlasně přikyvovali, ale zůstávali rezervovaní a lehce formální. Na elegantním ubruse pokrývajícím stůl, u kterého seděli, se bez povšimnutí válela kopie jejich smlouvy. Vedle ní ležel plochý plastový přístroj a na jedné straně mu svítilo rudé oko kontrolky. Grayson se zarazil, když si uvědomil, že je to kapesní zapisovač, který nahrává jejich konverzaci.

Tak, pomyslel si. Tohle je pro úřady. Pro případ, že by se později nepohodli a dostali se až před kontraktační komisi. Tihle hoši jsou opatrní.

Ericksson s úsměvem pokračoval. "Již dávno jsme si uvědomili, že v našem zápase s Drakonidem budeme potřebovat... pomoc zvenčí."

"Uděláme, co bude v našich silách, pane," odpověděl Grayson a pak ukázal na výtisk smlouvy na stole. "Naše smlouva jasně říká, že naším úkolem bude vytvořit výcvikový kádr a vycvičit vaše lidi v jemných finesách protiOBRí taktiky. Dále jsem pochopil, že máte pár vlastních OBRů a potřebujete, abychom vám vycvičili warriors."

"Přesně tak," řekla Helgameyerová. "Máme velkou armádu, mnoho zbraní a podporu většiny lidí. Ale bez speciálního výcviku a vybavení nemají vojáci proti OBRům žádnou šanci."

"Spíše se jedná o výcvik, než nějaké zvláštní vybavení, madam," řekl Grayson. "Budeme se snažit."

"Ještě zbývá jedna maličkost," řekl Olssen, ale vypadal nervózně, téměř chorobně. Očima zabloudil k zapisovači.

"Ano, pane?"

"Dobrá, jedná se tedy o pár maličkostí."

"Ano?"

"Jedna je otázka velení. A druhá se týká vaší účasti v této válce."

Ale! pomyslel si Grayson. Tak odtud vítr fouká!

"Tady by neměl být žádný problém," řekl Grayson klidně. "Smlouva jasně říká, že má jednotka spadat přímo pod vaše velení. Jinými slovy, vy dáváte rozkazy a my posloucháme. Pokud tedy tyto rozkazy nevystaví mé lidi zbytečnému riziku."

"To je právě ono," řekla Carlotta. "Vaše akce po přistání na Lovcově mysu již vaše lidi zbytečnému riziku vystavila. Kapitáne, nenajali jsme si vás, abyste bojoval s naším nepřítelem!"

"Eh?"

"Občan Erudin nám vysvětlil všechny detaily smlouvy, kterou s vámi uzavřel," řekl Ericksson. "Abych byl upřímný, nemůžeme si dovolit vás platit za účast v bitvě."

"To samozřejmě chápou," řekl Grayson. "Ale my také máme povinnost bránit sami sebe."

"Poté, co nepřátelské lodě přistály," řekl Olssen, "jste mohli snadno zmizet v džungli. Kuritovci nás málokdy sledují daleko do lesa."

"To je výtečné...pro vás. Nám však na palubě zůstala spousta cenného materiálu, včetně zbraní, které vaši agenti nakoupili na Galatei. Musel jsem také zajistit bezpečnost výsadkové lodi." Již nedodal, že Phobos je nyní na cestě k Ostafjordu. Přemýšlel, jestli neměl požádat Brasednewice, aby se o tom nikomu nezmiňoval. Ve vztahu s novými zaměstnavateli byl zřetelně cítit chlad a z chladu se rodí nedůvěra. "Nemohli jsme to všechno nechat padnout protivníkům do rukou."

Poprvé promluvil Thorvald. "Abysme si rozuměli, žoldáku. Jestli tví lidé zhebnou a OBRa ti rozstřílejí pod zadkem, nebudeme platit nic! To je do záznamu!" "Rozumím," řekl Grayson a pečlivě udržoval neutrální tón. "To je naše věc. Doufám jen, že vaše... pohostinnost se vztahuje i na montážní haly a náhradní díly. Na Lovcově mysu jsme utrpěli jisté škody a-"

"A čekáte, že vám je opravíme?" Thorvald byl otevřeně nepřátelský.

"Smlouva hovoří o "běžné údržbě".

"Běžné, kapitáne, běžné." Helgameyerová se podívala po svých přátelích. "Nejsme malicherní, kapitáne Carlyle, a zcela nepochybně můžete používat naše zařízení. Chceme však, aby od samého začátku bylo jasné-"ukázala očima na zapisovač, "-to je do záznamu, kapitáne, že jsme vás sem povolali, abyste trénoval naše lidi, ne abyste za nás bojoval."

"Tomu naprosto rozumím, občanko Helgameyerová."

Thorvald se trochu uklidnil, ale řekl hrubě. "Nečekáme, že by cizák porozuměl našemu zápasu. My bojujeme za svobodu, ne pro peníze."

Už zase. Nemělo žádný smysl se hádat. "Rozumím vám, generále. Ale i já musím do záznamu prohlásit, že Legie sedě smrti se bude bránit v rozsahu, který já, její velitel, uznám za vhodný. Pokud by to mělo znamenat zničení celé Kuritovy armády, uděláme to." Rozhodil ruce. "Kromě toho je tohle něco úplně jiného, než kdybyste si najali armádu, aby za vás vaši revoluci vybojovala. Půl tuctu OBRů a necelá stovka mužů a žen je schopná dokonale vycvičit vaše lidi, ale při útoku na drakonickou posádku bychom vypadali pěkně pitomě. Jsem možná jenom žoldněř... ale nejsem blázen!"

Thorvald se tímto prohlášením nez dál přesvědčen, ale ostatní se usmáli a trochu se uvolnili.

"Tak, teď když je dohadování za námi," řekl Ericksson, "dovolte, abych vám nabídl pohostinství mé plantáže. Můžeme pro vás něco udělat?"

"Děkuji, občane. Musím dohlédnout na své lidi a vy byste nám měl raději ukázat nějaké místo, kde můžeme zaparkovat naše OBRy. Nemyslím si, že by se vám líbilo, kdyby kuritovská družice spatřila, jak vám sedí na zápraží!" Ericksson přikývl. "To je pravda. Ničeho se ale nemusíte bát. Někdo z mých lidí vás dovede do Jeskyní."

"Do Jeskyní?"

Ericksson se usmál. "Na severu Liščího ostrova. Musíte si uvědomit, že polární proláklina, kterou nazýváme Silvánská kotlina, je pozůstatkem obrovské srážky Verdandi s asteroidem před deseti a možná také stovkami tisíců let. Útesy okolo Kotliny jsou vlastně stěny kráteru.

Nárazem vznikl kráter a jeho dno se roztavilo. Když později tavenina chladla, začala praskat. Z některých těchto prasklin se stala koryta potoků řek padajících nyní z útesů. Vznikly ohromné jeskynní systémy a jeden z nejrozsáhlejších leží pod tímto ostrovem. První skandinávští kolonisté je objevili a zjistili, že představují příhodný zdroj důležitých průmyslových kovů. Zdá se, že asteroid byl tvořen na povrchu převážně kovy, které teď leží na dosah ruky. Můj dědeček založil největší verdandskou továrnu na AgroOBRy a začínal tady, v Jeskyních na Liščím ostrově, kde měl zdarma střechu nad hlavou a dostatek nejrůznějších kovů k tavbě. Většina forem, slévarenského vybavení, kokonu a montážních ramp tam zůstala. Jsou příliš velké na přestěhování a příliš užitečné na vyhození. Hlavní továrna je nyní v Regisu, ale na ostrově, nebo raději řekněme pod ním, je slušně velká funkční dílna na opravu OBRů. Pochopitelně jsme zařídili, aby záznamy o její existenci "zmizely" při tragickém požáru zrovna v době, kdy na planetu přišli kuritovci. Je to teď hlavní opravná všech povstaleckých OBRů a těžké mechanizace vůbec. Jsou tam místnosti, které budou mocí vaši lidi použít jako kasáren a ujist'ují vás, že vaše OBRy tam budou dobře schované."

"To zní skvěle," řekl Grayson, fascinován popisem.

"Pochybují, že bez Jeskyní bychom udrželi naši základnu tak dlouho v tajnosti. Přítomnost rudy v okolních skalách nám pomáhá mást nepřátelské družice a výzvědná letadla."

"Dobrá, když je to tak, pak potřebuji již jen jedinou věc."

"A to je?"

"Asi dvacet hodin spánku. Už jsem na nohou... nebo na nohou svého OBRa, od chvíle, kdy jsme přistáli na Verdandi. A to bylo asi touhle dobou včera ráno. Co jsme prorazili kuritovskou blokádu, jsem nespal víc než pár minut. Pošlete někoho, aby nám ty prostory ukázal, občane, myslím, že si i se svou jednotkou zasloužím trochu odpočinku."

13

Výcvik začal hned druhý den časně ráno.

Ericksson nikterak nepřeháněl, když popisoval velikost Jeskyní. V hladkém šedém útesu se otvírala průrva vysoká jako kostelní věž. Grayson si všiml, že zem na úpatí skály byla kdysi dlážděná. Pod tlustými polštáři mechu a trsy kapradin

byly tu a tam vidět zvětralé betonové dlaždice a pod příkrovem tropické vegetace rozeznával tvary pobořených kamenných budov. Přes vstup visela záplava úponků modrozeleného vína a lián. Kromě toho byl vchod natolik úzký a vysoký, že i na něj podrobnějších družicových snímcích musel vypadat jako pouhý záhyb šedavé skály. Ihned po vstupu byl nucen uznat, že jeho představa zapadlé jeskyně kdesi v džungli byla pěkně naivní. Nad rovnou písčitou podlahou se klenul padesát metrů vysoký strop. Pod stropem byly zavěšeny mohutné výbojky a vrhaly kaluže ostrého světla i do těch nejvzdálenějších rohů. Ve stěně naproti zela ústí nesčetných tunelů, vedoucích kamsi do útrob ostrova. Všude kolem se míhali zamrazení muži a ženy v uniformách, opravovali nejrůznější výstroj, cvičili rozborku a sborku, čistili zbraně a tahali bedny zásob.

Podél vnějších stěn jeskyně se vršil učiněný poklad. Byly tu obrovské přístroje na kalibrování pístů, Descartes MkXXI - počítač používaný k programování palubních systémů OBRa a celé hromady dalších nástrojů a elektroniky. U jedné stěny Grayson zahlédl ploché šedé stíny dvou trenažérů a srdce se mu sevřelo. Ve stejných, počítačem řízených, polopřenosných simulátorech absolvoval téměř celý svůj výcvik.

O kus dál leželo na montážní stoličce povstalecké Žihadlo. Nad ním se tyčil nůžkový pojízdný jeřáb a vysoko nad odhalenými vnitřními obvody OBRa držel dvoutunový plát kompozitového brnění jako papírovou hračku. Na hrubých lešeních a rampách okolo ležícího stroje se hemžili povstalečtí techové a pomocný personál. Nad OBRovou hlavou tančil plamen svářecí pistole a dolů se snášel třpytivý proud jisker. Graysonův osobní tech Tomlinson i starší tech Legie Karellan si byli jisti, že bez problémů zvládnou opravu Kondorova poškozeného autokanónu a Střelcovy antény. V jeskyni bylo vše potřebné k údržbě i opravám všech OBRů jednotky.

Většina vybavení byla určena pro civilní sektor. Graysona vůbec nepřekvapilo, když se dozvěděl, že největším průmyslovým závodem na Verdandi býval Agro-Ericksson, uznávaný výrobce AgroOBRů všech typů. Jeskyně s pokladem byla místem, odkud se Olaf Ericksson, Erickssonův pradědeček, vydal na cestu k úspěchu. Grayson si povšiml i rudných žil, o kterých Ericksson hovořil. Některé skalní útvary ve stěnách a ve stropě se v prudkém světic blýskaly. Nebylo těžké odhadnout, nakolik se nález tohoto jeskynního systému zasloužil o raketový nástup Agra-Ericksson.

Dále v Jeskyni byly i AgroOBRy. Čtrnáct kusů. Většina byla vybavena hrubě přivařenými kulomety a autokanóny, které by neměly nejmenší šanci proti skutečným OBRům, ale proti pěchotě a lehkým vozidlům se mohly hodit znamenitě. Osm z nich byly čtyřmohé ohromné obludy, kterým Ericksson říkal DřevOBRy a které původně sloužily ke kácení a svázení dřeva v pralese.

A byly tu i skutečné bitevní OBRy. Dvě plné falangy. Kromě opravovaného Žihadla tu stál pětapadesátitunový Derviš, pár Jestřábů, sedmdesátitunový omšelý Palcát, pár Vos a Cikáda. Stroje nesly nejrůznější erby, číselná označení i maskování. Ericksson vysvětloval, že některé přivedli dřívější prokuritovští warriři, kteří již měli dost svých bývalých pánů. Ostatní, včetně Palcátu, patřil zbytku příslušníků bývalé planetární milice, činné v dobách před příchodem kuritovců. Generál Thorvald byl nejen oblíbeným Členem Rady akademiků, ale i uznávaným warriorem. Palcát byl jeho osobní OBR, dědictví po skandinávských předcích z časů dávné Hvězdné ligy.

V jedné řadě s nimi nyní stálo i šest OBRů Legie a ztlhlé vražedné stroje dominovaly celé Jeskyni.

"Ano, podařilo se nám tu shromáždit a ukrýt pěknou malou armádu," řekl Ericksson, když vedl Graysona hlouběji do Jeskyně. "Počítače a veškerá elektronika tu zbyla z časů, kdy můj pradědeček začínal opravovat a představovat AgroOBRy pro okolní plantáže. A zůstalo tu ještě dost místa k ukrytí všech OBRů i celé povstalecké armády." Zastavil se a upřel na Graysona pronikavý oceňující pohled. "Až dosud jsme si vystačili bez jakékoliv pomoci zvenčí," řekl.

"Ale sami si s OBRy neporadíme. S pořádným výcvikem budeme schopni zaútočit na celou Nagumovu armádu a zvítězit! Proto vás potřebujeme, vás a vaše lidi."

Ukázalo se, že výcvik bude daleko větší problém, než by se z Erickssonových slov zdálo. Hned po jejich rozhovoru se Grayson poprvé setkal se Svobodnými Verdanskými jezdci, útvarem, který měla jeho Legie cvičit. Stejně jako většina povstaleckých armád byli i Jezdci pěkná směsice. Postávalo tu pár šedivých veteránů, kteří se chtěli naučit, jak porážet OBRy. Zbytek jednotky tvořili mladí chlapečci a dívky s rozjásanými tvářemi, mnozí nebyli starší než dvanáct standardních let. Harrimanu Olssenovi, synu Olssena z Revoluční rady, bylo celých patnáct let.

Grayson byl synem velitele nezávislého žoldnéřského pluku. Jeho nejstarší vzpomínky se týkaly OBRů a těch zvláštních mužů a žen, kteří je pilotovali. Bylo mu pouhých deset let, když byl formálně přijat do Carlyleových komand, úderné jednotky pluku. Deset dalších let se potil, studoval a dřel pod přísným dohledem zbrojmistra Kaie Griffitha a získával tu vzácnou jednotu mysli, těla i reakcí, kterou správný warrior potřebuje. Duševní cvičení, podobná dávným bojovým uměním staré Země, jej naučila, jak splynout se svou zbraní v jediný celek, ať již se jednalo o OBRa, laserovou pistoli nebo holé ruce. Když přišel den zkázy, byl stále ještě pouhý učeň. Jeho otec byl na Trellwanu zavražděn, Komanda rozprášena a Grayson zůstal sám na nepřátelské planetě, protože si všichni mysleli, že při přepadení zahynul. Všechny jednotky si však své warriory necvičily samy. Mnozí využívali služeb vojenských akademií, které cvičily budoucí warriory v kursech trvajících od třech do šesti standardních let.

Pravda také byla, že základy pilotování OBRa v boji se člověk mohl naučit za několik týdnů intenzivního výcviku. Do válek již byly vyslány celé armády zelenáčů, kteří stěží věděli, jak spustit své zbraně. Není snad ani nutné dodávat, že výsledky podobných armád nebyly příliš působivé, s výjimkou výčtu ztrát, samozřejmě. A nyní po Graysonovi Revoluční rada chtěla, aby podobnou, i když mnohem menší armádu připravil na jatka.

Grayson byl vázán podpisem smlouvy. Tady, v Jeskyni, měl naučit tuto tlupu dětí umění warriorů. Poprvé za celou dobu zalitoval, že smlouvu podepsal.

Na moři pokračovala bouře s neztenčenou silou a bičovala narychlo slátaný trup Phobosu. Prudký vítr a déšť hrozil změnit jeho dvacetí stupňový náklon na poslední výlet směrem ke dnu. Ilse Martinézová seděla u řízení a pozorovala,

jak se dalšího z jejich osobních techů na nakloněném můstku zmocňuje mořská nemoc. V poslední chvíli se odvrátila a zadívala se na manometry parních kotlů, které jí navrhl a osobně zamontoval Kaledoňan. Tiše zaklela. Loď se opile potácela a na Martinézovou útočil ostrý pach strachu a zvratků. Ani její žaludek nebyl v tuto chvíli naprosto v pořádku.

Tlak v kotlích ještě nezačal klesat. Pumpy bez oddychu hnaly mořskou vodu k reaktoru a proud páry poháněl Phobos trhaně kupředu. Loď se sice nesnesitelně vlekla, ale aspoň se pohybovali. A dokud potrvá bouře, budou i v bezpečí před zvědavými zraky.

Cosí vztekla zamumlala.

"Paní?" Nemocný tech zdvihl hlavu. Tvář měl bledou a vyčerpanou. Oběma rukama se držel vzpěry, aby se při kymácení lodi udržel na nohou.

"Nic, Grotone. Nic. Připomeňte mi, že musím vyhlásit generální úklid, hned jak dorazíme do přístavu. Tahle loď příšerně smrdí a my ji řádně vydrbeme od zádi až na před!"

Groton se zatvářil pokud možno ještě ztrápeněji. "Ano, kapitáne."

Pohlédla na obrazovku, zobrazující mapu Azurového moře s aktuální polohou Phobosu.

"Dobrý Bože," řekla, spíše pro sebe než Grotonovi. "Jestli to dokážeme, nebudu vědět, jestli mám proklínat toho bastarda Carlylea za to, že je génius, nebo sebe, že jsem ho vůbec poslechla!"

"Nezajímá mně, co vám kdo kdy říkal nebo co vás učili! OBR není neporazitelný!"

Seržant Ramage přecházel před skupinkou dvaceti vybraných Jezdců, kteří seděli na písku ve vchodu do Jeskyně. Za zády měli zatažené nebe, ale tu a tam z mraků vystřelil parsek odpoledního slunce. Denní rozkaz říkal, že většina armády a všechny OBRy musí zůstat v úkrytu. Nad Ramage se tyčil temný trup Žihadla a seržantova masivní postava sahala sotva do poloviny OBRovy holeně.

Grayson se opřel o vlhkou stěnu ohromného balvanu u vchodu, zkržžil ruce na prsou a naslouchal seržantovu vystoupení. Ramagea cvičil on sám. Sloužil jako seržant v planetární Milici na Trelwanu, dokud jej Grayson nenaučil moderní bojové taktice a Ramage jako jeden z prvních nevstoupil do Legie. Jde mu to výborně, uvědomil si Grayson. Ramage byl rozený instruktor a hlasem i gesty vyjadřoval potěšení z přednášky. Podařilo se mu již navázat kontakt se svými posluchači.

Verdandané projevovali ohromnou chuť se učit, byli cílevědomí a kurážní. V posledních třech týdnech podrobil Grayson právě tyto vlastnosti celé řadě náročných zkoušek. Studenti byli rozděleni do falang, v jejichž čele stál vždy jeden veterán z podpůrně čtyř Šedé smrti. Zkušený žoldnér tedy dělal desátníka vždy třem Verdandánům. Velení čtyř, roty a praporu se formovalo z řad Legie i povstalců, protože v nadcházejících bitvách budou muset Verdandané bojovat pod svými vlastními důstojníky. Důstojníci z řad Jezdců se učili společně se svými protějšky z Šedé smrti. Výuky se účastnila i technická četa Legie. Seržant Karellan byl odpovědný za přeměnu houfu verdandských techů ve fungující vojenský útvar. Verdandané měli naštěstí vynikající znalosti mechaniky i konstrukce OBRů. Legie rozhodně nebude postrádat kvalitní technický personál.

Největší obavy měl Grayson z budoucích warriorů. Ti tvořili dvě oddělené skupiny. V první byli ti, kteří věděli jak OBRa řídit a jediné, co se potřebovali naučit, bylo jak svých znalostí využít v opravdovém boji. Tato skupina byla malá a pečlivě vybraná. Grayson se s každým jejím členem osobně setkal a dal mu několik speciálních lekcí, stejně jako ostatní warriori Legie. Celá skupina přímo prahla po nových znalostech. Někteří, včetně vysokého Collina Dacea a Rolfa Montida, byli zkušení warriori, zbytek, jako Vikki Traxenová, Nadine Cheková, Olin Sonovarro a Carlin Adams, se pilotovat OBRa naučili teprve nedávno a neměli žádné bojové zkušenosti.

Druhou skupinu si vzal osobně na starost Ramage. Tito vojáci se měli stát jádrem budoucích verdandských pozemních sil. Časem vytvoří elitní jednotku speciálně cvičenou v protiOBRí taktice. Tato skupina byla daleko větší než první, ale mnoho jejich členů to již vzdalo a rozhodlo se, že raději zůstanou v hlavním těle povstalecké armády. Zůstalo jich však tolik, že je Ramage mohl rozdělit na dvě družstva. Zatímco jedno procházelo praktickým výcvikem, demonstroval Ramage druhému některé finesy boje pěšáka s OBRem.

Skupina, na kterou se teď Grayson díval, se zdála být složena ze samých chlapců a děvčat. Žádný z nich nevypadal starší než devatenáct standardních let a mnoho jich nemohlo být starších než třináct let. Ráno cvičili plížení a postup přiskokem vpřed, ale hlavně běhali a dlouhé hodiny se věnovali slibovanému kopání. Po spěšném obědě nastal čas na trochu teorie.

Ramage se zastavil uprostřed kroku a upřel na jednu z mladičkových dívek své ohnivé oči. Prudce na ni ukázal a dívka zalapala po dechu. "Ty!" řekl důrazně. "Ty sama, bez cizí pomoci, můžeš složit i ten největší kus, devadesát tun pancíře a zbraní! Pokud si tak, jak tu sedíte, zachováte chladnou hlavu, můžete se stát pány bojiště vy a ne tyhle..." odmlčel se a trhnul palcem přes rameno na Žihadlo za sebou. "Ne tyhle mátohy!"

Zatvářil se překvapeně. "Vy mně nevěříte? Tak dobrá, dávejte pozor."

Ramage přešel k hromadě beden kus od místa, kde stál Grayson. Zdvihl plátěný pytel velikosti většího kufru, zamrkal na Graysona a vrátil se na své místo v čele posluchačů. Pytel byl převázán smyčkami tenkého černého drátu se spoustou háčků a koukal z něj dlouhý kabel zakončený plastovým válečkem s trhací pojistkou.

"Tohle," řekl, je takzvaný tráskávej pytel. Vobsahuje čtyři dvoukilové cihly plastický trhaviny C-90, čtyři roznětky a fúzní zpomalovač nastavený na šest sekund. Teď se pozorně dívejte, protože vám to předvedu akorát jednou."

Dotknul se mikrofonu na hrdle. "Jalegu. Můžeš!"

Posluchači odpověď nezaslechli, protože Ramage měl pecku sluchátka v uchu, ale Žihadlo tyčící se nad ním se zachvělo, přesunulo těžiště a nahnulo se doprava. Masivní noha se zvedla do vzduchu a vyrazila kupředu.

Ramage musel rvát, aby ho přes skřípění kloubů a pístů slyšeli. "Představte si, že jsem se skovával tady v křoví!"

OBRova pravá noha dopadla se zaduněním na zem. Levá se zvedla a švihla kupředu.

Ramage vyrazil k pravé noze, pytel s trhavinou táhnul za kabel za sebou. Vsunul špičku do spáry mezi pláty OBRova kotníku a vyhoupl se na nárt. Pravá noha šla právě do vzduchu a seržant využil jejího švihy, aby se vymrštil na OBRovu holeň. Nohama se zachytil za výstupky na pancíři a rukou sevřel ústí chladiče. Širokým obloukem máchl rukou, svírající kabel a pytel s výbušninou se vymrštil vzhůru, právě když se na zadní straně OBRova kolena rozevírala spára mezi zadním plátem lýtky a pancířem stehna.

Spára byla malá, příliš malá na to, aby pohltila tak velký balík. Některé z háčků se však zachytily za pletenec drátu a trubek probíhajících kolenem a pevně se s nimi spojily, když se dalším pohybem kolena spára uzavřela. Pytel zůstal viset podél OBRova lýtky. Ramage sevřel kroužek na konci kabelu a seskočil. Kroužek pojistky mu zůstal v ruce a z pytle u OBRova kolena začal stoupat tenký pramének kouře. Ramage dopadl do ukázkového parakotoulu, zdvihl se a začal utíkat v jediném ladném pohybu. Za ním se rozlehlo ostré zapraskání a z pytle se vyvalil oblak bílého kouře. Žihadlo prudce zastavilo. O chvíli později se otevřel průlez a Jaleg Yorulis se do půl těla vysoukal z maličkého kokpitu. "Řek bych, že je po mně!" zavolal dolů a Ramageovi žáci se rozesmáli a začali bouřlivě tleskat.

"Tomuhle," řekl Ramage a oprašoval si uniformu, "se říká 'operace menisku'. Naneštěstí mi velitel nedovolil použít opravdovou C-90 na některého z našich OBRů, protože říká, že je potom vždycky hrozný bordel." Ukázal očima na Graysona a byl odměněn další bouří smíchu.

"Kdyby to byla vopravdovská trhavina," pokračoval, "zaručuju vám, že by ten OBR byl těžce poškozený. Přinejmenším by kulhal, s trochou štěstí bych mu utrh nohu v kolenu a celej ten šmejda by šel k zemi. Chromej a nepoužitelný. Kdybych použil termickéj detonátor a pytlíky s CSC nebo jen plněný benzínem a volejem, moh sem proměnit OBRa vod pasu dolů v plamennou kouli. Není to tak účinný jako Inferno, ale to vám říkám, ten OBR by začal mít ve vteřině problémy s teplotou.

"Nemyslete si, že to, co vám tu vykládám, je bůhví jak jednoduchý! Každý OBR má jiný slabiny. To, co jsem vám právě předvedl, by na Marabua vůbec nefungovalo. Mají nohy příliš dobře pancéřované. Ale pro OBRy s málo chráněnými kolenama - Žihadla a Vosy například - je tahle taktika smrtelná. Nejlepší se k "operaci menisku" hodějí Komanda. Ty máj mezi lejtkem a stehnem takovou díru, že se jim tam v pohodě vejde celej pytel. Ani nemusíte požívat háčky! Skoro vždycky se vám je podaří ochromit. Ano... nějaký dotazy?"

Dívka, na kterou předtím ukázal, vstala s rukama za zády. "Ale jak se má člověk dostat tak blízko, pane? Říkal jste, že se skrýváte v křoví. To vás ten OBR neuvidí?"

"Nedokážete si představit, jak těžký je něco vidět tam nahoře v kokpitu. Sakra, warrior má problémy, aby viděl ostatní OBRy, natož lidi! Jasně že máj infra a třistašedesátistupňový kamery. Některý taky máj detektory pohybu a speciální radary, ale většinou se koukaj po dalších OBRech nebo něčem dostatečně velkým, aby jim to mohlo ublížit, například stíhačích. Dávat pozor na osamělý pěšáky by pro ně bylo příliš náročný. Dokonce i když vidí, jak se někdo krčí v křoví, bude ho v devíti případech z deseti považovat za neškodného. A pokud ne, celý tajemství spočívá v týmový práci. Pokud po tobě OBR vyrazí, utíkej, snaž se upoutat jeho pozornost, zatímco ho tvůj parťák dostane zezadu. Musíte jenom doufat, že v tu chvíli dokáže váš parťák utíkat stejně rychle jako vy!"

Ozval se další smích. "Dobrá, teď si dejte deset minut pauzu," řekl jim Ramage, vyhnul se skupince a zamířil ke Graysonovi.

"Zdá se, že si to užíváš," řekl mu Grayson.

Ramage se zamračil. "Podívejte, kapitáne, můžu bejt upřímněj?"

"Samozřejmě."

"Tohle celý je jedna velká blbost. Je vám to jasný, ne?"

Grayson zavřel oči. Již několik dní čekal, že něco podobného přijde. "Co myslíš, seržo?"

"Sakra, kapitáne, dyť připravujeme tyhle... tyhle děti na jatka! Jak bysme je asi mohli za pár tejdnu naučit ubránit se kuritovskejm OBRům?"

"To, seržante..."

"Slyšel ste, co sem jim říkal? Šlo mi jen o to jim vysvětlit, jak něco podobnýho udělat... říct jim, že je něco takovýho vůbec možný. Ale dobře Bože, kdybych jim měl říct celou pravdu, nikdy by už nechtěli honit OBRy po bitevním poli!"

"Některí z nich již něco podobného dělali. Okolo nich zuří válka. A přihlásili se dobrovolně."

"No jasně, přihlásili se dobrovolně... protože to udělali všichni jejich kamarádi a starší bratři i sestry! Hltaj všechno, co jim nacpu. Skočit na OBRa s výbušným pytlem? Jasně, to se dá. Ale voni vůbec netušej, jak často nákej nadřženéj warrior pěšáka vidí a de a šlápne na něj, protože by moh mít Inferno, třaskavej pytel, přenosnej raketomet nebo prostě jen pro tu randu!"

"Na druhou stranu jsi je v tom ale pěkně povzbuzoval,"

"Proboha! Dávám jim tu samou lekci, kerou ste mi dal vy na Trelwanu a je mi jasný, že něco podobnýho ste slyšal vod svejch instruktorů v dobách vašeho výcviku. Jasně že se vobyčejnej kluk může pustit do OBRa s holejma rukama a pár kilama plastický výbušniny... ale zatraceně! Ten jeden, co to dokáže, bude mít za sebou kolik mrtvol svejch kamarádů, co? Tyhle děti vůbec nevěděj, co to válka je! Naplníme jim hlavy slavnějma řečma vo sundávání OBRů a voni to zkusej. Většina z nich ale skončí bradou vzhůru!"

Grayson se zadíval za Ramegea na studenty, kteří se shromáždili okolo Žihadla a pozorovali, jak Jaleg vytahuje plátěný pytel z OBRova kolena. Smáli se a pokřikovali na zázračně obživlého warriora.

Za Žihadlem a jeho obdivovateli zahlédl Grayson v dálce stíhlou postavu Lori Kalmarové stojící vedle mohutného trupu zelené natřeného DřevOBRa. Přes hluk v Jeskyni nebylo slyšet, co říká, ale podle živých pohybů rukou usoudil, že povstaleckého warriora pěkně stírá. OBR si zahákl pravou nohu za levou a učeň měl velké problémy s jejich rozpletením. Z hloubi Jeskyně se ozývalo hřmění a rachot souboje dvou OBRů tělo na tělo. Debrowski ve své Vose si

to právě rozdával s jedním z povstaleckých Žihadel. Žihadlo právě leželo na zádech a žoldnéřův stroj se tyčil nad ním. "Máš pravdu," řekl Grayson nakonec. "Samozřejmě, že máš pravdu. Souhlasím s tebou, ale na mou duši zatím nevím, jak to vyřešit. Stále se snažím něco vymyslet, ale není mi jasné, co musíme udělat, abychom zachránili tyhle děti před smrtí... a uspokojili i požadavky našeho klienta."

"Do prdele s klientem!"

"Do prdele s tím vším, Ramage. Copak si i ty myslíš, že to všechno dělám jenom pro peníze? Ještě je tu totiž ta maličkost s naším vlastním přežitím, seržo. Například, jestli se vůbec někdy dostaneme z tyhle hroudy bláta!" Odvrátil se a vyhlédl ústím Jeskyně na džungli. Těžce oddychoval a cítil, jak se mu mimovolně svírají pěsti. Trápilo ho, že se ještě neozval Phobos, přestože jej Revoluční rada ujistila, že mu informaci předá bez zbytečných průtahů. Pokud se loď dostala do bezpečného přístavu, bude zapotřebí celé hory náhradních dílů a delšího pobytu v suchém doku, než znovu odstartuje. A Phobos i nadále zůstával jejich jediným zpátečním lístkem, ovšem za předpokladu, že vůbec půjde opravit. A bludný kruh se uzavřel, protože oprava nebude možná dříve, než zvítězí.

"Pokud se nám nepodaří najít způsob, jak těmto lidem pomoci vyhrát tu jejich válku," dodal, "generální guvernér Nagumo si nás najde a půjde i o naše životy."

"Říkáte líp voni než my."

"Ne! Ani my, ani oni, ale my a oni! Jestli něco nevymyslíme, přijde si Nagumo zatraceně rychle pro nás pro všechny, i kdyby měl tuhle džungli vyvrátit strom po stromu. Já jenom pořád ještě nevím, co dělat!"

Ramage zavrtěl hlavou. "Já tu smlouvu taky čet, kapitáne, a jak z toho ven, netuším. Možná bychom se měli dát pod velení rebelů, celá jejich armáda by snad Draky dokázala porazit!" Zvedl ruce v obranném gestu. "No jasně, já je budu dál krmit svejma lekcema. Ale vy byste měl radši vymyslet nějaký způsob, jak je udržet mimo bitevní pole další tři nebo čtyři roky, protože teďkon by z nich první kuritovskej OBR nadělal fašírku."

14

Generální guvernér Nagumo seděl na rohu svého psacího stolu, s rukama za zády se protahoval a usmíval se. Mladá žena, sedící v křesle naproti němu, se nervózně rozhlížela po místnosti. Přejížděla očima po spartánském zařízení, stole z azelového dřeva s navršenými štosy dokumentů a ohromných oknech přes celou jednu stěnu, vedoucích na kampus Regiské univerzity. Měla na krátko ostříhané měkké hnědé vlasy a chladné vzdálené oči.

"Tak tedy, slečno Kleinová," řekl Nagumo. "Mohu vám říkat Sue Ellen? Dobrá. Jak se zabydlujete v kasárnách?"

"Dobře, můj pane," řekla. Nervózně zatahala za rukáv kuritovské uniformy. "Všechno je... fajn."

"To je vynikající." Máchl rukou směrem ke stolečku pod oknem s baterií lahví. "Dala byste si něco k pití?"

Zavrtěla hlavou. Na chvíli se zatvářila překvapeně a trochu vystrašeně. "Ne, děkuji, můj pane."

"Jak si přejete. Řekl bych, že vás určitě zajímá, proč jsem s vámi chtěl mluvit."

Přikývla, ale do očí se mu stále ještě nepodívala. "Generální guvernér nemůže mít ve zvyku hovořit s každým pilotem stíhačů ve své posádce, můj pane. Nebo s každým... vězněm."

"To ano, děvče, ale vy jste velmi zvláštní případ. To je vám přece jasné, ne?"

Znovu přikývla.

Nagumo pokračoval. "Vstoupila jste do té nové žoldnéřské jednotky. Jak ona se jenom... Legie šedé smrti, že? A při pokusu o průnik naší bloádou jste bojovala statečně, ale z nějakého důvodu vás vaši spolubojovníci opustili."

Kleinová se v křesle napřímila a klouby rukou, svírajících opěradla jí zbělaly. "Na tom není nic divného, můj pane.

Pokud... pokud by moji spolubojovníci zpomalili a pokusili se mne nabrat, střetli by se s Leopardem, který je pronásledoval. Na takový souboj nebyli dostatečně vyzbrojeni. Museli mne opustit, mne... i mého wingmana, aby se vůbec dokázali dostat k Verdandi." Tvář se jí stáhla bolestí a strachem. "Ale tohle jsem již probírala s vašimi vyšetřovateli před mnoha týdny!"

"Ano, jistě. Je mi velice líto všeho, čím jste musela projít. Ubohé děvče! Kapitán Subotai se zachoval správně, když vás nabral na oběžné dráze Verdandi, ale admirál Kodo překročil svou pravomoc, když mě o vašem zajetí neinformoval a hned vás předhodil svým vyšetřovatelům. Trvalo celý týden, než jsem se o vás vůbec dozvěděl a další týden, než se vše vyjasnilo a přikázal jsem Kodovi, aby vás propustil! Nepochybně jsme vám měli okamžitě nabídnout možnost se k nám připojit místo toho, abyste musela snášet Kodovo pochybné pohostinství na Verdandi alfa! Ale slibuji vám, Sue Ellen, že odpovědní důstojníci budou potrestáni!"

Zvedla hlavu. Ústa měla rozhodně stažená. "Děkuji vám, pane, ale já jsem opravdu v pořádku. Pro vaše důstojníky jsem nebyla nic jiného než další válečný zajatec. Na zacházení si nestěžuji."

Nagumo na ni zamyšleně pohlédl. "Jste podivuhodná mladá žena, Sue Ellen. Divím se..." zdálo se, že guvernér nemůže najít správné slovo. "Divím se vašemu veliteli, že vás s takovým klidem opustil." Zadíval se jí přímo do očí a prudce změnil téma. "A váš přítel... ten, co zemřel. Domyslel jsem si, že vám byl blízký."

"Ano," řekla měkce.

"Vystřelila jste do kokpitu jeho Chippewy. Následovala jste jeho stíhač až do atmosféry a střelila do něj, dokud nevybuchl."

"Ano," odpověděla stále měkce. Tvář měla staženou bolestí. Chvilí se marně pokoušela ovládnout. "On... on hořel. Slyšela jsem ho ve svém rádiu. Nemohl se katapultovat a byl zraněný... těžce... a když vstoupil do atmosféry, začal hořet... zažíva. Já... nemohla... já... nemohla jsem..."

Tichounce se rozplakala a ramena se jí zoufale otřásala. Tvář měla staženou a mokrou a před Nagumou se obnažilo celé její vnitřní peklo. Guvernér sklouzl ze stolu, přistoupil k ní a položil jí povzbudivě paži kolem ramen.

Sue Ellen neměla ani tušení, že Nagumo se dozvěděl o jejím zajetí ještě ten samý den. A také se o tom, pomyslel si guvernér s úsměvem, nikdy dozvědět nesmí. Z výpovědi důstojníka, který ji zajímal bylo zřejmé, že v době svého

zatčení byla Kleinová na dně z toho, že musela vlastní rukou zabít svého milence. Protože byla značně otupělá svou ztrátou a žalem, nebylo zapotřebí použít obvyklých vyšetřovacích metod. V jejím stavu by stejně většina z nich byla pravděpodobně bezvýsledná.

Nagumovy rozkazy Kodovi byly naprosto jasné, pozorujte ji, vyptávejte se jí, ale za žádných okolností jí nesmíte ublížit! Guvernér totiž vycítil, že poručík Kleinová je skutečně drahocenná kořist, možná dokonce i klíč k polapení žoldnérů, kteří nedávno přistáli na Verdandi.

Doktor Janson Vlade, jeden z psychiatrů vyšetřovacího týmu samotného vévody Ricola, byl určen ke sledování stavu Kleinové v týdnech, které následovaly po jejím zatčení. Byl to právě Vlade, kdo Nagumovi sdělil, že Kleinová je již dostatečně silná a že může guvernér pokračovat se svým nábořem. Opatrně také Nagumovi doporučil, co má při rozhovoru říkat a dělat.

"To bylo od vás velmi statečně," říkal nyní. "Dovedu si představit, jak nesmírně obtížné to muselo být. Ale dokázala jste, že jste kromobyčejně silná. Nedokázala jste se dívat jak váš přítel umírá strašlivou smrtí. Podařilo se vám jej zachránit, ale za strašlivou cenu."

"Já... nevěděla jsem, co mám dělat." Několikrát naprázdno polkla a bojovala se slzami a staženým hrdlem. "Neexistoval způsob, jak Jeffrica dostat ven. Žádný... nic, co jsem mohla..."

"Váš přítel bojoval statečně. Respektuji jeho památku."

"Ď-děkuju vám."

"Obdivuji i vás, poručíku, za váš obdivuhodně statečný čin. Obětovala jste mnohem víc, domnívám se, než kdybyste nabídla vlastní život."

"N-ne. Nic takového, můj pane." Hrozilo, že se znovu rozpláče. "Pane, já... nedokážu o tom mluvit..."

"Rozumím." Jemněji masíroval krk. "Ale chci, abyste věděla, že si vážím vaší odvahy. Proto vám také nabízím možnost vstoupit do osobních jednotek vévody Ricola. Vévoda Hassid Ricol, můj pán, dokáže ocenit statečnost stejně jako já. Máme tu pro vás místo, poručíku. Pokud se zavázete věrností vévodovi, můžete to dotáhnout opravdu daleko."

Povýšení... odměna..."

"Můj pane, prosím pochopte, když vám řeknu... že to nikam daleko dotáhnout nechci. Já jen... já jen chci zapomenout."

"To je pochopitelné. Dobrá, teď můžete jít. Víím, že bude chvíli trvat, než se seznámíte se svými novými přáteli. Máte dostatek peněz? Bydlíte slušně? Výborně. Brzy sama zjistíte, že služba rodu Kuritovu není tak strašlivá, jak se snaží naznačit nepřátelská propaganda. Dejte si na čas. Pokuste se nás poznat. Rád bych si s vámi opět pohovořil. Asi tak za týden, až se trochu zabydlíte."

"Můj pane, jste příliš laskav."

"Ani v nejmenším, má drahá. Potřebuji ve svém štábu lidi, jako jste vy."

Pozoroval, jak odchází a zavírá dveře. Počkal ještě několik minut a pak stiskl tlačítko na svém interkomu. Na obrazovce se objevila mužská tvář, protáhlá, vyschlá a ostrá. Na vysokém límci měl rudé označení speciálního Ricolova techu.

"Tak, Vlade, co z toho soudíte?"

"Dostane se z toho, můj pane, ale připravená ještě není."

"Získali jste něco?"

"Elektrody v křesle se velmi osvědčily, pane. Podívám se na výsledky..." Muž zdvihl roli papíru a rychle ji pročítal.

"Vaše náznaky možného povýšení nebo odměny... vůbec na ně, pane, nereagovala. Nejsem si dokonce jist, jestli je vůbec slyšela. Ten její žal je opravdový. Bude to chvíli trvat, než se vzpamatuje."

"Pokračujte."

"Ach, ano..." Znovu se zadíval na výsledky. "Velmi silně reagovala, kdykoli jste přivedl řeč na jejího bývalého velitele a na to, jak ji i s jejím přítelem opustil. Stejně se chovala i při zmínce o přítelově, myslím, že se jmenoval Jeffric, smrti. Nedá se to samozřejmě určit s jistotou, ale troufám si tvrdit, že Jeffric byl její mileneček. Jinak si totiž nedovedu vysvětlit hloubku jejího žalu."

"A dál."

"Zvláště mě zaujala její reakce na váš dotyk. Z toho, co jsem o ní již věděl, jsem soudil, že zareaguje negativně. Namísto toho byla zkouška pozitivní. Velmi pozitivní."

"Hmm! A jak si to vysvětlujete?"

"V tuto chvíli je to opuštěná, vystrašená... a velmi zranitelná mladá žena, můj pane. Ještě si to sama neuvědomuje, ale touží po nějakém vztahu."

Nagumo si odfrkl. "Snažte se mi navrhnout, že z ní mám vytáhnout potřebné informace tím, že se s ní vyspím? Na podobné hrátky začínám být příliš starý, Vlade!"

"Samozřejmě, to musíte rozhodnout vy sám, samozřejmě... chci říct... vy přeci nejste vůbec starý-" Vlade se zarazil.

"V pořádku, doktore. Vraťte se k věci."

"Ano, pane, je důležité si uvědomit, že její reakce na váš dotyk nemusela nutně být reakce na právě váš dotyk, ale na pocit blízkosti, na pouhou erotickou stimulaci. Zjistil jsem, že již navázala konverzaci s jedním z mladých mužů, přidělených k její letce."

"S kterým?"

"S kapitánem Vincentem Millsem."

"Výtečně."

"Mills je samozřejmě jedním z vašich lidí."

Nagumo lékařovo prohlášení ignoroval. "Myslíš si, že už je připravená odpovídat na otázky?"

Vlade se zamračil. "Potřebuje více času, můj pane. Času, aby se trochu usadila, navázala nové přátelství, s Millsem nebo jinou silnou osobností, které by mohla věřit. Musí si uvědomit, jak je po smrti svého milence osamělá, a musí mít

dost času na to, aby byla schopna učinit krok, který by nyní pocítovala jako zradu na jeho památce. Přejde chvíle, kdy bude její smutek nesnesitelný, kdy bude potřebovat utěšit a vyhledá někoho, kdo jí bude připadat jako silný ochránce."

"Jak dlouho to může trvat?"

"Týden? Dva?" Vlade pokrčil rameny. "To se nedá přesně určit. Přece jenom je to mladá nešťastná žena a ne stroj."

"Hm. A kdybychom použili tradičnější vyslyšovací metody?"

Vlade se odmlčel a olízl si rty. "Pane, můžeme použít daleko přímějších metod, to je jisté. Ale bude to značně riskantní. V jejím současném stavu by v ní bolest z výslechů pouze vyvolala pocit, že byla zrazena znovu. Mohla by upadnout do šoku tak hlubokého, že by se již nikdy nevzpamatovala. Je tu i možnost, že by katatonizovala nebo duševně onemocněla."

"A informace, kterou potřebuji získat, by byla ztracena navždy. Nebo by mohla zemřít dříve, než bude schopna něco prozradit. Velmi dobře, doktore. Moc času nemám, ale chvíli počkat mohu. Pokud se podaří přimět Kleinovou ke spolupráci dobrovolně, bude to jenom dobře."

"Ano, můj pane."

"Ze všech dnešních měření mi vypracujete komplexní zprávu. Chci ji mít v jejích deskách."

"Ano, pane."

"To je všechno."

Nagumo ještě chvíli pozoroval prázdnou obrazovku a pak vyhlédl z okna na zamračenou oblohu nad Regisem. Psychiatri dokáží člověku zatraceně rychle připomenout, že ty uzlíčky nadějí, strachů, snů a bolestí jsou lidé, nikoli stroje. Dobrá... to je možné. Ale Nagumo byl zvyklý užívat emocí stejným způsobem, jakým zkušený warrior jako Kevlavič ovládá řízení svého Marabua. Na to, aby zjistil, že ta dívka odpovídá na jeho dotyk nepotřeboval ani doktora Vladea, ani jeho skryté senzory. Dobře její reakci vycítil a uvědomil si, jak je osamělá, v ten samý okamžik, kdy poznal, že se od něj neodtáhne.

Kleinová musí o téhle Legii šedé smrti, která se tak nenadále objevila na Verdandi, něco vědět. Během několika nejbližších týdnů se to od ní dozví a promyslí, jak toho využít proti jejímu bývalému zaměstnavateli. Do té doby si může dovolit povstalce pozorovat a vyčkávat na jejich další kroky.

O konečném výsledku střetnutí generální guvernér Nagumo vůbec nepochyboval.

Žihadlo Hassana Khaleda se vynořilo z vln u pláže nedaleko vesničky Westlee, obklopené prstencem hor. Rychle se blížilo svítání, ale stále ještě panovala hluboká tma. Na průzkum nepřátelského terénu to nebyl zrovna nejvhodnější čas, ale jiná možnost nebyla.

Phobos se nakonec nepotopil a kolébal se teď na dohled od pobřeží. Až vyjde Norn, bude loď z pobřeží krásně vidět. Pokud jsou ve vesnici nepřátelské síly, budou muset být nejprve neutralizovány. Brasednewic sice říkal, že vesnice sympatizuje s povstalcí a že těch pár lojalistů, kteří do vesnice občas přišli, nedělalo nikdy potíže, ale člověk nikdy neví...

Khaled pozorně sledoval monitory ve stísněném kokpitu svého OBRa. Na infra se nedaleko pohyboval výrazný zdroj tepla. Co by to mohlo být? Několika rychlými kroky vy vedl své Žihadlo z vody na pláž a skryl se za řadou omšelých budov nad čarou přílivu. Až se rozední, poslouží tyhle rozbité domy jako vynikající úkryt.

Khaled byl Saurimat, ikhwan Rychlé smrti a tento fakt se nikdy, za žádných okolností nezmění, přestože by jej jeho bratři na místě zabili, kdyby se měli setkat tváří v tvář. Vzpomínka na jejich poslední loučení byla stále ještě temná, velice temná. Jako Saurimat se neustále učil, co to znamená velet, jak rozhodovat o životě a smrti tak, aby odpovědnost za každou misi zůstávala stále pevně v jeho ruce. Saurimatští mistři učili, že takováto rozhodnutí se nejlépe činí v chladném obětí farir kalb, což se dá přibližně přeložit jako "prázdné srdce". V tomto stavu láska a nenávisť, strach i odvaha ustoupily na místo, kde nemohly ovlivňovat warriorovu mysl nebo jeho rozhodování.

Mladého velitele Legie pečlivě sledoval od prvního okamžiku po podepsání smlouvy. Carlyleho vášně a prudké emoce, které v něm neustále zápasily, bylo těžké přehlédnout. A přece byl jeho nápad konverze výsadkové lodi k cestě přes oceán téměř geniální! Tahle hra nemohla vyjít, a přesto to Phobos dokázal. Ač zaslepen svými emocemi, měl Carlyle dar velet, což Khaled plně nepochopil. Mohl se tu toho mnoho naučit.

Pohyb!

OBR, Vosa s kuritovskými insigniemi, se blížila k pláži kalným světlem úsvitu. Její pilot jej ještě neviděl, ale pohyboval se dlouhými rychlými kroky, takže to nebude dlouho trvat a...

Náhle se ozvala střelba, ostrá a jasná v čerstvém ranním vzduchu. Na jednom OBRově obrněném rameni vykvetly obláčky kouře. Vosa se zarazila. Malá plochá hlava se natáčela ve snaze vypátrat zdroj palby a pošvihávala masivní rukou se středním laserem.

Někdo útočí na kuritovského OBRa ručními zbraněmi! To sice něco vypovídalo o politické orientaci obyvatel vesnice, ale nesvědčilo to příliš o jejich inteligenci. Nebo si někdo všiml, jak se ke břehu blíží jeho Žihadlo? Pokud ano, pak byl útok pečlivě načasován, aby dostal příležitost k útoku.

Inšalláh! Silou vůle se zklidnil, opakoval jen větu, která jej přivede do chladného sevření farir kalb.

Srdce je prázdné, tělo je zbraň, mysl i tělo jedno jsou.

Využil své příležitosti. Mysl i tělo jedno jsou...

Žihadlo se vymrštilo kupředu a vzdálenost dělicí jej od Vosa překonalo dvaceti rychlými kroky. Neodvažoval se vystřelit a riskovat smrt svých nových spojenců ani na sebe nechtěl upozornit další kuritovce, kteří mohli být nedaleko. Jednou obrněnou pěstí vyrazil zezadu Vose laser z ruky. Švihl pravou nohou, bleskurychlým kopem rozdrtil soupeřův kolenní kloub a poslal jeho OBRa k zemi.

Inšalláh! Mysl i tělo jedno jsou, Alláh akbar! Dříve než Vosa dopadla na zem, Khaled narovnal prsty ruky jako gigantické ostří a jedinou strašlivou ranou prorazil protivníkům kokpit. OBR ochabl jako hadrový panák, Khaled se napřímil a vyprostil ruku z rozbité hlavy. Teprve pak se opět přinutil myslet. Okolo něj se z úkrytů vyhnuli vesničané, zbraně v rukou a divoce jej zdravili. V přístavu se první paprsky slunce odrazily od mokrého trupu Phobosu a loď zaplála zlatým leskem.

15

Uplynul další týden. Uprchlíci z Azurového pobřeží přinesli Graysonovi zprávu, že Phobos bezpečně dorazil k Westlee. Téměř po celou dobu plavby jej kryly mraky a bouře a v těch několika jasných dnech se malá výsadková loď na širém moři snadno skryla. Teď byla Martinézová i se svou lodí ukryta pod mohutným převísem pobřežních útesů. Přátelské povstalecké síly ve vesnici jim pomohly porazit těch několik místních loajalistů a kuritovských vojáků. Celá tato akce bude přičtena spíše na vrub náhodnému útoku rebelů, než přistání žoldnéřské výsadkové lodi.

Ilse připojila i vlastní rukou psaný vzkaz pro Graysona: Měl jste pravdu. S tou svojí genialitou děte k čertu. Opravy pokračují - Ilse.

Tato jediná zpráva Graysona potěšila daleko více, než by si byl původně myslel. Legie se sice i nadále nacházela v nezáviděníhodné situaci, ale aspoň tu byla jakási šance, že výsadková loď půjde opravit - pokud bude dost času, náhradních dílů a nějaký ten suchý dok. Jednou snad bude Legie schopna opustit tuto planetu. To byl jediný světlý bod, protože vztahy s Revoluční radou se ještě více zhoršily.

"Generále, podle mého názoru čtyři týdny prostě nebudou stačit!"

"Kapitáne, čtyři týdny je mnohem více, než jsem vám byl původně ochoten poskytnout. Nemůžeme sedět s rukama v klíně a pozorovat zkázu naší planety. Armáda - včetně Svobodných verdandských jezdců - musí být připravena vyrazit za tři dny."

Grayson podobný rozhovor očekával již delší dobu a děsil se ho. Jeho úkol proměnit partu dětí ve warriorry se změnil v urputný souboj s vedením povstalecké armády i se sebou samým. Na jedné straně jej smlouva zavazovala k výcviku těchto lidí na vojáky. To znamená, že čím déle s nimi bude moci pracovat, tím větší šanci budou mít pak na přežití. Na druhé straně Grayson cítil, že proměna této neukázněné bandy v jednotku schopnou zaútočit na obávané OBRy generálního guvernéra Naguma, může trvat celé roky.

Od prvního dne na Liščím ostrově se snažil přimět Revoluční radu k hledání dalších možností, ale bez viditelného úspěchu. Jeho hlavní myšlenkou bylo, že je třeba vyvolat masové povstání všech obyvatel Verdandi proti kuritovským pánům. Thorvald i Ericksson jej ujistili, že bez pádného důkazu síly a schopností povstalecké armády se lidé sami k ničemu nikdy nerozhoupou. A tou "armádou" je skupina kluků a holek, které teď Šedá smrt cvičí.

"Tři dny! Generále, většina z nich jsou ještě děti!"

"Musí být připraveni," odpověděl Thorvald. "A oni jsou připraveni! Sledoval jsem včera vaše poslední cvičení s OBRy. Vypadalo to báječně."

"Ale ani jeden z nich dosud nevypálil jediný výstřel, s výjimkou trenažéru. Bože na nebesích, generále, proti kuritovským OBRům posíláte děti, a žádnou armádu!"

Thorvald se na Graysona nesouhlasně zadíval. "A co jim chybí?"

"Co jim chybí? Zkušenost! Zkušenost a pět, možná šest let výcviku, aby rozeznali vrhač částic od lovecké pušky."

"Někteří ze starších mají zkušeností spoustu, kapitáne."

"Jasně. Střílet ze zálohy na strážce milice a krást konzervy s jídlem! Ale většina těch dětí nebyla ještě nikdy v palbě. Generále, uvědomujete si vůbec, co to znamená?"

"Mnoho těchto... těchto dětí již bojuje s hnědokabátníky více než deset let. Vaši lidé prokázali neocenitelné služby při jejich organizování a nyní přišel čas, aby dokázali, co v nich vězí - na bitevním poli."

"Neměl bych to být já, kdo rozhodne, zda jsou připraveni?"

"Ne, pane. To tedy rozhodně ne! Viděl jsem, co dokáží. K této operaci nebudou potřebovat serepetičky, jako je útok na OBRa s pytlíkem trhaviny. Jediné, co potřebují, je bojová organizace, disciplína a jistota - a to všechno jste jim dal, kapitáne! Viděl jsem to!"

Grayson prudce zavrtěl hlavou. "Jistota nestačí tváří v tvář vrhačům částic a palbě laserů! Potřebují zkušenosti!"

"Jaké... zkušenosti byste navrhoval?"

"Předpokládám jsem, že až budou připraveni, zaútočíme na státní miliční sklad zbraní nebo na něco podobně slabě hlídaného."

Thorvald se opřel, zvedl světelné pero a začal si s ním točit v prstech. Po chvíli se zdálo, že dospěl k nějakému rozhodnutí. "Kapitáne, mohu vám slíbit, že se jim jejich zkušeností dostane. Za tři dny zahájíme ofenzívu proti Nagumovi. Jestli bude úspěšná, nebudou potřebovat žádné další nájezdy na sklady zbraní ani výcvik nových warriorů. Jediná bitva a válka bude vyhrána!"

Grayson se zatvářil skepticky. "Jediná bitva, generále? A řekněme, že ofenzíva úspěšná nebude?"

"Kapitáne, nehodlám tu s vámi probírat detaily celé operace. Nic o nich nepotřebujete vědět. Vždy je tu nebezpečí, že vás zajmou a budou vyslýchat. Kromě toho by podobná informace mohla být... prodána, abych nechodil kolem horké kaše."

Grayson zařal pěsti, ale nechal poznámku bez povšimnutí.

"Potřebuji vaši spolupráci," říkal právě Thorvald. Vaše síly se operace přímo nezúčastní, to je jasné, ale budeme potřebovat vaši pomoc při přípravě útoku, výběru jednotek a úpravě OBRů. Říkám vám to, abyste mohl na těchto úkolech spolupracovat aktivně. Je to doufám fér?"

"Poslouchám, pane."

"Nemusím vám doufám říkat, že všechno, co uslyšíte, je přísně tajné."

"Máte mé slovo i podpis na naší smlouvě, generále. Co jiného byste ještě chtěl?"

Thorvald vzdychl, otevřel zásuvku u svého stolu a vytáhl mapu, kterou před Graysonem rozložil. "Topografii celé oblasti již znáte. Pralesní kotlina zde. Liščí ostrov, okraj Kotliny s platem Keblúz jižně a hlavní město planety, Regis, tady... nějakých sto kilometrů odsud."

Generál vytáhl druhou, větší mapu, pokrytou změtí ulic a budov. "Toto je Regis. Město se táhne na jih od Regiské univerzity. Musíte pochopit, kapitáne, že Univerzita tady na Verdandi byla vždy centrem kultury, vlády a dokonce i obchodu. Kolem kampusu žije velká skupina studentů a učitelů. Tyhle silné zdi jsou pozůstatkem občanské války před čtyřmi sty lety, ale díky jim je Univerzita skutečná pevnost i v dnešní době."

"Kuritovci si toho okamžitě všimli. To místo se dá velmi snadno bránit. Dále byste měl vědět, že naše tradice svobody myšlení a projevu pramení z Univerzity. Cizinci je velice těžké něco podobného vysvětlit, ale snad vám postačí, když vám řeknu, že každý významný Verdand'an, ať již vědec nebo umělec, všichni naši občanští i náboženští vůdce a mluvčí, zkrátka každá vůdčí osobnost na planetě studovala na Univerzitě. Naše vláda se jmenuje Rada akademiků. Každý její člen navštěvoval speciální přednášky na Univerzitě."

"Kuritovci umožnili Univerzitě pokračovat v činnosti. Kdyby ji zavřeli, rovnalo by se to otevřenému vyhlášení války. Jejich záměrem však bylo pohltnout nás nenápadně. S naší dlouhou tradicí svobodného myšlení to nebylo vůbec jednoduché."

„Nagumo sám má své velitelství na Univerzitě, kdesi v Ústřední věži a s ním tam sídlí i většina jeho jednotek. Myslí si, že když bude mít hlavní stan na Univerzitě, snadněji ovládne celou populaci."

"Náš plán je prostý. Nagumovy síly jsou podporovány kolaboranty, kteří si sami říkají Loajalisté, z řad Verdand'anů. Z nich se rekrutuje milice. Pak tu jsou naše vlastní, povstalecké síly, skrývající se venku v pralesích. Velká většina obyvatel Verdandi nejsou ani povstalci, ani Loajalisté. Jsou to zkrátka lidé, kteří možná nikterak nevidají přítomnost kuritovců na Verdandi, ale jsou příliš vyděšení a málo organizovaní na to, aby s tím mohli cokoli udělat."

"Tak tomu ale je ve většině válek, generále."

"To je pravda. My si myslíme, že klíčem k ovládnutí celé situace je Univerzita, kapitáne. Pokud se naší armádě, včetně Svobodných jezdců, podaří Univerzitu dobýt a udržet byt' i jen pár hodin, věříme, že celá planeta nakonec povstane proti Drakům. Získáme na svou stranu celé město... a brzy nás bude podporovat veškeré obyvatelstvo. Drakové na Verdandi nemohou udržovat více než hrstku svých jednotek. Pokud se proti nim obrátí celá planeta a z dopravy zásob se pro ně stane ohromná logistická operace, domníváme se, že si brzy uvědomí, jak neudržitelné je jejich panství na Verdandi."

"Takže vy chcete, aby Jezdci dobyli Univerzitu? Jen tak?" Grayson naznačil tloušťku zdí, patrnou z mapy. Zdi osázených laserovými věžemi a další protiOBRí výbroji. "Prostě přijdou a vykopnou bránu?"

Thorvald se usmál. "O tuto stránku operace se postará občan Ericksson. Jeho rodině patří ohromná továrna na výrobu OBRů, tady, hned vedle Univerzity. Mezi továrnou a Univerzitou se táhnou nesčetné chodby. Mnohé z nich jsou dostatečně velké i pro OBRy. Erickssonova rodina vždy s Univerzitou úzce spolupracovala a často půjčovala své OBRy na nejrůznější praktická cvičení studentů. Tunely byly proraženy, aby se usnadnila doprava OBRů a materiálu z továrny na Univerzitu."

"Plán je následující. V noci se celá povstalecká armáda vydá po různých pralesních stezkách na plató Keblúz a shromáždí se jižně od města. Povstalecké skupiny operující ve městě budou připraveny se k nám přidat. Verdandští jezdcí půjdou po této cestě tady. Před pozorovateli z města je budou chránit stěny tohoto kaňonu. Pod pláštěm tmy překročí rychle savanu a vstoupí do továrny zde. Tady se setkají s Erickssonem a místními povstalci, kteří je pak povedou až k Univerzitě."

"Celou akci jsme načasovali tak, že přesně v jednu hodinu v noci budeme všichni tady. Ve stejnou chvíli zapálí tým povstalců skladiště na jihovýchodě města. Ten oheň odvede pozornost Draků od severního okraje města a navíc zmáte infračervené senzory špiónážních družic, pokud bude jasné nebe. Připravili jsme soustavu signálů, kterými můžeme naše přátele ve městě upozornit na jakékoli zdržení, a oni vyšlou kódovanou větu poté, co zapálí oheň."

"Přesně v jednu čtyřicet pět zaútočíme současně na pozice milice i kuritovců po celém Regisu. Posádka v Univerzitě bude zneškodněna našimi OBRy, které se znenadání objeví uvnitř hradeb. Z Univerzity se pak stane povstalecká pevnost a kuritovské jednotky, které budou ustupovat pod ochranu jejích zdí, padnou do pastí a budou zničeny."

"Tato demonstrace naší síly se stane signálem pro všechny Verdand'any, kteří se k nám až dosud báli připojit, a vypukne celoplanetární povstání. Carlotta Helgameyerová kvůli tomu osobně kontaktovala všechny povstalecké vůdce ve městě. Nagumo, pokud bude ještě naživu, zjistí, že stojí proti stotisícové, co říkám, mnohasettisícové armádě. Žádný pluk OBRů nedokáže udržet celou planetu proti takovéto přesile."

"To je ten plán?" zeptal se Grayson, když recitace skončila. Thorvald přikývl.

"Ptáte se mne na můj názor?"

Generál opět přikývl.

"Tak za prvé, jak si myslíte, že vaši Svobodní jezdcí najdou v noci cestu přes savanu?"

"Ech? Jak to myslíte? Přece jste je cvičil v noční navigaci, ne?"

"Cvičil, to ano, ale cvičení a zkušenost, to jsou dvě naprosto odlišné věci. Kromě toho nikdo z Legie v těchto místech nebyl ani ve dne, natož v noci. Jezdci utrpí první ztráty už cestou do Regisu. Za druhé, nikdy jsem neslyšel o operaci, ve které by necvičená jednotky začaly s jakoukoli akcí v čas. Co když se vaši lidé opozdí a nepodaří se jim využít diverze ve městě? Dobrá, dobrá, domluvili jste si sadu signálů, ale co když je povstalci ve městě spletou nebo je nepřítel chytí a kódy z nich vymátlí? A nakonec, generále, zdá se mi, že příliš mnoho spoléháte na povstání obyvatel Regisu."

Thorvald práskl otevřenou dlaní do stolu, že to zaznělo jako výstřel z pistole. "To by stačilo, pane. Tohle je náš svět a naši lidé. Řekl bych, že naši situaci známe daleko lépe než nějaký najatý cizinec! Uvědomte si, že Gunnar Ericksson byl před příchodem kuritovců oblíbeným akademikem. Lidé jej milují, a když se zjeví v čele povstalecké armády uprostřed Univerzity, vypukne povstání, jakému v dějinách nebylo rovno!"

Graysona nepřesvědčil. "Budete potřebovat mnohem více než oblíbeného politika."

"A z vás se, Carlyle, stává potížista!"

"Prosím za prominutí, generále, snažím se být realista."

"Pak začněte s realitou tím, že splníte podmínky vaší smlouvy, kapitáne. Útok na Regis začne za rovné tři dny po setmění. Svobodní Verdandští jezdci v této operaci hrají klíčovou roli. Na svých bedrech ponесou naděje celé revoluce. Dohlédněte, aby byli v tomto duchu informováni a připraveni. Navrhoval bych, kapitáne," dodal Thorvald s širokým úsměvem, "abyste v následujících třech dnech zařadil nějaké ty noční manévry."

"A během samotného útoku? Kde si přejete, abychom byli?"

"Šedá smrt zůstane v kasárnách zde na Liščím ostrově. Nevidím žádný důvod k tomu, abychom riskovali vaše muže nebo drahocennou výzbroj. Víte už, že si nemůžeme dovolit vás platit za účast v bojích. Útok na Regis bude přísně Verdandská záležitost. Můžete jít."

16

"Pohněte se, lidi, pohněte sebou!" Generál Thorvald skřípal bezmocně zuby a bušil pěstí do opěradla pilotního křesla ve svém Palcátu.

Ve sluchátkách se mu ozval omluvný hlas. "Nemůžem s ním hnout, generále!"

"Jděte z cesty! Jdu tam!"

Palcát se těžkopádně protáhl podél Žihadla a Jestřába a rychle vykročil po kamenité stezce. Ještě stále je obklopovala džungle, ale v trhlínách mezi korunami stromů nahoře na kopci už probleskovaly hvězdy. Byli již téměř u samého okraje Kotliny, a zrovna tady se muselo stát tohle.

Jeden z neohrabaných DřevOBRa klečel na kolenních kloubech předních nohou a zadek mu trčel nehezky do výše ve velmi zranitelné poloze. Okraj stezky povolil pod neopatrným krokem. OBRova pravá holec se propadla dolů ve vodopádu kamení a prachu. Pilot neměl žádnou šanci, že se vlastními silami dokáže postavit. Jeho pokusy vzpřímit se pouze na levé noze posílaly jen nové laviny kamení dolů po svahu. OBR se nyní těžce opíral ramenem o zvýšený okraj stezky vlevo a naprosto blokoval další cestu.

Thorvald si přečetl jméno na boku ležícího stroje. "Adamsi!"

"Ano, pane!" Adams hovořil rychle a vystrašeně. "Mám se katapultovat, pane?"

"Ne, ne! V žádném případě! Všechno bude v pořádku. Sedte a ani se nehnete."

"Rozkaz, pane! Vy... nestřčíte mě dolů, že ne, pane?"

"Ne, Adamsi, dostaneme vás z toho. Zachovejte klid. Na nic nesahejte!"

"Ano, pane!"

Thorvald problém chvíli zvažoval. Stále ještě měli dost času, aby dorazili do Regisu dříve, než jejich spojenci začnou plánovanou diverzní akci, a generál nechtěl ztratit ani jediného OBRa. Ztratit jednoho tady a takovýmto způsobem by znamenalo přiznat, že ten žoldnéřský velitel měl pravdu, a Thorvald toho muže stále ještě nesnášel. Byl vždy proti tomu, aby hledali pomoc mimo planetu, protože věřil, že dostatečně velká armáda povstalců se dokáže zmocnit Univerzity a spustit povstání, na které spoléhal i současný plán. Byl to ten blázen Ericksson, kdo nabídl své DřevOBRY a navrhl využít podzemních tunelů ze své továrny.

Zajistil Palcátovy nohy a sundal si neurohelmu. Natáhl si bundu, protože noc byla poměrně chladná, otevřel průlez a spustil k zemi řetězový žebřík. DřevOBR se tyčil přímo před ním. Thorvald se vydrápal nahoru do kopce, prolezl OBRovi pod břichem a prohlédl si místo, kudy projela noha dolů. Před ležícím strojem stály ještě tři OBRy, Derviš, Cikáda a ještě jeden DřevOBR.

Thorvald vytáhl malou vysílačku, připnutou k opasku bundy. "Adamsi, tady generál. Odblokujte tažný řetěz a spust'te jej dolů, ano?"

"Rozkaz, pane."

Zhora to ostře zarachotilo a na zem mezi OBRovými nohama spadl se zaduněním carballoyový řetěz, složený z masivních padesátikilových ok. Thorvald zavolal DřevOBRa vpředu. "Gundersone, zacouvejte sem k nám dolů. Vytáhněte Adamse na cestu. Montido, váš Derviš bude muset zvednout řetěz a zavěsit jej na DřevOBROvo tažné zařízení."

Ze tmy se chvíli ozývalo zmatené dusání. "Generále? Tady Montido. Jak mám zvednout ten řetěz?"

"Dobrý bože, chlape, normálně ho seberte!"

„Ale pane? Můj Derviš nemá ruce."

Thorvald zavřel oči a opřel se bezvládně zády o strom. Okolo něj se přihlížející pěšáci dívali jeden na druhého s pečlivě neutrálním výrazem. Z tří vedoucích OBRů pouze Derviš vzdáleně připomínal člověka. Generál byl jaksi přesvědčen, že má tudíž také ruce a zapomněl, že OBRova předloktí končí dvojími lasery a raketometry. Proč ksakru do čela nepostavil jednoho z Jestřábů?

"V pořádku, Montido. Zůstaňte stát." Zoufale přemýšlel a oběma rukama si třel oči. Potřeboval OBRa s rukama, aby zvedl těžký řetěz ze země mezi kolena Adamsova DřevOBRa a provlékl jej tažným kruhem na břicho Gundersonova OBRa. Všechny jeho OBRy vybavené rukama však stály daleko dole a nedokázaly by projít okolo Adamsova padlého stroje.

Mnoho možností nezbývalo. Jestřáb, Vosa nebo Žihadlo může použít svých trysek a přeletět překážejícího DřevOBRa.

Všechny tyto OBRy dokáží výtečně skákat a všechny mají ruce. Problém však byl, že skákání je velmi náročný manévr, který občas dělá potíže i zkušeným warriorům. Nováček může špatně dosednout, zničit celého OBRA a ještě se zabít. Druhá možnost je pokusit se proklouznout kolem ležícího OBRA. Svah je tu sice strmý a hustě porostlý, ale Vosy a Žihadla jsou pro podobné úkoly stavěné. Někdo z nich by mohl dokázat proklouznout po srázu pod Adamsem, vydrápat se zpátky nahoru před jeho OBRem a připojit tažný řetěz. Pilot Žihadla, Nadine Cheková, byla mladá žena s vrozeným talentem k řízení svého OBRA.

Generál Thorvald zvedl vysílačku k ústům a začal vydávat příslušné rozkazy.

Grayson, Ramage, McCall a Lori vešli společně do prudce osvětlené Jeskyně. Okolo nich se tyčily OBRy Legie jako mohutné mlčenlivé stíny. Když vykročili směrem k místnostem údržby, postavil se jim do cesty mladý vyděšený povstalec a pokusil se je zadržet. "Stůjte!" řekl a neobratně zamával loveckou puškou. "Ahoj, synku," řekl Ramage. "To je v pořádku." "Ach... hm, dobrý večer, seržante. Oh, kapitán Carlyle!" Chlapec se postavil do pozoru. "Dobrý večer, pane!"

Grayson se na něj usmál a pokynul hlavou. "Vy jste Villoch, že?"

"Ano, pane!"

"Jdeme právě provést rutinní prohlídku našich OBRů, Villochu."

Grayson vykročil, ale Villoch na něj nejistě namířil pušku. "Uh... kapitáne, je mi líto, ale já vás nemohu pustit."

"Eh?"

"To je rozkaz plukovníka Brasednewice. Řekl, že jestli někdo proklouzne k těm OBRům, zavře mě, až zčernám."

"Plukovník jistě nemyslel nás..."

"Uh... řekl, že to platí zvláště pro vás... pane!"

Grayson se zamračil. Očekával, že u OBRů najdou strážce, ale stále ještě si nebyl jist, jakým způsobem má situaci řešit. Stále ještě nevěděl.

"My ale dovnitř musíme, Villochu. Tvoji přátelé teď mají velké problémy. Chceme jim pomoci."

"A co mé rozkazy, pane... Villoch jim téměř uhnul z cesty a oči měl nejisté."

Zatímco Grayson s chlapcem hovořil, Ramage se nenápadně přesunul vedle něj. Švihl malíkovou hranou a McCall zachytil bezvládné hochovo tělo a opatrně jej složil na zem.

"Takle to bude lepší," řekl Ramage jako odpověď na Graysonovu nevyslovenou otázku. "Kdyby nás pustil dovnitř, moh by ho nákej ten jejich prdlej důstojník nechat zastřelit za neuposlechnutí rozkazu. Je to hodnej kluk a já nechci, aby se mu něco stalo."

"Tak jsi ho radši sejmul sám. Tomu říkám přístup."

Z druhé strany se ozval tichý šramot a Grayson se otočil. Z jedné chodby vylezli Clay, Debrowski a Yorulis a těžce oddechovali. "Museli jsme přemlouvát pár povstaleckých strážů," řekl Yorulis, "ale nakonec se nám to podařilo."

Grayson se každému z nich zahleděl do očí. "Ještě stále s tím souhlasíte?"

"Kap'téne," řekl Mc Call. "Nejní čas."

Ostatní souhlasně přikývli. "I kdyby ten jejich plán fungoval na výbornou," řekla Lori tiše, "stejně může skončit jatkama. Pokud budeme s nimi, můžeme je trochu zklidnit."

"A aspoň nebudeme mít pocit, že je posíláme do něčeho, do čeho bysme sami nešli," dodal Clay.

Graysonovi se nepodařilo přesvědčit Thorvalda ani Erickssona, že útok na Regis je holý nesmysl. Nepřesvědčil ani Revoluční radu, aby Šedé smrti povolila se útoku zúčastnit. Povstalci trvali na tom, že žoldnéři jsou příliš drazí na to, aby jimi mohli plýtvat v otevřené bitvě, a tudíž musí zůstat v týlu, dokud nebude Regis dobyt. Poté uvítají služby Legie při obnovování pořádku a zajišťování kuritovských zajatců.

Grayson s tímto problémem zápasil po celé tři poslední dny. Když Legie začala s výcvikem Svobodných verdandských jezdců, byli pro ně všichni žáci naprostí cizinci. Grayson, Ramage i ostatní nechtěli posílat nepřipravené jednotky do boje, ale byl to spíš odtahitý přístup profesionála ke zbytečnému mrhání materiálem.

Nyní, po šesti týdnech, poznali své žáky i jako lidi. Grayson si uvědomil, že osud Legie je nerozlučně spjat s osudem Svobodných jezdců, a cítil se za své žáky odpovědný, protože byl odpovědný i za jejich výcvik. Nemohl prostě stát stranou a pozorovat, jak odcházejí do bitvy, na kterou ještě nejsou připraveni. Byla to otázka cti, která sahala daleko za hranice jejich smlouvy s rebely.

"Rame, uvidíme se, až se vrátíme. Do té doby přebíráš velení."

"Hodně štěstí, kapitáne."

Šestice warriorů vyrazila do hlavní lodě Jeskyně ke svým čekajícím OBRům.

Byly dvě hodiny a deset minut a hlavní úderná síla rebelů se pohybovala širokým kaňonem maximální možnou rychlostí, to znamená zoufale pomalu. Lehké OBRy mohly tuto vzdálenost snadno urazit za polovinu času, ale neohrabané AgroOBRy, a zvláště DřevOBRy, nebyly stavěné s ohledem na pohyblivost, natožpak rychlost. Ted' to bylo ještě daleko více patrné, protože dno kaňonu nebylo zdaleka tak hladké, jak Thorvald očekával. Postupovali širokým korytem s mnoha zákrutami, vymletým v platě během období dešťů. V této době se stovky podobných kaňonů vedoucích z platů přes okraj naplnily blátivou vodou, která pak jako kalné vodopády s hřměním dopadala do močálů Kotliny. Po zbytek roku byla tato koryta vyschlá. Tento kaňon nabízel ideální přístupovou cestu k Regisu, jeho stěny je dokonale kryly před infračervenými senzory a jinými detekčními přístroji rozmístěnými okolo města.

Staletí eroze však obnažila ohromné balvany a voda vymlela ve dně hluboké jámy. Občas, jako například nyní, bylo koryto široké a ploché a dalo se snadno procházet. Většinu času ale musel Thorvald dávat se svými muži neustále pozor na oblasti s narušeným povrchem. OBRy s infraviděním zpravidla neměly s orientací potíže, pouze s interpretací

toho co vidí. AgroOBRy však kráčely skutečně se zavřenýma očima a byly odkázány na krátkovlnné vysílání svých lépe vybavených bratří, kteří je upozorňovali na náhlé změny profilu terénu.

Postupovali jen pomalu a času jim moc nezbyvalo. Uvolnit Adamsův DřevOBR z díry ve stezce na okraji Kotliny trvalo skoro celou hodinu. Žihadlo Nadine Cheková se zapletlo do podrostu a padající zeminy právě pod ležícím DřevOBRem a její pokusy o vyproštění hrozily, že uvolní celý podmáčený svah a oba OBRy zmizí v hlubinách. Všichni warrioři museli vystoupit a podat těžké ocelové lano dolů ze svahu Nadine. Druhý konec upevnili na Dervise a s jeho pomocí se Cheková podařilo vydrápat na stezku, naštěstí nad Adamsovým padlým strojem. Pak už to bylo velice jednoduché. Cheková vzala Adamsův řetěz a upevnila jej k tažnému zařízení Gundersonova OBRa. S pomocí druhého DřevOBRa se Adamsovi podařilo vyprostit pravou nohu a postavit se konečně znovu na všechny čtyři. O chvíli později již vycházeli z pralesa na mírně zvlněné travnaté pláně Keblúzu.

Vnula nula čtyřicet pět vyslal Thorvald do města krátkou zprávu do vzdáleného města. Útok opožděn. Počkejte s diverzí do dvou nula nula. Útok začne ve dvě čtyřicet pět.

Čekal minutu nebo dvě, ale odpovědi se nedočkal. To jej mírně vyděsilo, ale dlouho se tím netrápil. Mohlo se jednat o selhání přístrojů nebo byl diverzní tým na místě, kde nemohl odpovídat. Rozhodně si nemohl dovolit jen tak stát a čekat na jejich odpověď, a dole v kaňonu jejich vysílání nezachytí. Rozhodl, že nejlepší bude pokračovat na místo setkání s Erickssonem. Ve dvě nula nula si poslechne kód oznamující zapálení skladu. Pokud nic neuslyší, vždy ještě může celou operaci odvolat. Thorvald měl pocit, že by bylo hloupé odvolat útok jenom kvůli několikaminutovému zdržení při přenosu zpráv.

Potom už vše probíhalo relativně hladce, dokud se Vikki Traxenová nespletla při vyhodnocování infra obrazu a její Cikáda nešlápla přímo do jámy ve vyschlém dně. Stroj se okamžitě skácel s rachotem k zemi. Traxenová vyvázla bez nejmenšího zranění, ale jeden z pístů Cikádina levého kolena se ohnul a nádrž s chladicí kapalinou nad ním praskla. OBR byl i nadále schopen chůze, ale kulhal a jeho rychlost klesla na čtvrtinu. Traxenová musela vypojit chladicí okruh pro celou nohu, což znamenalo, že další poškození na sebe nedá dlouho čekat, protože s každým pohybem vzrůstala vnitřní teplota nohy.

Thorvald chromou Cikádu poslal na konec kolony, ale před tím ještě ztratili deset minut, když se snažili sundat kryt kolena, aby zjistili, zda by se poškozený píst nedal opravit. Mechanismus uzávěru krycího panelu se pádem zablokoval, takže nakonec musel kryt vypáčit Jestřáb Collina Dacea ocelovou tyčí.

Thorvald se již asi po padesáté podíval na digitální chronometr zabudovaný do hlavní konzole jeho Palcátu. Bylo to nachlup, ale stále ještě měli šanci.

S rukama za zády pozoroval Nagumo blednoucí září na nebi na jihovýchodě. Požár skladiště byl prudký a úporný, prokládaný mnoha výbuchy nádrží s azelovým voskem. Falanga Třetího úderného pluku oheň nakonec zvládla použitím RKD s pěnovými hlavicemi. Poškozeno bylo pouze skladiště a přilehlé budovy. Na celé té věci nebylo nic pozoruhodného a normálně by kvůli něčemu takovému ani nevstal z postele, ale...

Bezpečnostní složky uzavírající čtvrt' zpozorovaly dvojici mužů pokoušejících se vyklouznout. Když vydal jejich velitel rozkaz ke stáhnutí, dvojice se obrátila proti svým pronásledovatelům a zahájila palbu z ručních zbraní. V krátké přestřelce byl jeden z prchajících zabit a druhého se podařilo zajmout živého. V boji byli zraněni dva příslušníci bezpečnostních složek.

Takže oheň byl založen úmyslně. Na tom nebylo nic neobvyklého, protože za poslední rok ve městě stoupl počet násilných protikuritovských činů. Co ale upoutalo Nagumovu pozornost bylo, že jeho muži našli u zajatce maličkou vysílačku s dlouhým dosahem, vyráběnou na jiné planetě. Ani na tom však nemuselo být nic neobvyklého, protože kvalitní elektrotechnika, jako vysílačky a spojovací materiál, byly nejoblíbenějším předmětem obchodu pro svůj malý objem a vysokou cenu. Naguma však zaujal výrobce, vyražený na vysílačce. Ukazoval totiž, že přístroj byl vyroben na Galatei, planetě, kterou někteří nazývali Žoldněřova hvězda.

Tento incident, společně se zjištěním, že představitelé verdandského odporu nedávno najali na Galatei žoldněře, byl znepokojující. Znamenal totiž, že povstalci operující ve městě jsou v kontaktu s rebely v pralese. Také to znamenalo, že sklad zapálili rebelové. Na čí rozkaz? A odkud? Z města? Nebo z pralesa?

Záhada se ještě zvětšila, když se ukázalo, že galateiská vysílačka nefunguje. V řídicím panelu přístroje byl přerušen obvod, který znemožňoval příjem hovorů. Vysílačka tedy pravděpodobně sloužila pouze k upozornění kohosi, že byl úkol splněn. Nebo že by povstalci nezkoušeli svou výstroj, dříve než vyrazí splnit svůj úkol?

A co bylo jejich úkolem? Proč zapalovat skladiště s vysoce hořlavým azelovým voskem na jihovýchodě města? Přestože vosk hoří velice jasně, nemá ve vojenství nejmenší využití. Majitelé skladu nejsou v žádném spojení s okupantskými silami, a tak se nemohlo jednat ani o pomstu nebo teroristickou akci. Tak proč tedy? Tato otázka přivedla náhle velice bdělého Naguma do jeho kanceláře, přinutila jej probudit doktora Vladeho a ostatní členy jeho týmu vyšetřovatelů, aby na ně získal odpověď co možná nejdříve.

Guvernérův stolní komlink zachrčel. Když Nagumo přístroj zapnul, objevila se na obrazovce Vladeova tvář. Psychiatr měl v obličeji rudé šmouhy a rukávy bílého pláště měl nasáklé krví.

Pan doktor, řekl si Nagumo, se zřejmě do výsledku osobně zapojil.

"Ano?"

"Můj pane, přesně, jak jste si myslel. Subjekt pracoval pod vedením povstalců sídlících venku v džungli. Rozkazy dostával pouze od jediné ženy, kterou znal jako "Carlottu".

"Kde je základna povstalců?"

"To neví, pane."

"Jste si tím jist?"

"Můj pane, podařilo se nám subjekt úplně zlomit. Nic nám nezatajil." Vladova tvář se roztáhla čímsi, co klidně mohl být úsměv. "Co ale věděl, bylo daleko důležitější. Oheň měl posloužit jako diverze při útoku povstalců. Útok byl plánován na dnešek. Přesněji měl začít právě teď, něco před druhou hodinou."

"Právě teď?"

"Tím časem si byl naprosto jist, pane. Byl velmi překvapen, že povstalecké OBRy ještě neudeřily. Oheň měli založit v jednu nula nula a útok měl nastat v jednu čtyřicet pět."

"Povstalecké OBRy!"

"Ano, pane. Kolik, to nevěděl, a ani netuší, kde by mohli udeřit. Věděl pouze, že větší množství OBRů, organizovaných do jednotky jménem Svobodní Verdandští jezdcí, se mělo přiblížit městu, zatímco oheň odláká pozornost našich jednotek v Regisu a na chvíli oslepí infra čidla našich družic."

Nagumo zvedl tázvavě obočí. "Nezaznamenali jsme žádné známky nepřátelské aktivity."

"Povstalci pravděpodobně útok odvolali, ale agenti odpovědné za založení požáru nikdo neupozornil."

"Možná," řekl Nagumo. "Ta rozbitá vysílačka by tomu nasvědčovala. Zcela jistě to však znamená, že na své zajetí nemohli upozornit své přátele."

"Mohli na ně dohlížet další agenti."

"Ano," Nagumo si prstem zamyšleně hladil prosedivělý knír.

"Ještě jedna věc, můj pane. Po skončení úkolu měl vyslat kódovanou větičku."

"A to?"

"Věta zněla 'falešný úsvit'. Řekl nám i frekvenci. Zprávu pochopitelně nestačili odeslat."

Nagumo přikývl. Oči měl ledové. "Dobrá práce, doktore. Skončete to a jděte si lehnout."

Vlade se uklonil. "Děkuji, můj pane." Generální guvernér ukončil hovor. Útok odvolán nebo zpožděn kvůli chybné komunikaci? Ta nejistota jej znepokojovala. Navolil další číslo na svém komlinku. "Dejte mi VDS."

O několik vteřin později se na obrazovce objevil důstojník v černé uniformě. "Velící důstojník stráže, major Ralston. Přejete si, pane generále?"

"Mám důvod se domnívat, že na dnešní noc plánuje protivník útok svými OBRy na Regis. Možná již dokonce zaujali postavení. Zdvojnásobte hlídky perimetru a vyšlete někoho na průzkum plata Keblúz."

"Nepřátelské OBRy, můj pane? Ale... ano, pane. Okamžitě, pane!"

"Máme dnes v noci pokrytu oblast Regisu průzkumnými družicemi?"

"Částečně, pane. Mraky jsou nízké, ale trhají se."

"Věnujte zvláštní pozornost údajům ze satelitů, projděte všechny snímky okolí Regisu za poslední dvě hodiny. Vypusťte klidně novou družici s rychlejší dobou oběhu, pokud to bude potřeba, ale chci vidět výsledky. Jeden z možných důvodů pro založení dnešního požáru skladiště je oslepení našich infrsenzorů. Rád bych věděl, co se to před námi tak urputně snaží ukrýt."

"Rozkaz, pane generále!"

O chvíli později již Nagumo slyšel vzdálený jekot poplašené sirény, jak byl všem jednotkám v Univerzitě vyhlášen žlutý poplach. Guvernér se pro sebe usmál, pohodlně se usadil v křesle, nohy v těžkých botách si dal na stůl a čekal.

17

Thorvald se zamračil na palubní vysílačku v kokpitu svého Palcátu. Srdce mu sevřel ledový spár strachu. Před okamžikem dozněl domluvený signál: falešný úsvit.

Ale proč zrovna teď? Bylo za deset minut dvě a generál hlášení neočekával dalších nejméně patnáct minut. Jak jenom dokázali v Regisu jeho rozkazy takhle pomotat?

Ostatní OBRy vylézaly ven z kaňonu, který byl takhle blízko města značně mělký. Začaly se shromažďovat kolem jeho Palcátu. Univerzitní věže se odsud zdály být na dosah ruky, tyčily se jako černé náhrobní kameny na pozadí světlejšího nebe. Tu a tam v černi zářilo světélko. Pod nimi se táhla temná masa zdi. Po ohni nikde ani stopy, ale nějspíše jej přes ohromné město prostě nebylo vidět.

Všude kolem se tmou míhaly temné tvary. Celá povstalecká armáda se tu shromáždila během poslední hodiny, čekala na příchod jeho OBRů a bezpochyby se všichni divili, proč jdou tak pozdě. Thorvald proklel nutnost udržovat naprostý radiový klid. Mohl si dovolit pouze krátké, přesně cílené zprávy.

To, že nepřišli včas, však nakonec nemusí hrát žádnou roli. Všechno ostatní dopadlo neobyčejně dobře. Dorazili sice o hodinu později, ale přesto mohou bez problémů provést plánovaný útok, pokud se protivníka podařilo požárem dostatečně zaměstnat.

Thorvald obrátil svého OBRa zády k městu a rozsvítil signální světlo. Světlo nastavil tak, aby ho viděla celá povstalecká armáda, čekající před ním, ale aby jej nebylo možné zahlédnout směrem od města. Modré světlo blýsklo jednou... dvakrát a pak třikrát rychle za sebou.

Útok byl vyhlášen, signálu porozuměli všichni. Kupředu!

Povstalecká armáda vyrazila tiše k městu.

\* \* \*

"Můj pane, máme je!"

Nagumo se naklonil blíže k obrazovce komlinku ve své pracovně a studoval družicový záznam. Obraz byl značně nejasný kvůli vysoce položené vrstvě sněhových mraků, které bránily ve výhledu po celý večer. Město však bylo dostatečně zřetelné, včetně zubaté bílé jizvy v místech, kde ještě doutnaly trosky skladiště. A na severu byly na zeleném pozadí nepravidelně rozházeny žluté tečky.

"Ještě ty záznamy analyzujeme, pane generále," pokračoval VDS, "ale již teď můžeme s jistotou tvrdit, že se jedná o tepelné stopy přinejmenším dvanácti OBRů, doprovázených velkým množstvím pěchoty a pomocných vozidel. Tyto," červený kruh oddělil na monitoru skupinku světlejších skvrn, "vypadají jako tepelné stopy Galeon."

"Ha!"

"Před malou chvílí naše orbitální kamery zaznamenaly sérii záblesků chladného modrého světla. Nikdy bychom si toho nevšimli, kdybychom to neměli přímo před očima. Domníváme se, že se jednalo o signál k dalšímu postupu. Od té chvíle jsme je již nespátřili, ale určitě míří směrem k Regisu."

"Jak jsou daleko?"

"Pět kilometrů severně od Univerzity, můj pane."

"Naše jednotky jsou všechny na svých místech?"

"Ano, pane. Jako zálohu máme rozmístěnu pěchotu a konvenční obrněná vozidla na nejrůznějších místech ve městě, plus dvě plné rotý OBRů přímo ve městě, dohlížející, aby se povstalecké síly v Regisu nepokusily o nic nepředloženého. Dvě další rotý čekají za severní zdi Univerzity a další je přímo na kampusu. Další čtyři rotý - Třetí prapor Třetího úderného pluku - jsme rozmístili na jihu a na východě od města. Pokud budete souhlasit, počítáme, že je necháme přiblížit, potom za nimi z obou stran zavřeme past a chytíme je všechny najednou."

"S vaším plánem souhlasím, jenom majore..."

"Ano, můj pane?"

"Přiveďte mi nějaké zajatce. Tato operace možná rozdrtí povstaleckou armádu jednou provždy, ale přesto budu potřebovat zajatce. Ještě stále toho příliš nevíme o té žoldnéřské jednotce pohybuující se volně v džungli."

"Rozumím, pane generále. Předám vaše rozkazy jednotlivým velitelům rot."

"Výtečně, majore. Udržujte se mnou neustále spojení." Nagumo se široce usmál. Na tuto příležitost již dlouho čekal! Celé roky bojoval se stíny, které nehluchně udeřily na místech, která si samy náhodně zvolily, a pak se rozplynuly v pralesě jako přízraky. Nyní se konečně rebelové rozhodli vylézt z džungle a zaútočit na srdce kuritovské armády na Verdandi. Teď se konečně celý problém jednou provždy vyřeší. S trochou štěstí, přestože Nagumo na tuto vrtkavou bohyni nikterak nespolehal, se jim podaří zajmout i žoldnéřské OBRy. Tím by nadobro odstranil jakoukoli hrozbu kuritovskému panství na Nornu II. Vévoda Hassid Ricol bude potěšen.

Mnoho kilometrů směrem na sever se hnalo tmou šest OBRů Legie šedé smrti. Razily si cestu vymletým kaňonem, s dnem čerstvě rozbitým desítkami pancéřových nohou. Potkali Cikádu Vikki Traxenová, kulhající opačným směrem a dozvěděli se o příčinách zdržení povstalecké armády. Při své rychlosti se Thorvaldovi lidé musí teprve blížit univerzitním hradbám.

Lori se uvolnila v objetí pilotního křesla své Cikády a nechala se kolébat OBRovým pravidelným houpavým krokem. Vzpomínala na Graysonovu naléhavost, když je všechny svolával, na vášeň, se kterou je přesvědčoval, že musí následovat povstalecké jednotky. Vtrhli do Jeskyně ke svým OBRům a odzbrojili veškeré strážce. Techové Šedé smrti jim spolu s pomocným personálem v rychlosti dozbrojili a nažhavili jejich OBRy.

Co to Graysona hnalo tak mocně kupředu? Všichni sdíleli jeho obavy o mládež vrženou do nejprudší bitvy, ale Grayson se choval jako šilený. Byl opravdu přesvědčen, že je jejich první boj zlomí, a chtěl být s nimi, aby mohl sebrat jejich pozůstatky?

Pravděpodobně od všeho trochu. Vzpomínala si, jak se snažil pomoci jí se střepy její vlastní warriorské duše po Roklině hromu. A jen díky němu zapadly tyto kousky opět dohromady, přestože si toho patrně nebyl vůbec vědom. Šarvátka na Lovcově mysu byla tak rychlá, že neměla ani čas se začít bát. Prostý fakt, že ji zvládla bez jediného zaváhání, jí poskytl značnou jistotu, přesvědčil ji, že je i nadále schopna bojovat. Děs, který ji málem zabil v Roklině, v ní zůstal i nadále, stejně jako noční můry a další strachy. Lori si jen uvědomila, že s nimi dokáže žít a navzdory jim může zůstat warriorem.

To, že s ní byl na Lovcově mysu v Kondorově kokpitu Grayson, jí velice pomohlo, stejně jako vědomí, že se o ni zajímá. Vzpomínka na Graysona ji naplnila příjemným teplem, ale Lori se přinutila myslet jen na přítomnost a jejich misi. Moc času jim nezbyvalo. Vedení svými infračidly, řídily se OBRy Šedé smrti neomylně a rychle rozbitým vádí k Regisu.

Thorvaldova armáda se zvolna blížila k Univerzitě. Všude byla naprostá tma, jen tu a tam přerušovaná světlymi obdélníčky oken univerzitních věží. Dlouhá, nepravidelná řada mužů, vozidel a povstaleckých OBRů mířila přes pláně ke skupině nízkých dlouhých skladišť. Teď už jim zbýval jen necelý kilometr. Šepotající tráva savany konečně ustoupila roztroušeným polím a hrubým makadamovým silnicím.

Jeden okamžik bylo všechno ještě tmavé a tiché. V další vteřině noc vybuchla světlými oslnivými jako letní slunce v pravé poledne. Povstalečtí vojáci ztuhlí uprostřed kroku a nejspíše mžourali do té záplavy světla. OBRy zaváhaly a na nepřírozeně nasvícené pláni vrhaly ostré, inkoustově černé stíny. Na Thorvaldově velitelském okruhu zazněla zmatená směsice výkřiků. Piloti AgroOBRů, které postrádaly vojenské samozabarvovací průzory v kokpitech, ztratili v prudkém světle na chvíli zrak. Dříve než stačil Thorvald vydat jakýkoli rozkaz, začaly mezi povstalecké jednotky dopadat dělostřelecké granáty a záblesky laserů.

Palba přicházela ze tří směrů. Z vrcholku severní zdi Univerzity a ze tmy po obou stranách povstalecké armády. Thorvald roztočil svůj Palcát zběsile kolem své osy a páčil do tmy na všechny strany ze svých dvou vrhačů částic. V jasném světle a pulsujícím pekle výbuchů mu jeho noční vidění nebylo k ničemu. Přepnul na radar, ale viděl jen hrubou síť poruch. Někde hodně blízko musela být silná radarová rušička.

Do uší mu náhle zazněl zoufalý jek. DřevOBR hned vedle něj klesl na přední kolena. Široký, ale lehce pancéřovaný hřbet měl výbuchem salvy raket roztrhan jako kus papíru. Z OBRova břicha zazněla série tlumených výbuchů a do noci

se rozlétly úlomky pancíře a vnitřních struktur. Z kokpitu zasaženého OBRa vytryskl plamenný gejzír a skučení v Thorvaldových sluchátkách náhle ustalo. Celé bitevní pole, ozařované stovkami ohňů a cáry dusivého dýmu protkávanými snopy světla ze zaměřovačích světlometů, vypadalo jako scéna z Dantova pekla. Těžké kulometry na univerzitních zdech chrly dávku za dávkou do hloučků povstalců, pobíhajících bezcílně mezi troskami. Jedno z rebelských vznášedel s municí se s hromovou ranou proměnilo ve smrtonosnou ohnivou kouli. Během prvních deseti vteřin boje si Thorvald uvědomil, že není žádná naděje na splnění původního záměru povstalců. Plán na nepozorované proklouznutí za zdi Univerzity selhal. Během dalších pěti sekund mu zůstala jediná starost, jak dostat své jednotky ze smrtícího sevření pastí, svírající se nyní z obou stran. Oslnivá světla pohasla a bojiště ozařovaly jen plameny šlehající z trosek strojů, stromů planoucích jako pochodně, hořících pruhů trávy a husté mřížoví laserové palby. Ve stroboskopických záblescích explozí již bylo vidět protivníkovy OBRy. Z každé strany se blížila nejméně jedna rota. Stroje se pohybovaly tak, aby Jezdcům blokovaly ústupovou cestu a celou past uzavřely.

"Všem jednotkám!" vyštěkl Thorvald do vysílačky. "Všem jednotkám, tady Jezdec jedna! Ustupte! Opakuji, ustupte! Stáhněte se a přeskočte se!"

Jeden z nejobtížnějších vojenských manévřů, spořádaný ústup v nepřátelské palbě, se ukázal být nad síly povstaleckých warriorů. Zaskočení divokou střelbou, dezorientovaní, většinou v šoku z nečekaného přepadení nedokázali piloti nic jiného, než se přitisknout k sežehlé zemi nebo utíkat do imaginárního bezpečí u severní zdi Univerzity. Druhý DřevOBR byl v plamenech. Třetí seděl na rozdrčených zadních nohou a zběsile kropil nejbližší okolí neměřenými dávkami kulometné palby. Kulky se svištěvě odrážely od univerzitních zdí a pancířů blížících se kuritovských OBRů.

Thorvald vystřelil z vrhače částic na blížícího se Marabua, tyčícího se ve stínu za převráceným povstaleckým vznášedlem, hořícím v kaluži vlastního paliva. Byl si naprosto jist, že se jedná o nepřátelský stroj, protože rebelové žádné Marabuy neměli. Na taktickém displeji viděl nejméně další tři krabovité giganty, stahující se kolem Jezdců, aby zasadily konečný úder.

Generál drakonický stroj zasáhl. Na Marabuově boku se zablýsklo, OBR se v půli kroku zastavil, obrátil se a vyslal salvu z obou vrhačů částic a všech laserů na povstalecký Palcát. V Thorvaldových sluchátkách se rozezněly výstražné signály upozorňující na přehřátí a mnohočetná poškození. Několik nekonečných vteřin stály oba stroje proti sobě na vzdálenost slabých sto metrů a chrly na sebe oheň. Pak Marabu ukročil, vyhnul se proudu střel Thorvaldova Palcátu a zahájil zničující palbu na jeden z AgroOBRů. Tuctem dobře mířených střel z autokanónu Marabu zmrazil slabě pancéřovaný zemědělský stroj a zmizel ve tmě.

Thorvald zaklel a stiskl spínač světlometu na OBRově pravém rameni. Rozsvícené světlo z něj dělalo snadný terč, ale světlomet byl spřažen s OBRovým O/P 1500 ARB zaměřovacím systémem, který generálův stroj proměnil v smrtonosného nočního bojovníka. Proud bílého světla zachytil Marabua, ostřelujícího zoufale prchající zbytky povstalecké pěchoty ze svých středních laserů. Thorvald vítězoslavně vykřikl a odpálil na cíl salvu RKD, následovanou vzápětí dvojím modravým bleskem z vrhačů částic. Marabu se zapotácel a zdálo se, že chvíli váhá. Pak padl k zemi. OBRova poškozená noha vybuchla pod soustředěnou palbou rychle se blížícího Palcátu. Náhle generálův OBR udeřilo cosi do zad tak silně, že stroj odlétl několik metrů dopředu. Síla úderu jej málem uškrtla v bezpečnostních pásech křesla a zpětná vazba z neurohelmy mu podráždila vnitřní ucho. Čistě instinktivně se vrhl na stranu, převalil se a hledal nového útočníka.

Z univerzitní zdi po něm zběsile střílel autokanón a dávky vysoce výbušných střel dopadaly v gejzírech ohně okolo ležícího Palcátu. Thorvald se opřel o levou ruku, pokusil se vztyčit a zjistil, že loketní kloub, nesoucí levý vrhač částic dostal přímý zásah. Zbraň neztratil, ale visela bezmocně na změti drátů a potrubí, táhnoucí se z OBRovy paže jako černé špagety. Světlomet zmizel, urval jej první strašlivý náraz.

Nějak se mu podařilo dostat Palcátu na nohy. Na konzoli okolo něj zběsile pomrkávaly žluté a červené kontrolky výstražných okruhů. Palubní počítač hrozil okamžitým odstavením a stupnice na taktickém displeji značící přehřátí krvavě zrudla. Z desítek děr v pancíři vytékala drahocenná chladicí kapalina a vnitřní teplota OBRa rapidně stoupala. Thorvaldův Palcát dobojoval.

18

OBRy Legie šedé smrti byly ještě deset kilometrů daleko, ale Grayson již rozeznával výbuchy bitvy, zuřící jižně od Univerzity. Nebe nad strmými stěnami kaňonu bylo perlově šedé. Nad sotva viditelnými věžemi Univerzity hrála noc všemi barvami a do dálky svítily bílé exploze vysoce výbušných střel.

"Jdeme pozdě," ozvala se mu ve sluchátkách Lori, když všichni zastavili a pozorovali oblohu. Bitvu slyšeli pouze jako nezřetelný hukot, podobný vzdálenému dunění hromu. "Začali bez nás, šéfe."

Grayson se zadíval na svůj chronometr. "Rozhodně neměli čas dostat se za univerzitní zdi. Něco se ošklivě zvrtilo."

"Přepadli je ze zálohy," ozval se na bitevním okruhu Clayův hlas.

"Podle síly střelby... asi ano. Povstalci mají vážné problémy."

"Musíme jim pomoci," řekla Lori.

"Co o tom soudí ostatní?" Grayson sám nebyl schopen souvisle přemýšlet. Chtěl pokračovat, pomoci Jezdcům, kteří nyní bojují o holé životy. Ale věděl, že když půjde dál, riskuje životy celé své jednotky.

"Nemůžeme je v tom nechat samotné," trvala na svém Lori.

"Něli b'sme táhnout pedále, p'ne, sicme pomoc tým hagu-sum."

"Nevím sice, co to znamená hagus, kapitáne," řekl Clay, "ale myslím, že McCall mluví za nás za všechny."

"Tak tedy do toho," řekl Grayson a tvář za průzorem neurohelmy se mu stáhla do děsivého šklebu. Náhle se do něj dala zima. "Lori, veď nás."

Lořina Cikáda vyrazila kupředu a vybírala nejlepší cestu rozbitým dnem kaňonu. Zbýlých pět OBRů ji v řadě následovalo a Graysonův Kondor celý konvoj uzavíral. Ořesy jejich hromového běhu rozechvěly uvolněné kameny ve stěnách vádí a dolů se začaly valit první lavinky.

"Zapněte své přijímače IFF," rozkázal Grayson. "Naši jsou na sedmém kanálu." Na obrazovce Graysonova čelního radaru zářily jasnou zelení obrysy Lořiny Cikády. Záblesky jasného světla a oslnivá bělost výbuchů na nočním nebi se neustále přibližovaly, jak neúnavné gigantické nohy ukusovaly ze vzdálenosti dělicí je od Univerzity.

Náhle Lořina Cikáda sklouzla ke straně a švihla laserem kupředu, aby zamířila na temný stín, tyčící se před ní proti světlejší obloze. Grayson na OBRA zaměřil Kondorův laser, ale nevystřelil. Palubní počítač stroj identifikoval jako Vosu a na OBRově trupu na IFF přijímači zářilo zelené světlo.

"Identifikujte se!" vyštěkl Grayson. Vosa zvedla pravou ruku a z laseru se zablesklo. Modrobílý paprsek roztál nebe kdesi nad Kondorovou hlavou.

"Nestřílejte! Tady Grayson!"

Vosa se zastavila, její pilot váhal. "To musí být Olin Sonovarro," řekl Grayson. Hlas mu zapráskal jako bič. "Podejte hlášení! Jaká je situace?"

Ve sluchátkách mu zakvílel Sonovarrův hlas. "Pa-pane... všechno je pryč! Če-čekali na nás! Čekali na nás ve tmě a... a..."

"Vzpamatujte se, chlapec! Je vaše Vosa poškozená?"

"Ne. Ne... pane."

"V pořádku. Zařadte se."

"Mně už to stačilo..."

"Přišli jsme, abychom z toho Jezdce dostali jako jednotku, a vy se k nám sakra rád přidáte! Clayi... McCalle... dohlédněte na něj!"

OBRy se znovu seřadily. Sonovarrova Vosa skončila přes veškeré protesty uprostřed. Když se přiblížili bitevnímu poli, narazili na další dva Verdandské jezdce. První byl ohromný DřevOBR s bokem rozervaným salvou raket a druhý pohyblivý hranatý ČesOBR s dlouhými kloubnatými rukama, zakončenými nahrubo přivařenými kulomety. Náhle zjevení Graysonových OBRů přimělo i tyto stroje zastavit, neochotně se obrátit a znovu zamířit na jih.

Grayson se od jejich pilotů dozvěděl aktuální stav bitvy. Před zdmi Univerzity zcela zjevně čekalo velké množství kuritovských OBRů připravených uzavřít past, jakmile do ní povstalecké síly bezhlavě vběhnou. Podařilo se jim sevřít i povstaleckou pěchotu, ale oba warrioři shodně vypovídali, že viděli veliké skupiny vojáků prchat směrem k bažinám. Vypadalo to, že povstalecká akce skončila naprostým fiaskem a většina Jezdců zůstala uzavřena v neustále se svírající pastí.

"Dobrá, chlapi a děvčata, dám jim napít jejich vlastní medicíny! Vyrazíme na východ a dostaneme se do zad kuritovcům po Thorvaldově levici. Pokud se nám podaří jejich řady na chvilku prorazit, může se generál pokusit vyvést zbytek Jezdců. Připraveni? Dávejte si pozor na IFF zaměřených OBRů!"

Graysonovy OBRy se vyřítily z mělkého vádí do ohlušujícího rachotu bitvy. Prostor křížovaly pruhy světla ze světlometů na univerzitních hradbách a neutuchající střelba autokanónu trhala na kusy povrch bitevního pole i trosky ležících AgroOBRů. Graysonův taktický displej na chvíli zaplnila tyčící se masa ŽňOBRA. Podařilo se mu jeho pilota obrátit a nasměrovat na jih.

V oblacích kouře náhle zahlédl tvary dalšího OBRA. Tentokrát naprosto nepotřeboval zkoumat OBRovo IFF. Podle tvaru to mohl být jedině Marabu, zjizvený a začouzený, ale nepřestávající pálit z obou svých vrhačů částic. Grayson zamířil Kondorův laser a stiskl spoušť. Paprsek se zabořil do Marabuova boku a z planoucí jizvy poblíž ramenního kloubu, spojujícího masivní paži s krabovitým tělem se začal odpařovat pancíř. Lořina maličká Cikáda po Graysonově pravici divoce přidala svou palebnou sílu ke Kondorově.

Marabu se otočil a paže mu bezmocně klesla. Grayson jej nespouštěl ze záměrného kříže a přepnul na svůj autokanón. Dlouhá dávka výbušných střel udeřila do višňové rudé rány na OBRově rameni. Marabuova levá ruka odlétla v záplavě jisker do noci. V obnaženém kloubu zamrkala světélka zkratů v elektrických obvodech a osvětlila proud zelené chladicí tekutiny, valící se z rány.

Vpravo se objevil další OBR a zaútočil na Lori. Graysonův palubní počítač jej vyhodnotil jako CN-9A Centurion, padesáti tunový stroj vybavený těžkým autokanónem v pravé ruce, raketomety a lasery. Centurionův autokanón nepřestával pálit a plamen šlehající z ústí zbraně ozařoval jeho hranatý trup. Grayson po něm v odpověď vyslal dávku ze svého autokanónu, dlouhou a zničující. Přejela nepřátelskému OBRu přes hrud' a rozdrtila pancéřová ústí prsních raketometů RDD.

Proud střel z CN-9A zasáhl Graysonova Kondora do levé ruky a nohy. Síla úderu jej odhodila zpět a na okamžik ztratil kuritovský OBR ze zaměřovacího kříže svého autokanónu. Okamžitě však zdvihl ruku a vypálil z laseru. Záblesk z Kondorovy natažené ruky vykoupal Centurionovu hlavu v záplavě bílého světla. Výstřel kuritovského warriora na okamžik oslepil a Grayson přinutil Kondora k nemotornému běhu. Centurionův autokanón sjel na nový cíl, ale příliš pozdě. Graysonův Kondor proklouzl pod napřaženou zbraní a vrazil do lehčího OBRA. Zvuk srážky zaplnil Kondorův kokpit jako úder obrovského zvonu. Oba OBRy šly k zemi ve spleti rukou a nohou.

Takhle zblízka byl o něco těžší Kondor proti Centurionovi spíše v nevýhodě. Na OBRA, vzpínajícího se pod ním nemohl použít žádnou ze svých zbraní a CN-9A má v trupu zabudován pár středních laserů Phototech 806c. Během zápasu odpálil kuritovský warrior obě zbraně z maximální blízkosti a Kondorova vnitřní teplota vyskočila na padesát stupňů. Grayson mohl úder vrátit jen jediným způsobem - rukama. Sevřel Kondorovu levici v ocelovou pěst a vši silou s ní udeřil Centurion zprava do hlavy. Pancíř hlavy, schopný pohltit nebo odrazit milióny joulů laserové energie, měl co dělat, aby ten úder vydržel. Celý plát se promáčknul dovnitř a nosné zařízení hlavy se ohnulo a strašlivě zaskřípělo.

Grayson udeřil znovu... a ještě jednou.

Centurionův pilot musel ztratit vědomí. Grayson narovnal pancéřové prsty a naposledy udeřil. Kondorova ruka projela jako nůž plastem kokpitu a z rozdrčené hlavy se vyvalil sloup kouře. Zatímco se Grayson snažil vytáhnout ruku z trosk kokpitu, přehnali se jeho muži kolem něj a zaútočili zblízka na kuritovské OBRy.

Příchod Šedé smrti vyvolal nečekaný obrát v bitvě. Náhlý útok zezadu kuritovce naprosto překvapil. Grayson vykročil do centra dění. Bitevní scénu ozařoval hořící vrak kuritovského Orionu, který se dostal do smrtící křížové palby McCallova Střelce a Clayovy Lasice. OBRovy zásobníky paliva pro nabíjecí mechanismus raketometů v levé polovině trupu musely dostat přímý zásah.

Grayson v rychlosti projel bitevní pole infračervenými detektory. Na infra vystupovaly všechny OBRy z tmavě modrého pozadí displeje jako planoucí bílé a červené body. OBR produkuje ohromné množství tepla, i když jen tak postává na místě. V bitvě OBRy žhnou jako plameny magnéziových pochodní. Graysonův IFF monitor bleskurychle odlišil kuritovské stroje od povstaleckých.

Drtivý nástup kuritovců stlačil Thorvaldovy síly do malého hloučku. Povstalci bojovali na stále omezenějším prostoru. Pak do týla útočníků vrazily OBRy Legie šedé smrti. Jaleg Yorulis zasáhl protivníkovu Vosu do zad. Paprsek pronikl tenkým pancířem a zničil OBRovy trysky. Po druhém zásahu Vosa vybuchla a síla exploze odhodila hořící stroj kupředu.

Debrowski se se svou Vosou připojil k Lori v jejím souboji laseru s plamenometem podivně vyhlížejícího hrbatého Vulkánu. Čtyřicetitunový Vulkán by byl normálně více než důstojným partnerem dvěma lehkým OBRům, ale měl již poškozenou nohu a klečel. Oba jeho protivníci se drželi z dosahu jeho předního laseru a autokanónu a Lori se snažila zasáhnout nádrže s CSC do protipěchotního plamenometu v OBRově pravé ruce.

Vulkán chrtil oheň na všechny strany, ale lehkým a pohyblivým OBRům se podařilo vždy uniknout. Právě zdvihal pravici, aby z plamenometu vypálil na Lořina OBRA, když šťastný výstřel z Cikádina laseru zasáhl nádrž s palivem a ruka vybuchla gejzírem oranžových plamenů, chrlicích jiskry k temnému nebi. Vulkán zůstal chvíli nehybně klečel, do půli těla pohlacený ohnivým sloupem. Pak vybuchly zásobníky granátů do autokanónu, OB-Rův trup se rozletěl na kusy a úlomky pancíře zachřestily na průzorech Graysonova kokpitu.

Jezdcům se otevřela cesta ze smrtící pasti. Jediným problémem zůstávalo, jak jim naznačit, že nové příchozí OBRy jsou jejich přátelé. Graysonův Kondor vstoupil do trhliny v řadách kuritovců. Laser jednoho z povstaleckých OBRů zasáhl Lořinu Cikádu a pak přešel na zjižený terén Kondorovy hrudi.

Grayson se přinutil ke klidu, pomalu zvedl pravou ruku s laserem a otočil trup od vyděšených povstalců. Pečlivě zamířil na kuritovského Jestřába za sebou a rychle třikrát stiskl spoušť. Zasáhl kuritovský stroj do levého boku a dotyk laserového paprsku zanechal na pancíři hluboké kouřící šrámy. Při třetím zásahu odpálil nepřátelský warrior trysky a na pulzujících sloupech ohně zmizel z Graysonova palebného pole.

Grayson promluvil na společné bitevní frekvenci. "Hovoří Carlyle! Přišli jsme, abychom vás odtud dostali! Kde je generál Thorvald?"

"Tady," odpověděl mu hlas. Grayson stiskl kombinaci kláves svého palubního počítače a na jeho taktický displej se promítlo grafické znázornění bitevní scény. Hovořícího OBRA označovala červená šipka. Thorvaldův Palcát ležel na boku asi sto metrů za nynějším postavením Jezdců. Grayson si zvětšil výřez s generálovým OBRem na jednu z vedlejších obrazovek a všiml si, že strašlivé rány na OBRově těle stále ještě rudě žhnou. "Tady," řekl Thorvald ještě jednou. "Použijte, prosím, můj soukromý kanál."

Grayson přepnul na novou frekvenci. "Generále, tady Carlyle." Zvětšil rozlišení svého teleskopu a při hovoru si důkladně prohlížel Thorvaldův OBR. Palcát se již nikdy nepostaví, kapitán se otrásl při pohledu na roztržité písty a klouby obou OBRových nohou. Generálův padlý stroj i nadále poutal pozornost střelců na univerzitních zdech a kuritovských OBRů ve tmě. "Generále, mysleli jsme si, že by se vám možná hodila nějaká ta ruka navíc."

"Vy jste ale zrádný bastard, co?" řekl Thorvald, ale beze stopy hněvu v hlase. "Jsem rád, že jste tady."

"Navrhuji ustoupit, pane. Pokud se nám podaří tu škvíru udržet ještě chvíli otevřenou, mohli by se všichni Jezdci dostat ven."

"Máte naprostou pravdu. Já... převezměte velení, kapitáne." Zapraskalo to a Thorvald přepojil zpět na společnou bitevní frekvenci.

"Všem Jezdcům! Tady Jezdec jedna! Celé akci nyní velí kapitán Carlyle! Podle jeho rozkazů se zformujete k ústupu. A... a nic si nevyčítejte, chlapi." Hlas mu selhal, ale generál se brzy vzpamatoval. "To celé byla... moje chyba."

Grayson přepnul na infra a rychle projel nejbližší okolí. Neviděl žádné nepřátelské OBRy ani jiné pozemní jednotky. Náhlý vstup Legie na scénu kuritovce zaskočil natolik, že na chvíli ustoupili. Autokanóny na univerzitních hradbách pokračovaly i nadále v palbě. "Generále, vzduch je čistý. Katapultujte se a já vás naberu."

"Ne, kapitáne."

"Ale generále..."

"Říkám ne!" Ve vzdálenosti asi pět set metrů se objevil Marabu a opatrně vyrazil kupředu. Thorvaldův chromý Palcát se zdvihl na rozdrčené levé ruce, namířil svůj pravý vrhač částic a zahájil palbu. Příšeří bitevního pole proťaly tlusté provazce modrých blesků a zasáhly Marabuovy nohy. Kuritovský OBR odpověděl dvojím výstřelem ze svých vrhačů částic a pak zmizel. Nedalo se odhadnout, jestli šel k zemi po šťastném Thorvaldově zásahu nebo jestli si jeho pilot začal dávat větší pozor. Kolem Palcátu vytryskly gejzíry prachu a kamení.

"Zmizte odsud," pokračoval Thorvald, jakoby se nic nestalo. "Potřebujete někoho, kdo je na chvíli zadrží... a to jsem já!"

"Můžeme vás odsud dostat, generále. Ne-"

"Myslete na svou smlouvu a dělejte, co vám říkám!" V těch slovech se chvěla potlačovaná bolest a Grayson si

uvědomil, že Thorvald musí být zraněn. Bylo vůbec s podivem, že generál ještě žije, vždyť poškození jeho OBRA bylo tak strašlivé. "Mně už nikdo nepomůže... ale já se mohu pokusit získat vám trochu času. Ted' jděte!"

"Dobrá," řekl Grayson tiše. Pak přidal nahlas: "Všem jednotkám: "Pozorně poslouchajte následující rozkazy."

Grayson vydal rychle a stručně sérii rozkazů, které se mu postupně formovaly v mysli. Jádrem povstalecké jednotky zamíří okamžitě na severovýchod, budou se držet těsně u sebe a následovat Lořinu Cikádu. Za nimi budou následovat lehké OBRY a v běhu budou střílet do tmy po stranách kolony, aby znesnadnily nepříteli míření a znemožnily mu zformovat se k protiútok. Zezadu je budou kryt Grayson, Clay a McCall. Budou ustupovat pomaleji a položí palebnou překladu mezi hlavní voj povstalců a nepřitele.

Thorvaldův Palcát zahájil palbu ze všech zbraní na rychle se přibližující kuritovské OBRY. Ještě důležitější než jeho soustředěná palba byl fakt, že než si nepřítel uvědomí, že povstalci ustupují, soustředí se na Thorvaldův OBR jako vlci na stržený kus vysoké. Čím déle se budou věnovat Palcátu, tím více bude mít Grayson času na organizaci ústupu a útěk na sever.

Trvalo nejméně patnáct minut, než se Jezdci dali do pohybu. Někteří prostě odmítli, kryt za vrakem rozstříleného DřevOBRA jim připadal daleko jistější než nejistota přechodu bitevního pole pod soustředěnou palbou nepřitele. Některé OBRY byly tak těžce poškozeny, že je jejich spolubojovníci museli vléct. Jednoho z nich, pomačkaného ČesOBRA, musela Clayova Lasice vyloženě rozebrat na kusy, protože se zasekl otvírací mechanismus kokpitu a AgroOBRY nejsou vybaveny zařízením pro katapultáž. Další problémy dělala povstalecká pýchota. Většina již totiž zamířila do vzdálené džungle ještě dříve, než se na pochod vydaly OBRY. Tu a tam se bojištěm motaly vyděšené skupinky a zoufale mávaly na veličány okolo sebe. Grayson věděl, že jim nijak pomoci nedokáže. Snažil se jim jen naznačit, aby vyrazili na sever. Důstojníkům, kteří ještě měli vysílačky rozkázal, aby organizovaně ustupovali pod ochranu džungle a že všichni vojáci by se měli za každou cenu snažit zachránit co nejvíce zbraní a munice.

Zbraně totiž budou potřebovat zatraceně brzy. Již to začínalo vypadat, že se povstalci konečně pohnou, když začal závěrečný kuritovský protiútok. Mezi vrávorající povstalecké OBRY začaly dopadat dělové granáty a na pancířích zazvonily první střepiny. Ze tmy na západním křídle vyběhly dva střední kuritovské OBRY, Hermes II a ASN-21 Asasin s krátkými tlustými pažemi, a začaly zběsile pálit do ustupujících vozidel a lehkých OBŘů.

Salva RDD z Asasina zasáhla Galeonu, jeden z tanků, který povstalci ukořistili na Lovcově mysu po přiletu Šedé smrti. Tank se změnil v oranžovou ohnivou kouli, chrlící na všechny strany rozžhavené a zkroucené střepiny pancíře. Grayson zahlédl, jak Lořina Cikáda vstupuje mezi vozidla a útočící OBRY. S ledovým klidem páčila na Asasina ze svého laseru jeden výstřel za druhým. Asasin se prudce zastavil, Lořina vysoce přesná palba jej musela nějak poškodit.

Pak na Cikádu zaútočil Hermes svým hrudním autokanónem a do bitvy se zapojil i Grayson svým laserem. Věděl totiž, že kromě autokanónu a laseru má Hermes ještě plamenomet, a to jej děsilo.

Přikrčil se v pilotním křesle a zběsile sevřel páky řízení. Lori se v soubojích na Verdandi osvědčila a ještě více předtím na Trelwanu, ale v bitvě měla jednu vážnou slabost - strach ze smrti ohněm. Jestli na ni Hermes obrátí svůj plamenomet...

Grayson pokrčil Kondorovy nohy, odpálil trysky a skočil. Tah trysek v OBROVě batohu jím smýkl těsně nad zemí v nehezce napodobeníně skoku. O devadesát metrů dál dopadl Kondor s příšerným rachotem na zem, ale znovu pokrčil kolena a skočil. Tentokrát skončil tři sta metrů od Herma, téměř přesně za zády menšího OBRA.

Z raketometů v pravé polovině Kondorova trupu vylétlo pět RDD. Grayson spustil nabíjecí mechanismus a okamžitě odpálil další pěti. Rakety zasáhly Herma přímo doprostřed zad a srazily jej čelem k zemi. O pár vteřin později zasáhly ležící stroj další rakety. Rozsah poškození kuritovského OBRA se sice nedal přesně určit, ale zcela jistě byl Hermes pro tuto chvíli vyřazen z boje. OBR stále ležel na zemi a nehýbal se.

Asasin mezitím utrpěl značné poškození od Cikády a několika vracejících se AgroOBŘů. Díry v levé ruce a hrudním pancíři byly viditelné pouhým okem. Na kuritovský stroj se soustřeďovala palba kulometů z okolostojících vznášedel a obrněných pěchotních vozidel i od AgroOBŘů v pozadí. Koncentrovaná palba z kulometu dokáže pancíř menšího OBRA prorazit. Neustálé bubnování kulometných střel na Asasinův pancíř se nakonec muselo nějak projevit nebo si jeho pilot uvědomil hrozící nebezpečí, protože se chvatně stáhl a zanechal na bojišti svého druha ležet v blátě tváří k zemi.

"Zmizte, Lori!" rozkazoval Grayson. "My je zadržíme!"

Když Lori potvrzovala příjem na bitevní frekvenci, zněl její hlas chladně a profesionálně. Rozběhla se podél řady povstaleckých OBŘů a chrlila rozkazy. Grayson se vrátil a stoupl si mezi Lasici a Střelce, chrlící oheň do tmy před sebou. Zaměřil se na poškozeného Marabua a přidal se k nim. Bok po boku tři OBRY Legie pokládaly neproniknutelnou palebnou překladu. Poslední náboj opustil do běla rozžhavené ústí Graysonova autokanónu. Kondor vypustil salvu RDD a pokračoval ve střelbě z laseru. Raketometry RKD po obou stranách OBROVY hlavy se vyprázdnily již před několika minutami.

Po tváři mu stékaly pramínky potu a celé tělo měl mokré, jakoby právě vylezl z vody. Z nátláku odkapával pot a pilotní křeslo bylo vlhké a nechutně kluzké. Mezi OBRY Legie dopadal jeden vysoce výbušný granát za druhým. Paprsky laserů jizvily již načaté pancíře. Se zahučením dopadla salva raket, většina našťastí minula a výbuchy neškodně z kropily pancíře OBŘů gejzíry hlíny a prachu. Jen pár raketám se podařilo zasáhnout cíl, ale zato pořádně. Autokanón Lasice byl jediným úderem vyřazen z provozu, ale Clay pokračoval v palbě z laserové věže, umístěné vysoko na OBROVě hrudi. Vzduch nad Lasicí se chvěl, jak se přetížené chladiče zoufale snažily odstranit ohromný nárůst OBROVY vnitřní teploty.

Kuritovské OBRY se před nimi shromažďovaly k závěrečnému útoku.

V Graysonových sluchátkách se ozval Thorvaldův slabý hlas. "Utíkejte, Carlyle! Postarejte se o moje lidi! Dostaňte je odsud!"

Palcátův vrhač částic vyplivl modrý blesk. Z druhé strany se k ochromenému OBRů přiblížil Orion a z bezprostřední blízkosti zahájil palbu z autokanónu do jeho bezmocného těla. Grayson zamířil na Orion a stiskl spoušť laseru. Kondora teď zasahovalo tolik střel z hradeb i postupujících nepřátelských OBRů, že palubní počítač hrozil okamžitým odstavením.

Grayson věděl, že pro Thorvalda toho už nemůže více udělat. Musel se postarat o svou jednotku, tvořenou Jezdci i Legií.

"Ustupte," rozkázal Clayovi s McCallem. "Přesuňte se na boky kolony a mějte oči otevřené." Kondor zůstal ještě chvíli stát a páčil na pět set metrů vzdálený Orion. Stroj kulhal a měl poškozený pancíř na pravém boku, ale ani na chvíli se nezastavil. Neochvějně postupoval k padlému povstaleckému OBRů. Teď se tyčil již jen několik metrů od něj. Grayson s hrůzou pozoroval, že Palcátovu hlavu a ramena pohltil proud ohně z Vulkánová plamenometu. Hořící OBR však nepřestával pálit ze svého jediného vrhače částic... a znovu... a ještě...

Mezi Graysonův OBR a Orion vkročil kuritovský Marabu a okamžitě zahájil palbu z autokanónu. Grayson odpálil trysky a OBR se vymrštil k nebi. Teplota v kabině poskočila o dalších dvacet stupňů a počítač navrhl okamžité odstavení.

Grayson počítač vztekle odpojil a vyřadil poškozený píst v levé noze z primárního elektrického okruhu. OBR dopadl k zemi se strašlivým zaduněním. Grayson pokrčil kovová kolena a snažil se udržet OBRa na nohou. Točila se mu hlava a zvedal žaludek. Pak se neohrabaně rozběhl do noci a země pod nohama se mu trásla blízkými výbuchy RDD.

V dálce za ním vybuchl Thorvaldův OBR a noc se na okamžik proměnila v den.

19

Část II

Nagumo zvedl zrak od své kopie hlášení k plukovníku Kevlavicovi a znovu významně pohlédl na zprávu. Efektivně užaslý výraz ve tváři nemusel téměř ani hrát. "Šest OBRů ztraceno," řekl sarkasticky a do hlasu se mu vloudil nepředstíraný údiv. "Centurion, Vulkán, Vosa, Hermes a dva Oriony... zničeny! Nebo natolik poškozeny, že jsou pro nás použitelné jen na náhradní díly! Deset dalších OBRů těžce poškozených, včetně dvou z našich Marabuů! A co se týče zbytku, můj šéftech mi říkal, že budou potřebovat přinejmenším tisíc pracovních hodin, než zprovozoschopní všechny OBRy poničené kvůli vaší neschopnosti!"

Kevlavic stál v předpisovém pozoru a nespouštěl oči z proužku nebe nad guvernérovou hlavou. Nagumo jej bojovně pozoroval a prsty volné ruky neklidně bubnoval na desku stolu. Nakonec zprávu po Kevlavicovi mrštil. "Copak nemáte nic, co byste mohl říct na svou obhajobu?"

"Ne, můj pane."

"Jste zbabělec!"

Plukovníkova tvář nad vysokým límcem černé uniformy křídově zbledla. "Ne, můj pane!"

"Měl jste ty ubožáky v rukou... v rukou! Vaše selhání nás stálo čtyři plné falangy, zničené nebo vyřazené na celé týdny! Mohl jste tu verbež pronásledovat, ale to ne! Byli v pasti a vy jste je nechal jít!"

"Nejsem žádný zbabělec, můj pane! Ani nikdo z mých mužů!"

Nagumo přivřel oči, ale v duchu se usmál. Výtečně. Jen ať se rozčílí, ať řekne, co skutečně cítí.

"Tak se braňte, chlape! Co se vlastně stalo?"

"My... já... neočekával jsem tu druhou útočnou řadu povstaleckých OBRů. Zaútočili zezadu na mé pravé křídlo ve chvíli, kdy jsme byli plně zaměstnáni bojem s první vlnou rebelů."

"Vy jste to neočekával." Z Nagumova hlasu čísel výsměch. "Odkdy se protivník chová tak, jak se od něj očekává? To jste se nepoučil ani na Lovcově mysu?"

"Můj... můj pane, vím, že za naši porážku jsem odpovědný pouze já." Kevlavic byl nyní smrtelně bledý.

"To já vím také, plukovníku." Nagumo ztlumil hlas až k šepotu, vládnému a nebezpečnému. "To já vím také. Ale nemusíte se tvářit tak zamračeně. Nehodlám vás dát zastřelit, přestože jsem se tou nádhernou představou také zaobíral. I já jsem povstalec podcenil. V tomto bodě musím sdílet vaši hanbu." Guvernér již nedodal, že v očích vévody Ricola bude za debakl odpovědný pouze on, bez ohledu na to, kdo porážku zavinil.

"Povstalci prokázali nečekanou taktickou vyzrálost," řekl Nagumo. "Poslali vpředu jednotku skládající se hlavně z AgroOBRů s přidráťovanými kulometama, aby vběhli do naší pasti, a pak na lovce zaútočili zezadu. Se skutečnými OBRy."

"Ano, můj pane."

"Přesto se útok ani pro ně neobešel bez potíží a nebyl tak úspěšný, jako kdyby použili více OBRů. Jaké měli ztráty?"

"Čtyři ty čtyřnohý obludy, kterým domorodci říkají DřevOBRy, pane. Tři další lehké AgroOBRy. Přinejmenším sedm vzášedel střední třídy. Zásobní vozidla, transportéry pro pěchotu, útočné pušky a podobně. A jednoho těžkého OBRa... Palcáta." "Sedm AgroOBRů a jednoho OBRa. Proti našim dvěma těžkým, třem středním a jednomu lehkému OBRů. To není dobrá bilance, že?"

"Ne, můj pane."

"Více mne zajímají ztráty, které utrpěla jejich pěchota. Povězte mi o nich něco."

"Kromě těch sedmi vznášedel, můj pane, víme o třiceti sedmi mrtvých rebelech. Pár zraněných se nám podařilo zajmout. Myslím, že dvanáct."

"Vyslýchají je, doufám."

"Samozřejmě, můj pane."

"Hmm. Vaše zpráva hovoří o vážném poškození, které utrpělo několik povstaleckých OBRů?"

"Ano, pane. Jeden těžký a dva lehké OBRy kryly protivníky ústup. Všechny musely zaznamenat vážné poškození."

Když si uvědomíme jejich problémy s údržbou a sháněním náhradních dílů, řekl bych, že podobné poškození si povstalci vůbec nemohou dovolit. Je jisté, že zbylé povstalecké OBRY inkasovaly také pár zásahů." "Těší mne, plukovníku, že máte takový přehled o každém zásahu, který nepřítel "inkasoval". To vám velice usnadní práci při vašem novém úkolu."

Nagumo se musel usmát, když si všiml, jak Kevlavic zavřel oči a napjal žvýkáci svaly. Jen ať se trochu zapotí! "Dávám vám tento úkol proto, že jsem ještě neztratil důvěru ve vaše schopnosti, plukovníku. Jste zkušený velitel a obratný warrior. Ale zklamal jste mne na Lovcově mysu a zklamal jste mne i teď, přímo pod mými vlastními okny! Zklamete mne i potřetí, plukovníku?"

"Ne, můj pane. Udělám, cokoli si budete přát. Já... Jaké jsou vaše rozkazy, pane?"

"Vaším úkolem je vystopovat a zničit povstaleckou armádu, plukovníku. Nic těžšího. Pokud jsou povstalecké OBRY tak strašlivě poškozené, jak tvrdíte ve své zprávě," Nagumo plácl na hlášení otevřenou dlaní, "pak by neměl být žádný problém je najít a zlikvidovat."

Kevlavic otevřel oči, ale tvář měl i nadále bledou. "Ano, můj pane."

"Ještě jedna... drobnost. Máte ty dvě jejich místní desítky, to jsou čtyři standardní týdny, abyste povstalce našel a zničil. Očekávám návštěvu a chci, aby byl do jejího přiletu tento problém uzavřen."

"Pane?"

"Vévoda Hassid Ricol již brzy přiletí, aby zkontroloval své panství. Rád bych mu osobně nahlásil, že větší část povstalecké armády, operující na jeho území byla zničena."

"Vévoda Ricol..."

"Ano, plukovníku. A jestli i tentokrát selžete při plnění svého úkolu, pokud se vám nepodaří povstalce eliminovat, budete eliminován vy. Řekl jsem to dostatečně jasně?"

"Na... naprosto, můj pane."

"Výborně. Jenom abychom si skutečně rozuměli. Vaše selhání může způsobit, že ztratím čest, možná dokonce i život. Ale dříve, než se mi cokoli stane, dohlédnu na to, že... abych tak řekl, nepadnu sám."

"Rozumím, můj pane. Najdeme a zneškodníme povstalce do posledního muže!"

"Máte na to dvacet osm dní, přáteli. Můžete jít."

Nagumo počkal, až Kevlavic zasalutuje a opustí kancelář, než mrštil kopíi plukovníkovy zprávy do odpadkového koše. Pak přešel k oknu a zadíval se dolů s rukama za zády. Kevlavic je voják a pokusí se splnit jeho rozkazy po vojensku. Nagumo však nyní přemýšlel o jiných možnostech. Rozhodně nehodlal svěřit svou budoucnost i svůj život do rukou nějakého podřízeného.

Stiskl tlačítko na svém stolním interkomu. "Dejte mi rotu A mých osobních stráží. Potřebuji mluvit s kapitánem Millsem." Tentokrát neponechá nic náhodě.

Povstalecké jednotky dorazily na Liščí ostrov těsně před rozbřeskem. Grayson sotva stačil rozkázat, aby se OBRY skryly v Jeskyni. Dva OBRY se složily pod svými unavenými, nadávajícími piloty cestou přes hustě porostlý okraj Kotliny. Tyto dva stroje, Žihadlo a Montidův Derviš, byly pečlivě ukryty pod hustou pralesní klenbou a zamaskovány listím a nařezanými větvemi. Časem se jim snad podaří opravit padlé OBRY přímo na místě. Stačilo by jen trochu, aby došly zpět na základnu.

Graysonův Kondor vstoupil do ústí Jeskyně, následován kolonou vznášedel a kolových vozidel, která se k nim připojovala cestou k okraji Kotliny. Všude okolo něj se míhali začouzení muži a ženy, přenášeli nebo obvazovali raněné, shlukovali se do menších skupinek a diskutovali o bitvě. Warriori zvolna vylézali ze svých strojů. Okolo každého OBRA se okamžitě vyrojili techové a astechové. Přicházeli další a další ranění, nesení kamarády nebo zjižvenými vznášedly. Podpurná rota Šedé smrti měla pět doktorů a hrstka mužů a žen v rebelské armádě měla zdravotnický výcvik. Téměř okamžitě všichni zmizeli pod záplavou raněných.

Pro Graysona nastala nejtěžší část bitvy: počítání ztrát, odhadování času nutného k opravám, taktické rozvahy a nekonečné obavy z protivníkovy dalšího kroku. A ještě nadcházející setkání s povstaleckými vůdci. Ti by určitě rádi věděli, jaké další kroky podnikne, ale on neměl nejmenší představu.

Skutečně, u nohou jeho Kondora čekala celá Revoluční rada až sleze po žebříku z kokpitu na zem. S nimi stál i plukovník Brasednewic. Jejich zamračené tváře mu okamžitě prozradily, že jim Tollen stačil popsat bitvu u regiských zdí.

"Dostali jsme je z toho," řekl opatrně.

Carlotta si hřbetem ruky smetla pramének světlých vlasů z tváře. Tvář měla vyčerpanou, jakoby celé noci nespala. Celá skupinka vypadala tak, jak se Grayson cítil.

"Tollen nám řekl, co se stalo," řekl. "Jak jste se znenadání objevil a prorazil kuritovskou past." Grayson si všiml pohledu, který si vyměnila s Brasednewicem. Byla v něm vřelost a... možná ještě něco jiného?

Ericksson mávl rukou směrem k raněným, proudícím do jeskyně neztenčenou silou. "Říkal jsem Thorvaldovi, že ten jeho plán nemůže vyjít. Naše armáda je... rozbitá!"

"Ty jsi mu říkal?" ozval se Olssen. "Ty? Jestli si dobře vzpomínám, použití tunelů pod Univerzitou byl tvůj nápad."

"Navrhl jsem je jen proto, že ten blázen chtěl zaútočit na hlavní bránu!"

"Občané!" přerušila je Carlotta. "To by snad stačilo!"

Brasednewic se zadíval na Graysona. "Co dál?"

Grayson se uvolnil a zavřel oči. Po boji, když opadlo napětí, ho vždy zachvátí smrtelná únava. Připadal si, jako by právě doběhl deset kilometrů pralesem na vlastních nohách, ale věděl, že než se dostane do postele, uplyne ještě spousta času.

"Nevím, plukovníku. I nadále jsme samozřejmě vázáni naší smlouvou, ale nejsem si zcela jist, kolik dobrého by přinesl další výcvik. Vaše armáda se s velkou slávou vypravila do boje a byla poražena. Bude chvíli trvat, než odezní všechny psychologické následky."

Tollen zabloudil očima k džungli. Trhlinami v zeleném příkrovu se draly na zem první paprsky oranžového slunce.

"Někteří lidé se ptají, jestli náhodou nebudete chtít nabídnout své... služby někomu jinému. Drakoňanům, například."

"To těžko," řekl Grayson a zavrtěl unaveně hlavou.

"Jak já tomu rozumím, přišel ste sem cvičit naše lidi, naši armádu v boji proti OBRům. Z naší armády toho ale teď moc nezbylo. Spousta našich se rozutekla a touhle dobou už míří domů. Bude to chvíli trvat, než se zase vrátí."

"Mluvme otevřeně," řekl Ericksson. "Někteří z mých mužů se ptají, jestli se dá vám žoldnéřům důvěřovat. Máte své peníze v bezpečí mimo planetu. My už nemáme nic. co bychom vám mohli nabídnout, to je jisté! Co zabráni vašim lidem vypovědět smlouvu a nechat se najmout někde jinde?"

Brasednewic se hoře usmál. "Revoluční rada vyčerpala všechny své prostředky, aby mohla najmout vás a vaše muže. Aby mohla nakoupit potřebnou výstroj a výzbroj. Vaši lidé by měli šanci přežít, kdyby nabídli své služby hnědokabátníkům."

"Možná, že ano," řekl Grayson a odmlčel se, jako by tu myšlenku zvažoval. Proč si probíhá myslí, že žoldnéřská věrnost závisí pouze na nejvyšší nabídce? "Možná bychom měli naději... malou naději, pokud by byli Drakoňané milosrdní. Ale jakou si myslíte, že bychom měli naději najít dalšího zaměstnavatele?" Zavrtěl hlavou. "Lidé si myslí, že žoldnéři se prostě seberou a přejdou k tomu, kdo jim nabídne víc, ale tak to není. Kdybychom nedodrželi naši smlouvu s vámi, nejen že bychom se již nemohli vrátit zpět na Galateu, ale Comstar by dohlédl na to, abychom již nikdy nedostali žádnou práci."

"Ano, to vím, ale..." Ericksson se odmlčel a zadíval se tvrdě na Graysona. "Možná, že to, co nás zajímá je, jaký je váš vztah k naší válce tady... kromě peněz."

"Nemáte žádný důvod kuritovce nenávidět," dodal Tollen. "Ne tak jako my."

Grayson ucítil, jak mu ledová ruka sevřela žaludek. Žádný důvod? Vzpomněl si na svého otce, na jeho smrt v troskách Jestřába na ploše trellwanského kosmodromu. Vzpomněl si na kuritovského Marabua, který jej zabil. Ta vzpomínka ho poháněla při jeho boji na Trellwanu a hnala jej i nyní. Daleko více, než si byl sám ochoten přiznat.

Sevřel ruku v pěst a jen s velkým úsilím ji znovu otevřel. "Dokonce i žoldnéři mohou mít jiné důvody k boji než jen... peníze. Věřte mi."

"Možná," Brasednewic se nedíval na Graysona, ale na džungli venku. "Ale budete to muset dokázat."

"Vy nám poskytnete vše potřebné a my vám dáme váš důkaz." Grayson viděl Ramagea, čekajícího na příležitost k rozhovoru. "Omluvíte mne... pánové? A dámo?"

"Jaký to bylo?" zeptal se Ramage. Tvářil se ustaraně a očima neustále zajížděl k povstaleckým vůdcům. Ti se právě o něčem dohadovali a občas se otočili na Graysona a jeho zástupce.

"Co... myslíš, že udělají? Mají strach, jestli nepřeběhneme ke druhé straně. Ani se jim vlastně nedivím."

"A co bitva? Z vysíláčky se toho člověk moc nedoví, teda kromě toho, že se vám to povedlo a dostali jste je ven."

"Dostali jsme je z toho, ale bylo to o chlup. Mluvil jsi s někým ze štábu povstalců? Jaké jsou ztráty?"

Ramage zavrtěl hlavou. "Byl sem s nima na štábu a poslouchal, ale moc sem toho nezjistil. Velitelé jednotlivých jednotek se stále ještě nahlašují, ale může trvat tejdén, než budou vědět vo všech. Řekněme, že se jich zatím nahlásila tak půlka. To znamená, že ztratili čtyřicet, možná padesát lidí. Mrtvech nebo zajatech. A asi dvakrát tolik raněnejch. Co Thorvald? Slyšel se že to koupil."

"Mrtvý." Grayson se vyčerpaně opřel o nohu svého Kondora. "Byl to statečný muž."

"Ať mi kapitán promine," řekl Ramage chladně, "ten chlap byl blázen."

Grayson se na seržanta ostře podíval, ale byl příliš unaven, takže dokázal jen smutně zavrtět hlavou. Nemělo smysl diskutovat o Thorvaldových omylech.

"Vy ste je z toho dostal, pane. Jenom vy."

"Možná. Ale teď musíme rozhodnout, co dál. V tuto chvíli toho z verdandské povstalecké armády mnoho nezbyvá."

Všiml si dvou mladých mužů, přicházejících k nim po písečné podlaze Jeskyně. Světla pod stropem vrhala jemné pokroucené stíny při každém jejich pohybu. Byl to Felgard, šéftech povstalců a seržant Karellan, šéftech Šedé smrti. Byli zabrání do rozhovoru a Grayson nepotřeboval nikoho, aby mu řekl, co je trápí. Každý z OBRů malých povstaleckých armád utrpěl nějaké poškození. K jejich opravě, i kdyby měly fungovat jen s polovičním výkonem, bude potřeba celá hora náhradních dílů, které rebelové prostě nemají.

"Budeme se do toho muset dát," pokračoval Grayson, když se obracel, aby pozdravil přicházející techy. "Od začátku." Teprve pozdě večer se mu podařilo shromáždit celý svůj štáb kolem ohně v ústí Jeskyně. Místo k rozdělení ohně bylo pečlivě vybráno pod velkým převisem, který je kryl před zvědavými objektivy kuritovských družic a stíhačů hlídkujících podél okraje Kotliny. Okolní džungle je obklopovala jako černá zeď, přestože z nedalekého vstupu do Jeskyně ven vycházelo bledé světlo. Neutuchající zvuky oprav povstaleckých vozidel a OBRů se mísily se skřeky a praskotem z nedalekého pralesa. Byli tu všichni warrioři Legie, seržant Ramage zastupující pěchotu a seržant Karellan, hlava technického zázemí Šedé smrti.

Grayson stál mimo světlo ohně s rukama na stehnech. Pozoroval tu špinavou a otrhanou devítku před sebou. Každý z nich byl vzhůru po celou dobu jejich pochodu k Regisu, během bitvy a byli na nohou i po celý zbytek dne a pomáhali zprovoznit poškozené OBRy Legie. Kromě chvílí, kdy prostě usnuli ve stoje, jich většina nespala třicet hodin a někteří ještě déle. Bylo to na nich vidět.

"Děkuju, že jste všichni přišli," řekl a popošel blíže k ohni. Zvedli k němu otupělé tváře beze stopy jakýchkoli emocí.

"Dříve než se zase něco stane, myslím jsem si, že bychom se měli rozhodnout co dál, co budeme dělat."

Lori se hořce zasmála. "Copak máme na vybranou?"

"Vy si pořád ještě myslíte, že máme pomáhat těmhle bláznivejm dutohlavcům?" zeptal se Clay. Nervózně si pohrával v prstech krátkým klacikem. "Ten jejich takzvaný generál je mrtvej... a dobře mu tak."

Grayson se sklonil a přistrčil napůl ohořelé poleno hlouběji do ohně. Do noci vytryskl sloup rudých jisker. "Já to vidím tak," řekl nakonec, "že opravdu žádnou jinou možnost nemáme. Musíme tu tvrdnout přinejmenším tak dlouho, než kapitán Tor skočí zpátky do soustavy. A jaké si myslíte, že jsou šance, že kuritovskou blokádu proklouzne další výsadeková loď?"

Kdosi v kruhu něco zabručel. Lori upřeně pozorovala plameny a u jednoho oka se jí nervózně chvěl sval. Grayson pozorně studoval její tvář a uvědomil si, že v ní vidí porážku. Podobnou beznaděj cítil i on sám. Dalo mu práci zatvářít se optimisticky. "Jediné, co můžeme dělat, je bojovat," řekl. "Bojovat a zvítězit."

"Zvítězit?" Clay přelomil dřívko, se kterým si hrál, a polovinu hodil do ohně. "Drakoňané maj na tyhle shnilý planetě čtyři pluky OBRů a jen bůhví kolik pěchoty! A my máme... co? Pár našich vlastních OBRů a farmářských křápů!"

"To je jen začátek, Delmare," pokusil se o úsměv. Náhle jej napadla zvláštní myšlenka. Pokud všichni členové Legie rezignují, bude muset splnit podmínky smlouvy sám. Jeden proti všem. No dobrá, v protiOBRí taktice by mohl dávat hodiny.

Ne, Lori s ním zůstane. I Ramage a ostatní, kteří s ním prožili Trelwan. Přestože McCalla dlouho neznal, byl si zvláštním způsobem jist, že Kaledoňan zůstane, ať se stane cokoli. "Musíme jenom začít. Nikdo neřikal, že to bude jednoduché." Clay prudce mrštil do ohně i druhý kousek dřeva. Tvářil se nesouhlasně.

"Můžeme zvítězit," trval na svém Grayson. "Kuritovci sice mají své pluky, ale ty jsou roztroušené po celé planetě. A planeta, jakákoli planeta, to je zatraceně velký kus země." Rozhodil ruce. "Od chvíle, kdy jsme podepsali smlouvu, se nic nezměnilo. Nic podstatného. S našimi OBRy a naší pěchotou můžeme napomoci k vítězství povstalců."

"Jak?"

"Když udeříme na Drakoňany na jejich slabých místech, v jejich slabých chvílích. Povedeme striktně partyzánskou válku. Za žádnou cenu nebudeme bojovat po jejich. Budeme si udržovat dobré vztahy s povstanci a místními lidmi a budeme je využívat jako zdroj potravy a nevojenských zásob." Vychrlil ze sebe Grayson jako kulomet.

"A čím tu válku povedeme?" řekl Clay. "Budeme potřebovat i vojenské zásoby."

"No, kámo," řekl McCall. "Dyt' Dráči p'nás mušej tákyčim praskat. Takolt p'dem a tyjeci jim vemem!"

Clay si vztekle odfrkl, ale Grayson přikývl. "Přesně tak. Naši povstalečtí přátelé nám mohou vytipovat kuritovská skladiště nebo nás spojit s místními, kteří je znají. A pak to bude jen na pečlivé přípravě a plánování."

Jaleg Yorulis se neklidně zavrtil na svém mechem obrostlém špalku. "Pak je tu ještě jedna možnost," řekl. "Přejít ke kuritovcům."

Dlouho se ozyval pouze praskot ohně. Yorulis se zadíval na ostatní. "No a? Proč ne? Jakou proti nim máme šanci?"

"Obrovskou," řekla Lori pomalu. Zdálo se, že i ona vítězí ve svém vnitřním zápase se zoufalstvím. "Jsou velký, nešikovný a pomalý," dodala. "A my ne. Nám budou Verdand'ané pomáhat. Jim ne."

"Chytí nás a..."

"Jalegu," přerušil jej Grayson. "Chceš zrušit svou smlouvu s Legií?"

"Co? Ne! Já jen..."

Grayson znovu přihrábl oheň klackem. Vzduchem zavířily jiskry. "Tato jednotka nebude nikdy pracovat pro Sjednocený Drakonis. Ne, dokud já budu velet." Zvedl oči od ohně a zadíval se vyzývavě na Yorulise. "Chceš zpochybnit mé velení?"

"Jistěže ne, kapitáne! Ale, chci říct, že je směšný si myslet, že je všechny dostaneme, jednoho po druhém! Zdá se mi, že naše smlouva s Verdand'any právě vypršela. Vždyť už nemají s čím bojovat."

"Mají nás," řekl Grayson. "Proto si nás najali. Proto jsme tady. Přišli jsme je cvičit a zorganizovat v bojeschopnou jednotku. Vy, pane, nám v tom můžete pomoci, anebo můžete odstoupit od smlouvy."

"Víte, že má smlouva je na Galatei."

"Má také. Však my ti budeme věřit. Ale říkám ti, pokud smlouvu zrušíš, budeš stejně muset zůstat tady. Zpátky se nedostaneme, dokud nezískáme kontrolu nad kosmodromem a kapitánu Torovi se nepodaří vyslat loď, která překoná kuritovskou blokádu. A to nám chvíli potrvá. Pokud bychom ovšem nepřišli na způsob, jak tě propašovat na jeden z kuritovských nákladňáků. Ale i tak bys měl pěkně velkou šanci, že tě jejich bezpečnostní služba odhalí. Vyber si sám, pilote. Buď s námi bojuj, nebo tu zůstaneš zavřený dokud nevymyslíme, co s tebou."

Yorulis cosi zamumlal.

"Eh? Mluv nahlas."

"Říkal jsem, že jsem nepodepsal, že se musím nechat zabít. Celá tahle věc je holý šilenství!"

Grayson si povzdychl a zapnul svůj náramkový komputer. Tiskl tlačítko tak dlouho, dokud se na malíčké obrazovce nerozblikalo zelenými písmeny "nahrávání". Napřáhl ruku k Yorulisovi. "Warriore Jalegu Yorulisi, prohlašujete místopřísežně, že rušíte smlouvu uzavřenou mezi vámi a jednotkou známou jako Legie šedé smrti?"

"Hun? Já jsem..."

Graysaon přístroj vypnul. "Nemohu si dovolit ponechat tě ve své jednotce, pokud nebudeš celým srdcem oddán věci, kterou děláš, pokud nebudeš celým srdcem oddán nám! Až se dostaneme do potíží a ty nám budeš krýt záda, musíme vědět, že se na tebe můžeme spolehnout! Lidem, kteří si nás najali, musí být jasné, že při první příležitosti nepřeběhneme na druhou stranu. To znamená, že musíme dělat všechno podle smlouvy, legálně nebo nás nechají přibít na kříž a Comstar shrábne zbytek.

Takže jestli chceš pryč, stačí říct! Nedostaneš ani pokutu, ani ti nedáme špatný reference. Ba ani se na tebe nebudeme zlobit. Jestli to s náma špatně skončí, prostě se někde na měsíc dva zašiješ, pak se nějak dostaneš na kuritovský

nákladník a vrátíš se na Galateu. Nebo podepíšeš kontrakt s žoldněřskou jednotkou pracující pro Sjdnoceny Drakonisy. Tou dobou už tě nebudeme moci nijak zastavit. Takže? Jak se rozhodneš? Jsi s námi nebo bokem?

"A co můj OBR?"

Graysonovy šedé oči byly studené jako led. "Ještě sis ho nezasloužil. S sebou si můžeš vzít všechno, co sis k nám přinesl, svou výstroj a svou smlouvu na Galatei. Žihadlo patří Legii."

Yorulis se zadíval do ohně. "Zůstanu," řekl.

Ale můžeme se na tebe spolehnout? přemýšlel Grayson. Nejlepší bude, pro nás i pro tebe, pokud několik příštích misí zůstaneš pěkně vzadu. Nemůžeme si dovolit, aby ses nám uprostřed boje složil.

Zadával se na ostatní. "A co zbytek? Jestli máte nějaké pochyby, teď je ta nejlepší příležitost to říct. Davisi?" Davis

McCall se zašklebil a zdvihl palec. Grayson se otočil a zadíval se Clayovi do očí. "Co ty, Delmare?"

Clay přikývl a dodal: "Možná je to sebevražda, ale žádnou jinou možnost nevidím."

Grayson pohlédl na Pitera Debrowského. Debrowski s Yorulisek mu v této situaci dělali největší starost. Jejich jedinou bojovou zkušeností bylo zatím střetnutí na Lovcově mysu a bitva na okraji Regisu. Až dosud si vedli oba dobře, ale... "Pitere?"

"Jdu s vámi, kapitáne. Zpátky už nemůžeme."

"To máš pravdu," řekl Grayson a zadíval se do tmy za ohněm. "Pomáhej nám Bůh, ale nemůžeme."

20

Tollen Brasednewic si nervózně pohrával s laserovou puškou ráže pět milimetrů. Krčil se vedle Graysona v hustém křoví ve svahu nad cestou, procházející okrajem Kotliny. "Už dou," řekl s očima upřenými na zem.

"Slyším je," řekl Grayson, svíraje TK útočnou pušku, zachráněnou z Phobosu hned po přistání. Zkontroloval zásobník se stovkou nábojů, ale nepodíval se směrem, odkud přicházel zvuk, který byl nyní hlasitější než svist větru v korunách stromů a skřeky ornitoidů v okolní džungli. "Raději byste měl dát znamení."

Spojování povstalců s žoldněři do jediné jednotky bylo pěkně ožehavé. Technicky měl Brasednewic hodnost plukovníka milice, a tak stál výše, než kapitán Grayson. Ve skutečnosti veleli oba, ale Grayson si byl dobře vědom, že rudovousý vůdce povstalců nesnáší, když musí přijímat rozkazy od cizince. Rebelové přece jenom bojovali s kuritovci celých deset let. Co je mohli cizí žoldněři o válce ještě naučit?

Brasednewic vytáhl vysílačku velikosti dlaně, zapnul a stiskl třikrát rychle klíč. Možná, že někdo z kuritovců krátké, atmosférické poruše podobné zapraskání zachytí. Není ale pravděpodobné, že by mu cokoli řeklo a nejspíše si ho ani nevšimne. Povstaleckým a žoldněřským jednotkám ukrytým v pralese toho naopak řeklo celkem hodně. Přicházejí!

Připravte se!

Praskot a skřípění blížícího se těžkého OBRa bylo nyní jasně slyšet. Mísil se s táhlým hučením vznášedla. Grayson si posunul TK pušku na řemenu na bok a zvedl elektronický dalekohled k očím. Prázdná cesta se táhla několik set metrů pod svahem, ale Grayson zaměřil dalekohled na povrch silnice nedaleko od místa, kde se s Tollenem ukrývali. Neviděl nic. Žádné známky kopání neprozrazovaly, co s cestou udělali. Objevilo se vedoucí vozidlo. Nebyl to OBR, ale lehké dvousedadlové průzkumné vznášedlo, vybavené ohromnými anténami a smyčkou minohledačky. Vznášelo se jen několik centimetrů nad povrchem cesty a jeho citlivé senzory dokázaly zjistit nejen přítomnost kovů pod povrchem silnice, ale i stopová množství výparů nejrůznějších známých výbušnin. Dokázalo na velikou vzdálenost bezpečně odhalit miny, které pak mohly být označeny a zneškodněny dlouho před příchodem OBRů.

Sto metrů za vznášedlem kráčely OBRy. V čele šlo Žihadlo a vedle něj třicetipětiletý JR-7D Jenner. Následovala další vznášedla s otevřenými korbami přeplněnými kuritovskými vojáky v hnědých uniformách. Za nimi byly další OBRy, TBT-5N Trebuchet a Centurion, oba o váze padesáti tun.

Pátrací vznášedlo doplachtilo téměř přesně pod Graysona s Brasednewicem a skoro zastavilo. Že by skutečně vyčenichalo výbušninu? Nebo možná zachytilo pach povstaleckých jednotek, které touto cestou prošly jen před několika okamžiky. Nebo možná používali infračervené detektory, schopné ještě po několika minutách rozeznat lidské stopy jako blednoucí skvrny na temném podkladě silnice.

Grayson doufal, že jejich opatření byla dostatečná. Menší armáda povstalců sešla dolů z kopce a snažila se vytvořit dojem, že jednotka rebelské pěchoty nedávno zmizela v džungli. Na tom nebylo nic divného, zvláště proto, že ochromený Derviš, kterého Grayson užil jako návnady, byl jen kilometr dolů po svahu.

Montidův Derviš posloužil znamenitě. Líány a větve jej chránily před radary kuritovských družic až do jednoho jasného bezmračného rána, kdy Grayson rozkázal maskování na několik hodin odstranit. Povstalci sice nevěděli, kdy přesně nad nimi výzvědné družice přelétají, bylo ale jasné, že kuritovci pozorují prales mezi okrajem Kotliny a mořem velmi pečlivě. Ochromený OBR a plameny svářeček techů, pokoušejících se poškozený stroj zprovoznit, jistě jejich citlivým senzorům neuniknou.

Během dvou hodin hlásili povstalečtí zvědové z okraje platů Keblúz jednotku drakonických OBRů a vznášedel, pohybujících se velkou rychlostí směrem k okraji Kotliny. Lovci si se svými zbraněmi a předem připravenou speciální výstrojí pospíšili do úkrytů.

Teď se kuritovci blíží k ochromenému Dervišovi. Grayson lovce několikrát dopředu upozorňoval, že se nepřítel bude přibližovat pomalu a opatrně. Uvědomí si, že objev Dervíše může být pouhá návnada, ale přesto přijdou, a to s takovou silou, aby vyloučili možnost přepadení.

Pátrací vznášedlo se zastavilo přímo pod Graysonem a jeho vrtule zvedaly sloupky prachu. Grayson se zadíval dalekohledem přímo pod vznášedlo. Neviděl nic, ale to neznamenalo, že si něčeho nemohli všimnout kuritovci. Když se vznášedlo otřásl a pokračovalo dolů po cestě, zhluboka vydechl. Slyšel, že Brasednewic vedle něj přestal zadržovat dech.

Konečně se přiblížily i skutečné cíle přepadení Oba muži se znovu strnuli, když se pod nimi objevily Jenner s Žihadlem a nízko rostoucí větve jim se skřípěním drhly o pancíř. Grayson ztuhl. Kokpity obou OBRů byly ve stejné úrovni s jeho úkrytem a věděl, že jejich piloti neustále očekávají nenadálý útok. Největší problém ale byl s povstalcí ukrytými v okolní džungli. Stačí, aby jediný muž zpanikařil a nechtěně vystřelil nebo si špatně vyložil rozkazy, které s nimi probíral snad tisíckrát. Občas se mu zdálo, že vždy musí zbýt alespoň jeden chlapík, kterému to prostě nedošlo.

Oba vůdčí OBRy pokračovaly v cestě, aniž by zpomalily, a na scéně se objevilo trio pěchotních vznášedel. Vojáci na jejich otevřených palubách byli příslušníci kuritovské pravidelné pěchoty v oranžovohnědých uniformách a tmavohnědých neprůstřelných vestách. Někteří byli vyzbrojeni plamenomety a zbytek se oháněl ručními lasery a rychlopalnými útočnými puškami. Všechna vznášedla měla ještě přídavnou výzbroj. Na jednom stál voják za středním laserem, upevněným na stojanu na korbě a nervózně s ním přejížděl sem a tam, jako by si myslel, že na něj okolní stromy každou chvíli zaútočí. Zbylá vznášedla měla obě těžký kulomet s dlouhými blýskavými pásy nábojů. Transportéry, vlekoucí se po cestě rychlostí jen o málo větší než rychlost chůze, byly nesmírně lákavé terče. Nestřílejte, prosil v duchu Grayson. Nikdo nestřílejte. Nehýbejte se a nestřílejte...

Vznášedla je minula a pokračovala zvolna dolů po příkré cestě. Nikdo z povstalců přepadení nezkažil. Grayson pozoroval další dvojici OBRů a narůstalo v něm vzrušení. Srdce mu tlouklo až v hrdle. Byl to Centurion následovaný Trebuchetem. Nekonečně pomalu, aby oklamal detektory pohybu blížících se OBRů, zvedl Grayson vysílačku k ústům. Všiml si jednoho místa na cestě pod sebou a srdce mu vynechalo. Viděl, že průjezd pěchotních vznášedel odhalil kus nylonového lana, které tam před několika hodinami pečlivě zakopali. Až dosud si však nikdo z nepřátel této zvláštnosti nevšiml. Když Centurion došlápl na obnažený kus lana, Grayson zasyčel: "Ted!"

Smíšená skupinka pěšáků Legie a povstalců, ukrytá ve svahu nějakých dvacet metrů pod cestou, uslyšela rozkaz ve sluchátkách svých přileb. Všechna šest mužů divoce zatáhlo za konce tenkých, ale nesmírně pevných lan, která po celou dobu svírali v rukou, a rozběhlo se do krytu dole pod svahem. Lana, zavěšená na systému dřevěných a plastových kladek, se prudce napjala a vytrhla se z drážek v cestě, jen lehce posypaných pískem a prachem. Nahoře na kopci na druhé straně cesty bylo každé z nich připojeno k plátěnému pytli plném výbušnin. Pytle byly zase přivázány k odvráceným stranám mohutných stromů za kroužky roznětek, nastavených na tři vteřiny. Škubnutí lanem odtrhlo třaskavé pytle od stromů, ale roznětky zůstaly i nadále přidrátovány ke kmeni. Pouze jediný pytel zůstal viset, protože na jeho laně právě stál Centurion. Zbylých pět vaků, naplněných vysoce třaskavou směsí a s odjištěnými roznětkami, se vyhoupllo na cestu.

Chemické a magnetické detektory by zaručeně objevily všechny konvenční miny, dokonce i ty z nekovových materiálů. Tažné miny ale mohou být upevněny daleko od předpokládané trasy nepřítele a většina běžných detektorů je vůbec nezaznamená. Protivníka mohlo varovat pouze objevení lan, ukrytých několik centimetrů pod povrchem cesty. To se ale nestalo a Grayson děkoval své šťastné hvězdě.

Trebuchet vkročil do dráhy jednoho z pytlů, jehož lano se zachytilo na OBRově holeni a vak se jako obrovské bolaso roztočil okolo OBRovy nohy. Omotával se stále úžeji, až zůstal viset těsně pod kolením kloubem. O okamžik později spustily třívteřinové chemické roznětky.

Výbuch pěti kilogramů TNT orval okolní porost jako máchnutí gigantickou kosou. Kousky pancíře, velké jako palec, svištěly vzduchem a zasekávaly se do okolních stromů. V téměř tu samou chvíli vybuchly i čtyři zbylé nálože, vzdálené od sebe přibližně pět metrů. Cesta se proměnila v zeď z hlíny a kouře, plamenů a děsu. Jen první nálož se zachytila na noze jednoho z OBRů, ale síla výbuchů odhodila oba OBRy na stranu jako hadrové panenky. Podklad cesty se propadl a řítit se dolů po svahu jako kamenná lavina. Centurion se zatočil doprava a vrazil do skalní stěny, tyčící se nad cestou. Trebuchet se divoce zapotácel. Z poškozené nohy mu stoupal kouř a vytékaly stružky zelené chladicí kapaliny. Pak sjel nohama napřed z hroutícího se svahu.

Grayson se pokusil zrakem proniknout hustý dým a pak znovu promluvil do vysílačky. "Všem jednotkám, dávejte pozor na Jennera se Žihadlem OBRy mohou vyrazit! Ramage, dohlédni na to, aby měl jejich zadní voj dost práce!"

Na svahu pod ním se zvedla dvacítko zeleně maskovaných komandos a vrhla se k páru dočasně bezmocných OBRů. Když se k padlým drakonickým velikánům dostatečně přiblížili, roztočili nad hlavami třaskavé pytle, vypustili je a vrhli se k zemi, aby je nezachytila tlaková vlna výbuchu.

"Měli jsme tam dole docela štěstí," řekl Grayson Brasednewicovi. "Ani jeden z těch dvou OBRů není určen pro boj s pěchotou. Nemají žádné kulomety ani plamenomety."

"Ty vznášedla kulomety měly," řekl Tollen a zadíval se svým dalekohledem směrem, kterým zmizela trojice vznášedel. "Budou zpátky každou chvíli, pokud teda nevýde ten váš trik."

Dříve než mu Grayson stačil odpovědět, zazněla ze severu série krátkých suchých ran, následovaná praskotem padajících stromů. I ze svého místa zahlédl Grayson s Brasednewicem, jak se koruna jednoho z lesních velikánů zachvěla a pak sebou švihla dolů, do kouře nad cestou.

V Graysonových sluchátkách zapípal domluvený signál a pak se ozval Lořin hlas. "Stromy jsou dole. Chytili jsme je všechny!"

"Jděte po nich," odpověděl Grayson. "A dávejte si pozor na ty dva lehké OBRy."

Grayson přes oblaka kouře nad cestou neviděl na nové bojiště o sto metrů níže, ale zaslechl staccato rychlopalných pušek a temné dunění výbuchů granátů a improvizovaných min. Vznášedla se pohybují na polštáři stlačeného vzduchu několik centimetrů nad zemí. Jsou vysoce účinná na vodě, mokřinách a v plochem terénu, ale v husté vegetaci nebo příkrých svazích mají značné nevýhody. Jakmile nálože TNT pokácely několik stromů před postupujícími vznášedly i za nimi, musela všechna tři vozidla zastavit. Otevřené korby okamžitě shora pročešala palba ukrytých samopalníků. Nejprve složila střelce u těžkých zbraní a pak se zakousla do řad zmatkujících pěšáků, zoufale se snažících uniknout před jatkami.

Přesně jak očekávali, oba vedoucí OBRy se otočily při prvních zvucích střelby. Útok ještě netrval ani minutu, a zbytek kuritovské kolony byl v troskách, paralyzován útokem z okolní džungle. Žihadlo začalo rukama odklízet padlé kmeny, oddělující ho od pěchotních vznášedel. Bezruký Jenner mohl pouze stát opodál a pálit do ležících stromů ze svých laserů a raketometů. Z pralesa okolo vyletovaly rakety z ručních raketometů, ale kuritovské OBRy útočníky neviděly. Když se Žihadlo prodralo k prvnímu vznášedlu, našlo jen hořící zkroucený vrak. Většina vojáků ležela mrtva na cestě a zbytek se rozprchl do pralesa.

V Graysonových sluchátkách znovu zazněl Lořin hlas. "Myslím, že jsou z nás úplně hotový, šéfe. Ty přední OBRy sešly z cesty a pustily se za náma."

"Dobrá. Víš, co máte dělat. Postupujte podle rozkazu."

"Provedu."

Nejstrašnější na celé bitvě pro Graysona bylo, že musí zůstat na jednom místě a že z toho, co se děje, téměř nic nevidí. Zvuk střelby a výbuchů na severu zeslábl, ale stále ještě slyšel sténání raněných a těžkopádný dusot OBRů, pohybujících se po hustě zarostlém svahu. Lořiným úkolem teď bylo ustupovat před čelními OBRy a zatahnout je hlouběji do lesa. Ať už se stane cokoli, on již to nijak neovlivní. Řešení celé situace zůstalo v Lořiných rukou.

Ramageova komanda mezitím vrhla všechny své nálože a zmizela v džungli pod cestou. Přestože oba padesátitunové OBRy utrpěly značné poškození, ani jeden nebyl vyřazen z boje. Trebuchet sice nebyl schopen vstát, pravou nohu měl v koleni téměř oddělenou a trup měl napůl pohřben pod lavinou kamení ze skály nad cestou. Centurion již však byl na nohou. Z hlavy a ramen mu visely kusy ožehlého pancíře. Posuvné kryty ústí raketometů RDD v pravé polovině OBRovy hrudi byly olámané a zprohýbané.

Útok musel pilotem značně oťrást. OBR ještě ani pořádně nestál na vratkých nohou a okamžitě začal zběsile pálit všemi směry z autokanónu v pravé ruce. Vystřelené nábojnice se mu s cinkáním vršily na hromadu u nohou a třicetimilimetrové náboje drtily větve a rvaly listy v širokém kruhu kolem šilicového OBRa. Několik náhodných výstřelů dopadlo těsně vedle Graysonova úkrytu, ale všechny jen neškodně vyhodily gejzíry hlíny a roztrhaného listí.

Grayson se krčil na dně svého zákopu, dokud palba neustala. Jeho útočná puška neměla proti OBRů žádnou naději, a tak mu nezbývalo než trpělivě vyčkávat, až se kuritovský warrior vyřadí. Již brzy dostane Drakoňan novou látku k přemýšlení.

V křoví po Graysonově pravici se ozval praskot. Poklepal Brasednewicovi na rameno a ukázal na spoustu vojáků v hnědých uniformách, blížících se k nim v neuspořádaném houfu. Byly to zbytky kuritovské pěchoty, které přežily masakr vznášedel.

Grayson měl útočnou pušku nastavenou na dávky po čtyřech nábojích, aby šetřil střelivo a aby mu zbraň, střelící rychlostí 1200 střel za minutu příliš neskákala v ruce. Vybral si Drakoňana s vysokým modrým límcem a nárameníky, který nejvíc ze všech vypadal na důstojníka. Muž měl neprůstřednou vestu, oblíbenou v Kuritově armádě, a tak Grayson pečlivě zamířil na jeho hlavu.

Stiskl spoušť a TK puška si povzddechla. Čtyři bezplášťové střely se sotva slyšitelným svistem prolétly vzduchem ke třicet metrů vzdálenému kuritovskému důstojníkovi. Přinejmenším jedna z nich zasáhla cíl. Mužova hlava sebou škubla dozadu a padající tělo narazilo na strom. Krev, stříkající na svěže zelené listy byla jasně červená.

Brasednewicova laserová puška zahučela a neviditelný paprsek koherentního světla zasáhl dalšího kuritovce doprostřed hrudi. Neprůstředná vesta energií výstřelu pohltila, ale voják vykřikl a začal mlátit dlaněmi do doutnající části výstroje. Laserová puška znovu zahučela a voják zmizel v podrostu. Buď byl mrtev a nebo si začal dávat větší pozor, to se z Graysonova postavení nedalo odhadnout.

I ostatní kuritovci se někam ztratili, ale brzy začali střílet a kulky trhaly listy nad Graysonovou hlavou. Jedna dávka se zaryla do kmenu nedalekého stromu. Začínalo to pro ně vypadat špatně. Stáli sami dva proti velké a zoufalé skupině drakonické pěchoty. Pak se však do věci vložil Centurion a všechno pořádně zamíchal.

OBRovy detektory zvuků nebo pohybu musely zachytit střelbu ručních zbraní v pralesě nad ním. Stroj se prudce obrátil a zahájil naslepo palbu ze svých laserů a autokanónu. Warrior se zaměřil na oblast nejprudší střelby a položil palebnou přehradu do podrostu, kde se ukrývala kuritovská pěchota.

Grayson chytil Brasednewicův loket. "Zmizte odsud! Dřív než se obrátí proti nám." Vylezli ze svých zákopů a začali se prodírat vzhůru, pryč od výbuchů a nářku umírajících Drakoňanů.

Během první fáze útoku zůstali McCall a Clay se svými OBRy v úkrytu vysoko nad cestou. Střelec i Lasice ležely čelem k zemi v hromadách listí a větví, které je společně s hustým příkrovem džungle maskovaly před radary doprovodných stíhačů a družic. Ještě před útokem si oba warrioři prošli stezky vedoucí dolů na cestu. Teď se oba stroje vztyčily a vyrazily dolů. Cestou lámaly menší stromy a pálily ze všech zbraní. Ze severu se ozvala prudká střelba z těžkých zbraní, oznamující příchod dvou Žihadel Legie a Vosy, které okamžitě zaútočily na lehké OBRy kuritovského konvoje.

Centurion se zastavil uprostřed kroku, pak se obrátil a vrávoravě se rozběhl zpět k okraji Kotliny. McCall na přehajícího OBRa zamířil své párové lasery a autokanóny a sázel ránu za ranou do Centurionových širokých zad. Běžící OBR však ani nezpomalil.

Trebuchet, zmítající se v troskách cesty pod Graysonovým postavením, náhle zněnybněl. O vteřinu později se otevřel kokpit a vylezl zpocený pilot se zdviženými rukama. Z okolních houštin se vyrojily hloučky vojáků v oranžovohnědých uniformách. Žádný z nich nenesl zbraň a všichni měli ruce nad hlavou. Pak hlásila Lori, že se kuritovské Žihadlo vzdalo a rychlejšímu Jenneru se podařilo zmizet v džungli.

Grayson zajistil pušku a vstal. Náhle se jej zmocnila nepřekonatelná únava. Vedle něj se vztyčil Brasednewic a přehodil si laser přes rameno. "Gratuluju, kapitáne," řekl. "Vypadá to, že se vod vás přece jenom můžeme něco naučit."

"Proto jsme také přišli, plukovníku. Ale nepodceňujte je."

"Koho? Drakoňany?"

"Ne... naše lidi... vaše a moje. Tenhle útok, to byla jejich práce. A udělali ji... společně."  
Grayson vykročil dolů po svahu a jeho muži - povstalci i žoldnéři - jej bouřlivě vítali.

21

Takhle daleko na severu zůstával obrovský verdandský měsíc jen těsně nad obzorem. Byl v pozdní třetí čtvrti a vznášel se na překvapivě jasném nočním nebi chvíli před rozbřeskem jako zubatý oranžový srp. Jeho tlumené světlo nezřetelně ozařovalo místnost, kde spolu na posteli leželi muž a žena. Mužovy prsty jemně přejížděly po dívčině břiše, sjely přes hrud' až ke krku a pak něžně uchopily vláčné ňadro. Sue Ellen Kleinová v šeru tise zasténala.

"Drž mne, Vincente," zašeptala. "Jenom mne drž, prosím..."

Přitáhl si ji blíže. "Co je ti, Sue Ellen?"

"N-nic." Tvář měla vlhkou od slz, třpytících se v měsíčním světle. "Jsi... vy všichni jste... jste na mne tak hodní."

"A proč by ne. My máme přeci daleko do monster, která z nás dělá Lyránský svaz."

"Ach, to já už dávno vím. Já jen... bože, Vincente! Já jsem ho zabila!"

Pevně ji objal, oběma rukama jí laskal hladká záda, dokud nepřestala vzlykat. Když nakonec utichla, řekl: "Miláčku, ty jsi ho nezabila! To přece víš. Jeffrica zabil ten hajzl Carlyle... nechal ho opuštěného v rozstříleném stíhači, aby se upekli při vstupu do atmosféry. Sue Ellen, ty jsi ho zachránila! Ušetřila jsi ho strašlivého a dlouhého umírání! Řekni, kdybys v tom rozbitém stíhači seděla ty a kokpit se okolo tebe tavil? Neudělal by Jeffric pro tebe to samé?"

"Jsem z toho tolik zmatená. Neustále mám sny..."

"O Jeffricovi?"

"Některé. Ale většinou jsem já v tom stíhači a Carlyle je venku a pozoruje, jak hořím. A Jeffric je s ním, prosí ho, ale Carlyle jen zkříží ruce na prsou a směje se. A nebo jsem úplně sama, visím z okraje skály. Pode mnou je nesmírná černá prázdnota a mě opouštějí síly..."

Roztřásla se mu v náručí. "Podobný pocit mám, když jsem vzhůru, jako bych visela někde na útesu, zoufale se držím... ale mé prsty povolují a já padám někam hluboko... do tmy... a teď se mi o tom začíná i zdát."

"Slyšel jsem, jak ze spaní sténáš."

Trochu se odtáhla, aby mu mohla položit ruku na hrud' porostlou hustými černými chlupy. "Vincente, nebýt tebe, asi bych se zbláznila. Myslím to vážně. Já... sama se sebou bych nevydržela kvůli... kvůli tamtomu. Jsem ti hrozně vděčná." Vášnivě jí políbil. "A já tě miluju," řekl, když se jejich ústa oddělila. "Viš, těší mne jen tak... naslouchat. Jestli tě tam uvnitř," pohladil jí po vlasech, "něco trápí."

V odpověď se k němu přitiskla. "Přála bych si, abych tam uvnitř měla nějaké pořádné vojenské tajemství," řekla po chvíli. "Něco, co by vám pomohlo Carlyleho dostat!"

Vjel jí prsty do krátkých vlasů. "To by se mi také líbilo. Pokud by se nám ho podařilo chytit, nám dvěma, možná by zmizely některé ze tvých nočních můr. Měla jsi na mysli něco konkrétního?"

Zavrtěla hlavou. "Nic. Účastnila jsem se všech porad štábu, samozřejmě, ale tam o ničem důležitém nikdy nemluvili. Věděla jsem... kde hodlají přistát, ale to je teď k ničemu."

"Vojenská tajemství stárnou velice rychle," souhlasil s ní. "Přesto ses mohla dozvědět ještě něco dalšího."

"Řekla jsem guvernerovým lidem všechno, co jsem věděla o síle Šedé smrti, o jejich OBRech a vůbec všechno, ale oni to už dávno věděli."

"Nejlepší by bylo, kdyby sis vzpomněla na místo, kde by se Carlyle mohl skrývat."

"Jak bych to asi mohla vědět. Carlyle znal tuhle planetu lépe než já... ale to nic neznamená. Jediné co vím, je, že měl kontaktovat členy jakési Revoluční rady. Ten zvláštní malý chlapík s brýlemi - Erudin - je měl dát dohromady."

"Možná, že nám pomůže i to jméno Erudin. Guvernér má rozsáhlou kartotéku většiny verdandských občanů."

"Hmm. Už jsem mu to jméno řekla."

"Nepadla ještě nějaká další jména?"

"Řekla bych, že určitě ano, ale já si žádné nepamatuju. Jména lidí nám Carlyleho najít nepomohou, nebo snad ano?"

"Já nevím, lásko, ale kdo může říct, co nám pomůže? Cokoli si pamatuješ, jméno, místo setkání, pomocť může cokoli."

Vzdychla. "Vím, že jsme se s Revoluční radou měli setkat někde v džungli. To se mi celou tu dobu zdálo divné. Pořád jsem si představovala, jak tam někde stojíme po kolena v bahně. Erudin se smál, když jsem se ho ptala, jak si myslí, že se tím blátem budou pohybovat naše OBRY. Říkal, že Erickssonova farma je celá suchá, plná... co se děje?"

Mills ji upřeně pozoroval. "Ericksson, kdo to je Ericksson?"

"Chlap, se kterým jsme se měli setkat. Proč? Ty to jméno znáš? Je to někdo důležitý?"

"To nevím, Sue Ellen, ale spousta starousedlíků tady na Verdandi jsou potomci Skandinávci se skandinávskými jmény. Pokud se měl Carlyle setkat s někým ze Starých rodin, bylo by možné... jen možné..."

"Počkej! Kam jdeš?"

Vincent Mills odhodil deku a vrhl se pro kalhoty, které předtím pověsil přes židli. "Miláčku, právě jsi nám možná sdělila informaci, která nám pomůže zničit Carlylea jednou provždy."

"Ale..."

"Jen zkus pěkně usnout, lásko. Musím si o tom s někým okamžitě promluvit!"

Generální guvernér Nagumo znal jméno Ericksson, ještě než si kapitán Mills oblékl uniformu. O mikrofonech instalovaných v ložnici Kleinové Millsovi neřekli, protože se doktor Vlady bá, aby to neovlivnilo chování mladého muže během jeho setkání s vězeňkyní. Tech, který monitoroval jejich milování tu noc, zavolal okamžitě Nagumovu kancelář. Normálně by takovýto telefonát musel schválit služba konající major, protože se kvůli každé maličkosti nevyplácelo budit Naguma v jeho pokojích, ale tuto noc byl guvernér ještě ve své kanceláři a procházel záznamy o posledním fiasku v džungli.

Ve chvíli, kdy Mills přebíhal univerzitní kampus a žádal strážce o rozhovor s guvernérem ve velice důležité věci, předával Nagumovi jeho počítačový šéftech složku Ericksson, vytaženou ze záznamů o verdandských prominentech. Nagumo vydal první rozkazy a začal shromažďovat své síly. Nakonec poslal dva muže ze své osobní stráže do bytu kapitána Millse. Ta Kleinová už svému účelu posloužila a věřit se jí nedalo. Lépe ji pohřbívat ve sklepeních pod hlavní věží, a to co nejdříve. Nagumo na Sue Ellen Kleinovou zapomněl ve chvíli, kdy vydal rozkazy k jejímu zatčení. Ihned se zahloubal do mapy na stěně své kanceláře. Ano, tady je to, přesně na místě, kde tvrdil počítač.

Liščí ostrov...

Tu noc proběhlo ještě jedno romantické setkání. Tentokrát v hlubokých stínech na okraji jedné z plantáží Liščího ostrova. I zde ozářil oranžový srpek Verdandi alfa nebe i stromy narudlým světlem, ale ostří srpu překrývaly černé stíny větví a skalních věží blízkého okraje Kotliny.

Rozhovor těchto milenců se také stočil na Graysona Carlylea.

"Není to prostě tak, že mu nevěříš?" řekla žena a vtiskla se hlouběji do ohybu mužovy paže. Leželi na mechu daleko od světliny plantáže, pod neproniknutelným příkrovem pralesa. Měsíční světlo jí ozařovalo obličej a listy nad hlavou. Carlotta Helgameyerová se se svým milencem často scházela na tomto místě, protože z mnoha důvodů - politických důvodů - nemohla otevřeně přiznat, že jej miluje.

"Řek bych, že je to tím, že tomu chlapovi nerozumím," řekl Tollen. Na chvíli se odmlčel a nevědomky ze zvyku skřípal při přemýšlení zuby. "Věřím mu, to asi jo... ale nerozumím."

"Čemu bys chtěl rozumět?"

"Von... nechová se jako žoldák."

"Chceš říct, že se nechová tak, jak ty si myslíš, že by se měl žoldnér chovat."

"No, ano. Asi ano. Ale von se do svého úkolu tady pustil s takovou... energií. Jakoby mu šlo vo víc než vo peníze."

"To mi přijde samozřejmé."

"Jak to myslíš?"

"Samozřejmě se stará o své lidi."

"Řek bych, že je za tím víc. Nenávidí Drakoňany stejně jako my."

"A to je špatně?"

"To sem neřek. Jasně že to není špatný... tady na Verdandi určitě ne. Ale měli se snažit vo tom chlapovi něco víc zjistit, dřív než sme ho najali."

"Většina Rady byla proti tomu, pamatuješ?"

Tollen se zasmál. "Byl to Erudinův nápad, že Carlotta?"

"Thorvald si myslel, že zkouší nějakou nečistou hru proti Starým rodinám. Nakonec o nájmu žoldnérů rozhodl Gunnar Ericksson a řekl Erudinovi, aby zkusil provést svůj plán. Thorvalda se to hluboce dotklo. Myslel si, že Gunnar bude držet s námi. V každém případě chtěl vyhodit Erudina z Revoluční rady."

Pevně ji objal. "Jo, to je pravda, vy ze Starejch rodin si teď budete muset dávat zatracenej pozor, když máme my, noví, na své straně Legii sedý smrti!"

"To není legrace, Tolle."

"Já vim. Omlouvám se. Ale skrejvat, co jeden k druhýmu cejtíme, to... začíná mě to zmáhat."

"Mě také. Možná se věci změní, až skončí válka."

"To určitě."

Chvíli byla zticha a pak se rozhodla změnit téma. "Naši i žoldnéři si dnes vedli docela dobře, ne?"

"Jo." Zamyslel se a znovu zaskřípěl zuby. Přepadení bylo z každého hlediska naprostý úspěch. Zajali dva ze čtyř nepřátelských OBRů, Žihadlo a chromý Trebuchet, zabili dvacet dva vojáků a dalších třicet šest zajali. Sami ztratili dva muže a měli pět zraněných, z toho tři při výbuchu jejich vlastních náloží.

Žihadlo a zajatce poslali napřed na Liščí ostrov a oddíl povstaleckých i žoldnérských techů se vrhl na padlý Trebuchet a vraky tří pěchotních vznášedel. Bylo totiž možné, že se jim za pár hodin podaří opravit Trebuchet tak, aby byl schopný chůze. Vybrat ze vznášedel zbraně, elektrické obvody, motory a vůbec všechno, co se může hodit později na místě bez dopravních prostředků, trvalo techům jen několik minut.

"Vedli si skvěle, to je pravda," řekl. "A musím přiznat, že ten cucák ví vo válce daleko víc, než se já kdy naučím. Nevím, jestli je to proto, že všechny ty triky zná nebo jestli není něco jako taktickej génius."

"Potom je dobře, že je tady s námi. Takové úspěchy jsme neměli za celých těch deset let války."

"Jo, ale teď se z toho nějak stala jeho válka. Je správný, abysme se stáhli stranou a nechali ho vybojovat naší válku za nás? A co potom? Budeme vůbec schopný se ho zbavit?"

"Myslela jsem, že mu věříš."

"Nevím, co si vo tom všem mám myslet. Ten jeho nápad... přenést válku do vesnic..." zase se ozvalo skřípání zubů.

Carlyle řekl, že musí na nepřitele udeřit znovu a znovu. Že jej musí neustále vyvádět z rovnováhy, nedovolit mu vystrčit nos z jeho kasáren a táborů. Trval na tom, že se do boje musí zapojit všichni. Tollen věděl, že to znamená další městečka, jako byla Horská Vyhlička, proměněná v hořící trosky. Mnoho jeho krajanů zemře v ohni a hrůze. Co je správné?

"Zítřka odcházíme," řekl nakonec.

"Slyšela jsem."

"Deme na jih. Carlyle tomu říká cvičnej nájezd. Na Scandiahelm. Sou tam kuritovský kasárna."

Carlotta mu přejela dlaní po hrudi. Tollen si uvědomil, jak moc prožívá každou jeho bolest, každou nejistotu. "Vrátíš se ke mně?" zeptala se.

"Holčičko moje," zašeptal a prudce ji objal. Zhluboka vdechoval její vůni a vstřebával teplo jejího těla. "Celá Nagumova armáda mi v tom nemůže zabránit."

I Lori tu noc přemýšlela o Graysonovi, ale nebyly to myšlenky nikterak příjemné. Probudila se ve svém pokoji na základně rebelů promočená potem a ochromená hrůzou. Posadila se ve slabém měsíčním světle na posteli, těžce oddychovala a pokoušela se vzpamatovat.

Raději než znovu usnout a zažít hrůzu dalších snů se rozhodla obléct a ještě jednou zkontrolovat svou Cikádu. Pomalu a otupěle si natáhla uniformu. Už si začínala myslet, že její noční můry nadobro zmizely. Představa, že hydra jejího strachu a sebeobviňování začíná opět zdvihat svou odpornou hlavu, byla značně depresivní.

Grayson se svou smíšenou, povstalecko-žoldněřskou jednotkou, vyrazil na pochod hodinu před východem slunce. OBRy měli dovyzbrojené, zbraně nabitě a nejhorší poškození z minulých bitev bylo opraveno. Všichni techové na Liščím ostrově na nich pracovali celou noc. Nájezdníci se vydali na západ po pralesních stezkách a těžařských silnicích. Kolonu tvořilo šestnáct povstaleckých OBRů, vedených Montidem v opraveném Derviši a všech šest OBRů Legie.

Nejvíce poškozené rebelské OBRy a stroje, u nichž si nebyli jisti, jestli jejich nahrubo připevněné zbraně přežijí náročnou cestu, zůstaly v Jeskyni. Zbytek vyrazil krátce po odchodu Graysonových žoldněřů a stejně jako oni zamířil rychlou chůzí na západ. Kolonu uzavírala Brasednewicova pěchota, jedoucí ve vznášedlech. Bylo jich asi pět set mužů a žen. Pomalé Galenony a další kolová bitevní vozidla by je příliš zdržovaly, a proto zůstaly na základně.

S nimi zůstal i Jaleg Yorulis, s jehož Žihadlem teď pochodoval jeden z verdanských adeptů. Grayson rozhodl, že bude moudřejší neriskovat jeho účast v boji.

22

Grayson se svými muži postupoval na západ a terén celou cestu stoupal. Prales řídł, až nakonec úplně ustoupil hájkům, roztroušeným mezi modrozelenými loukami a obdělávanými poli. Jejich cílem byl kóta Perres, kuritovská základna s pozorovatelnou na samém okraji džungle nad vesnicí Scandiahelm. Okraj Kotliny tu vypadal jako mírný, hustě porostlý svah. Krajina nad okrajem byla součástí platů Keblúz, vklíněného mezi Silvánský prales a Uppsalské hory. Tu a tam zahlédli vesnici, obklopenou plantážemi s modrou vegetací.

Drakoňané stavěli na Verdandi své pozorovatelné všude tam, kde žilo více lidí nebo kde se nacházel důležitý zdroj surovin. Na kótě Perres drželi kuritovci jako rukojmí obyvatele blízkých vesnic. Jako reakci na útoky na kuritovský personál v této oblasti již vypálili několik farem. Samotnou základnu tvořil malý sklad náhradních dílů, servisní dílna, četa šedesáti vojáků a falanga OBRů roty C Druhého praporu Třetího úderného pluku.

Povstalecké síly zaútočily na základnu za rozbřesku. Nalezly OBRy prázdné a vojáky u snídaně. Za necelé dvě minuty poté, co Graysonův Kondor prorazil zátarasy, odhodili kuritovští vojáci zbraně. Čtyři OBRy, Lasice, Jestřáb, Panter a Vosa, padly do rukou rebelů, stejně jako tuny zásob, munice a náhradních dílů. Pro malou armádu to byl skutečný poklad, který navíc získali bez jediné ztráty na životech.

Grayson si přál, aby i jejich druhý úkol byl stejně jednoduchý jako přepadení kuritovské pozorovatelné. Povstalci ještě shromažďovali zajatce a nakládali ukoristěné zásoby, když přišla delegace ze Scandiahelmu. Přijal je uvnitř hlavní budovy, v protileteckém krytu, který kuritovcům sloužil jako kaple. Delegace sestávala ze scandiahelmského proktora, šedovlasého, ustrašeně vypadajícího padesátníka a jeho dvou průvodců. Grayson stál za oltářem, po jedné ruce měl Lori a po druhé Brasednewice. Usmál se a napřáhl ruku, ale proktor se tvářil, že ji nevidí.

Bez jediného slova přistoupil k oltáři a hodil před Graysona plochý balíček. Žoldněřský velitel jej otevřel a vytáhl svazek hologramů. Grayson si jeden po druhém prohlédl. Na všech byly zobrazeny hrůzy války. Ulice v troskách. Těla, podivně zkroucená, ležící v černých kalužích. Hradba oranžových plamenů, šlehajících až k nebi. Na jednom hologramu vystával s ničím nezaměnitelný trup Marabua na pozadí ohnivého pekla a oblaků černého dýmu. OBRova masivní předloktí se vznášela nad něčím, co vypadalo jako trosky kostela. Na jedné ruce visel malíčký človíček a kopal nohama ve vzduchu.

Grayson vzhlédl od hologramů a zdvihl obočí. "Tohle má být co?"

Proktor sevřel rty. Jeho tvář nad vysokým límcem černofialové bundy vypadala nepřírozeně bledá. "To je... to bylo město Horská Vyhlídka. Mysleli jsme, že byste to měl vidět."

"Ano?" řekl Grayson klidně, ale věděl co bude následovat.

"Horská Vyhlídka ležela na opačné straně Regisu od nás," řekl jeden z jeho průvodců. Měl hustý knír a na tváři se mu stejně jako proktorovi zračil strach a odpor. "Ale zase tak daleko to není. Pár svedených mladíků tam zastřelilo kuritovskou stráž. Jediný OBR... jediný... ten Marabu tam, zničil celé město."

"Myslím, že vám nerozumím," lhal opatrně Grayson. Co má s tímhle proboha dělat? "Na čí straně vy vlastně jste?"

Proktor se ještě více zamračil. "My nejsme na ničí "straně", jak tomu říkáte vy! Útokem na tuto základnu jste vystavil Scandiahelm a všechny okolní vesnice smrtelnému nebezpečí! Víte, co s námi guvernér udělá, až se o vašem nájezdu dozví?"

Grayson se otočil na Brasednewice. Povstalecký vůdce stál s rukama skříženými na prsou a tvářil se neutrálně.

"Řekl bych, že kuritovci nejspíše přijdou a zničí vaše město. Otázka zní, co s tím hodláte dělat?"

Třetí Verdand'an se zadíval na svého náčelníka. "Kalev měl pravdu, proktore Jorgensone. Měli jsme se přidat k Drakoňanům."

"A prosit o slitování?" Grayson poklepal na štůček hologramů. "Opravdu hledáte kuritovské milosrdenství? Nebo spravedlnost?"

"Moc jiných šancí jste nám nedal, cizinče." řekl proktor. "Ani jste se nenamáhal před útokem zeptat na náš názor..."

Grayson zvažoval důsledky konzultace s místním obyvatelstvem jako jednu z prvních věcí při přípravě útoku.

"Omlouvám se vám, pánové, že jsem vám o svých úmyslech dopředu nic neřekl," odpověděl, "ale neměli jsme před útokem moc času. A obávám se, že jej nemáme ani teď. Kuritovci tu budou každou chvíli, jen co se o našem nájezdu dozvědí." Otočil se k Lori. "Zkontroluj, jak jsou na tom s nakládáním. Za hodinu odcházíme, ať to stihnou nebo ne." To je šokovalo. "Cože? Počkejte! To nemyslíte vážně, že nás chcete opustit!"

Grayson se zatvářil překvapeně. "Proč? Já myslel, že se chcete dát dohromady s Nagumem. Požádat ho o slitování. Nemůžete čekat, že tu zůstaneme, zatímco se budete s Nagumem dohadovat, jak co nejlépe získat naše hlavy!"

"Špatně jste nás pochopil, pane," řekl proktor Jorgenson. "My nemilujeme kuritovce o nic víc než vy, řekl bych, že právě naopak. Toto je náš svět a vzali ho nám, ne vám! Ale jakou máme šanci proti pluku OBRů? Aspoň tu s námi zůstaňte a braňte nás, když už jste je proti nám pošťvali! Jestli nás teď opustíte, bude to... zločin!"

"Pánové, já bych tu hrozně rád zůstal a pomohl vám, ale to prostě není možné. Moje armáda je malá. Kdybychom se nechali uzavřít tady, v otevřeném terénu mnohonásobně silnějšími kuritovci, byla by to naše zkáza. My se musíme neustále pohybovat."

"Ale co máme dělat my?" proktor otázku téměř zakvílel. "Vždyť nás všechny pobijí!"

"Skutečně? A proč? Můžete přece uzavřít spojenectví s Nagumovým velitelem, až přijde."

Jorgenson zabodl vztekle prst do hologramů Marabua. "Tohle je Nagumův velitel!" řekl. "Chvíli poté, co se mu ten mladý muž na hologramů vzdal, hodil ho ten hajzl na zem a rozšlápl ho jako nějakého brouka!"

"Tak to asi budete muset utéct..."

"Ve vesnici jsou děti... ženy... staří lidé..."

"... nebo můžete bojovat!"

"Bojovat? A čím?"

Grayson se obrátil k Tollenovi. "Plukovníku, ukořistili jsme mnohem více zbraní, než jsme schopni odvézt. Najděte seržanta Ramagea. Pak spolu najděte způsob, jak předat zbraň a dostatek munice každému obyvateli Scandiahelmu, který o to projeví zájem. Ukažte jim, jak se s nimi zachází. Ale rychle! Nemáme moc času!"

"Ano, pane!"

"A pošlete zprávu do Scandiahelmu. Budeme potřebovat nákladáky na odvoz kořisti. Nejlépe vznášedla, jestli nějaká mají."

"To nesmíte!" vykřikl kníratý Verdand'an. "Jak bysme se dostali pryč..."

"Pěšky nebo vozidly, která vám zůstanou," odpověděl mu Grayson. "Všechno vám nevezmeme a necháme vám tu víc než dost zbraní a střeliva. To by mělo za těch pár vznášedel stačit."

"Vy nám dáte pušky... a to je jako všechno?" rozhodil Jorgenson nevěřičně ruce. "Na co nám budou pušky proti Nagumovým OBRům?"

"Na nic," řekl Grayson povzbudivě, "ale budou se vám hodit proti guvernérovým vojákům. Brzy zjistíte, že Nagumo zase tolik OBRů nemá, aby mohl hlídat každou vesnici nebo farmu na Verdandi. Bude mít co dělat, jen aby dostal nás."

"Ale my jsme jen jediná vesnice..."

"Ale sakra, chlape! Tak si promluvte se svými sousedy! Přesvědčte okolní vesnice, aby vám pomohly! Na východ odsud povstala celá Vrieshavenská oblast! Přidejte se k nim! Získávejte další lidi! Můj bože, vždyť kolik vás tu je? Sto tisíc? Dvě stě tisíc na celé planetě? Proti stovce OBRů a pár tisícovkám vojáků! Neexistuje žádný způsob, jak by si tuto planetu mohli udržet, pokud vy nebudete chtít!"

Jorgenson se zatvářil zmateně. "Vy... vy nám pomůžete?"

Grayson přikývl. "Vrátím se... nebo alespoň někteří z mých mužů. Pomůžeme vám s výcvikem, s organizací obrany. Naučíme vás všechno, co víme o boji s OBRy, jaká mají slabá místa. Věřte mi, vy vůbec nejste bezmocní. A nejste sami!"

"Ty šmejde," řekl třetí Verdand'an. "Právě se ti podařilo zatáhnout nás do tvé své války!"

"To je vaše válka," řekl Grayson. "Já jsem jen najatá pomoc. Ale jestli se chcete zbavit Drakoňanů, budete muset začít bojovat sami!"

Proktor shrábl hologramy a zastrčil je zpátky do balíčku. "Kolik času máme, než na nás Nagumo zaútočí?"

"To nevím. Záleží na tom, jestli se místní posádce podařilo odeslat zprávu o našem přepadení. Soudě podle úrovně jejich... připravenosti bych řekl, že to bude trvat celé dny, než se někdo začne zajímat, proč právě tato stanice neodpovídá. Na druhé straně tu nepříteli můžeme mít už za patnáct minut."

"Musím ve vesnici vyhlásit poplach... a v ostatních vesnicích v celé oblasti. A musím si promluvit s lidmi... zjistit kdo... kdo mne bude následovat. Zbytek budeme muset odvézt do hor. Známe tam spoustu jeskyní."

Grayson se na něj ostře zadíval. Proktor stále ještě vypadal vyděšeně, ale v očích mu svítilo nové světlo. Nebyl tak starý, jak si Grayson původně myslel.

"Můžete si na zpáteční cestu vzít jedno z mých vznášedel," řekl.

Vyvedl delegaci zpět na sluneční světlo. Kus od vchodu stál Brasednewic a řídil nakládání beden s puškami a municí na jedno z otevřených žoldněrských vznášedel.

"Tollene, rád bych s vámi na okamžik mluvil."

Když byli od vojáků dostatečně daleko, řekl Grayson rychle: "Budou bojovat."

Brasednewic se skepticky zadíval přes Graysonovo rameno natří civilisty, čekající ve stínu Graysonova nehybného Kondora. "Ano?"

"Chtěl bych, abyste vyčlenil skupinu vašich mužů jejich počet nechám na vás. Zůstanete tady s nimi, pomůžete je zorganizovat a ozbrojit. Nagumo na vesnici během několika málo dní zaútočí a pokusí se z nich udělat odstrašující příklad. Vesničané budou potřebovat podporu zkušených veteránů, jinak je všechny povraždí."

"To říkáte teď, potom co ste je do toho dostal?"

Na okamžik probleskla na Graysonově tváři úzkost. "Sakra Tollene, co jsem měl podle vás dělat?"

"Já... promiňte, kapitáne." Zadíval se zpátky na Jorgensona a jeho lidi. "Je to těžký. Todle sou moji lidi..."

"Já vím, já vím. A já jsem prokletý cizinec, který jim nikdy nemůže rozumět. Ale pokud vaši lidé nezačnou bojovat ve své vlastní válce, ani já nic nezmůžu!"

Brasednewic se podíval na Graysona a pak uhnul pohledem k zemi. "Nerozuměl ste mi," řekl. "Todle sou moji lidi. Já sem se narodil tady, ve Scandiahelmu. Strávil sem tu většinu svého života. Někerý z nás v tý naší válce už bojovali... a jak nejlíp dovedli."

"Já... nevěděl jsem. To je mi líto..."

"To teď nehraje žádnou roli. Máte pravdu. Ale musíte pochopit, že všichni Verdandané si nemyslí že my... rebelové... děláme něco správného. Například moje vlastní rodina."

"Vaše rodina?"

"Moje máma zahynula při povstaleckém útoku, asi rok po příchodu Drakoňanů. Já... já už sem v tý době byl u rebelů. Dozvěděl sem se vo tom až za několik let. Ale můj bratr a můj otec se dali k Loajalistům. Musíte si uvědomit, že spousta lidí vidí válku jako možnost získat navrch nad takzvanějma Starejma rodinama. Skandinávsejma starousedlíkama, kerejm tady na Verdandi patří většina půdy."

Grayson nevěděl, co říct. Nikdy nebyl tak blízko hrůzám občanské války.

Brasednewic pokrčil rameny. "Teď už je to stejně jedno. Můj otec je mrtvej... lynčoval ho rozvášněnej dav povstalců... vloni. Řek bych, že brácha je teď modrej. Starej už je na to dost. Ale kde je, to nevím."

Otřásl se a zdálo se, že si zase uvědomuje své okolí. "Jak říkáte, kapitáne, pár set mejch chlapů by mělo stačit. Usadíme se tady, ale velitelství budeme mít nahoře v kopcích. Pochybuju, že bysme to tady udrželi dlouho, jestli se Nagumo rozhodne zaútočit plnou silou. Ale snad se mi podaří dát ty lidi dohromady, naučit je základům partyzánského boje."

Grayson přikývl a pak položil povstaleckému veliteli ruku na rameno. "Spoléhám na vás. Jorgenson se zmínil o nějakých jeskyních v horách. Vyšlete nahoru pár zvědů a pořádně je prohlédněte. Mohly by sloužit jako naše náhradní základna. Ano, a nechám vám tu ukořistěnou Lasici."

"Budem k ní potřebovat eště warriora."

"Řeknu Ramagemu, aby vybral některého z vašich adeptů. Řeknu vám, jak to uděláme. Já si vezmu Pantera a Jestřába a nechám vám tu Lasici a Vosu. Ale zmizte s nimi odsud a ukryjte je v kopcích, jak jen to bude možné. Se dvěma OBRy a párem warriorských zelenáčů se Nagumovi postavit nemůžete!"

Brasednewic pozoroval tři civilisty a usmál se. "Teď eště ne. Ale poprvý za celou tu dobu začínám mít pocit, že bysme mohli mít nákou šanci!"

Výsadeková loď třídy Union, Tsao, vstoupila do verdandské atmosféry na sloupu pulzujícího bílého ohně. V posledních dnech se Tsao účastnil průzkumu na oběžné dráze, převezl dvě čtyřpěchoty z okraje Vrieshavenské oblasti do Regisu a dovezl z hlavního města zásoby na Verdandi alfa. Zpátky se vracel s jednotkou uvolněnou z Kodova velení a určenou ke zvláštnímu poslání pod přímým velením plukovníka Kevlavice.

Elitní drakonický útokový tým 4 byl typickým zástupcem jednotek EDUT používaných široce po celém Sjedenocném Drakonisu a svou koncepcí se podobal elitním komandům všech ostatních nástupnických rodů. Jeho příslušníci byli pečlivě vybíráni z veteránských jednotek a prodělávali náročný fyzický i psychický výcvik, kterým prošlo jen pět procent účastníků. Členové EDUT uměli zacházet se zbraněmi od Mk XXI blasterů a vrhacích hvězdic s otrávenými hroty až po plastová zakončení světelných per a holé ruce. Dokázali provést padákový výsadek z výšek přes dvacet kilometrů, uplavat pod vodou čtyři kilometry jen s jednoduchým výměníkem vzduchu, za pomoci zvláštního vybavení slézat hladké skalní stěny a překonávat i ta nejlepší bezpečnostní zařízení širokou paletou miniaturních elektronických paklíčů a detektorů. Většina z nich uměla pilotovat OBRa a měla dostatek znalostí na bezproblémové odblokování jeho bezpečnostních systémů.

EDUT 4 byl Nagumovi svěřen jako podpůrný oddíl, ale až dosud trávil tažení ve svých kasárnách na Verdandi alfa. Jednotky EDUT byly příliš drahocenné, než aby bylo možné riskovat jejich ztrátu v obyčejných bitvách. Používaly se proti konkrétním, snadno identifikovatelným taktickým cílům, a takových je v partyzánské válce málo. Teď ale EDUT svůj cíl měl.

Tsao vstoupil do atmosféry šikmo a během svého průletu se rychle ohříval. Po dobu přesně třiceti sekund vypnul všechny trysky a oválná loď se neovládaně řítla řídkým vzduchem. Od jejího trupu se odpoutaly čtyři stříbřité koule, zavířily ve vzdušných vírech za lodí a začaly padat k modrozelené ploše verdandské polární Kotliny o 15 000 metrů níže. Po kilometru koule pukly jako přežralé melouny. Každá vychrlila těžce ozbrojené a opancéřované muže. Vojáci se rozbalili z klubiček, do kterých byli stočeni ve svém hliníkovém vězení a roztáhli černě oděné ruce a nohy, aby mohli řídit svůj pád. Nad nimi se Tsaovy trysky probudily k životu a jeho další cestu značil bílý pás kondenzovaných par na pozadí modrého nebe.

Příslušníci komanda se ve vzduchu řídili mapou, kterou jim jejich osobní počítač zobrazoval na displeji, zabudované ve vnitřní straně průhledů přileb. Polohu jejich cíle, zakrytého mraky, neustále korigovala trojice navigačních satelitů.

Tyto družice promítaly laserem na mraky pod nimi naváděcí koridor, zesilovaný detektory zabudovanými v helmách.

Komandos dovedně zbrzdili svůj pád, zaujali nepravdělnou formaci, podobnou hlavici šípů a řídili se na svůj cíl.

V pěti stech metrech se tiše rozbalily černé nylonové padáky a zmírnily jejich pád. Ve dvou stech metrech se se sotva slyšitelným povzdychem otevřely hlavní padáky, podobné velkým černým křídům. Vojáci je s vražednou jistotou navedli skrz nízké mraky nad Liščí ostrov. Světliny Erickssonových plantáží připomínaly v jejich noktovizorech sít červených čar se spoustou zelených teček, označujících každou stráž, každého techa pracujícího pod zataženým

nočním nebem, povstalec na pozdních vycházkách i milence v blízkém lese.

První komandos se nehlučně dotkli země, vysmekli se z popruhů a rozdělili si cíle. Muž, stojící na stráži ve stínu pralesa překvapeně vzdychl a zhroutil se k zemi, když zezadu vystřelil černý nůž a prořízl mu hrdlo. Tech, vracející se z jednoho skladu, sloužícího zároveň jako dílna, ucítil, jak mu do žeber vrazilo cosi tvrdého a překvapeně se zadíval na čtyřramennou hvězdicí trčící mu z boku. Neurotoxin na čepelích přeměnil acetylcholin v jeho nervových zakončeních v cosi úplně jiného, v cosi šířícího se rychlostí blesku od synapse k synapsi mužovým umírajícím tělem. Tech zvolna klesal k zemi, neschopen otevřít ústa, zasténat, ba ani myslet.

Garn Dober, Brasednewicův zástupce, vylezl na verandu jednoho domu a zadíval se do tmy. Zdálo se mu, že něco slyší. Cosi jako tichý šustot běžících nohou. Oči si stále ještě nepřivykly na prudký přechod ze světla uvnitř, a tak viděl pouze tmavou masu džungle a světlejší šed' oblohy. Náhle se vedle schodů na verandu objevil černý stín a přeskočil zábradlí. Dober vykřikl překvapením, ale ruka v černé rukavici jeho výkřik zdušila na nezřetelné záupění. Černé ostří vyrazilo kupředu. Dober klesl na kolena, rukama si bezmocně svíral hlubokou díru pod ohryzkem, ze které se valil nekonečný proud horké krve.

Stín se nepřestal pohybovat. Ani se neotočil, když Dober za ním konečně zemřel a s dutým zaduněním dopadl na prkenou podlahu. Dveře na verandu byly otevřené. Voják EDUT vytáhl z pouzdra na stehně plochou kovovou krabičku, otočil knoflíkem a mrštil balíček dovnitř. O vteřinu později se uvnitř zablesklo a domem otrásl hromový výbuch. Vzduchem zasvištěly úlomky skla z tuctu oken. Zazněly zděšené výkřiky a ze dveří začali vybíhat polonazi muži i ženy. Slepýma očima tékali po verandě, ale nemohli vidět řadu černých stínů, krčících se kolem. Nocí zasvištěly paprsky laserů a zakously se do zdí budovy se stejnou lehkostí jako do nechráněných těl. Překvapeně výkřiky přešly v nárek a příšerné steny umírajících. Odkudsi ze tmy zaštěkal samopal drsnou výzvou a odpověděla mu ohlušující detonace.

Každou vteřinu přistávali další a další komandos na tichých černých křídlech. Na signál svého velitele mizeli ve tmě se zbraněmi připravenými ke střelbě. Několik vojáků vyběhlo po schodech k hlavní budově a rozdělilo se podél dveří ozařovaných ohněm zuřícím vevnitř. Na tichý povel se vrhli dovnitř. Zaznělo pár výstřelů, děsivý výkřik, další vystřely a z okna v patře se ozval naléhavý prosebný hlas.

Velitel EDUT sklonil hlavu a vypnul zvuky okolní bitvy, aby lépe rozuměl hlášení svých důstojníků. Jeden z jeho průzkumníků hlásil, že našli vchod do jeskyně a povstalecké OBRy jsou uvnitř, prázdné a bezbranné. Další zpráva oznamovala zabezpečení komunikačního centra rebelů. Službu konající tech byl zabit a vysílačka roztavena na hroudu kovu. Nakonec se dozvěděl, že v hlavní budově jeho muži získali spoustu zajatců, mezi nimi i členy takzvané Revoluční rady.

"Chlap jménem Ericksson," řekl velitel, "byl s nimi?"

"Byl, pane," krátká pauza. "Byl zastřelen při pokusu o útěk."

Velitel se usmál. Gunnar Ericksson byl mezi lidmi oblíben a jeho zajetí by vedlo k zbytečným politickým potížím.

Centrála v Regisu mu nařídila, aby jej v tichosti zlikvidoval. Zbylí povstalečtí vůdcové budou vědět tolik co on a zcela jistě nebude problém je přimět k hovoru.

Stiskl kombinaci tlačítek na své náramkové vysílačce. Ve sluchátkách mu zapraskal šum volné frekvence. "Jednička volá Dvojku," řekl měkce. Slova zachytil mikrofon na hrdle, zpráva prolétla spojovacím satelitem a skončila v přijímači OBRa, který by touto dobou měl být jen pár kilometrů daleko.

"Jedničko, tady Dvojka," ozval se hlas. "Jsme na pozici. Podejte hlášení."

Velitelův úsměv se rozšířil.

"První fáze útoku skončena, opakuji, skončena. Naprosto jsme je zaskočili."

"Vynikající, Jedničko! Postavili se vám na odpor?"

Velitel se podíval na tělo, ležící mu u nohou a převrátil je botou. Byla to dívka, polonahá a velice mrtvá.

"Ne, plukovníku, nepostavili."

"A jejich OBRy?"

"Dostal jsem hlášení, že moji průzkumníci objevili jeskyni. Získali jsme bez boje všechny jejich OBRy. Zanedlouho zajistíme celou oblast. Situaci máme plně pod kontrolou."

"Rozumím, vyrážíme na cestu přesně podle plánu. Na místo dorazíme za tři hodiny."

"Rozumím, za tři hodiny, končím."

Tři hodiny. To znamená, že rota OBRů, vedená plukovníkem Kevlavicem osobně, již minula místo, kde před dvěma dny došlo k přepadení konvoje.

Ve tmě vyšlehl paprsek blasterů a kdosi vykřikl. Z dálky zaduněl mohutný výbuch nádrží s palivem a pralesní zvířena vyděšeně zmlkla.

Tři hodiny? Zadíval se znovu na mrtvolu u nohou. To už bude mít celou základnu pevně v rukou.

23

Kolona povstalců zastavila na noc. Dokonce i na těch nejširších cestách, spojujících jednotlivé plantáže, byla chůze pralesem velmi obtížná. Noc něco tak žhoucího a velkého jako armáda OBRů nijak neskryje, zvláště když má nepřítel k dispozici infrahledy a detektory zvuku. Grayson i ostatní warrioři zůstali ve svých OBRech, střídali se v hlídání, pokoušeli se usnout nebo jen odpočívat. Pěchota si natáhla celty mezi vznášedly a zmizela ve svých improvizovaných stanech. Po obvodu temného tábořiště postavili hlídky, které teď soustředěně pozorovaly okolní džungli.

Grayson nedokázal usnout. Ohřál si konvičku vody na jednom z chladicích prstenců reaktoru, přístupném z úzké šachty na Kondorově hrudi. Většinu noci strávil sledováním obrazovek radarů v kokpitu, ale nevšiml si ničeho podezřelého. Jednou zaslechl ve vysílačce krátké zapraskání, ale to mohlo být cokoli. Meteor ve vyšších vrstvách

atmosféry, průlet kosmické lodi nebo náhodné vlny generované sluncem ve verdandském magnetickém poli. O chvíli později se mu zdálo, že slyší zvuky vzdálené a hodně zmatené radiové konverzace. Základna povstalců na Liščím ostrově udržovala přísný radiový klid, aby je kuritovci nemohli zaměřit a odhalit tak celé velitelství, takže to musel být jedině nepřítel.

Co asi dělá Nagumo? Jaké má plány? Grayson si náhle s chladnou jistotou uvědomil, že za úspěchy dvou posledních dní vděčí především štěstí a faktu, že se mu na okamžik podařilo převzít iniciativu. Ale iniciativa je křehká a vrtkává věc. Nagumovi stačí jediný krok, vypálení vesnice nebo překvapivý úder, přinutí Graysona k odvetné akci a iniciativa bude ztracena navždy. Protivník má příliš mnoho jednotek, příliš mnoho vojáků rozprostřených po celé planetě. Planetě zatraceně veliké na to, aby ji mohl dobýt jeden jediný muž. Grayson byl praktický sám. I kdyby se mu podařilo najít způsob, jak tento nerovný boj vyhrát, co zabrání Nagumovi, aby předtím neproměnil celou planetu v masový hrob v bludném kruhu nekonečných útoků a protiútoků?

Jednou také zahlédl záblesk bílého světla nad korunami stromů na východe. Světlo ale rychle zmizelo a tak si řekl, že to byl nejspíše důsledek jeho nesmírné únavy.

Ještě před rozedněním pozřeli snídani z konzerv a nouzových dávek, nasedli na svá vozidla a vyrazili znovu na cestu. Grayson doufal, že na Liščí ostrov dorazí před devátou hodinou ranní místního času, v rychlosti doplní munici a proviant a vytáhnou na další kuritovskou základnu na okraji Vrieshavenské oblasti, nějakých sto osmdesát kilometrů směrem na východ. Pak by si snad mohli na chvíli odpočinout.

Na velmi krátkou chvíli. Jejich jedinou nadějí na úspěch byl neustálý pohyb z místa na místo, neohlížet se na vzdálenosti a napadat kuritovské základny všude tam, kde poleví v opatrnosti. Zastavit se by znamenalo nechat se sevřít v protivníkově ocelové pěsti, nechat se chytit a rozdrtit.

Nutil své unavené muže a opotřebované stroje ke stále většímu spěchu nepřátelskou džunglí. V čele kráčela Lori ve své rychlé Cikádě. Byli pět kilometrů od základny, když mu ve sluchátkách zazněl její hlas. "Šéfe! Zachytila jsem nějaký pohyb! Objekt velikosti člověka a míří naším směrem!"

Grayson se překvapeně zamračil. Takhle daleko na západ od Liščího ostrova by neměly být žádné stráže. Potvrdil příjem a rozběhl se podél řady OBRů, až dorazil vedle Lořiny Cikády. Téměř okamžitě spatřil na obrazovce radaru pohyb - muže, vrávorajícího cik cak pralesem. Deset metrů před oběma OBRy se muž vypotácel na stezku. Bylo vidět, že se stěží drží na nohou. Tvář, podobná krvavé masce, vzhledla ke strojům, tyčícím se nad ním, a pak muž padl obličejem do bláta cesty. Lori a Grayson u něj byli první. O okamžik později se k nim připojil jeden z medtechů Legie s kufříkem v ruce. Teprve když lékař očistil nános krve a špíny z mužovy tváře, poznal Grayson Jalega Yorulise.

Yorulis thně otevřel oči. "Ne... nevracejte se," řekl chrčivě. "Jsou tam..."

"Kdo? Kdo je tam?"

"Draci..."

Grayson ucítil, jak se mu uvnitř všechno svírá. "Jalegu! Co se stalo? Pověz!"

"Draci... komanda. Paragáni. Přistáli nám přímo na hlavě. Vů... vůbec jsme o nich nevěděli. Pa... pak přišly OBRy."

"OBRy? Kuritovské OBRy?"

Jaleg přikývl a to vypětí ho stálo spoustu sil a krve. "Jsou tam pořád... čekají... na vás..."

Medtech Yorulise opatrně prohmatával. "Kams to dostal, Warriore?"

Yorulis se zasmál, byl to příšerný bublavý zvuk z hloubi hrdla, a pokusil se otřít pramínek krve vytékající z koutku úst.

"Kam jsem to nedostal?"

Grayson stiskl rty. Nebyl lékař, ale bylo mu jasné, že bez ošetření v dokonale vybavené nemocnici nemůže Yorulis přežít. A nemocnici tady těžko najdou. Medtech se pustil do zalepování krvácejících děr vysoko na Jalegově hrudi. Ty díry srkavě bublaly s každým Yorulisovým nádechem.

"Kolik OBRů?" zeptal se Grayson jemně. Medtech zdvihl ke Graysonovi hlavu a už už otevíral ústa k protestu, ale kapitán jej umlčel zavrtnutím hlavy. Pak otázku zopakoval. "Kolik OBRů, Jalegu?"

"Ne... vím. Snad rota. Možná víc." Zakýval zuřivě hlavou. "Nechodte tam. Při... pravují se na vás. Museli se nějak dozvědět, že jste odtáhli na tu jejich základnu... a pak na to šlápli... a zostra. Dostali všechny OBRy, které jste tam nechali. A techy. Hnali je na jih...jako stádo..."

Graysonovi začala teprve teď docházet celá hrůza jejich postavení. Bez základny, bez techů...

"Nemoh jsem se dostat k OBRům," pokračoval umírající warrior. "Nešlo to. Taky dostali celou Radu, kapitáne. Sehnali je dohromady a někam odvedli. Nevím, co se s nima stalo."

"Co Ericksson?"

"Nevím. Ne... vím. Neviděl jsem ho. Já... podařilo se mně proklouznout, ale pak si mě všimnul Jestřáb a šel po mně kulometama. Asi si myslel, že jsem mrtvej, protože přestal střilet, když jsem šel potřetí k zemi." Yorulis se rozkašlal. Z ran na prsou mu znovu začala téct krev a promáčela čerstvé obvazy. "Rekl bych... že se moc nesplet."

"Neboj se," řekl Grayson a okamžitě si uvědomil, jak jeho slova zní falešně. "Dáme tě do kupy a..."

Ale Yorulis kašlal stále víc a znělo to vlhce a třaslavě. Prudce a zájímavě lapal po dechu. Zavřel oči. "Nevěděl jsem, že jsou..." A pak zemřel.

Grayson se vztyčil a zatočila se mu hlava. Tilko měl strašlivě zakrvácené a krev mu stékala i po břiše. Byla horká a lepkavá. Medtech krátce sevřel ruce v pěsti a začal balit kufřík, aniž by se na Graysona podíval. Myslí si, že jsem ho zabil, pomyslel si Grayson. A možná má pravdu. Ale já jsem to musel vědět.

Lori k němu zvedla hlavu a podívala se na jeho zakrvácené triko a ruce. "Co budeme dělat, šéfe?" zeptala se.

"Zaútočíme na Liščí ostrov?"

Grayson sjel očima na Yorulisovu mrtvolu. Rty měl sevřené jako tenkou bílou linku. Pak zavrtněl hlavou. "Ne, jestli na nás čekají, pak určitě vědí, co všechno máme, a jsou na to připraveni. Neměli bychom žádnou šanci."

"Kam teda půjdeme?"

"Moc na výběr nemáme, co?" Kývl hlavou směrem k severu. "Hustý prales je naše jediná naděje. Najdeme si místo na novou základnu a vybavíme ji věcmi, které jsme ukořistili na Scandiahelmské základně. Pak se pokusíme navázat kontakt s majiteli okolních plantáží." Zavřel oči a pokusil se představit si mapu Silvánské kotliny. "Máme dvě možnosti, Westlee a Ostafjord. Drakoňané dosud Phobos nenašli. Možná bychom měli postavit hlavní stan tam. Ze všeho nejdřív ale musíme vypadnout odsud!"

Ještě před tím ale Grayson musel vysvětlit svým mužům, co se stalo. Zapínal si pásy v Kondorově kokpitu a v krátkosti shrnul poslední události. Že se nepřítel zmocnil Liščího ostrova a celá kolona se otáčí a mří na sever.

"Ale, pane!" ozvalo se mu ve sluchátkách sotva skončil. "A co... a co Revoluční rada! Podařilo se jim utéct?"

Grayson ten hlas okamžitě poznal. Byl to Harriman Olssen, pilot jednoho DřevOBRA a syn Karla Olssena z Revoluční rady.

"Je mi líto, Harrimane. Nemůžeme jim nijak pomoci."

"Můžeme na ně zaútočit!"

"Na to právě oni čekají. Kromě toho je noc a oni mají bůhví kolik OBRů."

"Ne!"

"Zpátky do řady, Olssene!" rozkázal Gryson tvrdě. Zelený DřevOBR, který vystoupil ze svého místa v koloně zaváhal a pak zastavil. "Zaútočit teď by byla ta nejhorší chyba, jakou bychom mohli udělat. Pustit se do toho hlava nehlava... a vymazat poslední zbytky Jezdců z povrchu Verdandi!"

Většina ostatních povstalců smýšlela podobně jako Olssen. Mnoho z adeptů na warriorů i obyčejných pěšáků mělo na Liščím ostrově přátele, rodiny a milence. Co se asi stalo s Tomlinsonem, domácíým rezavým chlapcem, který sloužil jako jeho osobní tech?

Harriman Olssen zavedl svůj čtyřnohý stroj zpátky do řady, ale Grayson cítil, jak vzduch kolem jeho OBRA houstne vyčítavými pohledy.

Přesto neměli jinou možnost než pokračovat. Yorulisovo tělo vzali s sebou na korbě jednoho z nákladních vznášedel. Li Čin, povstalec z Brasednewicova štábu, znal celou oblast natolik dobře, že byl schopen určit trasu, která je vyvede z pralesa na pobřeží Azurového moře nad Ostafjordem, aniž by zapadli do bažin kolem Liščího ostrova. Li tvrdil, že stezka se kříží s cestou, na níž právě stojí, asi kilometr před nimi, ale to znamenalo vydat se blíže k pasti v jejich staré základně. Grayson riziko zvážil, a nakonec souhlasil. V neznámé a husté džungli byla stezka jejich jediná šance. Ještě jednou všechny upozornil, aby pochodovali v naprosté tichosti a dal rozkaz k odchodu.

O pár minut později našli stezku a obrátili se na sever. Ústí stezky bylo sotva znatelné, a tak Grayson postavil na rozcestí svého Kondora, aby posloužil jako ukazatel. Prales byl překvapivě tichý, ozývalo se jen hučení vznášedel a temné dunění kroků pochodujících OBRů. Mraky se zvedly a obloha byla jasná a slunečná. Oranžové paprsky se v širokých pruzích prodlíraly modrozelenou klenbou džungle. Grayson se ze všeho nejvíce obával možnosti, že kuritovské družice zahlédnou záblesk kovu v trhlínách mezi korunami stromů.

Ihned po obratu začal Grayson popohánět celou kolonu k větší rychlosti. Jakmile se rozbil poškozený ČesOBR, Grayson nechal okamžitě jeho pilota přeložit do jednoho ze vznášedel a nebohý stroj ponechal svému osudu na okraji stezky. Když si na tempo začali stěžovat někteří z Brasednewicových pěšáků, nabídl jim Grayson možnost dělat zadní hlídku. Můžete si klidně sednout na cestu a odpočívat, řekl jim, musíte pak jen zastavit kuritovské OBRY, které se teď již zaručeně ženou po naší stopě. Drakoňané čekající na Liščím ostrově jistě nenechají tak lákavé sousto, jako je jeho malá skupinka, jen tak uklouznout, až zjistí, že se povstalci nedrží jejich scénáře.

Chvilí po poledni je kuritovské OBRY našly.

Grayson se vrátil na konec konvoje, aby popohnal pár nemotorných AgroOBRů k rychlejšímu tempu. Byly to DřevOBRY, naprosto nevhodné na úzké pralesní stezky s nízkými větvemi a těžkými závěsy lián a mechu. Zaostávaly více než sto metrů za posledními OBRY jednotky a Grayson měl strach, že se ztratí.

Točitá stezka se tu a tam větvila a tak se mohlo snadno stát, že se opozdílci oddělí od hlavního jádra a už je nikdo nikdy nenajde. Jeden z loudavých OBRů pilotoval Harriman Olssen a druhý dívka jménem Jenni Víknová.

"Nechcete nás náhodou opustit, že?" řekl Grayson mírně. "Čeká nás dlouhá cesta. Tak se hněte."

Chvilí si myslel, že se s ním Olssen začne hádat, ale mladík zarytě mlčel. Grayson si vzpomněl, že i Jenni měla někoho na Liščím ostrově. Často ji vídal při procházce s mladým místním astechem.

"Musíme najít jiný způsob, jak jim pomoci," řekl.

Nejhoršími místy jim razil cestu vlastním OBREM. Když je poháněl k rychlejší chůzi, poznal z nejistých pohybů jejich čtyřnohých strojů, jak moc jsou unaveni.

"Potřebujeme ještě dvacet kiláků," řekl, "a pak se utáboříme na noc. No tak! Dvacet kilometrů musíte ujít i ve spánku." Právě v ten okamžik kuritovské OBRY zaútočily.

24

Náhly příchod kuritovských OBRů vyrazil Graysonovi dech. V jejich čele se hnál Marabu, pomalovaný hnědozeleným vzorem pralesní kamufláže. Vysoko na trupu mu jasně svítil znak Kurita, černý drak na šarlatovém pozadí. Grayson Marabua okamžitě poznal z hologramů, které mu ukazoval proktor ze Scandiahlemu. A za řízením tohoto proslulého OBRA nesedí jistě nikdo jiný, než velitel verdandského pluku OBRů.

Po Marabuových bocích se kupředu dral třicetipětistunový Panther a štíhlý, černobílý pruhovaný Jestřáb. Z džungle za nimi se ozval praskavý zvuk, jak se podrostem prodlíral další těžký stroj.

Grayson reagoval podvědomě a automaticky stiskl spoušť. Kondorův autokanón se s řevem probral k životu a vyslal dlouhou dávku výbušných střel. Zpětný ráz rychlopalného děla cítil Grayson jako vibrace celého kokpitu. Na mocném

pancíři Marabuova trupu vyšlehly plameny výbuchů. Nepřátelský OBR byl však příliš blízko a dalším krokem se dostal z palebného pole Graysonova autokanónu. Příliš rychle na to, aby jej Grayson dokázal udržet v kříži zaměřovače. Carlyle okamžitě zdvihl OBRovu pravou ruku a odpálil střední laser. Oslepivý paprsek zasáhl Marabua vysoko na trupu, těsně pod silně pancéřovaným kokpitem. Panter s Jestřábem soustředily palbu svých laserů a vrhačů částic na nekalitní a papírově tenké pancíře obou DřevOBRů.

"Nepřítel," zařval Grayson na bitevní frekvenci. "Nepřítel na konci kolony! Dávejte pozor na útok z boků!"

Hned potom odpálil své rakety. Listí stromů se rozlétlo na všechny strany a silné kmeny stromů praskaly jako křehké skleněné trubičky. Panter, zasažený přímo do hrudi, zavrával, o krok ustoupil a zdvihl pravou ruku s vrhačem částic. Grayson nahodil OBRovy trysky a vystřelil vzhůru k nebi. Údery obrovských větví dokázaly zpomalit i Kondorových pětadesát tun oceli a hrozilo, že se OBR převrátí na bok. Podařilo se mu však stroj srovnat a tvrdě přistát dále na stezce. Jeden z DřevOBRů stál na kraji cesty a pumpoval ze svých kulometů dávku za dávkou do přibližujícího se Marabua.

Grayson pohlédl na číslo namalované na boku AgroOBRA. "Olssene, proti těžkým OBRům kulometry nic nezmužeš! Stáhni se!"

"Můžu je držet, dokud nebudete daleko!" zařval Olssen zpátky.

Zdalo se, že si Marabu zběsilé kulometné palby, bubnující na jeho boky, vůbec nevšímá. Vejčitý trup se natočil a masivní předloktí se napřáhla k uboze pancéřovanému AgroOBRu. Marabuovy vrhače částic modře bleskly a DřevOBRův trup se zborčil jako pod úderem nestvůrné pěsti. Obrovské napětí, vzniklé při zásahu, se okamžitě vybilo a mezi nohama zasaženého OBRA sjely k zemi modravé provazce blesku. Pak se k popravě připojily Marabuovy lasery. Z vnitřku AgroOBRA vyšlehly plameny následované sloupy mastného kouře.

Vedle Kondora se objevil DřevOBR Jenni Víknové a zdálo se, že se chce vrhnout na nepřítele, ale Grayson zdvihl jednu z Kondorových rukou. "Zpátky, Jenni! To je rozkaz!"

"Ale Harriman má potíže..."

"Vypadni odsud! Ztraceně, nemůžeme mu nijak pomoci!" zařval Grayson a postavil se před DřevOBRa. Nepřestával pálit ze všech zbraní. Zasáhl jednoho OBRA a okamžitě se soustředil na druhého. Z Panterova trupu stoupal dým a na místě pancíře, kryjícího obvody raketometů, zela ošklivá rána.

Ke třem kuritovským OBRům se připojil ještě Lukostřelec. S vytaženými kryty raketometů RDD, namontovaných na každém rameni, vypadal jeho nízký trup s protaženým kokpitem nebezpečně, jako nějaký odporný hmyz. Stále s Marabuem v čele se drakonické OBRy přehnaly kolem hořícího DřevOBRA a vrhly se na Graysona.

Carlyle si myslel, že Olssenův OBR je vyřazen z boje, ale chromý DřevOBR, klečící u na okraji stezky, se otrásl a pomalu vstal. Olssen se otočil a vrhl se na Lukostřelce, běžícího na konci kuritovské formace. Oba OBRy šly okamžitě k zemi a Lukostřelec zoufale bil do trupu AgroOBRA svými směšnými, slabými rukama. Jeho pilot musel cosi vykřiknout na drakonické bitevní frekvenci, protože Marabu a Jestřáb se zastavily a otočily. Nejbližší Panter skočil ke zmatenému klubku kovu a pokoušel se OBRy oddělit.

Tím, že se otočil zády ke Graysonovu OBRu, udělal Jestřábův pilot závažnou chybu, protože zadový pancíř tohoto typu OBRA je extrémně slabý. Grayson okamžitě zdvihl laser a zamířil doprostřed soupeřových zad. Přišleři džungle prot'al paprsek a pancíř na Jestřábových zádech, přesně mezi tryskami, podobnými složeným křídly, se rozzářil nesnesitelně bílým světlem. Kondorovy vnější mikrofony zachytily štěkot kulometů, ozývající se těsně za ním. Do boje se zapojil i slabší OBR Jenni Víknové.

Pancíř Jestřábových zad se trhal v obrovských zubatých kusech, obnažil pletenec elektrických obvodů a hladkou stříbřitou stěnu palivové nádrže trysek. Dávka z kulometu se zakousla do otevřené rány. Grayson znovu vypálil a všiml si, jak se kabely krouží a taví. Kuritovský pilot udělal další chybu a pokusil se zažehnout své trysky. V porušených zadových obvodech došlo ke zkratu. Grayson si okamžitě uvědomil, co bude následovat a instinktivně zavřel oči. Jestřábův trup se proměnil v plamennou kouli, přesahující vrcholky nejvyšších stromů. Modrozelené listy se kroužily a vybuchovaly a oheň ožehl kůru stromů v okruhu mnoha set metrů. Dunění exploze rychle odumřelo a vystřídal je hukot rychle hořícího tryskového paliva.

Oheň zastřel Graysonovi výhled na zápasící OBRy, ale zároveň odřízl Marabua od zbytku nepřátel. Natočil Kondora k Marabuovým zadům a zamířil na slabý spoj přechodu pancíře, kryjícího písty stehna, v pancíř trupu těsně pod dvojími hřbetními turbínami. Vyslal tři rychlé laserové výstřely a pokaždé zasáhl svůj blízký cíl. Vzduchem zasvištěly rozžhavené kovové kusy pancíře a otáčející se Marabu se prudce naklonil ke straně. Jeden vrhač částic vypálil... a minul. Grayson znovu stiskl spoušť a laserový paprsek přešel těžšímu soupeři po masivním předloktí. Pak vypálil druhý vrhač a Kondor se zapotácel, když mu proud částic s vysokou energií téměř utrhl nohu a roztavil většinu jejího pancíře. Kontrolky v kokpitu se rudě rozblikaly. V důsledku protivníkových zásahů a Graysonovy vytrvalé palby z laserů se Kondor začínal silně přehřívat.

Naposledy vypálil, vyslal dvojici svých posledních RKD a jizvu, kterou zanechaly na Marabuově trupu přešel laserem. Zdálo se, že Marabu chvíli váhá, pak se otočil a vrhl se do plamenů, šlehajících ze zuhelnatělého vraku Jestřába. Zbylé dva OBRy se již stáhly a jejich velitel vyrazil těžkopádně za nimi. Grayson vyštěkl rozkazy. "Všichni, všichni do posledního, zdvojnásobí svou rychlost! Nevím, jestli měli dost nebo jestli se jen nepřeskupují na další útok. Rozhodně se tu ale nebudeme poflakovat, abychom to zjistili!"

Povstalecký konvoj vyrazil hlouběji do džungle. Mířil stále na sever. Na stezce za nimi zůstaly ležet dva památníky jejich těsného průchodu kolem kuritovské pasti. Vyhořelý vrak Jestřába a rozdrčený trup Olssenova DřevOBRA. Tato šarvátka se mohla jen stěží nazývat vítězství, ale snadno by se v něj mohla proměnit, pokud se jim podaří zmizet. Cena, kterou za toto vítězství museli zaplatit, byla však příliš vysoká. Harriman Olssen byl starý pouhých patnáct standardních let a kapitán za něj nesl přímou odpovědnost. A co víc, Grayson měl chlapce rád.

Guvernér Nagumo pročetl hlášení a mračil se víc než kdy předtím. Před ním stál v pozoru plukovník Kevlavic. Uniformu, obvykle bez poskvrnky, si na několika místech umazal při menších, ale nezbytných opravách svého Marabua.

"Kevlavici, vy mi to snad děláte naschvál. Zase vám utekli!"

"Ano, pane," Kevlavic se ani nepokusil bránit. "Pane, žádám formálně, abych byl vystřídán... a předveden před válečný soud."

Požadavek Naguma překvapil, ale nedal to na sobě nijak znát. Jen krátce vzhlédl od svých lejster. "Vojenský soud? Proč?"

"Já... generále, já nevím, co jiného jsem mohl dělat. Neměl jsem žádné informace o nepříteli... nevěděl jsem jistě, kolik má po ruce OBRů. Já měl jen čtyři, zbytek jsem jsem rozestavil k uzavření oblasti kolem Liščího ostrova. Past již byla kompletně připravena, když jsme dostali družicovou zprávu, že nepřítel nemíří k Liščímu ostrovu, ale zatáčí na sever, směrem do té nehlubší džungle. Rozhodl jsem se situaci prozkoumat se svou falangou. Nečekaně jsme narazili na silnou zadní stráž."

"Nebo..." porušil předpisový postoj pokrčením ramen. "Nebo je možné, že jsem narazil jen na pár opozdílů, ale jsem si naprosto jist, že OBR, se kterým jsem se střetl, patřil tomu žoldnéřskému veliteli, muži, kterého naši zajatci identifikovali jako Graysona Carlylea. Určitě to byl Kondor a my víme, že jiný OBR tohoto typu v povstalecké armádě není."

"Generále, nemohl jsem žádným způsobem zjistit, jestli proti mně stojí jen Kondor a pár opozdílů nebo celá povstalecká kolona, připravená zlikvidovat své pronásledovatele. Poté, co jsme zničili jeden AgroOBR, jsem si začal myslet, že bychom alespoň mohli zajmout jejich velitele, ale jejich obrana byla nesmírně rozhodná. Když zničili jednoho z mých OBRů a zbylé dva utrpěly vážné poškození, uvědomil jsem si, že celá falanga je v nebezpečí, zvláště pokud by se k nám po křídlech stahovaly zbylé protivníkovy OBRy. Vydal jsem rozkaz k ústupu."

"Za tu porážku a za všechny své kroky jsem plně odpovědný jen já, generále. Ale přísahám... přísahám při nebi i pekle, při všech černých děrách ve vesmíru... že jsem v dané situaci učinil to nejlepší rozhodnutí. Pokud bych se do stejné situace dostal znovu, nemohl bych se rozhodnout jinak."

Nagumo se naklonil přes stůl. "Skutečně, plukovníku, nemohu s vámi nesouhlasit."

"Pa-pane?"

"Pokud byste se hnál slepě kupředu, aniž byste přesně věděl, co vás v džungli očekává a ztratil celou svou falangu... ano, pak bych vás nejspíš nechal rovnou zastřelit. Bez nějakých soudů! Co se stalo, stalo se a my z toho teď musíme získat co nejvíce. Vaše žádost o válečný soud se zamítá. Nedělejte si starosti, mé hlášení o této akci bude plně podporovat to vaše."

"Děkuju, generále."

"Ještě mi neděkujte! Stále ještě musíme nalézt způsob, jak napravit tento debakl ještě před vévodovým přiletem."

"Moc času nemáme."

"Nemáme vůbec čas! Nemáme čas pročesat celou džungli, abychom dostali tyhle rádoby povstalce i s jejich žoldnéřskými kamarádkami."

"Můžeme se pokusit určit, kam směřují, a provést nálet výsadkovou lodí."

Nagumo sklouzl pohledem k barevné mapě, zaplňující celou zeď kanceláře naproti oknu. Byla to mapa složená z tisíců družicových fotografií, snímaných v každou denní dobu, aby zachytily každou část povrchu planety bez příkrovu mraků. Mapa byla překvapivě podrobná, ale pod modrozelené koruny stromů nesahala.

Do mapy byla zanesena síť tečkovaných čar, zachycujících průběh známých i předpokládaných pralesních cest, o kterých se dozvěděli z dokumentů a map ukořistěných na Liščím ostrově. Většina jeho lidí stále ještě prohlížela záznamy a počítačové soubory získané při nájezdu. Se stejným, ne-li větším úsilím, se doktor Vlady a jeho tým věnoval vyslýchání zajatců. V příštích dnech či týdnech získají ještě mnoho informací, zpráv a údajů o stezkách i tajných úkrytech. Nedalo se ani odhadnout, kolik nových znalostí přinesou další výsledky. V této chvíli pro ně ale zůstávala džungle neproniknutelná a uzavřená.

"Kolem Liščího ostrova jsou tisíce hektarů pralesa. Celá armáda OBRů se tam může ztratit bez jediné stopy." Nagumo přivřel oči. "Největší nebezpečí představují ti žoldnéři."

"Jejich výcvik povstalecké armády značně prospěl."

"Více než prospěl, znovu je sešikoval. Zajímalo by mne..."

"Můj pane?"

"Zajímá mne ta jejich loď. Ta, se kterou překonal i naši blokádu a přistáli na pobřeží."

"Ta byla zničena při bouři."

"Opravdu? Naše vzdušné hlídky hlásily nějaké trosky na pláži Lovcova mysu, nebylo jich však tolik, jako po zničení celé výsadkové lodi."

"Naše družice by zaznamenaly každý pokus o start. Dokonce i během bouře. Z planety zcela jistě nic neodlétlo."

"Já vím," Nagumo zavřel oči a povzdychl si. Byl strašlivě unaven. "Útok na Liščí ostrov by je měl vyřadit všechny jednou provždy, žoldnéře i povstalce. Žádný útvar OBRů dlouho nevydrží bez svých podpůrných jednotek a zařízení... techů, montážních stolic, nástrojů, jeřábů, náhradních dílů... Bez toho se jim jejich OBRy začnou za pár dní rozpadat. V prvním boji jim dojde munice. Budou se přehřívat a vypínat při každém delším pochodu. Proto není vaše selhání s povstaleckou kolonou v džungli tak závažné, jak by se mohlo zdát. Bez svého drahocenného Liščího ostrova je nepřítel mrtev! Je tu jediný problém. Pokud se zachránila jejich výsadková loď..."

"Ale jak, můj pane? Z planety neodlétli a na Lovcově mysu také nejsou."

"To nic neznamená, plukovníku. Vůbec nic. Pokud loď přežila, najdou na ní většinu věcí, o které jsme je připravili na

Liščím ostrově. Ale techy a další specialisty, o které přišli se svou základnou, ničím nikdy nenahradí, ani ztracený proviant. A co víc, zajetím Revoluční rady jsme utřeli hlavu té jejich revoluce. Zůstaly jen bandy, ukrývající se v pralese."

"Jaké jsou tedy vaše rozkazy, pane?"

"Budeme je i nadále hledat, i tu loď. Jen tak pro jistotu. Jestli se loď zachránila, budou žoldnéři u ní. Příkovává je k ní nutnost opravovat a udržovat své OBRy. Jestli ne, pak přijdou k nám... jednou budou muset. Nám postačí pouze čekat, dokud někde neudeří... a pak je chytit."

"Myslíte si, že jsou tak hloupí, aby na nás po ztrátě své základny zaútočili?"

"Mohou mít ještě jiné základny v džungli," řekl Nagumo ostře. "Já bych měl. Důležitější ale je, že na nás zaútočit musí, jinak to jejich povstání selže. Tlupa otrhanců, špatně vyzbrojených a umírajících hladu kdesi v džungli není přece žádná rebelie! Zvláště pokud my kontrolujeme města, kosmodromy, farmy a továrny - prostě všechno jen trochu důležité na celé Verdandi!"

"Ale budeme i nadále bdět. Zvýšíme počet hlídek nad Azurovým mořem a vypustíme zvláštní družici, s úkolem sledovat pouze džungli mezi Regisem a pobřežím. Až přiletí vévoda Ricol, budeme mu moci oznámit, že je Verdandi bezpečná, s výjimkou pár banditů v divočině, nebo se dozví, že jsme se s nimi střetli na našem území... a rozdrtili je!"

25

Mezi džunglí a nekonečným mořem ležela rybářská vesnice Westlee. Tvořilo ji jen pár chatrčí a štukovaných domků podél úzkých točitých uliček. Z kopců nad vesnicí skýtalo moře překrásný pohled. Hladina se ztrácela v mlžném oparu pod zataženým nebem, ale trhlínami v mracích se draly paprsky oranžového slunce a zlatily hřebeny vysokých vln. Na druhé straně zátoky se tyčily hladké útesy a ohraničovaly ústí Ostafjordu. Dále v moři, napůl skryt v zlatavém oparu, byl skalnatý ostrov. Jeho temná masa strměla k nebi a vrhala dlouhý stín na zamlženou hladinu.

Phobos ukryt pod převísem v ohromné skalní stěně vypadal maličký. Ve stínu útesu, zahalený cáry mlhy, nebyl téměř vidět. Spočíval v mělkém písčitém jezírku a trup měl pokrytý nahrubo sešitými celtami a maskovacími sítěmi. Nad vesnicí stála na hlídce osamělá Vosa. Poté, co si s ní vyměnil heslo a domluvené elektronické signály, vystoupil Graysonův Kondor z dřevařské stezky do ranního slunce.

Dlouhý pochod skončil. Povstalecký oddíl se hnál bez oddychu celý den po potyčce u Liščího ostrova. Zastavili se krátce, jen aby narychlo opravili několik téměř zničených AgroOBRů, a pokračovali dál po celou noc. Grayson věděl, že jejich jedinou nadějí je zmizet co nejrychleji od Liščího ostrova a dostat se mnohem dál, než bude protivník považovat za možné.

Z Liščího ostrova do Westlee je to asi šest set kilometrů, ale po dřevařských stezkách, hadovitě se proplétajících džunglí, ve skutečnosti urazili víc než tisíc. Nejvyšší rychlost kolony, limitovaná těžkopádným klusem AgroOBRů, nepřesáhla šedesát kilometrů za hodinu. Často také museli na chvíli zastavit a opravovat výpadky v chladicích okruzích, opotřebované píсты, nebo bylo třeba dopřát oddychu přehřátým chladičům.

Nejslabším článkem celého konvoje se však ukázali lidé. Čtyři adepti omdleli, když přestaly fungovat nedokonalé chladicí systémy jejich AgroOBRů a trvalo značně dlouho, než se je podařilo přivést k životu. Dva ČesOBRy selhaly úplně a museli je zanechat na cestě, stejně jako tři vznášedla se zadřenými rotory vrtulí. Na nějaké náročnější opravy v džungli prostě nebyl čas. Zbývající vznášedla byla děsivě přeplněná. Ani čtrnáctihodinová Verdandská noc jim však nestačila. Do Westlee dorazili čtyři hodiny po svítání, špinaví a vyčerpaní, psychicky naprosto na dně.

"Co budeme, do prdele, dělat?" zeptala se Ilse Martinézová na první poradě štábu, kterou Grayson svolal po příchodu do Westlee. Tahle otázka se honila v hlavách všem a Grayson byl rád, že ji nahlas vyslovil někdo jiný než on. Seděli ve společenské místnosti Phobosu a na pořadu jednání byl tento jediný problém.

Kromě Jalega Yorulise tu byli všichni warrioři. Mladého lyránského warriora pohřbili ještě před polednem v neoznačeném hrobě na pláži. Pohřbu se zúčastnil i seržant Ramage, zastupující pomocné jednotky Legie i povstaleckou pěchotu. Grayson dále pozval i dva nejstarší Jezdce, Rolfa Montidu a Collina Dacea, jako zástupce Verdandů.

"Budeme pokračovat," odpověděl na otázku Martinézové Grayson. "Dáme dohromady všechno, co zbylo, a budeme pokračovat."

Všechno, co zbylo. Zkáza základny na Liščím ostrově se neproměnila v naprostou porážku jedině proto, že se OBRům Legie a většině povstalecké armády podařilo utéct. Přesto to byla nenahraditelná ztráta. Přišli o všechno své vybavení s výjimkou toho, které zůstalo na palubě Phobosu. Šedá smrt ztratila patnáct svých techů, někteří zemřeli a zbytek byl odvezen do zajetí. A s nimi Karellan i Tomlinson, dva nejlepší. Kuritovci zabili nebo vzali do zajetí i všechny techy a astechy povstalců. Všichni kromě toho ztratili i spoustu přátel, které v posledních týdnech získali.

Zmizela i Revoluční rada. Všichni její členové byli buď mrtví nebo padli do rukou Drakoňanům. Rada byla jediným důvodem přítomnosti Legie na Verdandi. Byl to jejich plátce, patron a klient.

Grayson se na židli zaklonil daleko dozadu a přitiskl si ruce na obličej. Převlékl se do uniformy, ale pouze proto, že měl trenky a nátělník promáčené Yorulisovou krví. Stačil se před poradou v rychlosti vysprchovat, ale stále se mu zdálo, že smrdí potem a pralesním blátem.

"V jakém stavu je loď?" zeptal se Ilse. Clay vypadal ve své hnědozelené uniformě Drsňáků bez poskvrnky, ale ostatní vypadali stejně špinavě, jako se Grayson cítil. Lori na sobě měla ty samé šortky a tričko, co během pochodu, pouze se rychle před poradou ochladila v moři. Napětí předešlé noci se projevilo i v jejich uštváných výrazech a temných kruzích pod očima. Každý z nich se trochu najedl a hodinku se prospal, ale únava z celonočního pochodu v nich zůstane ještě dlouho. Khaled, Martinézová a ostatní členové posádky Phobosu vypadali ve srovnání s nimi čerstvě a odpočatě.

"Loď," řekla Martinézová mírně, "se nikam nehne, dokud nebude opravena. Třetí hlavní tryska je prasklá a koupil to i

primární okruh výměníků tepla. Reaktor potřebuje seřadit a magnetický supravodiče plazmovejch usměrňovačů se musí vyměnit. Ale je to horký... myslím skutečně horký... v těchto podmínkách nemá vůbec cenu se o opravu pokoušet! Jako parník jsme se sem stěží dostali, jako vesmírná loď nebudem ještě dlouho k použití."

"Všechny sklady a strojírenské obchody ve Westlee jste zkontrolovali." Bylo to konstatování, nikoli otázka. Grayson věděl, že schopná velitelka výsadkové lodi by vypátrala každý použitelný zdroj náhradních dílů v okruhu sta kilometrů. Ilse se zatvářila kysele a ukázala palcem k zemi. "Možná bychom zvládli loď opravit tak, aby se dokázala dostat na bod skoku. Ale bude to chtít spoustu práce a veškeré vybavení doků na regiském kosmodromu. Možná."

"Tak to tady zůstanem," řekl Debrowski. Regiský kosmodrom, ležící deset kilometrů od města, měl obrovskou posádku a byl dokonale hlídáný, protože pro kuritovce představoval jediné spojení s Drakonisem. "Nedodržíme termín schůzky s kapitánem Torem."

"To víme už dost dlouho," řekl Grayson. Myšlenky se mu v hlavě honily jako šílené. Celou cestu z Liščího ostrova zvažoval jejich možnosti. Kdyby hodně chtěli a zapoměli na všechny své verdandské závazky, kdyby opravdu hodně chtěli, měli ještě jednu možnost...

"Chloubá se vrátí do soustavy za dalších sto dvacet hodin... řekněme za čtyři místní dny," řekl nakonec. "Naši jedinou naději, pokud skutečně chceme odletět, je ukořistit jednu z kuritovských výsadkových lodí a prorazit blokádu."

Clay přimhouřil oči. "A je to vůbec možný?"

Ticho v místnosti hmatatelně zhoustlo, zatímco si Grayson rozmýšlel svou odpověď. "Ano," řekl nakonec. "Nagumo netuší, kdy se náš hvězdolet vrátí. Můžeme naplánovat nájezd, zajmout jednu z lodí na regiském kosmodromu a odstartovat k bodu skoku dříve, než se vzpamatuje. Ano, věřím tomu, že je to možné."

McCall roztáhl špinavou tvář do širokého úsměvu. "Jo, t'jebří. Ale nem'zem v tomty domrodce nechat, ne?"

Grayson pohlédl na Montidu a Dacea. Na většinu světů měl "domorodce" trochu hanlivý možná až nepřátelský přízvuk, ale zdálo se, že oba Verdand'ané se rozhodli si slova nevsímat. Možná si mysleli, že je McCall unaven stejně jako oni a už mu to tak jasně nemyslí. Nebo mu možná dokonce ani nerozuměli.

"Ráda bych věděla, co o této situaci říká naše smlouva," řekla Lori. "Podepsali jsme ji s Revoluční radou. Mně připadá, že teď žádné zaměstnavatele nemáme."

Montido se zavrtěl. "Mohl bych něco říct, kapitáne?"

"Samozřejmě, proto jsem vás sem pozval."

Montido se zadíval na Dacea a pak sklopil oči. "Myslím, že mluvím za všechny... za všechny, co zbyli z Jezdců, když řeknu, že vás potřebujeme. Potřebujeme vás víc než kdy jindy."

"I když nevíme, jestli vám vůbec budeme schopni zaplatit," dodal Dace.

"Správně. Jestli budete chtít odletět, pomůžeme vám získat kuritovskou loď, ale to bude náš konec. Sami to neovládáme. Ještě ne."

Grayson pomalu zavrtěl hlavou. "V sázce jsou i jiné věci než peníze," řekl. Až ho překvapilo, jak pěkně se mu během diskuse utřídily myšlenky. Jak bychom je teď mohli opustit? "Myšlenka ukrást kuritovskou loď je velice svůdná, ale já s tím budu muset žít."

Debrowski se zavrtěl a zamračeně řekl. "Pane... přece si nemůžeme myslet, že máme nějakou naději je porazit..."

"Proč ne?"

"Kapitáne, podívejte! Pořád jsme to my... no dobrá, my a povstalci... proti celému pluku OBRů a jen bůhví kolika pěšákům! Proti takové armádě nemáme nejmenší naději!"

Grayson se zadíval na ostatní. "Vojenská jednotka nemůže být řízena demokraticky... ale při podobném rozhodování by měl mít názor každého nějakou váhu." Zadíval se na Montidu a Dacea. "Omluvíte nás na okamžik, pánové?"

Když Verdand'ané odešli, Grayson pokračoval. "Myslím, že bude stačit, když budeme hlasovat. Kdo chce zůstat a pomoci těm lidem?"

Okolo stolu se zvedly ruce. McCall první společně s Lori, Khaled jen o okamžik později. Clay trojici chvíli upřeně pozoroval, pak pokrčil rameny a zdvihl ruku. Seržant Ramage vypadal ustaraně. "Pane, já nemůžu mluvit za všechny své chlapy, to přece víte. Spousta kluků by byla zatraceně ráda, kdybysme zvedli zadky z tyhle koule hoven."

"To bysme my všichni, seržante."

"Ale taky vim, že hodně se jich s povstalcema za těch několik tejdnu skamarádilo. Myslím, že by nikdo nechtěl, aby je ty Nagumovi hrdlořezové povraždili." Ramage zdvihl ruku.

Ruku zvedla i Martinézová. "Domorodci mě vůbec nezajímaj, ale nerada bych tu nechala starej dobrej Phobos potom, co sem se s ním tak nadřela!"

Zbýval jediný Debrowski. Vypadal zamyšleně a pak přidal svou ruku k ostatním. "Hlasuju s váma. Jaleg byl můj kamarád. Nějak se mi nechce ho tu jen tak nechat."

"Tak teď už víme, co chceme dělat," řekla Martinézová, "ale pořád ještě nevíme jak. Chci říct, teď se prostě sebereme a tu válku vyhrájeme, že? Jak?"

Grayson sepal ruce a zadíval se na ně. Přestože se nedávno sprchoval, byly černé zažranou špinou. Sám sebe se ptal, jestli z nich vůbec kdy dostane všechnu tu krev.

"Piter má v jednom bodě pravdu," řekl. "Tuhle válku nemáme šanci vyhrát, ne, když se potáhne. Můžeme strávit celé roky v džungli a přepadat kuritovské sklady a hlídky. Ale Drakonis bude do Regisu pumpovat další OBRy, pěchotu a náhradní díly a Nagumovy jednotky nás nikdy nepřestanou pronásledovat. Dříve či později budou mít štěstí."

Clay se zamračil. "Co teda budeme dělat?"

"Budeme dělat, co jsme dělali dosud, pouze v daleko větším měřítku. Budeme na Draky neustále dotírat, aby nezapoměli, že nějaké povstání existuje. Vybudujeme v džungli výcvikové tábory, uděláme všechno proto, abychom ozbrojili, vybavili a vycvičili každého domorodce, jen trochu ochotného bojovat. Okolo nás čeká armáda dostatečně

velká na to, aby kuritovce smetla z povrchu planety... jen ji zmobilizovat."

"Spousta z nich jsou Loajalisté," namítla Martinézová.

"Většina je ale někde uprostřed, nerozhodná. Tak to chodí v každé válce, samozřejmě... ale my musíme najít způsob, jak je oslovit. Myslím, že k nám přejde i hodně Loajalistů, pokud k tomu dostanou příležitost.

"Ale ze všeho nejdřív musíme sestavit zprávu, kterou vyšleme Torovi, až se vrátí do soustavy." Zadíval se každému do očí. "Musí nám obstarat pomoc."

"Jakou?" zeptala se Lori. "Další partu žoldnéřských OBRů?"

"Ne... Tor nám obstará něco, co Verdand'ané právě teď potřebují víc než celou armádu OBRů."

"A to je co?"

"Zájem okolí."

26

Seržant Ramage stiskl zuby, omotal si kolem ruky v černé rukavici smyčku nylonového lana a zachytil se špičkou v prasklině betonové zdi. Zvolna zlézal průčelí třípatrového domu a boty mu tiše skřípaly o beton.

Z údolí na opačné straně budovy uslyšel střelbu. Ještě před chvilkou klečel mezi balvany na vrcholu hřebene a pozoroval, jak Verdandští jezdci mizí jeden po druhém přes okraj Kotliny. Teď neviděl nic. Věděl jen, že zatím jde všechno hladce. Palba povstaleckých laserů a autokanónu kosila kuritovské lehké OBRy, shromážděné na okraji plató. Zastihli je naprosto nepřipravené.

Rukou se zachytil za vrchol zdi, kousek vedle kotvy, zaklíněné z druhé strany. Opatrně vystrčil hlavu nad zeď a rozhlédl se po ploché střeše. U protější zdi zahlédl dvojici stráží. Stáli k němu zády a oči měli jako přilepené k okulárům elektronických dalekohledů. Hlídka... nebo možná techové z budovy. Na opasku se jim kývaly těžké pistole, ale žádný z nich neměl pušku nebo samopal.

To dávalo smysl. Tato základna byla částí řetězu, vybudovaného verdandskou vládou podél okraje Kotliny. Vlajka, třepotající se pod masivním talířem hlavní antény, nesla zelené, rudé a zlaté barvy Verdandi... loajální Verdandi, která tancovala podle píšťalky vzdáleného Lúthienu. Muži, pozorující bitvu pod nimi, však měli černé uniformy kuritovských důstojníků.

Poradci. Nebo dozorcí. Ramage si říkal, nakolik asi Nagumo věří místním jednotkám pod svým velením. Oba důstojníci byli naprosto zaujati pozorováním boje. Ani jeden si ho nevšiml, když vyndal z pouzdra v podpaží sonický bič a vrhl se na ně.

Bič suše zapraskal, jednou... dvakrát. Oba kuritovci se svalili bez hlesu na střechu. Ramage se doplazil doprostřed střechy.

Narazil na dřevěné padací dveře a schody vedoucí do osvětlené místnosti dole. Žádné další strážce, vojáky ani důstojníky neviděl. Obrátil se zpátky k napjatým povstalcům, čekajícím u základů budovy a napřáhl ruku se zdviženým palcem.

Deset mužů, které si osobně pro tuto akci vybral, se vrhlo k lanu a Ramage znovu zkontroloval těla obou důstojníků. Byli stále v bezvědomí a zůstanou tak ještě několik hodin. Rychle pohlédl přes zeď a uviděl hlavu a ramena nehybného Pantera, čekajícího před vchodem. To kvůli němu se rozhodl do domu vstoupit přes střechu. Ten OBR tu stál na stráží před hlavní budovou vesměrné vysílací stanice, aby odrazil povstalce od případného útoku na tak lákavý cíl. Zkáza vysílací stanice by vážně narušila kuritovský komunikační řetězec a jen obtížně by se napravovala.

Na chvilku se zadíval na bitvu pod sebou. Slunce za jeho zády stálo nízko nad obzorem a bitevní pole zahalil stín. V šeru šlehal plameny autokanónu a do dálky plála pohřební hranice loajalistické Vosy. Mezi stíny se míhalo nejméně šest loajalistických OBRů, mnohem více, než hlásili povstalečtí zvědové, a nespočet podpůrných jednotek. Přesto pokračoval rebelský útok podle plánu. Pět povstaleckých OBRů se zařizlo hluboko do skupiny obránců. Mezi nimi Ramage snadno rozeznal velkého Montidova Dervíše. Tři nejtěžší OBRy Legie Kondor, Střelec a Lasice, zatím stály na okraji hřebene a pálily salvu za salvou do kolísajících obránců.

Zaslechl za sebou tichý zvuk a bleskurychle se otočil s bičem v ruce. Ale byl to jen Gundberg a Willoch, následování Chapleym, Sorensenem a šesticí ostatních. Na tvářích se jim zračila úleva, že Panter nevyrazil na jednu ze svých obchůzek okolo budovy. Verdand'ané smotali lano a začali vybalovat své útočné pušky. Willoch podal Ramagemu tu jeho. Seržant netušil, co jej na střeše čeká a nechtěl riskovat možnost prozrazení nárazem pušky o stěnu.

Bez jediného slova rozmístil své muže. Jejich dalším krokem bylo dostat se do budovy. Uložil bič zpátky do pouzdra, natáhl závěr pušky, odjistil a s napřaženou zbraní vykročil k padacím dveřím.

Dorazil k nim, právě když na schody vstoupil třetí kuritovský důstojník. Holobradý mladíček v uniformě podporučíka se třemi šálky horké kávy.

Ramage se zarazil ještě dříve, než stiskl spoušť, švihem zbraň obrátil a zasadil kuritovci strašlivou ránu do hrudi.

Důstojník, podnos i šálky se v jednom chumlu zřítily s rachotem dolů. Ramage je okamžitě následoval nohama napřed, ani se nenamáhal použít schodů. Se strašlivou ranou dopadl hned vedle řvoucí hromádky, která bývala kuritovským podporučíkem.

V místnosti byli tři další Drakoňané, chvatně se otáčeli od konzoli podél betonových stěn. Ramage je třemi krátkými dávkami odhodil mrtvé zpět na ovládací panely. Vyjící poručík zmlkl, sotva mu kouřící ústí TK útočné pušky připálilo nos.

"Ty!" vyštěkl Ramage. "Je tu ještě někdo?"

D-do... dole..."

Pětice jeho mužů sestoupila po schodech s puškami připravenými ke střelbě. Ramage ukázal na dveře, vedoucí do prvního patra, ale ještě dříve než k nim došli, se dveře rozlétly dokořán. V úzkých prostorách posledního patra budovy

se rozezněla prudká střelba. Dva kuritovští vojáci odlétli od dveří dozadu jako zasaženi bleskem a Chapley šel k zemi s rukama přitisknutými k břichu. Tři zbývající komandos zabouchli dveře a zajistili je masivním kovovým stolem, zatímco čtvrtý hlídal vězně. Ramage odhodil pušku a vrhl se k vysílačce.

Ovládací panel vysílačky byl podobný konzoli, na kterou byl zvyklý z paluby Chlouby a Phobosu. Podobná zařízení obsluhoval dokonce i na rodném Trelwanu. Vysílačka běžela a anténa byla nasměrována. Mířila na bod skoku v zenitu Nornu.

Ramage předpokládal, že tomu tak bude. Jestli kapitán Tor dodržel slib, že se vrátí za 900 hodin, který jim dal při loučení, musel skočit do soustavy během posledních tří hodin. Přiletí lodi na bod skoku doprovází silný elektromagnetický impuls, šířící se rychlostí světla, který v případě Chlouby dorazí do středu soustavy za nějakých jedenáct minut.

Všechny elektronické bezpečnostní systémy na kuritovských vesmírných lodích i na Verdandi samotné jej musely zaregistrovat a vyhlásily poplach. Byl to Grayson, kdo tvrdil, že během pár minut budou všechny vysílače s dostatečným dosahem na Verdandi zaměřeny na vetřelce, budou vysílat výzvy a naslouchat odpovědím.

A měl pravdu. Monitor po seržantově pravici ukazoval to málo, co se kuritovcům o hvězdoletu podařilo zjistit. Byl to nákladník s IFF nezávislého dopravce. Odhadovaná hmotnost lodi 80 000 tun. Loď již rozvinula solární plachtu, ale zatím se s ní nepodařilo navázat žádný kontakt.

Ramage se usmál. To nemohl být nikdo jiný než Chlouba. Přesně podle plánu.

Naladil další frekvenci. Zvedl mikrofon až k ústům a stiskl spínač. "Hvězdopravce, Hvězdopravce. tady Horolezec jedna... slyšíte mě?"

Téměř okamžitě mu odpověděl hlas Lori Kalmarové. "Horolezce, tady Hvězdopravec. Slyším vás."

"Hotovo! Opakuju... hotovo! Sem připravený vysílat na kilo hotel sedům sedům devět té-tří."

"Rozumím, Horolezce. Kanál otevřen. Už to letí." Grayson určil, že o drahocennou kazetu se záznamem se postará Lori, ihned poté, co zprávu sestříhali na můstku Phobosu. Grayson sám to být nemohl, protože jeho Kondor byl potřeba v bitvě s Loajalisty. Bylo totiž životně důležité zabránit zničení antény poté, co si nepřítel uvědomí, že ji nedokáže uhasit.

Ramage kazetu také nést nemohl. Kromě toho, nikdo netušil, s jakým vybavením se na verdandsko-kuritovské základně setkají, a zařízení, umožňující přehrát zprávu do kuritovského vysílače, by jeho komandos stejně neunesli.

Grayson sice zcela nepochybně netrpělivě naslouchal, ale na Ramageův signál čekala Lori. Přikradla se hned za řadou OBRů určených k bitvě, ale skrčila se těsně pod hřebenem tak, aby jí nad okraj vyčuhovala jen anténa. Na seržantův pokyn vysílala zprávu, kterou pak Ramage nakrmil nahrávací zařízení stanice. Seržant pak záznam stlačil na padesátinu vteřiny a vyslal jej rychlostí světla k Chloubě na bodu skoku.

Ramage vzhledl od panelu vysílačky. Na dveře z druhé strany cosi narazilo tak strašlivou silou, že málem vylétly z pantů. K seržantovi se otočily čtyři pobledlé obličeje.

Ramage pokrčil rameny. "Nemyslím, že bysme se vocaď dostali stejně, jako sme sem přišli, hoši." Jako na potvrzení jeho slov se u dveří na střechu zablýsklo a otvorem se do místnosti vevalila oblaka prachu a kouře. Tři z pěti vojáků, které Ramage zanechal na střeše, se vrhli po hlavě dolů. Tváře měli popelavé strachem.

Panter venku si jich nakonec přece jenom všiml. Ramage zprávu zacykloval a nechal ji běžet jako smyčku.

Potrvá jedenáct minut, než signál dorazí k Chloubě, a dalších jedenáct minut, než přijde případná odpověď. Seržant vážně pochyboval, že ji za těch dvaadvacet minut budou schopni slyšet. Severní stěna se otřásla. Ozvala se rána, div mu nepraskly bubínky, a z hrubých betonových stěn se zvedla oblaka prachu.

Cítil, jak se venku pohybuje něco obrovského. Přišel další náraz. Že by se Panter pokusil rozbít budovu, kterou měl hlídat, jen proto, aby se k nim dostal? Zaduněl třetí náraz. Zjevně ano!

"Horolezče, tady Velitel." Ramage Graysona přes zvonění v uších téměř neslyšel, ale byl nesmírně rád, že se kapitán ozval.

"Tady Horolezec! Zpráva odeslána!"

"Rozumím, Horolezče. Jaká je situace?"

Místnost se znovu otřásla. "Vypadá to špatně. Sousedi chtějí na návštěvu, trochu si s náma zašpásovat. Sme uvězněný ve třetím patře... ven se nedostaneme."

"Pokuste se vydržet, Horolezce. Jsme v tom tady až po uši a nemůžeme se odpoutat."

"Rozumím, Veliteli. My... vydržíme." Nic jiného se říct nedalo. Všichni členové komanda věděli, že jakmile je objeví, jsou šance na jejich záchranu minimální. Během nekonečných porad se Grayson spolu s ostatními snažil Ramagea přesvědčit, že pro ně má jeho život příliš velkou cenu, než aby se zbůhdarma obětoval. Seržant ale trval urputně na tom, že jediným možným velitelem takovéto akce je on. Nikdo s ním nedokázal pohnout, a tak to Grayson nakonec vzdal. Aby mohli vyslat svou zprávu Chloubě, potřebovali vysílačku s dlouhým dosahem. Jedna byla na palubě Phobosu, ale neodvážili se ji použít, aby kuritovce neupozornili na existenci lodi. Jediná další možnost byla "vypůjčit si" - jak řekl Grayson - kuritovský vysílač.

Po celou dlouhou minutu se Ramageovi chlapi dívali jeden na druhého a pokoušeli se uhodnout, co bude dál. Pak se ozvala dávka z kulometu a ze dveří vylétly třísky. Místností zasvíštěly kulky. Gudberg padl dozadu a z úst mu tryskala krev. Byl mrtev ještě dříve, než jeho tělo udeřilo o podlahu.

Ramage zaklel a namířil na dveře svou TK, nastavenou na AUTO. Útočná puška vyplivla dlouhou dávku střel. Dveře zapraskaly a ozval se strašlivý výkřik. Kulomet na druhé straně se zběsile rozštěkal. Střelba pokračovala asi deset vteřin a pak utichla. Ve dveřích teď zelo několik děr velikosti kopacího míče. Co přijde teď, přemýšlel Ramage. Granát? Plyn? Výrazil jako šipka k zárubni rozšířených dveří. Odsud lépe uvidí, jestli se neblíží někdo s granátem, a bude s tím schopen něco udělat.

Venku se ozval podivný zvuk. Znělo to jako řev startující výsadkové lodi. Náhle zhasla všechna světla. Ze stropu se začaly sypat úlomky zvukové izolace. Padesát centimetrů silná kovová stropní výztuž zasténala a prohnula se. Na

podlahu se snesl déšť betonových balvanů. Jeden dvacetikilový kus přistál přímo uprostřed ovládacího panelu vysílačky. Krátce to zajiskřilo a byla naprostá tma. Komandos toho již moc od Chlouby neuslyší, ale to je teď trápiho ze všeho nejméně. Vyděšenýma očima zírali nahoru. Panter použil svých trysek a stál nyní na střeše nad nimi! Zadunělo to a v oblacích prachu a úlomků betonu dovnitř schodištní šachtou vlétla kovová pěst asi metr v průměru. Pancéřové prsty se roztáhly jako nohy nějakého gigantického hmyzu a sevřely se kolem zoufale kopajícího těla. Jediný stisk a Ramage se svými muži se odvrátili, když na podlahu dopadly krvavé zbytky jejich kuritovského vězně. Obrovská ruka se znovu rozevřela a snažila se proniknout dál. V prašném přišetí vypadala zakrvácená pěst jako výplod chorého mozku.

Ruka náhle zmizela. Zvenku se ozvalo hluboké staccato autokanónu a na střeše po dopadu prvních vysoce výbušných střel vypuklo peklo. Na zem vedle budovy spadlo něco nesmírně těžkého se zaduněním jen o málo slabším než hlahol jerišských trub. Zdi stanice se naposled otřáslly a bylo ticho.

Schody nahoru zmizely, a tak jim zůstala jediná cesta. Přes rozstřílené dveře. Když se delší dobu nic neozývalo, odtáhl Ramage s povstalci převrácený stůl a vykopli zbytky dveří. Na odpočívadle před nimi ležela tři mrtvá těla a ze schodištní šachty se valil kouř. S puškami připravenými ke střelbě se povstalci vydali zvolna po schodech dolů. Dva podpírali Chapleye, postřeleného do břicha.

První patro bylo naprosto prázdné. Rozstřílenými okny v přízemí dovnitř padaly poslední sluneční paprsky a zalévaly místnost narudlým svitem. Venku stál Graysonův Kondor, nedaleko vraku kuritovského Pantera. Až na chybějící hlavu vypadal stroj nepoškozeně.

Vedle rozbité zdi zastavilo s křikem nákladní vznášedlo. "Naskočte si," zazněl z Kondorových venkovních reproduktorů Graysonův hlas. "Jedeme domů!"

Povstalecké OBRy se stahovaly i z bitevní pláně dole v údolí. Za nimi zůstaly ležet tři ohořelé vraky loajalistických OBRů a zuhelnatělé kostry pultů obrněných vozidel. Další loajalistický stroj, Gryf, stál toporně uprostřed té zkázy. Přední panel kokpitu mu chyběl, jak se jeho pilot rozhodl předčasně opustit boj.

Ramage se ušklíbl a otočil se ke svým mužům. "Slyšeli ste ho! Padáme!"

Chapley zemřel během cesty pralesem.

27

Dveře výtahu univerzitních sklepů se otevřely v nejnižším patře a Nagumo vystoupil. Prudké stropní světlo se zablesklo na složitých dračích vzorech límce jeho uniformy. Doprovázeli ho dva vojáci s bezvýrazným pohledem a s rukou neustále na pouzdru s pistolí.

Toto patro kdysi sloužilo jako archiv Regiské univerzity, ale po nástupu kuritovců k moci byla většina svazků přemístěna do skladiště vedle kampusu. Z většiny podzemních místností se staly kanceláře a zařízení útvaru, nazývaného eufemisticky Zvláštní oddělení. Sklepní prostory s metr tlustými betonovými zdmi se k tomuto účelu hodily bezvadně. Řev hostů Zvláštního oddělení nikdy nepronikl do vyšších pater budovy.

Guvernér byl unaven a tížily ho narůstající starosti. V minulém týdnu povstalecká aktivita neustále vzrůstala, až vyvrcholila včerejším nájezdem na vysílací stanici. Porážka na Liščí ostrově povstalce nezlomila, rebelie se šířila jako rakovina a zachvacovala vesnice, okresy i celé, až dosud pokojné, kraje. Na stole se mu hromadila hlášení o povstaleckých útocích na základny ve Vrieshavenské oblasti a po celém plátě Keblúz. Nájezdy rebelů zasahovaly až na západ ke vzdálenému Scandiahelmu. V deseti dnech po pádu Liščího ostrova ztratili kuritovci deset OBRů. Některé byly zničeny nadobro, jiné vyřazeny z činnosti na neurčito. Tímto tempem přivítá vévodu Ricola za šest dní jen stín bývalé armády. Za šest dní!

Nejvíce jej znepokojoval útok na vysílač. Radary na Verdandi alfa zachytily přilet hvězdoletu na bod skoku v zenitu soustavy krátce před tím, než povstalci zaútočili na stanici. Loď přijala zakódovanou radiovou depeši (se kterou si Kodovi specialisté ještě neporadili) a zmizela zpět v hyperprostoru. Nagumo ani na vteřinu nezapochoval, že povstalci žádali o posily.

Žoldnéři nemohou vědět, že byl o jejich přiletu informován svou výzvědnou sítí na Galatei. Guvernér okamžitě vyslal kurýra, aby galateiské agenty upozornil, že se nákladní hvězdolet Chlouba může vrátit na planetu. Kde jinde by mohli v rychlosti naverbovat další žoldnéře? Od svých agentů požadoval Nagumo jediné, za každou cenu v tom Chloubě zabránit.

Guvernér ovšem nemohl najisto počítat s tím, že uspějí. Dokonce předpokládal, že posily skutečně dorazí. A zatím mu Verdandi klouže z rukou. Povstalecké útoky na celé planetě donutily kuritovské jednotky a OBRy i verdandskou milici zdržovat se na dohled od kasáren a cestovat jen ve velkém počtu. V zemědělských oblastech by osamělý OBR neušel ani kilometr. A teď ještě ta vzpoura v regiském Starém městě. Vzpouř! Začalo to jako studentská demonstrace - dav pokřikující "smrt Drakům". Pak někdo vystřelil a zabil příslušníka vládní milice. Četa kuritovské pěchoty okamžitě zahájila střelbu do průvodu. Ještě než falanga OBRů dav rozehnala, padlo šest lidí. Od té chvíle se v městě rozmáhá neklid.

Co řekne vévodovi?

Strážé před celou číslo šest předpisově zasalutovaly pěsti k hrudi a Nagumo jim krátce kývl. Prikázal své strážce, aby zůstala na chodbě, a vstoupil do masivních dveří, které mu jeden ze strážných otevřel.

Uvnitř byl doktor Vlade se svými dvěma asistenty. Stáli zády ke guvernérovi a skláněli se nad stolem z nerez oceli. Vlade uslyšel zaskřípání dveří a otočil se. Na tváři mu hrál široký úsměv. "Můj pane, děkuji, že jste přišel."

"Co chcete, Vlade?"

Rozhodně neměl čas pozorovat, jak si Vlade hraje ve svém podzemním panoptiku. Celé to místo páchlo krví, potem a nevyslovným strachem. Podlaha pod guvernérovy nablýskanými botami byla nechutně špinavá.

"Můj pane..."

"Zkraťte to, Vlade," řekl. "Mám spoustu práce."

"Samozřejmě, můj pane. Nikdy bych si netroufl vás zvát sem dolů. Celý ten výslech byl čistě rutinní, chápete... ale narazil jsem na fascinující informace, a tak jsem si řekl, že byste si je možná rád poslechl osobně... a hned... místo abyste čekal na mé hlášení."

"Ano?"

Nagumův hlavní vyšetřovatel ukázal na zvláštní stůl, který byl téměř stejně široký jako dlouhý. Na něm ležel Vladův poslední host, roztažený smyčkami lana na kotnicích a zápěstích.

"Tak, má drahá," řekl Vlade přátelsky, téměř otcovsky. Překlopil desku stolu a zajistil ji, takže vězeň visel tváří ke guvernérovi. "Zopakujes generálnímu guvernérovi to, co jsi říkala mně?"

Dívka házela hlavou ze strany na stranu a tvář se jí leskla potem a slzami. Zoufale lapala po dechu a mezi vzlykavými nádechy vyrážela úpěnlivé "neubližujte mi prosím neubližujte mi prosím neubližujte mi..."

Vlade pohlédl na Naguma. "Toto je Carlotta Helgameyerová, můj pane. Byla členkou samozvané Revoluční rady, kterou jste zajal na Liščím ostrově."

"Já vím, Vlade. Viděl jsem její složku."

"Pak také víte, že je i uznávanou profesorkou na jedné z fakult této univerzity. A řekla mi zajímavá jména. Že, Carlotto?"

"Prosím, neubližujte mi... ano... ano... řekla... Prosím, neubližujte mi..."

Nagumo se zatvářil překvapeně. "To jste ji tak rychle zlomili? Nevidím na ní žádné stopy násilí."

"Máme ji tu už týden, můj pane. Nejprve jsme si udělali její psychologický profil, založený na jejich fyziologických reakcích během prvních výsledků. Ty nám ukázaly, že Carlotta nemá ráda... bolest. Že, Carlotto?"

Guvernér zkřížil ruce na prsou. "A kdo má?"

"Jistě, ale tohle je speciální případ." Vlade sáhl na malý podnos s nástroji a vytáhl jeden, který vypadal jako část kordu s masivním držadlem - neurální bič. Hrál si s tlačítky na držadle, až zazněl tichý praskavý zvuk. Dívka široce rozevřela oči a její prosby nabraly na intenzitě. "Prosím... ne... ne... ne..."

Vlade se dotkl špičkou biče dívčina stehna a Carlotta strašlivě vykřikla. Vlade pohlédl na guvernéra a dotkl se špičkou biče vlastní holé dlaně. Pak pokrčil rameny. "Když subjekt reaguje i při vypnutém biči takto spontánně, mohu odpovědně říct, že je dobře připraven k výsledku. Podívejte..." Znovu napřáhl bič a dotkl se dívčina nahého břicha. Ozval se další nervy drásající výkřik. "Carlottin problém spočívá v tom, že nikdy neví, kdy bude bič vypnutý... a kdy zapnutý... a kde se ji příště dotkne. Nakonec zjistíte, že očekávání bolesti je stejně strašné, jako bolest sama... a tak nám Carlotta odpoví na každou otázku. A odpoví tak pravdivě jak jen bude moci. Není to tak, má drahá? Překrásně jsme si popovídali."

"A co jste se dozvěděl?" Nagumo cítil mírné znechucení nad Vladovými bezstarostnými způsoby. Ten chlap má sice výsledky, ale jeho chování není ani za mák profesionální.

"Dozvěděli jsme se, že mezi studenty a učiteli na Univerzitě je značně velká prorebelská frakce. Studenti rozšiřují protidraconickou literaturu a značně zveličené zprávy o povstaleckých úspěších po celém Regisu. Otevřeně získávají nové členy povstaleckých jednotek a hovoří o výcvikových táborech v džungli, vedených těmi žoldněři. Včerejší vzpoura začala jako studentská demonstrace, to víte, ale podobné "spontánní" projevy musí být pečlivě naplánovány a řízeny."

"Tato žena patřila mezi organizátory včerejších nepokojů?"

"Ach, Carlotta byla velice pilná, pokud zrovna nepobíhala se svými povstaleckými přáteli po pralese. Že je to tak, Carlotto? Ale měla spousty pomocníků. Učitele univerzitních fakult, ba dokonce i vážení členové samotné Rady akademiků organizovali protikuritovská setkání a šířili nepokoj."

"Uvedla nějaká jména?"

"Ale ano, Carlotta nám ve všem vyšla vstříc. Na tom jejím seznamu je pěkných pár jmen, že Carlotto? Prominenti na klíčových místech místní vlády."

"A to má být nějaká novina?" vyštěkl Nagumo, ale pak se zarazil a zamyslel se. Věděl, že vztah mezi Regiskou univerzitou a verdandskou vládou je velice zvláštní. Verdand'ané byli hrdi na to, že jejich vládní představitelé studovali umění vládnout na Univerzitě a že samotné řízení státu je logický a diciplinovaný vědní obor. Včerejší vzpoura ale jasně ukazovala, že obyvatelé Regisu k politice ne vždy přistupují logicky. Nagumo si myslel, že jeho nepřáteli jsou povstalecká armáda a ta žoldněřská jednotka. Ale teď, bez ohledu na vojenské porážky a ohromnou moc Drakonisu, zachvátily plameny povstání celou planetu. Možná teď ani není nutné další vojenské vítězství, ale tvrdý úder proti některému z viditelných symbolů revoluce, který jasně ukáže sílu okupačních armád.

Pokud se mu ze zrádných učitelů a členů Rady akademiků podaří veřejně učinit odstrašující příklad, právě teď, ještě tento týden... pokud se mu podaří povstalece přesvědčit o své nezlomné vůli, pak by se mohla planeta do přiletu vévody Ricola trochu uklidnit. Rozhodně to bude lepší než naslepo křížovat povrch Verdandi a snažit se polapit kluzkého a neviditelného nepřítele. Nagumo se otočil a přitáhl si židli blíže ke stříbrnému stolu. Z náprsní kapsy vyndal kapesník a pečlivě ze sedadla očistil velké rezavé fleky. Pak se pohodlně usadil.

"Tak dobrá. Poslechněme si, co nám může říct."

Sen začal stejně jako vždy.

Lori seděla v přeplněném kokpitu své Cikády s rukama na řízení. Otrásla se v rytmu OBRova běhu. Così ji pohánělo kupředu, srdce jí divoce bušilo a krev jí hučela v uších. Krajina za průzory Cikádina kokpitu byla podivně známá... rozlehlá pláň, mrazivá a skličující. Obloha barvy noční modři visela nízko nad rozervanými ledovými hroty a závějemí sněhu. Byl to Sigurd, planeta věčně zamrzlých moří a ostrých ledovcových věží. Její domov.

Vzpomínku na Sigurd si bude vždy spojovat s mrazem, ale když poháněla svou Cikádu kupředu, necítila chlad, ale spalující žár. Cítila kapičky potu na tváři, cítila, jak jí stékají čůrky po zádech a máčejí lem jejich šortek. Vedro bylo větší, než je obvyklé v běžícím OBRŮ, dokonce větší než přehřátí v bitvě. V průzorech kokpitu se zrcadlila záře plamenů. Oheň!

Zatočila řízením a Cikáda se obrátila. Před ní hořel nízký dům z podomácku udělaných jílových cihel a mohutných trámů. Mizel ji před očima jako kostka cukru v horkém čaji. Byl to dům jejich rodičů.

Tu noc přišli vojáci. Teď byla celá vesnice v plamenech a hořel i její domov. Slyšela výkřiky svých bratří a rodičů, znovu ucítila silné ruce souseda, který ji zachytil, když se chtěla vrhnout do ohnivého pekla. Ne... nebyly to ruce, popruhy se jí zařezávaly do těla stejně jako tenkrát stisk jejího souseda. Tati!

Zoufale se zaznívala. Táta je tam někde v plamenech. Musí se k němu dostat, ale někdo jí v tom brání. V cestě jí stojí vysoký statný muž. Je přímo mezi ní a hořícím domem, obrácen zády k ní. Na rameni má cosi strašlivého. Pak se obrátí a Lori pozná Graysona Carlylea. Stojí před ní stejně jako ten první den v ulicích trellwanského města. Bojovali tenkrát na opačných stranách. Lori nedobrovolně sloužila kuritovským pánům a Grayson vedl místní Milici v její zoufalé obraně. Carlyle pohlédl na Inferno na rameni a zamířil zbraň na její kokpit. Usmál se známým, pomalým způsobem a stiskl spoušť...

Lori se prudce vztyčila na posteli. Deko byla úplně promočená vlhké vlasy se jí lepily na nahá ramena. Chvilí seděla bez hnutí a hluboce oddechovala. Očima hltala uklidňující podrobnosti své kabiny. Malý počítač na stole, skříňku s věcmi, noční stolek. Zkřížila ruce na prsou a roztřásla se. Byl to jen sen. Pouhý sen. Grayson nevystřelil... nevystřelil! Přinutila se vzpomenout, jak to tenkrát opravdu bylo a srdce se jí svíralo strachem. Carlyle chytil její Cikádu do pasti ve slepé uličce a zabil ji. Nestiskl spoušť, ačkoliv by to bylo to nejjednodušší řešení. Tak proč se jí pořád zdá, že vystřelil? Zašátrala rukou okolo postele a dotkla se osvětlovacího panelu. Světla se postupně rozzářila a Lori si vytřela zbytky spánku z očí. Hodiny na nočním stolku ukazovaly dvě deset verdandského času. Bylo jí jasné, že hned tak neusne. Lori vstala, vklouzla do malíčkého koupelny a ponořila tvář do chladné vody, dokud ten otupělý pocit nezmizel. Natáhla si krátké kalhoty, tričko a nízké boty a vyšla z kabiny.

Phobos se na noc nezavíral. Pokud nebyly OBRy na výpravě, stály však na můstku a ve strojovně hlídaly. Lori sledovala zakřivení hlavní chodby paluby C směrem k ubikacím posádky a pak vyjela výtahem na palubu B. Všichni spali a chodby byly podivně tiché. Slyšet bylo jen tlumené syčení klimatizace a ozvěna jejich kroků na kovové podlaze. Před společenskou místností se prudce zastavila. Za stolem seděl Grayson a studoval svazek jakýchsi dokumentů.

"Grayi?" Když začal vstávat, zavrtěla hlavou. "Ne, nevstávej. Můžu tu být s tebou?"

"No jasně." Stejně vstal jakmile vstoupila do místnosti. Carlyle je, řekla si Lori, strašně složitý chlap. Během porad a v boji se zdálo, že o ní vůbec nedokáže přemýšlet jako o ženě. Viděl ji pouze jako svého prvního důstojníka. Když spolu ale byli sami, choval se většinou až k zešílení galantně. Podobné chování bylo zastaralé a nosilo se pouze na panovnických dvorech a v hlavních městech nástupnických států. Zajímalo by ji, kolik času asi strávil na některém z vnitřních světů, že je tak dokonale pochytil. Grayson se usmál a nabídl jí židli. Lori se otřásla. Byl to ten pomalý úsměv z jejího snu.

"Neruším?"

"Ne, ne, to jsou jen hlášení." Znovu ten úsměv. "Nemohl jsem usnout," řekl, "a ve dne na čtení tak nějak nezbyvá čas."

"Taky jsem nemohla usnout."

"Nechceš něco? Kávu?"

Zavrtěla hlavou a položila ruce před sebe na stůl. Grayson se vrátil ke svým papírům. Lori jej pozorovala a přemýšlela, jak zahájit rozhovor. "Tak co?" řekla nakonec. "Dobré nebo špatné zprávy?"

Grayson sebou trhl a zamračil se. "Hlavně zmatené. Rozsah povstání se nám začíná vymykat z rukou."

"Vždyť tu bojovali už deset let před naším příchodem."

"To ano, ale zdá se, že spousta lidí se rozhodla vystoupit z úkrytu. Teď, když slyšeli o nás, o našich vítězstvích."

Dozvěděli se, že je možné kuritovce porazit... a mohou se přetřhnout, aby se do té legrace také zapojili."

"To jsme ale očekávali, ne?"

Grayson se ještě více zamračil. "Řekl bych, že ano. Ale jak to teď máme všechno koordinovat? Jak můžeme... tady... podívej se." Přesunul k ní několik lejster. "Parta farmářů přepadla před třemi dny loajalistický konvoj na místě zvaném Křižovatka. Poslali nám zprávu, že se bojí, aby kuritovci nevypálili jejich městečko, a prosí nás o pomoc. A já ani nemůžu najít nějakou Křižovatku na mapě! Nebo tady... v ulicích Regisu byly včera nepokoje. Několik set studentů a učitelů demonstrovalo proti kuritovské loutkové vládě. Aby je rozehnali, museli na ně povolát OBRy."

"To by mělo věci trochu popohnat."

"To bych řekl, protože Regiská univerzita je vláda! Mezi demonstranty byli i příslušníci vládní milice! Jestli s tím Nagumo něco hezky rychle neudělá, může se rovnou sebrat a odletět. A jestli něco udělá, nic proti tomu nezmůžeme! Nejméně polovina jeho OBRŮ je v Regisu... a většina za zdi Univerzity." Grayson prudce sevřel pěsti. Lori si překvapeně uvědomila, že v jeho očích vidí bolest. "Ti lidé očekávají, že jim pomůžeme. Myslí si, že jsme tu, abychom jim pomohli, a spousta jich kvůli tomu zemře."

Lori při pohledu na něj zabořilo u srdce. Téměř natáhla ruku a dotkla se ho, ale pak ji něco uvnitř zastavilo. Měla Graysona ráda. Byl milý a hodný. Obdivovala rychlost jeho přemýšlení a způsob, jakým si dokázal vzbudit úctu u všech podřízených. Pozorovala ho při jeho trellwanském boji. Začínal s ničím a skončil s jednotkou, která přelstila samotného vévodu Ricola a přinutila jej opustit již téměř dobytý svět. A nyní stál proti Ricolovi znovu nebo alespoň proti jeho poskokům. Během jediného měsíce přeměnil povstaleckou "armádu" v sílu, která se v poli mohla postavit vévodovým OBRŮm a zvítězit.

Ale proč ve svých snech Graysona vidí vždy jako ničitele, obklopeného ohněm, mřícího ji Infernem přímo do obličeje?

To ji děsilo a zároveň se na sebe pro svůj strach hněvala.

Poprvé se s Graysonem setkali v bitvě na planetě, o které nikdy před tím neslyšela. Pilotovala tenkrát svou Cikádu pro lidi, které vůbec neznala. Carlyle se jí postavil do cesty, sám, človíček s Infernem na rameni. Prikázal jí opustit OBRA, ale nevystřelil. Později se jí přiznal, že to od počátku neměl v úmyslu.

Nakonec, v Roklině hromu, její Cikáda hořela a ona ho volala a on nešel. Nešel celé dlouhé minuty. V tu chvíli byl o mnoho kilometrů dál a bojoval o holý život, ale hrůza ze stravujícího ohně a pocit, že ji Grayson opustil, v ní zanechaly palčivou jizvu. Jizvu, jejíž hloubku si začínala uvědomovat teprve nyní.

Lori vedla se svým strachem z ohně nekonečnou bitvu. Přemáhala ho před každou akcí, bojovala s ním v děsivých snech, které jí otravovaly spánek. Když byla vzhůru, měla ke Graysonovi jako ke svému velícímu důstojníkovi naprostou důvěru. Ale někde hluboko uvnitř, na úrovni, která se projevovala pouze v jejích snech, si ho spojovala s bezbřehým děsem a nedostatkem sebekontroly, který pociťovala pokaždé, když usedla za řízení svého OBRA. Grayson neměl se smrtí jejich rodičů nic společného, ani s její hrůzou z ohně a smrti v plamenech. Ve dne ho obdivovala, přála si být s ním, ale v noci přišly sny o smrti a ohni a postava usmívajícího se Graysona s Infernem na rameni.

Miluje ho - kdy už si to konečně přizná! - ale jak může někoho milovat, když mu není schopna naprosto věřit? Chtěla si s ním o tom promluvit. Její emoce byly pokřivené a zdánlivě nesmyslné, ale zdálo se jí, že už je začíná chápat. Podívala se na něj a pocítila tak prudký nával touhy, až ji to samu překvapilo. "Grayi..."

Zdvihl k ní tvář a Lori píchlo u srdce, když si všimla, jak je unaven.

"Já..." zarazila se, náhle zmatená a nervózní. "Můžu ti nějak pomoci?" zeptala se slabě.

"Nejvíce mi pomůžeš, poručíku, když se zvedneš a půjdeš zpátky do postele. Nezapomínej, že máme zítra v plánu menší procházku na Liščí ostrov. Chci, abys byla svěží a odpočatá."

Skloupila oči, aby si nevšiml jejího zklamání. Poručíku! Možná že už na ni nedokáže myslet jinak, než jako na svého prvního důstojníka!

"To bude asi nejlepší." Lori vstala a vykročila k východu. Ve dveřích se prudce zastavila, napadlo ji totiž, že by ji mohl zavolat zpět. Říct, že to tak nemyslel. Nebo... nebo by ji mohl následovat až k její kajutě. Při té představě jí po zádech přeběhl mráz - co by mu asi řekla? - ale zároveň ji ta myšlenka zahřála u srdce a uvědomila si, že si přeje, aby ji následoval.

Grayson zůstal sedět. Jednou dlaní si podepřel čelo a druhou rukou sáhl pro další hlášení. Pak zdvihl světelné pero a učinil krátkou poznámku do svého kompadu. Zdálo se, že na ni již naprosto zapomněl.

No jasně, poručíku! Lori se prudce otočila a vyběhla z místnosti.

Město Regis hořelo.

Z okna Nagumovy kanceláře to vypadalo, že oheň zachvátil celé město. Guvernér si dal ruce za záda, zdvihl bradu a stiskl rty. Helgameyerová jmenovala celou řadu svých kolegů, univerzitních profesorů, asistentů, ba dokonce i některé členy Rady akademiků. Dohromady bylo na jejím seznamu sto sedmáct jmen. Vojáci je všechny pozatýkali ještě tu noc a za úsvitu začala na univerzitním nádvoří poprava. Jako první přišel na řadu předseda Rady akademiků Haraldssen. Planetě nyní vládl přímo Nagumo jménem svého vévody.

Síla reakce registických občanů guvernéra naprosto překvapila a Nagumo byl muž, který překvapení nesnášel. Eliminace hrstky disidentů ve městě stabilizovaném deseti lety kuritovské vlády se změnila v signál k otevřenému povstání proti nenáviděným Drakoňanům. Začali studenti. Vyzbrojení plakáty a vlajkami vtrhli na nádvoří, skandovali hesla a požadovali okamžité propuštění všech zatčených. Ve srovnání s tím, co následovalo, byla vzpoura před dvěma dny jen nevinná dětská hra.

Popravčí četa obrátila své pušky proti davu a první salvou zabila dvacet studentů. Zbylí demonstranti vytáhli své vlastní zbraně, zpočátku jen kameny a lahve, ale za chvíli zazněla nádvořím střelba z pistolí. Zbraně mohly být kradené, ale Nagumo se domníval, že je studentům rozdali příslušníci milice v davu.

Nakonec povstalo celé město, jako když se nestvůrný obr probírá z hlubokého spánku. Nagumo do města poslal Druhý a Třetí prapor Lehké drakonické pěchoty. První prapor zůstal v Univerzitě a dával pozor na Modráky. Kuritovci vytlačili dav z nádvoří Univerzity na Prescottovo náměstí před hlavní branou. A pak povolal Nagumo své OBRY.

Stejně jako před dvěma dny se dav rozutekl, ale tentokrát měli guvernérovi warrioři rozkaz na nic se neohlížet.

Démonické stroje se vrhly za prchajícími a v ulicích se rozpoutaly orgie krve a hrůzy. Brána nevydržela, když se povstalci pokusili dostat se zpět do Univerzity a OBRY je pronásledovaly. K dvaceti mrtvým přibýlo dvě stě dalších, když OBRY zahájily palbu z raketometů do vyděšeného davu.

Mezitím se Nagumovi muži, řídící se guvernérovým heslem "nejlepší obrana je útok", zmocnili všech zbylých členů Rady akademiků. Nagumo je nechal zavřít v jednom z konferenčních sálů Univerzity. Kromě celé Rady akademiků bylo "odvedeno do bezpečí" dvě stě dvanáct profesorů a asistentů z univerzitních fakult. Guvernér je provizorně umístil na krví páchnoucí univerzitní nádvoří a určil k nim silnou stráž. V tu samou chvíli byli bez jediného výstřelu odzbrojeni regisští Modráci. Celý manévra se obešel bez problémů pouze proto, že modráčtí důstojníci byli odvoláni k důležité poradě a již se ke svým mužům nevrátili. Modráci i se svými důstojníky nyní vyčkávali věci příštích v obrovském, dobře střeženém skladu vedle Univerzity. Nagumo se stále ještě nerozhodl, co s nimi udělá.

Zdálo se, že situace je pod kontrolou, ale Nagumo moc spokojen nebyl. Udělal vážnou chybu, když podcenil nenávisť Verdand'anů ke kuritovským dozorcům. Vévoda Ricol si výslovně přál, aby se nikdo Univerzity ani nedotkl.

"Svobodná" Univerzita měla budit zdání, že za kuritovské nadvlády se život na Verdandi vůbec nezměnil.

V jedné jediné noci rozdrtil Nagumo zbytky verdandské vlády a kampus Univerzity byl plný mrtvých těl. Na nádvoří mžourali oslepení vězni do bodavého světla světlometů.

Ať se stane cokoli, teď už je to jedno. Vévoda jej zbaví velení, nebo jej za jeho akce naopak pochválí. V těchto věcech

byl Nagumo fatalista. Události se mu vymkly z rukou a guvernér se s nimi nyní snažil ze všech svých sil držet krok. Celoplanetární povstání bylo na jednoho trochu moc. Ale až vévoda Ricol přiletí, bude ve městě pořádek! O mnoho světelných let dál postával vyzvědač v úkrytu protihlukové bariéry galaportského kosmodromu. Tentokrát pozoroval upřeně oblohu. Na sobě měl splývavé roucho středně úspěšného místního obchodníka. Převlek nebudil více pozornosti než minule jeho uniforma poručíka bezpečnostních složek kosmodromu. Před několika dny prolétl soustavou drakonický kurýr a vyslal krátkou šifrovanou zprávu. Šifru zachytil vysoce citlivý přijímač, ukrytý mezi satelitními anténami na střeších luxusní galateiské čtvrti. Po rozluštění depeše se agent okamžitě přesunul na kosmodrom. V hloubi nekonečně modrého galateiského nebe se cosi zablýsklo a špión zdvihl k očím výkonný elektronický dalekohled. Za několik minut se bod proměnil v sloup bílého plamene, na jehož konci se vznášela nákladní výsadková loď. Agent rozeznával i jméno, namalované na boku lodi. Deimos, výsadková loď č. 1 nákladního hvězdoletu Chlouba. Deimos dosedl na plochu v oblacích prachu a kouře a muž se tiše usmál. Přilétli přesně na čas.

28

Renfred Tor přizpůsobil své tempo dlouhým nohám muže po svém boku. Vedle impozantního zjevu Salvora Steinera-Reese si Tor připadal zakřiknutý a bezvýznamný i v rovnostářských ulicích Galaportu. Lyránský velvyslanec vypadal ve své šarlatové, černě vyšívané uniformě jako vždy velkolepě. Do půli zad mu visel krátký naškrobený pláštík, který musel být v galateiském pouštním klimatu značně nepohodlný. Velvyslanec byl vysoký statný muž s krásnou aristokratickou tváří. Jeho dvojité příjmení naznačovalo, byť vzdálené, příbuzenství s Archonem Lyránského svazu.

Tor vypadal přesně jako kapitán nezávislé nákladní lodi. Měl na sobě umaštěný overal bez jakéhokoli označení. V ruce nesl odřený kufřík se vzorky zboží.

"Bohužel si nerozumíme, kapitáne Tore," řekl velvyslanec. "Skutečně neexistuje žádný způsob, jak by se do tohoto konfliktu mohl Lyránský svaz zapojit."

"Máte pravdu, Vaše Excellence, opravdu tomu nerozumím. Jeri mi říkala, že mě alespoň vyslechnete!"

"Vždyť vás poslouchám, pane! Celou hodinu! Co byste ode mě vlastně chtěl? Abych zapletl rod Steinerův do mezihvědné války se Sjedeným Drakonidem... a proč? Kvůli hrstce odraných povstalců na planetě, kterou jsme postoupili Drakonisu před deseti lety? Dobrý bože, člověče, za koho mě máte?"

Tor si nebyl zcela jist, jak na tuto otázku odpovědět.

Měl přítelkyni v budově velvyslanectví v hlavním městě, dívku jménem Jeri, se kterou se vídal pokaždé, když přiletěl na Galateu. Byla krásná a byla s ní legrace. Důležitější však bylo, že znala většinu opravdu důležitých lidí na Galatei.

Spojila ho se "starým přítelem" z velvyslanectví. Galatea patřila do Lyránského svazu a velvyslanec jako Steiner-Reese tu hrál spíše roli prostředníka mezi místní vládou a vzdáleným tharkadským dvorem. Pokud chtěl mít Tor nějakou naději na úspěch při získávání pomoci pro Graysona, musel se s velvyslancem setkat.

Nevypadalo to, že by jim chtěl Lyránci pomoci.

"Podívejte, Vaše Excellence," řekl Tor a zdvihl kufřík v pravé ruce. "Copak vás tohle vůbec nezajímá?"

Tor vyzvedl část svého podílu vanadu, uloženého u galateiského faktora Comstaru. Myslel si, že pohled na šedavý kov trochu povzbudí velvyslancovu fantazii a udělá z Verdandi něco víc než jen obtížně vyslovitelné jméno.

"Abych řekl pravdu, kapitáne, tak ne. Vanad je běžný prvek. Možná ne tady na Galatei, ale všude jinde ano. Svaz má stovky planet a mnohé z nich, pane, mají tohoto kovu dostatečné zásoby."

"Podle zpráv mých mužů na Verdandi, Vaše Excellence, dolují Drakoňané v Jižní poušti jako šílení. Až do jejich příchodu to byla poklidná zemědělská planeta. A teď kuritovci zotročují celé vesnice a posílají je na nucené práce do dolů. Proč?"

"Zcela jistě tam netěží vanad."

"Ne, pane. Vanad ne. Ale možná... něco jiného?"

"Jako například?"

"To nevím."

"Ale jděte, kapitáne..."

"Prosím, pane, vyslechněte mě! Ze zprávy kapitána Carlyleho vyplývá, že planeta Verdandi byla zhruba před tisíci lety zasažena asteroidem, který dopadl blízko severního pólu. Nárazem vznikla obrovská Kotlina, kterou vyplnilo moře a rozsáhlé pralesy. Prvky s větší hustotou skončily jako tavenina pod povrchem Jižní pouště."

"No a?"

"Vaše Excellence, vanad je tam běžný. Jestli mají vanad, proč ne i další kovy. Chrom. Titan. Niob. Tungsten. Osmium. Možná, že jsou naleziště těchto kovů v silných vrstvách těsně pod povrchem, odkud mohou DolOBRy kovy snadno těžit. Těhle prvků nemá dostatek ani Lyránský svaz."

"Chcete, abych uvěřil, že místní obyvatelstvo sedělo celá staletí na takovém... bohatství a zabývalo se výhradně zemědělstvím?"

"Ale oni svých přírodních zásob využívali. Carlyleho zpráva hovoří o místní továrně na AgroOBRy, která začínala v jeskyni na dně kráteru vzniklého po dopadu toho asteroidu. Původní kolonisté ale byli všichni farmáři, prchající před represemi. Zakládali průmysl jen pro vlastní potřebu a nikdy se nepokusili skutečně využít svých přírodních zdrojů. Ani nemuseli."

"To je sice zajímavé, kapitáne, ale rozhodně si nemyslím, že bych na základě podobné historky měl podporovat útok na místní kuritovské jednotky!"

"Kdo mluví o útoku. Stačily by menší manévry Lyránské flotily. To by se dalo dohodnout s galateiským vojenským

přidělcem."

"Nevíte, o čem mluvíte, pane." Steiner-Reese se již vůbec nesnažil hovořit jako diplomat a Renfred Tor věděl, že selhal. Tři muži, sledující Tora s velvyslancem, byli příliš daleko, aby mohli slyšet jejich rozhovor, ani nemohli vidět zoufalství na Renfredově tváři. Věděli jen, že jim Arvid zaplatí 5 000 C-kreditů za vraždu kapitána Chlouby, Renfreda Tora. Přítomnost velvyslance celou věc ještě zjednodušila. Dvojitá vražda bude vypadat jako typický teroristický útok. Vůdce trojice kývl hlavou a muži vytáhli štíhlé černé 10 mm Calaveri z podpažních pouzder. Zaznělo trojí tiché klapnutí závěru a vrazili krok.

"Myslím, že jsem zbytečně utrácel váš drahocenný čas," povzdechl si Tor.

"Ale vůbec ne," řekl velvyslanec. "Rád jsem si váš problém vyslechl a je mi líto, že vám nemohu nijak pomoci. Ale vůbec se nerozpakujte mě kdykoli příště..."

Přerušil jej zvuk rychle se blížících kroků. Tor i Steiner-Reese se otočili a spatřili trojici přebíhající ulici směrem k nim. Pronásledovatelé namířili pistole na Torovu hrud'

"Ne!" vykřikl velvyslanec, ale jeho hlas zanikl v rachotu výstřelů. Tor zdvihl kufík před sebe jako štít, ale dvojplášťové desetimilimetrové střely rozervali tenký plast jako papír. Síla výstřelů kapitána odhodila na zeď. Tor padl na chodník a útočníci ještě třikrát vypálili do potrhaneho zavazadla.

"Co to děláte?" vykřikl velvyslanec. Muži se otočili a zdvihli pistole. Zaznělo pět rychlých výstřelů a Steiner-Reese se instinktivně chytil za prsa. Očekával, že ucítí krev, ale hrud' měl jako zázrakem celou.

Jeden ze zabijáků odlétl po zádech do ulice. Druhý se složil na chodník a pistole mu vypadla z ruky. Ležela pouhý metr od křečovitě tápajících prstů. Třetí se chytil za prostřelenou paži a vykřikl bolestí. Třeskla jediná rána a steny přešly v bublavé chroptění. Vrah se zhroutil k zemi mezi těla svých kumpánů. Kapitán Tor zvolna vstal a k hrudi si stále tiskl rozbitý kufík. Zpod zavazadla vyčuhovala hlaveň devítimilimetrové automatické pistole, kterou musel vytáhnout odkudsi z kufru.

"Kapitáne! Ale jak...?"

Tor zajistil a schoval pistoli. Odtrhl část dřevěného dna a obnažil šedavý plát vanadu. V měkkém kovu zely hluboké díry.

"Vanad sice není moc tvrdý," vysvětloval, "ale k zastavení pár kulek stačí. Stejně mě málem dostali. Nemohl jsem vytáhnout pistoli."

Všechno se seběhlo tak rychle, že se velvyslanec ještě nestačil vzpamatovat. "Dobrý bože, člověče, ti chlapi nás chtěli zabít! Musím se vám omluvit. Nejspíš to byli teroristé... a pokoušeli se mě zabít."

Tor vypadal zamyšleně. "Neřek bych, pane." Vrazil si kufík pod rameno, chytil velvyslance za ruku a táhl ho pryč.

"Kdyby to opravdu byli teroristé, pane, stříleli by nejdřív na vás. Rozhodně si nás dva nemohli splést. Ne, Vaše Excellence, ti chlapi šli po mně. Řekl bych, že vy jste pro ně byl spíš něco jako prémie."

"Ale proč?"

"Co myslíte? Nejspíš se někdo bojí, že si Svaz uvědomí skutečnou hodnotu Verdandi. Báli se, že mi budete chtít pomoc," vymýšlel si Tor v záchvatu náhlé inspirace.

Velvyslanec přikývl. "Začínám vám, Renfrede, věřit. Doprovodíte mne, prosím na, velvyslanectví?"

"Jasně, pane." Oba muži spěchali úzkou ulicí. Zanedlouho se objeví galateiská policie a začne vyšetřovat střelbu, i když v méně civilizovaných částech Galaportu byly podobné útoky na denním pořádku. Tor neměl ani nejmenší chuť strávit celou noc u výslechu. "Budu si muset koupit nový kufík na vzorky," řekl.

Grayson pozorně sledoval displej malíčkého přístroje. "Žádná odposlouchávací zařízení nevidím," řekl. "Ať se pyrotechové poohlédnou po minách."

Seržant Ramage přikývl a ukázal rukou k severu. "Hoši právě prolezají Jeskyni. Je to zvláštní. Vodnesli úplně všechna zařízení, ale Jeskyni samotnou nechali být."

"Možná, že ji chtějí sami využívat."

Šedá smrt se s doprovodným oddílem povstaleckých OBRů a pěchoty vrátila na Liščí ostrov. Většina teď čekala v džungli, několik kilometrů od bývalé základny, ale Grayson vyčlenil pár techů a nejostřejší z Ramageových rebelů, aby prozkoumali zbytky Erickssonovy farmy. Lori a McCall se svými OBRy zatím vyrazili po cestě k okraji Kotliny a snažili se zjistit, jestli po sobě odcházející kuritovci nezanechali nějaké pasti.

Vypadalo to, že Nagumovi lidé po úspěšném útoku odvedli polovičatou práci. Erickssonův dům samozřejmě vypálili do základů a srovnali se zemí většinu dílen, skladišť a ostatních zařízení. Odnесли veškerou elektroniku, montážní stolice, nářadí, náhradní díly, počítače, oba тренаžéry, prostě všechno, co odnést šlo a zbytek zničili. Nezůstalo po nich nic, kromě jediné věci, kterou Legie potřebovala ze všeho nejvíc.

Dobře skryté a neočekávané místo pro základní tábor.

Překvapující bylo, že protivník nebyl důkladnější. Grayson očekával, že zmizí veškerá elektronika a strojový park. Ale zároveň čekal, že najdou ústí Jeskyně zavalené, stromy pokácené a povrch ostrova spálený na uhel. Řekl si, že kuritovci museli strašlivě spěchat. Ze zpráv, které dostával, bylo jasné, že tlak na Nagumovy jednotky neustále vzrůstá. Jednotky určené k útoku na Liščí ostrov se musely nepochybně okamžitě vrátit do Regisu, jakmile bylo jasné, že přehající kolona je mimo jejich dosah.

Celý ostrov byl podminován. Draci po celé oblasti rozhodili spoustu protipěchotních i protiOBRích min, ale Graysonovi techové si s nimi snadno poradili.

Směrem od bývalé hlavní budovy přišel Khaled. "Našli jsme je," řekl ponuře.

"V domě?"

Warrior přikývl: "Ale s identifikací budou problémy."

Grayson se otočil a zadíval se do džungle. Nechtěl, aby mu Hassan viděl do tváře. Podle hlášení bylo na Liščím ostrově

v době útoku osmnáct příslušníků Legie. Někteří z nich byli možná odvečeni do zajetí. Jorulis padl. Zbytek kuritovci nahnali do hlavní budovy a tu zapálili. Na ostrově bylo i šedesát pět povstalců. Kolik z nich asi ještě žije? Pouhé počítání těl v troskách domu bude příšerné.

"Pohřbíme je v džungli," řekl tiše. "Pokud se nám je nepodaří identifikovat... bude u nás mít Nagumo další vroubek." Khaled přikývl.

Grayson se obrátil k Ramagemu. "Až tví hoši pořádně prohledají celou oblast - a myslím opravdu pořádně - s volej je dohromady. Nejdříve ze všeho ať odstraní všechny protipěchotní miny. Do poslední. Nechci, aby na ně pak zapomněli a někdo při večerní procházce vyletěl do povětří. Potom... řekneme, tak dvě třetiny proti OBŘích min ať nechají na svém místě. Zvláště ty na přístupových cestách a na jih od základny."

Khaledovi zaskvěly oči. "Chcete, aby si jejich hlídky nevšimly, že jsme se vrátili."

"Správně. A až se přesvědčí, že je všechno v pořádku, všechny miny přemístíte."

Ramage se ušklíbl. "To by je mělo překvapit... jestli sebou teda furt netahaj minohledačky."

"Doufám, že mají teď jiné starosti. Pak postavíte tábor. Malý. Jen pár stanů a celtových stříšek." Mávl rukou k severu, za trosky garáže. "Postavte ho někde támhle. Urči do stanů pár lidí, aby tábor vypadal obydleně. Zatím žádné ohně... dokud si Draci nevšimnou, že tu někdo je. Ale ať mají připravené dřevo. Pak to tu celé znovu podminujete."

"Aha, takže až Nagumovy OBŘy přijdou zkontrolovat, kdo se tu usadil..."

"Padnou do své vlastní pasti. Přesně tak. Chlapy, co tu zůstanou, na to výslovně upozorni. Řekni jim, že musí být připraveni rychle utéct. Pochopitelně to musí být pouze dobrovolníci."

Ramage přikývl.

"Dobrá. Nevidím nejmenší důvod, proč bychom tu my ostatní měli ještě zůstat. Jestli bude Jeskyně v pořádku, schováme do ní naše OBŘy a také nákladáky s municí a zásobami."

"Chcete do Jeskyně umístit i servisní zařízení?"

"Jen některá," Grayson se zamračil. "Máme málo techů."

"Většina z nich byla tady, když Draci zaútočili."

"Dva z povstaleckých warriorů jsou celkem dobří techové. Olin Sonovarro a Vikki Traxenová. Dříve než se dali k povstalcům, pracovali oba ve strojírenství. A Davis McCall je možná ještě lepší tech než warrior. Vůbec je zvláštní, že si nevybral dráhu techa. Rozhodně je lépe placená."

"Pokud teda člověk není takovej blázen, aby se dal k žoldnérům, pomáhajícím vyhrát prohranou rebelii v kuritovcema prolezlej džungli."

"Ano... dobrá. V každém případě je všechny převelím k technické četě, dokud se nám nepodaří získat nové techy."

Ramage se zahoupal na patách a zasunul si palce za opasek. Zdvihl nos a ostentativně začíchal. "Zatraceně brzo budeme potřebovat všechny naše warriorry, kapitáne."

"To já dobře vím, Rame. Ale ze všeho nejdřív budeme potřebovat techy. McCall mi v noci řekl, že za pár dnů dokáže v Jeskyni sestavit montážní stolic. Říkal, že základy a ukotvení zůstaly."

"Jo? To rád slyším."

"To je vynikající, protože budeme moci své OBŘy přezbrojovat tady a nebudeme se muset kvůli každé prkotině táhnout zpátky do Westlee. Davis dokonce tvrdil, že si tu troufne provádět i menší opravy. Záplatování pancíře, opravy poškozených obvodů a tak."

"To by se tady asi fakt dalo zvládnout," souhlasil Ramage, "jestli budem mít dost náhradních dílů."

"Těch bude spousta," řekl Grayson. "Generální guvernér Nagumo nám je obstará. Počítám také, že nám dodá i pár nových OBŘů."

"Nezačínáte bejt na starý kolena tak trochu namyšleně?"

"Ne. Začíná mě jen unavovat, jak nás Nagumo pořád honí kolem dokola. S touhle jeskyní jako základnou teď pro změnu proženeme my jeho."

Seržant Rodney Pallonby neustále otáčel hlavu svého Jestřába a pečlivě studoval obrazovky radarů. Krajinu severovýchodně od Regisu tvořily mírné táhlé kopce, jen řídké porostlé stromy. Viditelnost tu byla lepší než v džunglích kolem okraje, ale přesto měli místa jako stvořená k přepadení za zálohy. Ne že by se snad někdo odvážil přepadnout tento konvoj, ale v minulých týdnech se povstalci odvažovali čím dál tím větších šíleností. S možností útoku museli rozhodně počítat.

Zadíval se dolů na houf vězňů. Bylo jich padesát, samé ženy. Špinavé a otrhané. V jedné řadě je udržovalo silné lano, ke kterému byla každá připoutána za krk. Po obou stranách vězňů šli vojáci ve vybledlých oranžovohnědých uniformách frontového pluku.

Ženy se potácely vpřed s prázdnými otupělými tvářemi. Hlavy měly skloněné a ruce spoutané za zády. Pallonby si řekl, že události posledních dvacet hodin musely zbavit ženy veškerých emocí. Po bitvě v Regiské univerzitě zůstaly na nádvoří ležet stovky mrtvol a spousta zajatců. Celý další den zajišťovaly Nagumovy osobní strážce všechny klíčové osoby konspirace, která infikovala loajální verdandskou vládu. Střelba v ulicích Regisu pokračovala celý den a večer se na chodnících vršily hromady mrtvol.

Všichni zbylí muži a většina žen byli spoutáni dohromady a odvedeni na jih. Muži najdou uplatnění v dolech na jižním okraji pouště, kde se o ně starají kuritovští dozorcí. Ženy vybral Nagumo osobně a řekl, že je nákladní hvězdolet odveze na nejbližší kuritovskou planetu, kde poslouží jako rukojmí proti odbojnému zbytku planety. Pallonby si spíš myslel, že je nákladák odveze do některého z lúthienských domů rozkoše. Za tyto ženy by správný kupec jistě zaplatil pěkné peníze a Nagumo je bezesporu muž s mnoha kontakty...

Pallonby prudce otočil Jestřábovu hlavu. Detektor magnetických anomálií několikrát ostře zapípal. Tak silný obraz

DMA by mohl být i rychle se pohybující OBR.

"Deníku," řekl na velitelské frekvenci. "Phillipsi, Hochstater! Mrkněte se hoši na své DMA. Nula-sedum-pět stupňů... zhruba..."

Ostatní tři OBRy se zastavily a piloti se napjatě zadívali na své DMA monitory. Pallonby nervózně bubnoval na řídicí páky svého OBRa. Jestli to skutečně jsou povstalecké OBRy, půjde do tuhého. Seržant měl ve své falange dva Jestráby, Vosu a Žihadlo. Na hlídání pár zajatců to bohatě stačilo, stejně jako na odstranění případných pokusů povstalecké pěchoty o osvobození žen. Na souboj s přesilou povstaleckých OBRů ale jeho falanga připravena není. Dostal rozkaz dávat pozor na případné pokusy povstalců o přepadení, ale mezi řádky cítil přesvědčení svých nadřízených, že se povstalci zaútočit neodváží. Pokud by totiž jejich OBRy na kolonu zaútočily, padesát bezbranných žen - o které by rebelům jistě hlavně šlo - by se dostalo přímo do ohniska boje. Lano a řetězy by jim zaručeně zabránily přchnout a skrýt se. Žádný povstalecký velitel by nikdy neriskoval jejich smrt.

"Něco mám na jedna-nula-tři," hlásil Phillips. Byl u jednotky nováček a snažil se na sebe se svou Vosou upoutat pozornost nadřízených. Teď se otáčel a mířil laserem na les po pravé ruce. Řídký porost vpravo zakrýval povlnový svah půl kilometru vzdáleného kopce.

"Deníku," vyštěkl Pallonby. "Podívej se na to."

"Rozkaz!" Druhý Jestřáb vykročil ke svahu. Těžký laser Harmon měl připraven ke střelbě.

Vypadalo to, že Kondor spadl z nebe. Zhmotnil se nenadále mezi stromy pár metrů od Denikova stroje. Pallonby varovně vykřikl, ale Deníkův OBR se již otáčel a zdvihal masivní zbraň. Kondor však skočil kupředu a proklouzl pod Jestřábovou napřaženou paží. Masivním pancířem ramene vrazil do lehčího stroje a levačkou Jestřába udeřil přes ruku s těžkým laserem.

Pallonby se pokusil vystřelit ze svého laseru, ale Deníkův stroj mu bránil ve výhledu na nepřítele. Pallonby vyrazil do svahu a čekal, až se povstalecký Kondor odkryje.

Pak jej cosi zasáhlo nízkou do zad, na pravé straně, těsně nad pasem. Jediný výstřel laseru propálil relativně tenký pancíř a poničil hlavní větev elektrického vedení. V Pallonbyho kokpitu se rozzářila rudá světla. Druhý výstřel o vteřinu později zasáhl pravou nohu a vzduchem zasvištěly úlomky pancíře. Seržant se otočil a hledal útočníka. Padesát metrů od něj stálo Žihadlo a Cikáda. Žihadlo vypálilo a paprsek přejel přes Jestřábovu širokou hrud'. Cikáda se lehce přikrčila a z laseru pod jejím plochým kokpitem vyšlehl záblesk koherentního světla. Pallonbymu chvíli trvalo, než si uvědomil, že Cikáda nemíří na něho, ale na Hochstaterovo Žihadlo.

Několik vteřin stál jako ochromený, nedokázal se ani rozhodnout, na kterého z OBRů zaměří své zbraně. Ale iniciativa již byla definitivně ztracena. Další paprsek zasáhl Jestřába do zad a zvětšil již tak dost hlubokou díru v tenkém pancíři. V kokpitu se rozblikala další rudá světla. Odešlo ovládání trysek, alespoň to OBRův výstražný systém tvrdil. Pallonby se rozhodl, že to teď nebude prověřovat. Kulhavě se rozběhl a snažil se najít nějaký úkryt.

"Regiská centrálo!" křičel do mikrofону. "Tady eskorta 24! Jsme pět kilometrů od Regisu. Zaútočili na nás povstalci. Slyšíte mě? Zaú..."

Druhé povstalecké Žihadlo se ukrývalo na opačné straně kolony a čekalo na svou příležitost. Teď vyrazilo vpřed a s ním se řítily i pultucet lehkých vznášedel, vyzbrojených lasery a autokanóny. Dlouhá dávka z jednoho rychlopalného děla zasáhla Phillipsovu Vosu do zad. Lehký stroj se zapotácel a s roztaženými rukama padl k zemi.

Pallonby přepojil na bitevní frekvenci. Jestli ho v Regisu slyšeli, nevěděl, ale měl teď mnohem důležitější starosti.

"Hochstater, kryj si záda! Phillips to koupil!"

Hochstaterovo Žihadlo se otočilo a pilot divoce páčil ze všech zbraní. Netrefil nic. Pallonby se zadíval na řadu zajatců. Ale spatřil jen vlnící se vysokou travu. Ženy se musely vrhnout k zemi hned na začátku útoku. Teprve teď si Pallonby uvědomil, že nepřátelský Kondor odlákal jeho OBRy dostatečně daleko a střelba se tak ženám vyhnula.

Vzduch nad hlavou mu proťal paprsek oslepujícího světla. Pallonby se vrhl k zemi, odkutálel se stranou a vyskočil s prsty na spoušti laseru. Vznášedla již byla blízko. Soustředila svou palbu na Jestřába a Hochstaterovo Žihadlo. Zahlédli i povstalecké vojáky, odvádějící malé skupinky jeho bývalých zajatců. Přímě před jeho očima se několik kuritovských pěšáků rozběhlo od útočících povstalců. Kulomety rebelského Žihadla je dostaly do posledního.

Nahoře na svahu rozdrtil silnější Kondor Denikova Jestřába. S jedním těžkým a párem středních laserů by měl mít teoreticky v souboji na blízko výhodu Jestřáb, protože Kondorovy autokanóny a RDD jsou účinné pouze na větší vzdálenost. Zblízka může Kondor použít jediný střední laser a dvojici RKD raketometů. Tento konkrétní Kondor však řečených nevýhod nedbal a stavěl se neustále k protivníkovi tak blízko, že Deník nemohl použít laserů v rukou.

Nakonec rebel rozdrtil Jestřábovu hlavu jediným úderem ocelové pěsti a obrátil své autokanóny a RDD na Pallonbyův stroj.

29

Graysonův Kondor překročil padlý trup kuritovského OBRa a vykročil dolů ze svahu, kde stál protivníkův druhý Jestřáb s groteskně zdviženými rukama. Z ran v zádech, zasazených Lori a Nadine Chekovou, mu stoupal olejnatý kouř. Z druhé strany údolí spěchal Khaled se svým Žihadlem a vznášedla nabírala osvobozené zajatce.

"Vypadá to, že se nikomu nic nestalo," ozval se na Graysonově velitelské frekvenci Ramageův hlas. "Ty ženské sou všechny v pořádku!"

"Skvělé," řekl Grayson a oddechl si. Naplánovali útok tak, aby hned ze začátku odvedli pozornost strážných OBRů od zajatců, ale pár odražených dělových granátů nebo jeden krvežíznivý kuritovský pěšák mohli změnit celou akci v děsivá jatka. Jediným klíčem k úspěchu při takovémto přepadení byla rychlost a koordinace všech složek útoku. "Jak jsme na tom my?"

"Pár raněných po přestřelce s drakonickou pěchotou. Měli jsme štěstí."

"To je svatá pravda." Grayson obrátil svou pozornost zpět k nepřátelským OBRům. Vosa byla sice dočasně vyřazena z boje, ale nezdála se nijak vážně poškozena. Žihadlo zvedlo ruce nad hlavu v tu samou chvíli, kdy vedoucí Jestřáb oznámil, že se vzdává. Ramageova protiOBRí komanda vyskákala ze vznášedel a obstoupila kuritovské OBRy. Grayson pozoroval, jak se otvírá kokpit Žihadla a pilot omámeně vylézá ven, sledován pozornými očima Ramageových hochů s třaskavými pytlí v rukou.

Přepnul na bitevní frekvenci., Jedničko, tady velitel. Operace skončila."

Ve sluchátcích se okamžitě ozvala odpověď. "Veliteli, tady Dvojka. Někdo z kolony zavolal o pomoc, přesně jak jste předpokládal. Teď vyrazíte z města. A pěkně rychle." Grayson otočil svého OBRa a zadíval se na jih. Regis byl vidět jako černá linka na obzoru, jen univerzitní věže trčely vysoko do zelenavého oblačného nebe. Dva a půl kilometru urazí běžící OBR za devadesát sekund. Povstalecká pěchota stále ještě pobíhala po údolí, sháněla dohromady kuritovské zajatce a odváděla ženy k transportním vznášedlům, čekajícím mezi stromy. Museli také rozhodnout, co s ukořistěnými OBRy.

"Rozumím, Dvojko. Co jsou zač? Dokážete je určit?"

Ozval se Clayův nevzrušený hlas. "Dvě falangy, kapitáne. Určitě je tam Jestřáb, dva Kondory, dvě Vosy a Lukostřelec. Řekl bych, že poslední dva jsou Centurion a Palcát."

To nevypadalo příliš povzbudivě. Dvojka, určená jako záložní přepadová jednotka, se sestávala z obou těžkých OBRů Legie, Lasice a Střelce, a zbytku povstaleckých strojů. Montidův pětapadesátitunový Derviš sice řady povstalců trochu posílil, ale zbytek jednotky tvořily samé Vosy a Žihadla. Grayson si tentokrát prosadil, že AgroOBRy zůstanou v Jeskyni. Nepřátelské falangy se daly považovat spíše za lehčí, ale Lukostřelec s Palcátem byly sedmdesátitunové stroje a pro OBRy záložní jednotky představovaly příliš velké sousto. Hrozilo také nebezpečí, že se do boje zapojí i OBRy z kuritovské výsadkové lodě, čekající na zajatce na kosmodromu jen pár kilometrů severovýchodně od nich. Z přemýšlení ho vytrhl McCallův hlas. "Kap'téne, šity sas-s'nachy nekérnem périm šmáhem, mžem siščí přezat řtány."

"Ale my je dostanem, poručíku. Jsme na místě a ještě o nás nevědí."

Pokud samozřejmě nezachytili jejich radiový provoz. Dvojka užívala směrové mikrovlnné antény, zaměřené na přijímač na okraji Kotliny. Přes něj šlo vysílání ke Graysonovu Kondoru. I přes tato bezpečnostní opatření bylo možné, že je protivník zaměřil.

"My ještě zůstáváme, Dvojko," řekl. "Sejměte je."

Záložní jednotka ztratila dvě povstalecká Žihadla. Jedno rozstřílel na kusy kuritovský Lukostřelec s Palcátem, když se pilot snažil změnit postavení, a druhé rozdrtil Centurion. Ani jeden warrior se před zkázou svého OBRa nestačil katapultovat. Kuritovci utrpěli relativně lehké ztráty. Clay nahlásil sestřel jedné Vosa a McCallův Střelec rozsekal na kusy jednoho Jestřába. Druhý Jestřáb při chvatném ústupu k Regisu značně kulhal.

I přes nízké ztráty na obou stranách to byla významná bitva. Záchraná výprava bojovala s ukrytou záložní jednotkou nějakých dvacet minut. Pak si její velitel uvědomil, že Eskortě 24 už nepomohou a čert ví, co za překvapení ještě ukrývají hájky okolo Regisu. Kuritovci mohli zavolat na pomoc další jednotky z Regisu, ale to bylo zbytečně riskantní, protože neznali rozsah útoku. Rozhodli se hrát na jistotu a ustoupili zpět pod ochranu regiských děl. Vrak obou Vos i dvou kuritovských OBRů nařídil Grayson ponechat na místě. Bylo příliš velké nebezpečí, že kuritovci brzy podniknou protiútok a pobijí všechny techy a warriory, pokoušející se zachránit poškozené OBRy.

Podávalo se jim ale ukořistit neporušené Žihadlo a Jestřába a naložit pozůstatky obou sestřelených kuritovských OBRů. Phillipsova Vosa byla skutečná výhra. Jediný šťastný výstřel poškodil primární napájecí okruh podél OBRovy lehce pancéřované páteře a přerušil tak dodávku elektřiny do OBRových nohou a rukou, ale zničené vedení půjde snadno vyměnit. Jestřáb bude potřebovat novou hlavu. Ale i kdyby žádnou nezískali, poslouží jeho vrak jako vydatný zdroj náhradních dílů pro celé tucty lehkých povstaleckých OBRů.

Nakonec tedy celý nájezd skončil velice úspěšně, nemluvě o záchraně padesáti Verdand'ane, odváděných ke kuritovské výsadkové lodi na kosmodromu.

Krátko poté, co dorazili na Liščí ostrov, sdělila Lori Graysonovi úžasnou novinu. Mezi zachráněnými ženami byla i Sue Ellen Kleinová.

Zachráněné a zachránci se sešli u ústí Jeskyně a zastavili se jen, aby vyslali skupinu povstaleckých AgroOBRů na sever s kuritovskými zajatci v závěsu. Grayson doufal, že tato diverze udrží na čas Drakoňany od Jeskyně. Bylo mu jasné, že se kuritovci na Liščí ostrov stejně vypraví... a brzy. Čím více času však před jejich návštěvou budou mít, tím lépe se na ni připraví.

Sue Ellen Grayson téměř nepoznal. Byla vychrtlá a tvářila se vyděšeně. V očích měla zvláštní prázdný výraz, který se Graysonovi propaloval až na dno duše. Našel ji sedět na pařezu před čadícím ohněm. Nehnutě hleděla do plamenů.

"Sue Ellen? To jsem já. Kapitán Carlyle. Jste v pořádku?"

Odmítala se mu podívat do očí.

Napřáhl k ní ruku. "Mohu vám něco přinést? Kávu? Ne? Nejste zraněná? Nemocná?" Trvalo několik minut, než vůbec promluvila. Hlas měla tak neosobní a slabý, že se k ní Grayson musel naklonit, aby ji vůbec slyšel. "Jak se vám podařilo utéct?" řekla.

"Jak prosím?"

"Já... chtěla jsem, abyste zemřel. A zjevně jsem jim řekla něco použitelného. Něco... něco o muži jménem... Ericksson."

"Vy jste jim řekla o Erickssonovi?"

Sue Ellen přikývla. "To já jsem vás zradila."

Může se na ni vůbec zlobit? Grayson si vzpoměl na poslední slova, která mu řekla, když Phobos padal do verdandské

džungle. "Asi jste k tomu měla důvod," řekl jemně. Když si uvědomil, co všechno musela prožít od jejich posledního setkání, bylo mu jasné, že jí odpustí.

Sue Ellenin příběh alespoň vysvětloval přepadení Liščího ostrova a útok v pralese. Jen pouhou náhodou byla Legie a větší část povstalecké armády tu noc mimo základnu. Možná také, že je kuritovci vystopovali až k táboru a čekali, až hlavní povstalecké síly odtáhnou, aby byla základna méně bráněná.

"Použili mě," pokračovala Kleinová jakoby ho neslyšela. "Nejdřív mi strašně lichotili a udělali ze mě jednu z nich a... a pak mě použili! Jako nástroj... jako nějakou věc! A když dostali, co potřebovali..."

Rozplakala se. Grayson natáhl instinktivně ruku a pohladil ji po rameni. Pak ji k sobě přitiskl. Dlouho jen tak seděli u kouřícího ohně. Grayson se dozvěděl, že Sue Ellen byla v pravém slova smyslu vytažena z postele svého milence-vyšetřovatele a uvržena do jedné z cel v komplexu pod hlavní věží Regiské univerzity. Nezdálo se, že by k jejímu zatčení měli kuritovci nějaký důvod, kromě toho, že jí už od počátku nedůvěřovali. Aby dostali požadovanou informaci, slíbili jí bezpečí, pomstu, ba dokonce i lásku. Dokonce i po jejím uvěznění ji nepřestali vyslýchat, řekla a ukázala mu jizvy na pažích a rukou. Dlouho ji pak bez jediného slova držel. Z temnoty se náhle vynořila Lori.

"Kapitáne?" Grayson vzhledl a přikývl. Sue Ellen usnula s usazenou a špinavou tváří zabořenou do jeho ramene. Lori se při pohledu na ně zatvářila velice zvláště.

"Promluvila jsem si s některými ženami, které jsme zachránili," řekla tiše. "Myslím, že by ses měl setkat ještě s jednou." S Lořinou pomocí vyklouzl ze Sue Ellenina objetí. Zanechal s ní Lori a odešel k ostatním zajatcům.

Lori sledovala, jak odchází, se smíšenými pocity. Její žárlivost ji samotnou překvapila. Proč bych měla být překvapená, kdyby ... kdyby si někoho opravdu našel? Rozhodně jsem mu jeho situaci nijak neusnadňovala... Objala tu strhanou spící ženu stejně jako předtím Grayson a usmála se. Když jsem žárlivá, znamená to, že toho chlapa miluju?

Ať už byla odpověď jakákoli, Lori věděla, že Sue Ellen bude potřebovat přátele, a byla šťastná za každého, kdo mohl mít za přítele Graysona.

Jmenovala se Janice Taylorová a čekala na něj u vedlejšího ohně. Grayson jí podal plecháček s vodou ohřátou na otevřeném ohni a balíček krystalků pochybné provenience. "Nejsem si jistý jestli to bude chutnat jako vaše Verdandská káva..." řekl.

Vzala hrnek do obou rukou a usmála se. "Alespoň je teplá," odpověděla. "Nehodlám nikterak zkoumat původ této kávy. Pokud se dokáže postarat o mou závislost na kofeinu..."

Grayson se posadil vedle ní. Všude okolo nich kypěl noční život pralesa, daleko hlučnější než tiché cvakání a tlumený svist vrtaček linoucích se z Jeskyně, kde McCall a zbylí techové opravovali poškozené OBRy.

"Takže vy jste byla učitelkou na Univerzitě?" přerušil Grayson mlčení.

"Ano. Na katedře historie."

"Tak to byste nám možná mohla říct, co se teď děje v Regisu."

"Nevím, nakolik pro vás, kapitáne, budou mé informace užitečné. Jak jsem již řekla, jsem historička a politika mě nikdy nezajímala. Vím jen, že snad existovalo nějaké spiknutí - možná proti veliteli Drakoňanů - ve kterém byli namočení i členové Rady akademiků. A pak vypukly bouře, které začaly jen jako prosté studentské demonstrace. Řekla bych, že se to tak trochu vymklo z rukou, protože hned poté byly ulice Regisu plné OBRŮ a vojáci zatýkali obyvatele kolejí."

"Vymklo z rukou? To bych řekl, jestli lidé demonstrovali proti Nagumovi. To jste si vážně mysleli, že se jen tak sebere a prostě odletí?"

"Tady na Verdandi máme dlouhou tradici svobody projevu," řekla Janice. "Ta sice zmizela po nástupu kuritovců k moci, ale to neznamená, že je mrtvá." Usmála se. "To spíše rozkážete Nornu, aby přestal svítit, než Verdand'anům, aby přestali říkat, co si myslí."

"Myslím si, že tohle je za hranicemi chápání kuritovských legií," řekl Grayson, "ale stále ještě mají nepřeberné množství možností, jak vás dostat zpátky do latě."

"A zkoušejí je všechny." Úsměv zmizel. "Můj bratr, otec, i má matka... všichni již touto dobou pracují v dolech. Pokud jsou vůbec ještě na živu. Někam je odvěkli a já slyšela vojáky, jak se baví o tom, co se s nimi stane."

"Dovedla byste mi ty doly ukázat na mapě?"

30

Část III

"Abych řekl pravdu, generále Nagumo," řekl vévoda Hassid Ricol, "ještě jsem se nerozhodl, jestli vám ponechám velení. Dal jsem vám rozkaz tuto planetu uklidnit, ale v několika posledních měsících se zdejší situace poněkud zhoršila, že?"

Nagumo si již před notnou chvílí uvědomil, že má šanci jen tehdy, nebude-li nic skrývat. "Zhoršila, Vaše Výsosti."

"Máte pro to nějaké vysvětlení? Někakou omluvu?"

"Žádnou, Vaše Výsosti."

"Ach, výborně. To je alespoň osvěžující. Selhání plodí omluvy a ty já nesnáším. Důstojník buď udělá, co se mu rozkáže, nebo selže. Nemám pravdu?" Ricol byl vysoký a statný. Přísné rysy tváře mu zčásti zakrýval černý plnovous, zastřižený do čtverce. Jeho impozantní zjev podtrhávala rudá uniforma z jediného kusu, zdobená zlatými a stříbrnými vzory. Z ramen mu splýval působivý černý plášť s tuhým límcem, oblíbený na dvorech Vnitřního vesmíru.

"M-máte, Vaše Výsosti."

"Vaše informace o vzbouřencích jsou značně kusé. Admirál Kodo ve svém hlášení uvádí, že pilot, kterého zajal, prozradil polohu povstalecké základny. Píše, že jste na ni zaútočil a zničil ji, ale nedokázal jste tuto akci proměnit v konečné vítězství."

"To je pravda, Vaše Výsosti. To... musíte to pochopit, Vaše Výsosti. Je to džungle."

Rudý vévoda přivřel oči "Co je s džunglí?"

"Rebelové kontrolují celou džungli. Ztratili jsme v pralese k dnešnímu dni značné množství hlídek a větší počet OBRů. Začíná být stále těžší warriors přesvědčit, aby se svými stroji do džungle vyrazili. A stejně to nemá žádné výsledky."

"Proč?"

"Naše hlídky na ně narazí jen tehdy, když se to povstalcům hodí. Jejich lidé se pohybují v malých skupinkách po celé Silvánské kotlině. Mají dobrý přehled o pohybech všech našich OBRů. Občas se svými OBRy utečou, aby se vyhnuli střetnutí, jindy jich zase shromáždí mohutnou sílu a přepadnou naši kolonu. A pak ten žoldnéřský pluk, "Šedá smrt" si říká. Pravděpodobně jich není mnoho, ale jsou ďábelsky účinní v boji v džungli. Podařilo se jim dokonce přesvědčit velitele mého nejlepšího pluku, že prales se naprosto nehodí pro boj s OBRy."

V Ricolových očích hněvivě blýsklo. "Tak to byste se měl poohlédnout po agresivnějším plukovníkovi!"

"Plukovník Kevlavic je můj nejlepší, Vaše Výsosti. Velí Třetímu údernému pluku, dobré jednotce."

"Počkejte... říkal jste Šedá smrt?"

Nagumo přikývl. "To víme naprosto jistě, Vaše Výsosti. Od toho vězně, o kterém se zmiňoval admirál Kodo. Ve skutečnosti to byla mladá žena, která sloužila v Legii a... podařilo se ji přesvědčit, aby změnila strany."

"Rozumím. Jejich velitel se tedy jmenuje Carlyle."

Nagumo rozšířil oči překvapením. "Grayson Carlyle. Ano, Vaše Výsosti. Jak jste to věděl?"

"Již jsme se setkali, on a já." Ricol mávl rukou. "To nehraje roli. Jaké jsou vaše plány na jeho zničení?"

"Vaše Výsosti... všechno, co mám, mi stěží stačí k udržení našich původních pozic." Ukázal prstem na mapu Verdandi na stěně. "Podívejte se! Doly Skovde, čtyři sta kilometrů na jih odsud. Nejlídanější místo na planetě. Nájezdy rebelů, cvičených ve vysoce neortodoxních taktikách, dosáhly až k okraji plató Keblúz. A povstání se šíří jako nemoc."

"Grayson Carlyle je jediný muž," řekl vévoda. "A jeho mužů není více než pár stovek. Ale již jednou se mu podařilo přeměnit odpad ve vynikající bojovou jednotku. Myslím, že když rozdrtíte jeho, utnete hlavu celé té rebelii."

Pronásledujte povstalece na jejich domácí půdu, do džungle. Jestli se do toho vašemu plukovníkovi nebude chtít, zastřelte ho a sežene někoho jiného, kdo bude poslouchat rozkazy!"

Nagumo smutně zavrtěl hlavou a zadíval se na zeleň, vyznačující hranice verdandské pralesní Kotliny. "Ten Carlyle je jako duch... Když se mu podmínky boje nelíbí, zmizí, jakoby se rozplynul ve vzduchu."

"K čertu, chlape! Přece musí mít nějakou základnu! Zdroje náhradních dílů!"

"Většinu náhradních dílů ukradne od nás a zásoby dostává od sympatizujících farmářů. Hlavní základnu povstalců, společně s hlavními dílnami na Liščím ostrově jsme zničili, ale nezůstali jsme tam. Místo abychom v nepřátelském prostředí neustále očekávali útok ze všech stran, považoval jsem za moudřejší místo zaminovat a stáhnout do bezpečí Regisu. Žádnou další základnu se nám nepodařilo nalézt."

"Pah! Zkontrolovali jste znovu Liščí ostrov?"

"Vaše výsosti? Ne... ale jak jsem řekl, základna byla zničena a podminována."

"Grayson Carlyle je... nesmírně schopný. Přesto ale potřebuje jednu věc, místo k opravám a přestavbám svých OBRů. Jestli jste vyloučil jedno z možných míst jen proto, že jste tam už byli, pak vám říkám, že povstalecká základna je právě tam!"

"Možná..." Nagumo vyvalil oči. "Možná! Jsou tam velké jeskyně. Je o nich zmínka v hlášení plukovníka Kevlavice. Jeskyně, které sloužily jako povstalecké montážní haly a dílny. Ale veškeré vybavení jsme odvezli a zbytek zničili!"

"Generále, nemyslíte, že nějaké ještě musí mít? Jinak by celá revoluce již dávno vyhasla. Dobrý bože, člověče! Jak si myslíte, že své OBRy opravuje? Kde si myslíte, že doplňují munici? Možná se mu podařilo zachránit tu výsadkovou loď, o které Kodo hlásil, že byla zničena."

"Já... tedy... Vaše Výsosti, poškozená loď zmizela během bouře! Domníval jsem se..."

"Domněnky, generále, mám ještě méně rád než výmluvy!"

"Rozumím, Vaše Výsosti!"

"Pár dní tady na Verdandi zůstanu. Za dva měsíce se ale musím vrátit na Lúthien. Do té doby chci ale jasně vidět, že naše mise uspokojivě pokračuje. Výkonnost všech vojenských složek na Verdandi se prudce zvýší. Ti, kteří nebudou náročná kritéria splňovat, budou... vyměněni. Rozumíte?"

"Dokonale, Vaše Výsosti."

"Výborně. Zamyslel se někdo z vás nad tím, co tady Carlyle dělá? Když jsem o něm naposled slyšel, byl pěkných pár světelných let odtud a směřoval k Periferii."

"Ano, Vaše Výsosti. Moje výzvědná služba tvrdí, že sem povstalcí žoldnéře přivedli, aby trénovali jejich vojáky. Ten Carlyle má podle všeho solidní znalosti neortodoxních taktik. Útoky na OBRy s pytlí nacpanými výbušninou, přenosné raketomety a tak."

"Carlyle je... nadaný warrior."

"Ohrožuje zavedený pořádek bitvy! OBRy dominují bitevním polím, nikdy tomu nebylo jinak. Je nemyslitelné, aby je dokázal složit obyčejný pěšák!"

"Pěšáci se po bitevních polích proháněli daleko dříve, než první OBRy spatřily světlo světa, guvernére. Na to byste neměl nikdy zapomínat," řekl vévoda. "Budeme prostě muset najít způsob, jak dostat Graysona a tím srazíme na kolena i zbytek povstalců."

"Ale jak?"

"Nikdo není neporazitelný. Každý z nás má své slabiny, svá slepá místa. Naleznete je a využijete jich."

"Já, Vaše Výsosti?"

"Setrváte ve svém úřadě, alespoň zatím. Pusťte se se svým štábem do práce. Zítra ráno touto dobou chci mít na stole

plán překvapivého útoku na Liščí ostrov se všemi podrobnostmi."

"A-ano, Vaše Výsosti."

"Podruhé už mě neklamte, Nagumo." Ricol napřáhl ruku a pomalu ji sevřel v pěst. "Chci dostat Graysona Carlylea.

Toužím po něm daleko víc, než po celé této planetě. A vy, generále, mi ho dáte."

31

Grayson si vtiskl sluchátka hlouběji do uší. Ramageho hlas, pokroucený průchodem přes pět retranslačních stanic, byl slabý, ale zřetelný.

"Je jich nejmíň jedna rota, kapitáne," říkal. "Právě spořádaně překročili okraj. Doprovází je silnej oddíl pečoty a nepravdělná vzdušná podpora."

"Co stíhače? Nedělají potíže?"

"Zatím ne. Zakroužily párkrát nad mýtinou, kde stávala Erickssonova farma, ale nás si zatím nevšimly."

"Za jak dlouho k vám dorazí hlavní síly nepřítele?"

"Za půl hodiny. Možná míň."

"Dobrá. Držte se přesně našeho plánu. Dáme vám vědět, jak to tady pokračuje."

"Jo, to teda dejte. Končím."

Grayson přepnul na společnou bitevní frekvenci. Za průzory Kondorova kokpitu viděl dlouhou řadu OBRů spěšně utvořeného úderného týmu, stojící na dně úzké strže. OBRy Šedé smrti stály nehnuté u stěny rokle za Graysonovým strojem. Ve stínech mezi stromy se pohybovaly malé skupinky povstalecké pečoty. Zbytek vojáků tábořil u svých zamaskovaných vznášedel. Na hřebínku nad roklinou stála Lořina Cikáda a její hmyzí profil se ostře rýsoval proti oranžovému slunci. Den byl podivuhodně jasný, což značně ztěžovalo pohyb na volných prostranstvích. Grayson ale spoléhal na to, že když kuritovci vytáhli proti Liščímu ostrovu, budou radary všech družic obráceny směrem k džungli a ne doprostřed plátů Koblůz.

Liova plantáž ležela několik kilometrů za nimi, protože Grayson nechtěl, aby se povstalecké OBRy k farmě příliš přibližovaly. Raději za místo srazu svých jednotek zvolil tuto hlubokou rokli, kde se mohou zformovat, aniž by zbytečně poutaly pozornost kuritovských satelitů a hlídkových stíhačů.

Doufal jen, že touto akcí neupozorní Drakoňany na Liovu rodinu. Starý Li Wu a jeho syn Li Čin prokazovali povstalcům neocenitelné služby. Čin je tenkrát po pádu Liščího ostrova provedl džunglí do Westlee a Wu je upozornil, že se kuritovci chystají na neočekávaný výpad. A přesně na to Grayson čekal. Útok podobného rozsahu znamená, že kuritovci použijí svých posledních tří stíhačů na vzdušnou podporu a poskytnou tak povstalcům drahocennou příležitost. Jakmile se dozvěděl, že se kuritovci vydali na pochod, vyrazil se svými muži k Liově farmě.

Zapnul vysílačku. "Všem jednotkám. Připravte se. Je čas vyrazit!"

Kolona povstalců se vydrápala na okraj strže. Regis odsud vypadal jako vzdálená šedivá linka na obzoru.

"Kolik času nám zbývá?" zeptal se Tollen hrubě.

Grayson si vzpomněl na povstalcův výbuch při návratu ze Scandiahelmu a oťrásl se. Tollen Brasednewic nyní vypadal jako muž, který své emoce sice drží na uzdě, ale jen tak tak. Důvěra mezi nimi zmizela, jakoby ani nikdy neexistovala.

"Půl hodiny. Pak začne být na Liščím ostrově horko," odpověděl Grayson. "Za dalších deset patnáct minut pak přijde řada na nás."

Šest OBRů při běhu přes plátů doprovázelo patnáct transportních a dvacet čtyři lehkých vznášedel, nesoucích dohromady ke dvěma stovkám mužů. OBRy udržovaly stálou cestovní rychlost. Ačkoliv zdaleka nebyla maximální, aby předešli zbytečnému zvýšení teploty, polykaly stroje vzdálenost, dělicí je od města, pravidelnými pětmetrovými kroky. Grayson věděl, že na nedalekém kosmodromu na západě nedávno přistály nové výsadkové lodě, ale ani se neotočil.

Plán vyžadoval, aby čtyřicet kilometrů mezi Liovou plantáží a Regisem urazili v co možná nejkratším čase.

Měli značnou naději, že kuritovci jejich příchod vůbec nezpozorují. Povrch této části plátů byl poset ohromnými bludnými balvany a řídkými remízky lesa a nabízel jakous takous možnost úkrytu. A co víc, relativně malá byla i možnost, že nějaká družice sleduje právě tu jejich část plátů.

Kondorovy vnější mikrofony zachytily vzdálený jemný zvuk. Grayson natočil OBRovu hlavu směrem, který mu přístroj ukazoval na jiho-jiho-západ. "A už jsou tady. chlapci a děvčata," řekl. "Stát! McCalle, připrav se!"

Kolona zastavila a bez hnutí vyčkávala mezi balvany a osamělými stromy. Jediný Střelec zůstal v bojové pohotovosti a dvojité ústí svých zbraní zamířil k nebi.

Nad obzorem se k severu přehnal trojice černých teček. Pohybovaly se velice rychle, za okamžik již měly kulovité obrysy výsadkových lodí na kosmodromu. V několika vteřinách překonaly vzdálenost dělicí Regis od Silvánské kotliny a ztratily se nad nízkou čarou na horizontu, naznačující začátek pralesa. Povstalci trpělivě vyčkávali, jen McCallův OBR natočil trup a nespouštěl stíhače ze svých radarů.

"Děliprd, p'ne," řekl McCall.

"To máš pravdu." Černé tečky zmizely za okrajem Kotliny. Grayson si vzpomněl na Ramega, čekajícího s ostatními na kuritovský útok pod hustým příkrovem džungle. "Šlápněte na to! Všichni! Ted' to musí svištět!" OBRy se znovu daly do běhu a obraz Regisu jim brzy vyplňoval celý displej.

Letiště bylo přesně tam, kde tvrdil Li Čin, přímo pod severovýchodními zdmi Univerzity. Všechny stíhače byly pryč, odlétly na vzdušnou podporu jednotek, útočících na Liščí ostrov. Grayson již rozeznával letištní personál a techy pohybující se mezi nízkými baráky. Letištní plochu tvořilo jen hrubě srovnané a uvláčené pole. Ve stínu univerzitních zdí stále ještě odpočívaly těžké stavební OBRy, kterými kuritovci srovnávali terén. Kolem obcházel hlídkující Křížák. Byly tu i lidské stráže, přecházely po úzkých cestičkách mezi hromadami barelů s palivem a bednami s municí. Hned za letištní plochou se šklebila dokořán otevřená brána Univerzity. Mezi branou a nově zbudovanými kasárna podél

letištní plochy panoval čilý ruch. Míhala se malá vznášedla a z města právě dokonalým pořadovým krokem vycházela četa regiské milice v modrých uniformách.

Vypadalo to, že si jejich přítomnosti stále ještě nikdo nevšiml.

Než by takhle blízko nepřítele používal radiové spojení a riskoval, že bude mít někdo na letišti naladěnou právě jejich bitevní frekvenci, začal Grayson gestikulovat Kondorovým rukama. OBRy a vznášedla se rozptýlily ve vysoké trávě. OBRy se nemotorně položily čelem k zemi a vojáci zalehli podél svých vznášedel. Byli teď necelé dva kilometry od města a zdálo se, že se univerzitní věže a zdi tyčí přímo nad nimi. Grayson věděl, že nebude trvat dlouho, než je objeví. Stačí, aby se jeden z modráckých strážných na hradbách náhodou zadíval dolů a spatřil ohromné tvary OBRů, ležících v křoví jen kilometr pod ním.

Naštěstí nemusí čekat dlouho. Když Grayson se svým Kondorem zaléhal, přepnul vysílačku na odposlech. Vysílat by si takhle blízko k nepříteli samozřejmě nedovolil. To ale neznamená, že nemůže čekat na dohodnutý signál.

Ten se ozval za necelých pět minut.

"Útočný tým! Útočný tým! Čisté nebe a zelené!" Zpráva se třikrát opakovala a s přestávkami se teď bude opakovat neustále. Grayson přepnul zpět na bitevní frekvenci a zaplavilo jej vzrušení z nadcházející bitvy. Znamé, a přesto podivně zneklidňující. Srdce se mu prudce rozběhlo a pocítil podivnou směsici napětí a dychtivosti.

"Připravit!"

Na severu se nad obzorem objevily tři drobné tečky a zamířily přímo na útočný tým. První z nich rychle narostla do tvaru SL-17 Šilonu. Stíhač vytáhl podvozek a šel na přistání. Zbylé dvě tečky, trojúhelníkovité Zabijáky se nad letištní plochou rozdělily a vyrazily k městu. Dokončily oblet univerzitních věží a jeden po druhém zamířily zpět nad přistávací dráhu. Grayson je pozorně sledoval. Bůhví, kolik paliva a munice jim ještě zbývá. Útok může začít, až budou všechny tři stíhače na zemi.

Šilon zastavil. Kolem se okamžitě vyrojili techové a kontrolovali poškození. Někdo přistavil schůdky ke kokpitu. Nad pláněmi se rozlehlo kvilení motorů přistávajících Zabijáků.

Grayson nespouštěl oči z ranveje. Teď...

"Jdeme!" vyrazil ze sebe ostře.

Šest OBRů vstalo z křoví jako jediný stroj a rozběhlo se k letišti. Zdálo se, že jejich cíl je náhle mnohem dál, než to vypadalo ještě před pár minutami, kdy každý metr, o který se přiblížili univerzitním hradbám, zvyšoval možnost, že budou prozrazeni. Teď to vypadalo, že je plocha nekonečně daleko.

Letištní personál pokračoval v práci na Šilonu. Pilot Křížáka se otočil a pozoroval dění u hangárů. Přilet stíhačů upoutal na chvíli i pozornost strážní na hradbách.

Pak se někdo otočil a spatřil blížící se OBRy. Ozval se varovný výkřik. Grayson viděl, jak techové zběsile gestikulují a pětadesátitunový Křížák se rychle otáčí. Jeho Kondor během pohybu zvedal obě ruce s lasery a raketometry RDD. Grayson krátce pohlédl na displej. Křížák byl vzdálený pouhých tři sta metrů, zatímco stíhače stály příliš daleko na to, aby poskytl dobrý cíl.

"Pokračujte všichni dál!" vykřikl na bitevní frekvenci. "Já ho zdržím!" Grayson otočil Kondora a namířil si to přímo na těžšího Křížáka. Kuritovský OBR byl těžší o deset tun, ale Grayson neočekával, že se spolu budou potýkat dlouho. Z pravé části Kondorova trupu vyšlehly plameny a vzduchem zasvištěla pětice RDD. První zasáhla a druhá... třetí. Všechno přímé zásahy do Křížákovy masivní hrudi. V Kondorově kokpitu se rozezněl výstražný klakson, ohlašující přilet protivníkových raket. Grayson prudce strhl OBRa doleva. Zamířil laser v OBRově ruce a několikrát rychle stiskl spoušť. Pak se pokusil rychlým během překonat vzálenost dělící jej od Křížáka.

Cosí prudce vrazilo do Kondorova pravého boku, ale Graysonovi se podařilo náraz ustát a pokračoval v běhu. Všude kolem něj vytryskly gejzíry hlíny a prachu a po levé paži mu přejel laserový paprsek. Odpálil dvojici raket z raketometů po stranách OBRovy hlavy a kokpit zběsile zavibroval. Kouř okolo Kondora zhoustl natolik, že na chvíli ztratil přehled o pohybech protivníka. Prudce změnil směr a vrhl se doleva. Chvilí zvažoval, jestli nemá zapnout bitevní radar, ale pak si uvědomil, že by přístroj prozradil jeho pozici stejně snadno, jako by odhalil nepřítelovu. Dým se začal zvedat a Grayson vykročil na čerstvý vzduch.

Stál těsně vedle konce rozjezdové dráhy a univerzitní zdi se tyčily přímo nad ním. Podél cimbuří šlehal plameny výstřelů. Kuritovská pěchota se snažila zapojit se do bitvy pod nimi střelbou z přenosných laserů a bezzákluzových útočných pušek. Grayson slyšel, jak kulky z ručních zbraní zvoní na pancíři jeho OBRa.

McCallův Stíhač přeběhl téměř přes celou ranvej a sázel ránu za ranou ze všech svých zbraní do trupu Šilonu, vzdáleného pouhých dvě stě metrů. Grayson viděl, jak se po zásahu autokanónem tříští stíhačův kokpit a do dálky odlétají zkroucené kusy pancíře. O nějakých sto metrů dál hořel jeden ze Zabijáků a Clayova Lasice ho nepřestávala kropit ze všech laserů. Techové se zoufale rozprchlí všemi směry. Jen pár statečnějších nebo pitomějších než ostatní jich zalehlo podél letištní plochy a zahájilo na útočící OBRy palbu z pistolí, ale bez viditelného efektu.

"Ain breďach! Sassenach!" Grayson ta slova slyšel spíše na bitevní frekvenci než z vnějších reproduktorů, ale jejich význam pochopil téměř ihned. Kaledončan obrátil svůj OBR a těch několik zoufalců odhodilo zbraně a vyděšeně uteklo. Koutkem oka zachytil pohyb u kasárenského bloku na opačné straně letiště. Vzduchem zasvištěl laserový paprsek a budova vzplála. Oblaka černého kouře třísnila jemnou zeleň nebe. Jedna z hořících stěn se zřítla na nejvzdálenější Zabiják. Kokpit se zborstil dovnitř a trup letounu okamžitě vzplál.

Hotovo. I kdyby se jim náhodou nepodařilo všechny tři kuritovské stíhače vyřadit nadobro, zcela určitě zůstanou pěkně dlouho mimo provoz.

"Zpátky do formace!" vykřikl Grayson. "Mizíme odsud!"

Khaledovo Žihadlo a Lořina Cikáda stály bok po boku a kropily cimbuří soustředěnou laserovou palbou. Vojáci na hradbách se rozutekli, ale oba OBRy Legie nepřestávaly pálit, aby kryly povstalecká vznášedla. Debrowski se svou

Vosou vyrazil na sever a dával pozor, jestli se neblíží kuritovská pěchota s Inferny.

"Cesta je volná, kapitáne," hlásil. Grayson potvrdil příjem a dal signál ostatním. Se zbraněmi neustále mířícími na vrcholky univerzitních hradeb začala Šedá smrt ustupovat.

Těsně vedle nich se náhle otřásla země a rozkvetly ohnivé fontány raketových explozí. Clay zařval: "Dávejte pozor na toho Křížáka vpravo!"

Křížák byl dvě stě metrů východně od Graysonových OBRů a neustále se přibližoval. Nic však Legii nebránilo v návratu do bezpečí džungle.

Grayson se ohlédl po svých jednotkách a přejel mu mráz po zádech. Všechny OBRy viděl, ale kde jsou povstalečtí vojáci? Jejich úkolem bylo vyčistit odvrácenou stranu letiště a vrátit se zpět na sever. Touhle dobou by již měli být před nimi, ale nikde je neviděl. Grayson otočil Kondora a vyschlo mu v ústech. Před branou Univerzity se rozvinula urputná bitva. Brasednewicovi vojáci ssekakovali ze svých vznášedel a snažili se prostřílet si cestu dovnitř. Pečlivě připravený plán se začal před Graysonovými očima hroutit, když povstalci zaútočili na hlavní univerzitní věž.

Do Kondorova boku zleva udeřila dávka z autokanónu. Od východu se rychle přibližoval Křížák. Přes trhavící se mračna kouře Grayson viděl, jak se před městem, necelý kilometr daleko, hotoví k útoku nejméně dvě kuritovské falangy. Oblaka zvířeného prachu za OBRy naznačovala přítomnost flotily vznášedel, plných elitní kuritovské pěchoty a regiských Modráků.

Plán nevyšel.

32

"Brasednewici, co to k čertu děláte?"

"Brána je otevřená, kapitáne!" odpověděl mu vůdce povstalců. "Mužem se probít až do Univerzity!"

"A nechat se tam zavřít jako ve flašce... copak nevidíte tu armádu přibližující se ze severu?" Grayson ani nečekal na odpověď. "McCalle! Clay! Pomozte mi na chvíli zadržet ty OBRy! Lori, Debrowski, mrkněte se, jestli z toho nedokážete Brasednewice vytáhnout!"

Během hovoru stiskl Grayson spoušť autokanónu a proud střel se zaryl do Křížákovy hlavy a ramen. McCall se k němu připojil a společně zachytili protivníky v OBR do smrtící křížové palby. Ale na přesné míření byli příliš daleko a Křížák je moc velký na to, aby jej složilo pár náhodných zásahů. Kuritovský OBR se zastavil, zavrával, jako když člověk přemáhá silný vítr, a znovu vykročil.

Grayson si všiml, že ostatní kuritovské stroje jsou převážně lehké OBRy, Vosy, Žihadla a Komanda. Pravděpodobně to byli příslušníci kuritovských průzkumných falang, se kterými se již střetli při osvobozování verdandských zajatců. Lehké OBRy nezaváhaly ani okamžik, a vrhly se do těžké palby tří OBRů Legie, soustředěně především na velkého Křížáka.

"Stahujeme se, šéfe!" ozval se Lořin hlas. Grayson rychle pohlédl k bráně a viděl, že poslední z povstaleckých vznášedel mizí v oblacích prachu směrem k nim. Beton pod vznosným obloukem brány byl poset mrtvolami. Modré uniformy loajální milice se tu mísily se zelenými, šedými a hnědými oděvy povstalecké pěchoty. Z otevřené brány se valili další a další Modráci. Lořina Cikáda se otočila a zaměřila své kulometry na postupující milici, dokud jejich řady nezakolísaly a nerozpadly se. Zbytky Modráků opustily chvatně prostor před branou.

Grayson se obrátil zpět k útočícím OBRům. Křížák teď byl mnohem blíže, méně než dvě stě metrů. To bude těsné.

"McCalle! Clay! Stáhněte se, ale buďte připraveni mě krýt!" Lasice se Střelcem se obrátily a těžkopádně vyrazily na sever. Zleva vyšlehly první laserové výstřely. Průzkumné OBRy zaujaly roztaženou polokruhovou formaci. Některé z nich se snažily dostat co možná nejdále na sever a odříznout tak Legii ústupovou cestu.

Do Kondorovy pravé ruky udeřila salva raket a v kokpitu se rozzářila rudá výstražná světla. Grayson zdvihl pravý laser a stiskl spoušť. Divoce zaklel. Zbraň nereagovala. Odpálil tedy místo toho své RKD raketometry a sledoval, jak jeho dvě poslední rakety zasahují Křížákovu hrud'

Podíval se na sever. Spatřil Lori v těsném souboji s kuritovským Žihadlem a Lasici se Střelcem, vyměňující si laserové navštívenky s OBRy, ukrytými v řídkém lesíku. Kde je sakra Debrowski?

Salva Křížákových RDD dopadla nebezpečně blízko Kondorových nohou a Grayson se dal do běhu. Věděl, že ho pomalejší Křížák nikdy nedokáže dohonit. Zbývaly průzkumné OBRy.

Kde je ale Debrowski? "Pětko, tady Velitel! Kde ksakru vězíš, Debrowski?"

Ticho. Doběhl Lořina OBRA a společně zaútočili na dotírající Žihadlo, až jeho pilot odpálil trysky a lehký OBR utekl.

"Viděl někdo z vás OBRA Debrowského?" zeptal se Grayson na společné frekvenci. "Podařilo se mu utéct?"

"Kapitáne!" řekla Lori. "Podívej se na jih!" Grayson obrátil Kondora. Kouř, valící se z hořícího stíhače mu téměř zakrýval výhled na Univerzitu, ale pak si všiml, jak se z dýmu noří obrovský tvar a napřahuje se dopředu a dolů.

Kuritovský Křížák tedy nakonec za Graysonem neběžel, ale našel si jinou oběť.

Debrowského Žihadlo leželo bezvládně čelem k zemi jen kousek od místa, kde se Grayson s Clayem a McCallem postavili lehkým OBRům. Možná se ztratil v hustém kouři a dal se špatným směrem. Nebo se řídil podle kompasu, který mu v takovéto bitvě nutně udával zkreslené hodnoty. Ať už byl důvod jeho zdržení jakýkoli, nakonec si jeho OBR vykoledoval zásah, který mu úplně rozdrtil levou nohu a urazil laser připevněný k pravé ruce. Nyní se Debrowski snažil se svým zmračeným strojem odvléci se od tyčícího se Křížáka. I na vzdálenost přesahující šest set metrů Grayson viděl, že síla úderu oděruje z OBRovy hlavy anténu. To vysvětlovalo Debrowského mlčení.

Křížák byl třikrát těžší než maličké Žihadlo. Zvedl jednu ohromnou pěst a švihl dolů. Lori vykřikla a hlava Žihadla se rozprskla jako křišťálová koule.

Grayson otupěle vydal rozkaz k ústupu. Zbýlé OBRy Legie se pustily za povstaleckými vznášedly, které již před notnou chvílí vyrazily k severu.

Kuritovské OBRy se je ani nepokusily pronásledovat.

Oba muži stáli na vzdálenost dlaně od sebe a zuřivě si hleděli do očí. Obklopoval je houf povstalců promíšených se žoldněři. "Jen stěží jsme zachránili holé životy," řekl Grayson. "Piter Debrowski tam zůstal. A to všechno vaší vinou!" Po dlouhé pouti po málo užívaných pralesních stezkách se útočný tým vrátil na Liščí ostrov a zjistil, že jednotky, které na ostrově ponechali, dokonale zvítězily. Dvě plné roty, dvacet čtyři OBRů, zaútočilo na základnu a soustředilo se na malý tábor, ve kterém se podle Graysonova rozkazu zdržovalo jen několik dobrovolníků. Vedoucí kuritovské OBRy se vřítily do minových polí, nastražených pečlivě Ramageovými techy a jejich dokonale uspořádaná útočná formace se rozpadla. Seržantova komanda zaútočila z okolní džungle, podařilo se jim složit Jestřába, Centuriona a vážně poškodit tři lehké OBRy. Kuritovští warrioři, nervózní, že se dostali takhle hluboko do pralesa, se dali na ústup. Nad neproniknutelným příkrovem džungle kroužily bezmocně Zabijáky a Šilon.

Montidovi povstalečtí warrioři zaútočili na ustupující kuritovské stroje, když vystupovaly na okraj Kotliny a vážně poškodili Žihadlo a pár Komand. Uspěl i Graysonův plán na zničení kuritovských stíhačů na letišti pod univerzitními hradbami, ale vítězství je stálo život Pitera Debrowského.

Vojáci se tlačili okolo svých velitelů a žádný netušil, co vlastně vyvolalo jejich střetnutí.

Tollen Brasednewic se zamračil a temnými očima se vpíjel do šedivých očí mladého kapitána. "Se mi zdá, že vaše snaha poučovat nás, jak máme víst naši vlastní válku, zachází příliš daleko. Rada, která vás najala, už neexistuje. Tak proč si sakra nesbalíte svejch pět OBRů a netáhnete, kam patříte?"

Collin Dace vstoupil mezi oba muže. "Tollene, nech toho! Nikdy bychom se tak daleko nedostali, nebýt kapitána Carleyla, a ty to moc dobře víš!"

"Jó?" Brasednewic se znechuceně zasmál. "Vopravdu? Nevedli sme si zas tak špatně. Pak přišel von a už to začalo. Ztratili jsme celou Revoluční radu. A těch mrtvejch... kolik lidí sme v poslední době ztratili. Do hajzlu, když se Modráci dneska na letišti rozprchlí, nechali hlavní bránu nechráněnou! S dvěma stovkami chlapů sme tam mohli vletět a dobít celou citadelu. Ale von dal rozkaz k ústupu! K ústupu, když bylo vítězství na dosah ruky!"

Grayson si založil ruce na hrudi. "Ať se vám to líbí nebo ne, plukovníku, jsme teď na jedné lodi. Ztratili jsme tu příliš mnoho mužů na to, abychom se jen tak sebrali a odlétli. Nehleď k tomu, že to není možné. Ale jestli máme společně bojovat, musíme táhnout za jeden provaz... a mít jediného velitele."

"Tak takle to je? Seš aspoň natolik chlap, abys mě vyzval... žoldáku?" Poslední slovo Tollen opovržlivě vyplívl, jako by se jednalo o nejsprostší nadávku.

"Nemá smysl, abychom se tu prali," řekl Grayson opatrně. Byli skoro stejně vysocí, ale svalnatý povstalec byl nejméně o deset kilo těžší. "Měli bychom raději použít zdravý rozum."

"Dost řeči!" Brasednewic sbalil obrovské pěsti a ušklíbl se. "Měl sem možnost Carlottu zachránit, a tys mi to zkazil!"

Grayson vyvalil oči. Tak přece jenom měl s Brasednewicem a Carlottou pravdu. Byli to milenci.

Montido se zatvářil zmateně. "Přece byla ze Starý rodiny..."

"Di do hajzlu, proč vo ní mluvíš jakoby byla mrtvá!" pak dodal daleko tišeji. "Tak, Stará rodina? Myslíš, že nám to někdy vadilo?"

Grayson si všiml, že se někteří povstalcí tváří znechuceně. On sám se cítil bolestně mimo, jako kdyby se naskytl při velice osobní rodinné hádce. Nenávisť mezi potomky prvních přistěhovalců a novousedlíky byla prastará a hluboká. Představa, že někdo překročí nepsaný zákon, pobuřovala lidi na obou stranách.

"Vy sráči!" zařval Brasednewic. "Měli sme se s Carlottou rádi!" Divoce se rozhlížel a očima je všechny vyzýval, aby si troufli jeho prohlášení nějak hodnotit. "A máme se rádi furt! Ty Nagumovi parchanti ji totiž nezabili, protože si myslej, že se jim ještě může hodit, i kdyby jenom jako propaganda. Dneska sem ji moh dostat ven... jen kdyby... kdyby..."

Rozplakal se. Grayson mu položil ruku okolo ramen. "Myslím, že vím, jak vám je." "Jak byste moh sakra zrovna vy vědět, jak mi je?" V Brasednewicových slovech nezůstala ani stopa po předchozím hněvu, jen bolest a ztráta.

"Nejste jediný člověk na světě, který ztratil někoho blízkého." Grayson si vzpomněl na svého otce. "Ale nemůžete své lidi používat ke svým soukromým pomstám. Takhle byste brzy ztratil jejich úctu!"

Brasednewic neodpověděl, jen tam stál a zaťaté pěsti mu bezmocně visely podél těla. Pak se beze slova otočil a odešel. Grayson již otvíral ústa, aby jej zavolal zpět, ale Montido jej zadržel. "Nechte ho, kapitáne. Někdo z nás si s ním později promluví. Takhle to bude lepší."

Dace přikývl. "Mimochodem, jaké jsou vaše rozkazy, kapitáne?"

O něco později, v chladném šeru těsně před úsvitem, Lori odešla na své oblíbené místočko u velkého balvanu v džungli. Liova plantáž ležela hned vedle okraje Kotliny, mezi jazyky pralesa, plazícími se podél říčních koryt do platů Keblúz. Okolo ní se tyčily černé tvary OBRů, vyhlížejících podivně pod maskovacímí sítěmi mezi vysokými stromy. Verdandi alfa byl již dávno za obzorem a hvězdy pomalu bledly.

Znovu se jí zdál ten sen, a tak se rozhodla, že se raději půjde projít. Naslouchala vzdálenému kvílení chirimsimů v džungli, objala si pažemi kolena a snažila se na tu hrůzu zapomenout.

Miluje Graysona. Tím si teď již byla jista. Ale někde hluboko v ní stále ještě ležela nedůvěra. Ten vnitřní konflikt ji nepředstavitelně drásl. Naučila se překonávat svůj strach, dokonce i strach z ohně v bitvě, ale stále ještě nevěděla, jak se vyrovnat se svými vlastními zmatenými pocity. Byla warriorem již dost dlouho na to, aby jí bylo jasné, že podobné rozpoložení jí dříve či později může být osudné. Přijde čas, kdy udělá chybu, a pak...

Sen jí pěkně zkazil náladu. Proč se vlastně lidé smrti tolik bojí? Kromě Šedé smrti nikoho neměla. Od dob jejího vztahu s Graysonem na Trellwanu se s nikým nesblížila. Každý muž Legie prostě věděl, že Lori je kapitánova dívka. Zasmála se nahlas. Kapitánova dívka!

V týdnech následujících po osvobození Sue Ellen se obě ženy značně sblížily. Dobře vycítily, jak jsou osamělé a navzájem se snažily se utěšit. Lori si uvědomovala, že Sue Ellenina samota je mnohem horší. Její přítel byl mrtvý.

Otevřela oči a snažila se přemýšlet o něčem jiném než o smrti a zoufalství. Po stezce směrem k balvanu kráčeli muž a žena, ale ve slabém svitu hvězd je zpočátku nepoznala. Teprve po chvíli si uvědomila, že to je jedna ze zachráněných verdandských žen. Jak ona se jen jmenovala? Janice nebo tak nějak. Muž, krácející ve stínu vedle ní jí položil ruku kolem pasu.

Když si Janice dokázala najít přítele v řadách Šedé smrti, proč by to neměla dokázat i ona? Muž teď dívku sevřel oběma rukama. Lori pozorovala, jak se objímají a líbají. Náhle si připadla tak opuštěná, že se málem dala do pláče. Co asi dělá Grayson? Jestli je vzhůru, nevidadlo by mu, kdyby za ním přišla?

Dvojice se naposledy políbila a Janice se vydala přes mýtinu k nové postaveným ženským ubikacím. Muž se otočil a Lori konečně spatřila jeho tvář.

Byl to Grayson.

Uviděl ji v ten samý okamžik. Zdálo se, že chvilku váhá, ale pak vykročil směrem k ní. Lori vstala ze svého kamenného sedátka a pokusila se ho obejmít.

"Lori..."

"Dobrý večer, kapitáne." Cítila se strašně zmatená. Nedokázala své pocity přesně zařadit. Je to zrada? Žárlivost? Nebo se jen zlobí sama na sebe, že se s tím nedovede vyrovnat?

"Lori, co tady...?"

"Nic, kapitáne. Vůbec nic. Dobrou noc."

Musela vynaložit ohromné úsilí, aby se cestou k ženským ubikacím nerozběhla. Kapitánova dívka. To určitě!

Netrvalo dlouho a ukázalo se, že druhá bitva o Liščí ostrov znamenala závažný obrat ve válce. Vévoda Hassid Ricol odlétl na svůj hvězdolet Lovkyně a guvernér Nagumovi ponechal velení. Vévoda přiznal, že útok na Liščí ostrov byl jeho nápad, a během zoufalého boje u bran Univerzity prokázal Nagumo nasazením dvou lehkých průzkumných falang potřebnou rozhodnost a vojenský um. Povstalcům chyběly k bráně pouhé metry, když do bitvy zasáhly zmíněné dvě falangy s Křížákem a přinutily rebely k ústupu. Zničení jednoho z povstaleckých OBRů přičetl vévoda Nagumovi k dobru, protože povstalci budou mít velké obtíže obstarat si v džungli nového.

Ricol byl více než ochoten nazvat bitvu vítězstvím a ponechat Naguma ve funkci. Jinak by totiž musel velením pověřit neschopného admirála Koda nebo zůstat na Verdandi osobně, a ani jedna

z těchto možností se vévodovi nikterak nelíbila. Za dva týdny se má v Lúthienu setkat se samotným knížetem Kuritou. Kromě toho, kdyby na Verdandi zůstal, musel by zvítězit. A vévoda se v skrytu duše ptal, jestli je v současné době konečné vítězství na Verdandi vůbec možné.

Dobře si všiml tváří obyvatel Regisu, když sledovali jeho slavnostní odlet. Loajalisté byli zamračení a opatrní. Začínali se totiž pomalu bát, že jejich drakoniští přátelé odletí a vydají je tak na milost a nemilost povstalcům. Na tvářích všech ostatních byla neskrývaná syrová nenávisť.

Kuritovci budou možná za vítězství považovat i to, když se jim podaří opustit Verdandi se zdravou kůží.

Po fiasku na Liščí ostrově se kuritovci stále méně a méně odvažovali opustit bezpečí Regisu. V bitvě na letišti byly dva stíhače naprosto zničeny a oprava třetího bude trvat celé měsíce. Všechny stíhače na Verdandi alfa nalodil vévoda na svou výsadkovou loď, společně s EDUT 4. Pokud se ukáže, že Nagumo není schopen Verdandi zpacifikovat, zachrání alespoň tyto drahocenné jednotky. To samozřejmě znamenalo, že Nagumo zůstal bez vzdušné podpory a přišel o jednu ze svých nejsilnějších zbraní při boji v pralese.

Kuritovské OBRy ani Modráci se již do džungle nikdy neodvážili. Každý podobný pokus by skončil jejich naprostou zkázou.

Během pár týdnů se kuritovská přítomnost na Verdandi smrskla na regiskou posádku, hrstku dolů v Jižní poušti a pár pevností, strážících státní silnice, po kterých se pohybovaly konvoje se zbraněmi a zásobami. Zbytky 44. Frontového a lehkého průzkumného pluku zůstaly v Regisu a ostatní OBRy byly rozmístěny na ochranu pevností a dolů. Čtvrtina všech OBRů vyžadovala neustále opravy a jejich piloti se snažili utéct na Verdandi alfa. Poprvé za celé desetiletí si verdandský venkov a malá městečka volněji vydechly.

Nagumo neriskoval velké střetnutí s povstaleckými silami, jejichž počet narůstal každým dnem. Útoky rebelů získávaly na síle a byly stále drzejší. V jednom jediném dni zmizelo za plného světla v ulicích Regisu osm verdandských astechů, pět Modráků a tři kuritovští vojáci. Jejich hlavy se večer objevily pečlivě naaranžované na schodech k Univerzitě a nikdy se nepodařilo vyšetřit, kdo je tam dal.

Nagumo by v bitvě o Univerzitu ještě stále nejspíš zvítězil, ale začínal si připadat jako odsouzenec se stahující se smyčkou kolem krku.

Ulice Regisu byly až nepřírozeně klidné, ale vzduch těžkl blížící se bouří.

Na venkově neustávala Šedá smrt ve své práci s povstalci, nejlepší muže cvičili v protiOBRí taktice a ty nejlepší z nich pak učili pilotovat OBRa. Počet zajatých povstaleckých OBRů vzrůstal každým dnem a k jejich provozu bylo zapotřebí skutečně každé ruky. Většina původních AgroOBRů již byla zničena nebo využita jako neocenitelné zdroje náhradních dílů, ale za každého získali Jezdci od kuritovců odpovídající náhradu. Řady konvenční pěchoty Svobodných verdandských jezdců vzrostly tak prudce, že se Graysonovým největším problémem stalo zajištění odpovídajícího ubytování, výstroje, výzbroje a zásob. Každý týden a později každý den pořádal nájezdy na kuritovské základny, aby zajistil jídlo, léky, zbraně a munici, které armáda, čítající teď několik desítek tisíc vojáků, potřebovala.

Grayson si velmi rychle uvědomil, že narůstající logistické problémy sám nezvládne. Rozdělil armádu na několik částí a svěřil jejich velení mužům a ženám, kteří se naučili taktice u Šedé smrti a prokázali své schopnosti v boji s nepřítelem. Tito velitelé zorganizovali své jednotky do praporů a vybudovali tábory v džungli po celé Silvánské Kotlině. Většina farmářů pak potraviny, určené pro Regis, odvážela do povstaleckých táborů. Když je přijeli Modráci vyšetřovat, odpovídali prostě "přijeli povstalci a všechno nám vzali! Nemohli jsme nic dělat!"

Nakonec zůstala stovka Nagumových OBRů a pozůstatky osmi pluků pěchoty přikovány k několika městečkům, dolům a dopravním centřům, zatímco povstalci ovládali celý obyvatelný zbytek planety. Pokud si chce po vévodově návratu udržet hlavu na krku, bude muset generální guvernér hezky rychle něco udělat.

Povstalecké nájezdy neustávaly a bylo zoufale jasné, že jediným zdrojem všech potřebných zásob jsou a budou sklady, které Nagumovy vlastní jednotky rozmístily po celé Verdandi. Pokud chtěl guvernér vůbec operovat mimo hradby Univerzity, žádnou jinou možnost neměl. Sklady si o útok přímo říkaly a bylo nesmírně těžké je chránit. Bylo jich příliš mnoho a Nagumo měl v danou chvíli jen omezený počet funkčních OBRů...

Když si to Nagumo uvědomil, překvapením se mu rozšířily oči a udeřil se pěstí do otevřené dlaně. Klíčem k povstaleckému úspěchu byli žoldnéři. Od samého začátku. Možná ještě není pozdě na to, aby rozdrtil celé povstání zničením těch žoldáků.

Pokud by se mu ještě ke všemu podařilo zajmout samotného Graysona Carlylea...

Nagumo si teď byl jist, že zná řešení svého problému a že klíčem se stanou právě ty nechráněné sklady.

33

Sedm OBRů se prodíralo řídkým lesem. Rozdíly mezi žoldnéři a povstalci již dávno zmizely, a tak když vydal Grayson rozkaz, rozvinulo se všech šest OBRů za ním do rojnice na úpatí nízkého hřebínku, tyčícího se nad jedním z kuritovských skladů.

Jednoho po druhém je vyvolával jménem a každý se okamžitě hlásil. McCall ve svém zjizveném střelci a Clay v Lasici byli jedinými zástupci Legie v útočném týmu. Ostatní byly lehké OBRy Svobodných jezdců: Cikáda Vikki Traxenové, Jestřáb Collina Dacea, Vosa Olina Sonovarro a Žihadlo Nadine Chekové. Osmý člen útočného týmu, Lori Kalmarová, stála se svou Cikádou na nízkém kopci tři kilometry za nimi. Jakmile bude sklad bezpečně v povstaleckých rukou, přivede konvoj nákladních vznášedel, nutných k odvozu kořisti.

"Zaujměte postavení," řekl Grayson na bitevní frekvenci. "A čekejte. Až budete na pozici, podejte hlášení."

Grayson si zvětšil obraz na hlavním displeji. Sklad vypadal mírumilovně. Tvořila jej typická sbírka nízkých budov, postavených ve strohém vojenském stylu a hromady bez ladu a skladu poházených beden, barelů a lísek. Kolem celé základny byl lehký plot z ostnatého drátu a podél něj procházely konvenční stráže. V dáli za kuritovskou zásobárnou viděl vesničku Blackjack, částečně krytou vysokými stromy. Právě před týdnem přijel do hlavního tábora povstalců v Silvánské kotlině blackjackský farmář se zprávou, že kuritovci budují jedno ze svých skladů nedaleko od vesnice. Grayson se usmál. Stále víc a víc Verdandů přicházelo do povstaleckých táborů a chtělo vstoupit do Svobodných jezdců nebo nabízelo své zbraně a informace o pohybech a záměrech kuritovců na Verdandi. Při získávání informací hrála klíčovou roli Janice. Graysonův úsměv se prohloubil. Měl Janice rád. Dobře se sni povídalo a byla tak veselá. V posledních týdnech jejich pozdní noční procházky téměř ustaly, protože Janice vstoupila do Svobodné verdandské legie a začala cvičit pod pečlivým dohledem Ramageových instruktorů.

Přál si, aby to Lori pochopila. Od nečekaného setkání na Liově plantáži se téměř neviděli. Ta vzpomínka jej stále ještě pálila. Proč by se ale měl cítit vinen, když mu tak jasně naznačila, že ji jeho zájem netěší? Kromě toho nejdůležitějším aspektem jeho vztahu k Janice nebyly jejich něžné polibky za svitu verdandského měsíce. Ukázalo se totiž, že Janice je pravá pokladnice vědomostí o postojích, víře, vášních a myšleních Verdandů. Tyto znalosti byly životně důležité právě teď, kdy většina vesničanů, ale i obyvatel větších měst včetně Regisu opustila zlatou střední cestu a začala veřejně podporovat povstání. Čím dál tím více Modráků dezertovalo a Nagumovi důstojníci nacházeli stále méně loajalistických rodin, ochotných poskytovat jim informace o pohybech povstalců.

Ze zamyšlení kapitána vytrhly naléhavé hlasy. "Clay, na pozici." "Sonovarro, připraven." "McCall, jóo."

V těsném závěsu za nimi se ozvali i ostatní. "Dobrá," řekl Grayson. "Dámy a pánové, náš zásobovací důstojník čeká." Povstalci začali Nagumovi téměř okamžitě říkat "zásobovací důstojník", ale v několika posledních týdnech se všechny sklady a zásobárny téměř vyprázdnily. Vypadalo to, jakoby si guvernér uvědomil, že právě jeho sklady udržují povstaleckou armádu při životě. Tento nový sklad povstalcům nesmírně pomůže.

Naposled se na základnu pozorně zadíval. Žádné stopy po nepřátelských OBRech, kulometných hnízdech nebo jednotkách. Když se poprvé dozvěděl o existenci této osamělé základny hluboko v Jižní vysočině, stovky kilometrů od Regisu, pomyslel si, že se musí jednat o past. Ani teď si nebyl stoprocentně jist.

Proč Nagumo umístil ten sklad právě tady? Poblíž se nenacházely žádné doly, ani letiště, ani kosmodrom. V okolí nebyly ani žádné velké dílny ani jiná zařízení, která by vyžadovala přítomnost OBRů. Grayson byl již téměř rozhodnut, že se vrátí. Ale co s třemi nově vycvičenými povstaleckými warriorry, kteří čekali jen na to, až se jejich OBRy dozbrodí? Kde seženou další RKD i RDD, náboje do kulometů, granáty do autokanónu? Jak jinak získají chladicí tekutiny? Žádnou jinou možnost prostě neměli. Na této základně naleznou vše potřebné. Z kokpitu Kondora, klečícího pod převislými větvemi stromů, viděl nádrže s chladicí tekutinou a munice, kterou potřebovali, byla na každé základně, zásobující OBRy.

Ne, tuto příležitost si nemohou nechat ujít. Farmář hlásil, že okolo tábora se pohybují pouze dva staré Centuriony a ty jsou ještě často na obchůzkách. Zatím po nich nebylo ani vidu ani slechu. Celá základna vypadala až příliš poklidně, příliš mírumilovně.

"Cáto máte, kap'téne?" zeptal se McCall na Graysonově osobní frekvenci.

"Vůbec nic."

"Ať vám neštymuje." McCall znal Graysona dost dobře na to, aby dokázal odhadnout jeho náladu.

"To tedy ne. Co tady vůbec takováhle základna dělá?"

Clay je poslouchal. "To zjistíme, až bude naše, kapitáne. Možná se tu chystají něco postavit, protože si myslí, že tuhle

oblast nehledáme."

"Možná." Všude panoval nepřírozený klid. Přepnul na jinou frekvenci. "Lori?"

"Slyším, kapitáne."

"Tví lidé jsou všichni připraveni?"

"Jsme připraveni, kapitáne. Stačí říct."

"Chci, abychom to provedli rychle a hned odsud vypadli. Všechno je až příliš klidné a to se mi vůbec nelíbí."

"Budeme tam, jakmile řeknete, kapitáne." Lori se odmlčela. "A Grayi..."

"Ano?"

"Buď opatrný." Co jen to v jejím hlase zaslechl? Že by lítost? Přál si, aby si s ní mohl povídat déle, ale nebyl čas. Pokud chtěli zaútočit, museli to udělat nyní. Na rozhovor budou mít čas, až se vrátí zpátky do tábora.

"To jsem pořád, Lori. Vždyť mě znáš. Zůstaň na příjmu. Ozvu se."

Vydal potřebné rozkazy a OBRy vyrazily kupředu.

Stráže u plotu je zahlédly okamžitě, jak se objevili na vrcholu kopce. Ozvalo se pár výstřelů a z hnízda po pravici, krytého pytlí s pískem, se rozštěkal kulomet. Grayson viděl, že se kuritovští vojáci rozprchlí do nízkého lesa okolo skladu.

"McCalle!"

"Jóo, kap'téne." "Zůstaneš tady a budeš nás krýt." Střelec měl z celého útočného týmu největší palebnou sílu.

"Všichni ostatní zaútočí na základnu."

Cikáda Vikki Traxenové doběhla k plotu první a porazila jej jediným kopnutím OBRovy pancéřové nohy. Zbylé OBRy se vřítily na beton stanice a kulomet prudce zmlkl.

Sklad byl úplně prázdný. Všichni dělníci a techové se rozprchlí do blízkého křoví. Většinu území v této části Verdandi tvořily rozsáhlé močály, napájené z obrovské řeky jménem Vorm na severu. Grayson se sám sebe ptal, kolik uprchlých Loajalistů asi najde smrt v bažinách. Kromě těchto potenciálních utopenců to vypadalo, že se nájezd obešel bez krveprolití.

"Lori!"

"Slyším, kapitáne."

"Jsme na místě... ale nelíbí se mi to." Na to, že to byl jediný kuritovský sklad mimo Regis, který po týdnech hledání našli, byl podivuhodně málo hlídán. "Dejte se na cestu. Ale rychle, dlouho tu nezůstaneme."

Zadíval se na obzor. Jak dlouho potrvá, než dorazí kuritovské OBRy z nejbližší vládní základny? Věděl, že v blízké vesnici žádné OBRy nejsou. Povstalečtí zvědové místo pozorovali od chvíle, kdy se o existenci skladu dozvěděli. V celé oblasti nebyl, kromě páru Centurionů, jediný obrněnec. A Centuriony nebylo nikde vidět. Pokud byly nějaké OBRy v Tyssedalu, nějakých padesát kilometrů na severovýchod, bude jim trvat nejméně čtyřicet minut, než dorazí. A to jen tehdy, pokud jsou kuritovci připraveni vyrazit okamžitě.

Kde jsou ty Centuriony? Zjevně na obchůzce... ale co obcházejí?

Clayova Lasice a povstalecké OBRy vybavené rukama začaly třídít bedny a odkládaly na stranu všechno, co může být snadno a rychle naloženo na korby nákladních vznášedel. Co nebudou schopni odvézt, to zničí.

V Graysonových vnějších mikrofonech zazněl svist přilétající rakety. Dopadla nedaleko Daceova Jestřába a jedna z beden se rozléta na třísky. Grayson se zadíval na displej a teprve pak si uvědomil, že na ně někdo útočí. Detektory zvuku lokalizovaly místo vypuštění RDD na jih, ale DMA ukazoval nezřetelný pohyb v lesích na severu i na východě. Jestřáb odhodil těžký barel s chladicí tekutinou a zdvihl těžký laser. Traxenová přitiskla Cikádu břichem k zemi a laser, čnící zpod OBRova kokpitu jezdil sem a tam jako čenich zvířete, zahnaného do úzkých.

"Pozor všichni!" vykřikl Grayson. "Pozitivní DMA na severu a na východě! A řekněme, že i na jihu! Máme společnost a je jich hodně!"

První kuritovský Lukostřelec se vynořil z lesíka na úpatí blízkého kopce, ve vzdálenosti tři set metrů od východního plotu základny. Druhý ho v těsném závěsu následoval. Výstražný signál Graysonova DMA se zběsile rozječel, detektory nestačily to množství údajů zpracovávat.

Lukostřelec váží sedmdesát tun, o deset tun více, než nejtěžší z Graysonových OBRů. Na každém rameni nese monstrózně veliký dvacetihlavňový raketomet RDD a v každé ruce střední laser. Dva další lasery má zabudovány v trupu. Míří dozadu a chrání OBRův týl. Lukostřelec je starý typ OBRa, ale velice obávaný pro svou schopnost vytrvale bombardovat vzdálené cíle ze svých raketometů.

Grayson zatím napočítal čtyři Lukostřelce. Dva na východě, jednoho na severu a jednoho na jihovýchodě. Tato monstra dokáže proměnit jeho maličký útočný tým v hromadu šrotu dříve, než se kterýkoli z OBRů Legie dostane na účinný dostřel.

Grayson rychle přemýšlel. Teď už bylo jasné, že sklad sloužil jako návnada. Jak se ale kuritovcům podařilo tuto past utajit, bylo již méně jasné. Grayson odhadoval, že kuritovské OBRy musely být ukryty v lesích a močálech okolo Blackjacku ještě dříve, než začali se stavbou skladu, a proto si jich povstalečtí zvědové nevšimli. Zobrazil si mapu na hlavní displej. Příliš mnoho údajů o této oblasti nebylo, ale jasně viděl široké pásy bažin, táhnoucí se okolo stanice. OBRy mohly být dokonce ponořeny v močálech a v tom případě by z nich nebylo vidět nic, kromě plochých temen jejich hlav a horních stran raketometů. Kuritovci ze základny nebo z vesnice se v nich mohli neustále střídat a udržovat je v bojové pohotovosti. Bylo totiž jasné, že povstalcí na tento sklad dříve či později zaútočí. Byla to krásná past a fungovala skvěle.

Grayson zoufale uvažoval. Jeho lehké a střední OBRy dlouhý souboj s Lukostřelci nevydrží. Promítl si na mapu výsledky DMA, korigované opticky s postavením viditelných OBRů. Na mapě zazářil zubatý prstenec jantarových světél, svírající se kolem skupinky bodů, označujících jeho OBRy. Na západě nebyl nikdo, ale hřeben, za kterým se

předtím schovávali, mohl zakrývat postup celých kuritovských falang.

Hnali je na západ jako stádo. Na plochu před skladem začaly dopadat první rakety, ale naštěstí zatím bez viditelného efektu. Zůstat stát nemohli, a tak jim zbývala jediná možnost. Vyklouznout ze svírajícího se kruhu. Dá-li rozkaz, aby se všichni rozptýlili směrem k západu, mohli by Lukostřelcům uniknout.

Při přípravě pastí však museli lovci s takovou možností počítat. Grayson se snažil rychle si vzpomenout na všechna hlášení vyvědačů, která kdy četl, na výpovědi kuritovských zajatců i na prohlášení zběhlých Modráků. Na celé Verdandi bylo přece jen pár Lukostřelců. Věděl, že jedna kuritovská rota - Rota A Třetího úderného pluku - má čtyři. A právě ty čtyři Lukostřelce viděl.

Rotu A Prvního praporu Třetího úderného pluku tvoří typická směs těžkých a lehkých OBRů. Gryson se snažil vcítit do uvažování kuritovského velitele. Kdyby on chystal podobnou past, ukryl by své nejtěžší stroje někam, kde by je nikdo neuviděl, a pak by se snažil nahnat protivníka přímo na ně.

Ten hřeben. Lukostřelci se je snaží nahnat k tomu kopci. Protivníkovy těžké OBRy se za něj musely přemístit, když povstalci útočili na falešný sklad. Teď jen čekají, až se povstalecké stroje vystaví na nechráněném východním svahu hřebene.

"Všem OBRům!" zařval. "Utíkejte na jih. Držte se blízko u sebe a dávejte si pozor na boky!"

Dace protestoval. "Můj DMA na jihu něco ukazuje, kapitáne! Na západě nikdo není!"

"Ano... přesně tohle chtějí, abychom si mysleli! A teď... padáme!" Přepnul frekvenci. "Lori, jsi tam?"

"Tady, co se děje?"

"Je to past... přepadli nás. Snažíme se prorazit ven. Prikaž vznášedlům, ať se rozptýlí... a utíkej s nimi. Sejdeme se na kótě Delta!"

"Neměla bych..."

"Ne! Jsou tu proti nám samí těžkotonážníci! Utíkej!" Při představě Lořiny Cikády v boji s Lukostřelci nebo dalšími těžkými OBRy Třetího pluku, mu přeběhl mráz po zádech.

Grayson, McCall a Clay zaujali se svými OBRy klínovou formaci s Kondorem na špici, Střelcem vpravo za ním a Lasicí vlevo. Povstalecké OBRy se shromáždily za stroji Šedé smrti a úderný hrot vyrazil na jih pralesem hřibovitých výbuchů dopadajících raketových salv. Daceho Jestřáb dostal přímý zásah RDD do ruky a Sonovarova Vosa kulhala. Útočná formace zpomalila, aby jí poškozený OBR stačil.

V lese před nimi se pohybovalo cosi obrovského. Grayson vypálil dávku z autokanónu a vzduchem zavířilo orvané listí a ulámané větve. Byl to Křížák, ten samý stroj, se kterým bojovali na letišti pod univerzitními hradbami. Grayson dokonce poznával místa na OBRově hrudi, kam tenkrát kuritovský stroj zasáhl ze svého autokanónu a kde teď svítily pláty nového pancíře.

Křížák jim blokoval cestu na jih.

"Nezastavujte se!" vykřikl Grayson. Pokud všichni poběží, dokáže kuritovce zastavit jen jednoho z nich. Krátký pohled na obrazovku radaru mu ukázal, že všechny čtyři Lukostřelci se sešly na ploše falešného skladu. Zpoza hřebene se zvolna nořilo něco velikého. Graysonův počítač první dva OBRy určil jako Marabua a Palcáta.

Stiskl spoušť laseru a paprsek se zařizl do Křížákovu trupu. Okamžitě se přidal McCallův Střelec ze všech zbraní.

Kuritovský OBR zavrával a o krok ustoupil, ale rychle se vzpamatoval. Vzduchem zasvířela salva RKD a Kondorem otřásl mohutný výbuch. Křížák zdvihl obě ruce a laserové paprsky zvrásnily pancíř Clayovy Lasice. Povstalecké OBRy za nimi zakolísaly a jejich piloti znejistěli. V Kondorově kokpitu se rozsvítila výstražná světla.

Lukostřelci vzadu se velkou rychlostí přibližovaly. Nebude dlouho trvat a OBRy uzavírající past za hřebenem se znovu zformují a zaútočí na povstaleckou skupinu. V této chvíli ale tři OBRy Šedé smrti představovaly sto sedmdesát tun proti Křížákovým pětadesáti. Budou-li dlouho váhat, jsou ztraceni. Musí kupředu...

"Všem OBRům!" zaječel Grayson. "Útok!"

Do Křížákovu trupu se zaryla soustředěná palba autokanónu. Prostor mezi přibližujícími se OBRy se naplnil snopy laserových paprsků. Grayson odpálil salvu pěti RDD a čtyři z nich zasáhly kuritovského OBRa nad pás.

Všech sedm povstaleckých OBRů nyní běželo maximální rychlostí. McCall vyřvával cosi nesrozumitelného. Grayson nedokázal určit, jestli to je jednoduší proud nadávek nebo nějaký prastarý skotský bitevní pokřik. Hlava se mu točila bojovým vzrušením. Veškerý strach zmizel jako mávnutím kouzelného proutku. Odpálil Kondorovy trysky a posledních padesát metrů prolétl vzduchem. Plnou rychlostí narazil do kuritovského OBRa.

Rachot jejich srážky na chvíli přehlušil dunění výbuchů. Křížák měl potíže s udržováním rovnováhy v soustředěné palbě svých protivníků a po Kondorově bodyčku padl na záda jako podřátý. Grayson se ani nesnažil Kondorův útok nějak korigovat a následoval kuritovský OBR k zemi ve zmateném klubku končetin a zbraní.

Graysonův stroj vstal jako první, ale byl příliš blízko na to, aby mohl účinně použít svých zbraní. Místo toho divoce vykopl pravou Kondorovou nohou na nemotorně vstávajícího Křížáka. Těžší OBR se znovu složil. Na poslední chvíli si všiml, že se otvírají kryty raketometů v Křížákových nohou. Prudce uskočil a salva dvanácti RKD zmizela v nebi. Téměř okamžitě uslyšel rachot nabíjecího mechanismu a zběsile stiskl zážeh Kondorových trysek. Z batohu na OBRových zádech vyšlehl plamen a hned zase odumřel, protože Grayson trysky vzápětí vypnul. Kondor se vznesl tři metry vysoko, zakymácel se a spadl zpět. Jak pětadesátitunová řeznická sekyra dopadl na Křížákovu poškozenou hrud'. Z kuritovského OBRa vytryskla v oblacích páry chladicí kapalina. Na obnažených elektrických obvodech zapraskaly namodralé blesky zkratů. Když vytahoval Kondorovy nohy z trosk Křížákovy hrudi, thral se pancíř velkého OBRa jako obyčejná kovová fólie.

V tuto chvíli k nim dorazily zbylé povstalecké OBRy, a ani nezpomalily. Grayson zdvihl OBRovu levou nohu. "Za Pitera," řekl a prudce vykopl. Pouhý pohled na Křížákovu rozdrcenou hlavu stačil, aby mu bylo jasné, že kuritovský warrior navzdý dobojoval.

Povstalecké OBRy teď byly vně svírajícího se kruhu a hnaly se na jih. Graysonův nečekaný tah kuritovce zaskočil a vypadalo to, že se jen obtížně vzpamatovávají. Ocelové čelisti dokonalé pasti sklaply a sevřely vítr. Grayson bleskurychle vydal další rozkazy. Na jihu se rozkládala poušť, nekonečné čtvereční kilometry smrtící pustiny. Pokud se chtějí dostat na místo srazu se zbytkem jednotky, budou se muset obrátit na západ a pak proklouznout na sever. Nezdálo se, že by je někdo pronásledoval. Možná se jim podaří projít lesem na opačné straně kopce nad Blackjackem. Kuritovci zamčené nebudou čekat, že by se odvážili tak blízko jejich pastí. Jejich OBRy je budou hledat mnohem dál na jih.

Clayův výkřik Graysona upozornil na sloup černého kouře, vznášejícího se nad korunami stromů na západ od skladu. "Průšvih, kapitáne. To vypadá na naše vznášedla."

Grayson cítil, jak mu vnitřnostmi proniká ledový ostěn strachu. Vzrušení ze souboje s Křížákem bylo náhle pryč. Lori! Ignoroval výstražná hlášení palubního počítače, navrhujícího odstavení stroje a přiměl OBRa k běhu.

Lori se musela pokusit bránit svěřený oddíl, když na ně vyrazily kuritovské OBRy z lesů na východě. Grayson viděl tři hořící vraky vznášedel, ale ostatním se pravděpodobně podařilo utéci.

Lořina Cikáda ležela na zemi a nepřestávala střílet ze svého laseru na les před sebou. OBR byl strašlivě poškozen, levá noha přeražená a zkroutená, anténní systém rozdrčený a pancíř trupu na mnoha místech proražený. Z východu se k ní blížily čtyři kuritovské OBRy, Gryf, Žihadlo, Jestřáb a Vosa. Grayson věděl, že tato čtveřice slouží jako průzkumná falanga Roty A Třetího úderného pluku. Kuritovci se přesouvali na západ od skladu, aby prchajícím povstaleckým OBRům zahradili cestu na sever, a přitom museli narazit na ustupující vznášedla.

Grayson zmáčkl spoušť autokanónu. Nic. Jen na ovládacím panelu se rozsvítilo rudé světlo. Zbraň byla zaseklá, možná zničená. Jestli to byl důsledek nepřátelské palby nebo jeho děsivé srážky s Křížákem, nevěděl. Nabíjecí mechanismus zarytě odmítal pracovat. Grayson překontroloval své RDD a pak nabil raketomety.

"Přidejte!" snažil se, aby mu v hlase neznělo zoufalství. "Mc Calle, Clayi! Na ně!"

Lořina Cikáda byla stále ještě šest set metrů daleko a kuritovské OBRy až za ní. Grayson si připadal jako ve snu, v němž musí utíkat o život, ale nohy odmítají poslušnost a pohybují se jako zpomalený film. Nezdálo se, že by se běžící Kondor bojujícím OBRům nějak přibližoval. Lořin osamělý stroj pokračoval v zoufalé obraně.

Pětapadesátitunový Gryf se napůl přikrčil a zamířil svůj vrhač částic na lehkého OBRa. Vyšlehl modravý blesk a Grayson viděl, jak se ovládací mechanismus Cikádina laseru rozlétl na kusy.

Pět set metrů.

Odpálil salvu RDD a téměř všemi Gryfa zasáhl, ale kuritovský OBR jeho útoku vůbec nevěnoval pozornost.

Nepřestával drtit Lořin OBR ze svého vrhače částic. Cikáda vzplanula a olejnatý kouř hořícího OBRa se přidál k mrakům dýmu, stoupajícím z pohřebních ohňů povstaleckých vznášedel.

"Katapultuj se, Lori! Katapultuj se!" Věděl, že ho s takhle rozdrčenou anténou nemůže nikdy slyšet, ale snažil se ji silou vůle přimět k otevření nouzového průlezu a odpálení pilotního křesla. Možná, že už je stejně pozdě. Katapult mohl selhat. Nebo je Cikáda bez proudu. Možná je Lori už dávno mrtvá...

Čtyři sta metrů.

Zablesklo se a z hořícího OBRa odlétl plát pancíře. Ještě dříve, než dopadl na zem, zmizelo Lořino pilotní křeslo v oblacích kouře nad lesem.

Z lesa vylétl mrak raket a výbuchy otřáslы zemi těsně před útočícími povstaleckými OBRy. Kondor se zapotácel, když se mu přímo pod nohama otevřela země. Graysonovi se jako zázrakem podařilo udržet rovnováhu a obrátil se k novému nebezpečí. Spatřil kuritovského Marabua, prodírajícího se lesem nějakých dvě stě metrů od něj. Mezi Kondora a hořící Lořin OBR vstoupil Palcát a dvojice Lukostřelců.

Do raketometů v pravé polovině Kondorova trupu vklouzla poslední salva RDD. Grayson pečlivě zamířil a vypálil rakety na Marabua. Vůbec nepochyboval, že před sebou má velitele Třetího úderného pluku. Všechny rakety nepřátelský stroj zasáhly. Jedna udeřila přímo do místa, kde přechází průzor kokpitu v pancíř vejčitého trupu.

Kuritovský OBR ztuhl uprostřed kroku. Zásah. A ne ledajaký!

K nepříteli rozzuřený Grayson zoufale vyrazil kupředu. Náhle však jeho OBR uchopila kovová ruka a škubnutím její zastavila. "Tudy, kapitáne," řekl Clay beze stopy vzrušení v hlase. "Musíme se stáhnout! Nemůžeme pro ni už nic udělat."

Přes závoj slz Grayson pozoroval, jak se vojáci v oranžovohnědých uniformách blíží k místu, kde přistálo Lořino pilotní křeslo. Dopadla jen kousek od rozdrčených trosk své Cikády.

McCallův Střelec zavrával pod přímým zásahem salvy RDD jednoho z Lukostřelců. Přibližovaly se další a další kuritovské OBRy a hnaly se kolem nehybného Marabua. Podařilo se mu ochromit jejich velitele, ale neměl z toho žádnou radost ani pocit zadoostičinění. Lori!

"Ustupte." Grayson svůj hlas téměř nepoznával. "Rozptýlte se směrem na západ a snažte se dostat se na místo srazu."

Ale Clay s McCallem zůstali s ním po celou dobu jejich útěku z kuritovské pastí. Ještě dlouho za sebou viděli mastný černý kouř stoupající z Lořiny Cikády.

34

Dezertér od regických Modráků Graysonovi řekl, že se Drakoňanům podařilo zajmout Lori živou a druhý den ji převezli do hlavní věže Univerzity. Nejvyšší kuritovské velení oslavovalo, protože si okamžitě uvědomili, že se jim podařilo zajmout jednoho z legendárních žoldnéřů, kteří přeměnili povstaleckou "armádu" ve vysoce výkonnou bojovou jednotku.

Nic víc dezertér nevěděl, jen že ji má v nejbližších dnech vyslýchat Nagumovo Zvláštní oddělení. On sám držel jednou stráž ve sklepeních pod věží, kde Zvláštní oddělení sídlí. Jeho popis stenů, výkřiků a tajemné, pověstmi opředené cely

č. 6, Graysonem hluboce otřásl.

Lori...

Později navečer se setkal s Tollenem Brasednewicem u ústí Jeskyně. Celý den se jejich nadcházejícího rozhovoru děsil, ale věděl, že si promluvit musí. Brasednewic Graysona překvapil, že s povstaleckou armádou zůstal i po incidentu, který spolu měli po nájezdu na letiště. Mnoho povstaleckých vojáků bylo věrných pouze jemu, a tak byl Grayson rád, že mohutný plukovník nakonec neodešel. Tollen vůbec nemluvil a v očích se mu usadil ztrápený výraz, ale v těch několika bitevách po jeho abdikaci na post velitele povstalecké armády, bojoval jako lev.

Nájezdu na sklad u vesnice Blackjack se nezúčastnil, ale o Lořině zajištění se dozvěděl hned, jakmile se Graysonova jednotka vrátila do hlavního tábora. Byl také mezi prvními, kdo přišli Graysonovi vyjádřit svou lítost.

To ale Graysonovu situaci vůbec neulehčovalo.

"Chystáme útok na Univerzitu, Tollene," řekl rovnou. "Dobře vycvičené komando by mohlo dostat naše lidi ven."

Brasednewic zdvihl obočí ve zdařilé imitaci úžasu. "To je trochu moc prudká změna názorů, nezdá se vám, kapitáne?"

Naposled jsem vás slyšet říkat, že se k tomu místu nemáme přibližovat. Nikdo z nás!"

Grayson přikývl. "Tak to jste jistě také slyšel, jak říkám, že změnou plánu v poslední minutě, přímo uprostřed akce, riskujete životy celé jednotky."

"Rozhodující je, kdo tu změnu v plánech navrhne, co? Záleží na tom, jestli to je velkej a statečnej warrior nebo vobyčejnej Verdand'an! Není to tak?"

"To teda určitě ne!" Grayson zavřel oči. Co teď? Bylo mu jasné, že Brasednewicovo ego utrpělo značnou ránu a že bude mít značné obtíže jej přesvědčit, aby podporoval jeho plán, ale nenapadalo jej nic, čím by obrovského povstalece přesvědčil. "Tuto operaci naplánujeme celou předem, ne až na místě, v průběhu bitvy! Lori odtamtud prostě dostat musíme. Jestli Carlotta ještě žije, zachráníme i ji a všechny další naše lidi, které se nám podaří najít."

"Heleďte, já s váma docela cejtim. Vím, že ste přišel vo svojí ženskou, ale jestli má bejt tohle pokus přesvědčit mě, abych ji šel se svejma chlapama zachraňovat, tak vám rovnou říkám - na to zapomeňte."

"Lori není žádná moje 'ženská'. Ale je jednou z nás."

"To byla Carlotta také."

"Vždyť ani nevíme, jestli je naživu, plukovníku!"

"Vo Lori Kalmarový víme taky houby... jenom to, že je ve věži a čeká na výslech!"

"Přesně tak! A stejně dobře jako já víte, že až ji začnou vyslýchat, velmi brzy najdou nějaký způsob, jak z ní dostat všechno, co potřebují. Každý se dá zlomit... říká jedno z hlavních kuritovských hesel. Zlomí i ji... a zjistí, že se Phobos zachránil a jeho přesnou polohu."

"A co?"

Jak může ten chlap být tak zaslepený? "A co... Kuritovci zničí výsadkovou loď a s ní i všechny sklady náhradních dílů, montážní haly, elektronická kalibrovací zařízení, která posledních několik měsíců udržovala naše stroje v chodu! Vy pěšáci si možná neuvědomujete, čeho všeho je zapotřebí k provozu jediného OBRA! Poté, co Nagumo z Jeskyně odvezl nebo zničil veškeré vybavení, nám zůstal jenom Phobos! Pokud se jim podaří lokalizovat a zničit Phobos, Šedá smrt dobojovala a s ní Svobodní Verdandští jezdcí!"

Brasednewic se zatvářil bezvýrazně. "Já... nemůžu, Carlyle. Je to...je to věc cti."

"Cti? Co s tím má společného čest? Jediná čestná věc by byla, kdybyste potlačil tu svou uraženou hrdost a připojil se k nám!"

"Váš úhel pohledu se vod našeho posledního setkání trochu změnil."

"Jak to myslíte?"

"Předtím ste nechtěl vobětovat celou jednotku kvůli rozmaru jednotlivce. Teď byste chtěl."

"Copak to nechápete? Ať už jsou mé osobní pocity jakékoli, musíme proniknout do Univerzity a dostat Lori ven... dostat ji ven nebo... nebo..."

"Nebo co?"

Grayson si předtím na tuto otázku nedovolil odpovědět a teď se cítil hrozně. "Nebo ji budeme muset zabít sami. Nemůžeme dovolit, aby se Nagumo o Phobosu dozvěděl."

Zdálo se, že Brasednewic svádí jakousi tichou vnitřní bitvu. "Proč mi tohle všechno říkáte?"

"Protože při této operaci budeme muset spolupracovat... Svobodní jezdcí a Šedá smrt. Každý povstalecký voják v Silvánské kotlině si musí uvědomit, proč jsem vás tenkrát tak setřel, když jste se s hrstkou vojáků vydal na univerzitní bránu a každý musí vědět, proč jste to udělal. Bez vaší pomoci bych jim já rozkaz k útoku na Univerzitu nikdy nemohl vydat. Ramageho komanda půjdou se mnou, alespoň si to myslím. Aby nám to vyšlo, musíme vsadit všechno, co máme, celou Svobodnou verdandskou armádu. Potřebuju vás, Tollene. Potřebuju vaši pomoc... a váš vliv mezi povstaleckými vojáky."

V Brasednewicových očích zahořelo světlo, ale pohaslo stejně rychle, jako se objevilo. Povstalec se otočil. "Ne, kapitáne... ne."

"Dobrý bože, chlape, proč ne?"

"Vy ale musíte mít žaludek jen tak si přijít a poprosit mě, abych poslal své hochy na jistou smrt... po tom, co ste mi provedl... před vočima mejch vlastních lidí?"

"Podívejte, vaše velení se vám zase vrátí. Nemusel jste tenkrát vůbec utíkat. Kdybyste zůstal, mohli jsme něco vymyslet."

"Na to už je trochu pozdě, Carlyle. Znemožnil ste mně před očima mejch vlastních vojáků. Copak si vážně myslíte, že by mě eště následovali?"

"Nevidím důvod, proč by neměli," řekl Grayson vyrovnaně. "Moji lidé mě následují."

"Možná je to pro žoldáky jinačí. Když dostanou přidáno..."

"Zatraceně, co to s tím má společného? Podívejte..."

"Carlyle, myslím, že tomu nerozumíte. Hrůzka chlapů, těch kerý se mnou byli ještě před vaším přiletem, by za mnou nejspíš ještě pořád šla kamkoli. Ale zbytek... to nevím. Možná, že jo, ale ta stará důvěra je pryč. Vy ste ji zabil, Carlyle. Jen vy. Furt eště můžu proti Nagumovi bojovat, ale svým vlastním způsobem. A tehdy, až já sám určím."

"Tollene, všechno, co se nám tu za několik posledních měsíců dohromady podařilo vytvořit, spolupráce různých povstaleckých tlup, mezi vašimi a mými lidmi... to všechno nemůžeme nechat jen tak shnit."

"Už se stalo." Brasednewic potřásl hlavou. "Věčina Verdand'anů za mnou nepude... stejně jako za váma, jesli po nich budete chtít to, co chcete teď vodě mě. Uděláme to takhle. Neraď bych vám překážel, kapitáne, ani bránil v uskutečňování vašich plánů. Vemu všechny, co mi zůstali věrný, nahoru do Uppsalskejch hor. Nad svoji rodnou vesnici. Budeme Draky tejrát tam vocaď."

"To nic nevyřeší, Tollene. Musíme spolupracovat. Vaši lidé vás znají. Půjdou za vámi."

"A já zas puďu za váma? Tak to teda ne, kapitáne. To nemůžu udělat. A nemůžu to chtít ani po svejch lidech."

"Nerozumím."

"Ne? Tak to možná nejste ten vůdce, za kerýho sem vás měl. Ste svým způsobem taktickej génius, ale vo lidech se toho musíte eště spoustu naučit." Brasednewic se otočil a nechal stát Graysona u vchodu samotného.

A Grayson věděl, že má Brasednewic pravdu.

Nagumo přikývl Vladeově obrazu na monitoru interkomu. "Takže si myslíte, že něco ví?"

"Tím jsem si naprosto jist, můj pane. Dostáváme spoustu velice specifických výsledků, když se jí ptám, kde mají povstalci montážní haly a sklady náhradních dílů. Samozřejmě nám lže, ale některé její odpovědi naznačují, že mají žoldněři kdesi ukrytou nějakou tajnou základnu."

Nagumovi se zrychlil puls. "Zeptal jste se jí na tu jejich loď? Potopila se za bouře, jak jsme si všichni mysleli?"

Vlade se usmál. "Řekla nám, že se loď ztratila v bouři. Na osmdesát procent se domnívám, že nám i v tomto bodě lže a neporušená loď se skrývá kdesi v Silvánské kotlině."

"To by vysvětlovalo značné množství věcí. Co dalšího jste se dozvěděl?"

"Našel jsem její slabé místo, můj pane. Teď mám páku, kterou ji mohu kdykoli zlomit."

"Ano?"

"Samozřejmě, neznám všechny detaily, ale kdysi v minulosti Kalmarová utrpěla velkou ztrátu... a ta byla spojená s ohněm."

"Ah..."

"Přesně tak, můj pane. Na prohlášení, mající za cíl vyvolat představy smrti, bolesti, vězení i bohatství, nereagovala nijak neobvykle. Ale zdá se, že ji děsí smrt ohněm. To je velmi neobvyklá... velmi pozoruhodná reakce na tak primitivní podnět."

Nagumo zavřel oči a pokusil se ovládnout své pocity. Vlade na něm nesmí nic poznat. Vladeův entuziasmus generálního guvernéra vždy odpuzoval. Až dosud si vlastně neuvědomil, jak moc toho chlapa s tím jeho lačným úsměvem nesnáší. Nagumo se v duchu podívil, jestli v posledních měsících nezměkl, že na něj vrchní vyšetřoval má takový vliv.

"Pak se tedy na vás mohu spolehnout, že těchto... nových poznatků využijete a získáte mi potřebné informace."

"Samozřejmě. Nechtěl byste přijít sem dolů a výsledku se zúčastnit? Myslím, že to bude velice zajímavé."

"Ne." Sakra, chlape, já mám na práci jiné věci, než abych si dráždil žaludek pozorováním tvých her! "Nechám to na vás. A až skončíte, chci úplnou zprávu."

"Pochopitelně, můj pane," řekl Vlade a Nagumo z něj cítil, jak moc se těší, až se zase vrátí ke své nechutné práci.

Grayson ji našel, jak sedí na skalním výčnělku a pomalými pohyby si brousí dlouhý nůž. "Jak jste se dostala k téhle bandě?" zeptal se ji.

"Přihlásila jsem se, kapitáne." Hlas měla měkký, ale rozhodný.

Od její záchrany před několika měsíci s ní téměř nemluvil. Zdálo se, že pobyt na kuritovské základně z ní zanechal jen prázdný vnější obal, a proto jej překvapilo, když v jejích očích spatřil nové světlo.

"Nemyslím, že by pro vás bylo dobré, kdybyste se tam vracela," řekl. "Jestli si chcete s někým vyrovnat účty..."

"Svou práci si udělám, kapitáne." Kleinová prudce vrazila nůž do pouzdra na botě a dodala potichu. "Udělám, co udělat musím."

Tato odpověď Graysona úplně neuspokojila. Již příliš dlouho žil sám s řevavými uhlíky pomsty v útrokách, aby podobný motiv nepoznal u jiného. Její nenávisť se přesunula z něj na někoho jiného, někoho v kuritovském táboře. To bylo vidět na rozhodných pohybech její ruky, brousící nůž.

Vzhlédla k němu a v černém obličejí jí zasvítily zuby. "Se mnou si nemusíte dělat starosti, kapitáne. Chvilku to sice trvalo... ale teď jsem úplně v pořádku. Díky Lori."

Přečetla si otázku v jeho očích a usmála se. "Obě jsme byly hrozně osamělé, kapitáne. Začaly jsme si spolu povídat. S Lori se tak snadno hovořilo, víte? Ona... moc mi pomohla ve chvíli, kdy mi bylo nejhůř. Lori... Lori je moje kamarádka." Na to Grayson žádnou odpověď nenašel. Kromě toho nastal čas vyrazit.

Za stávajících okolností to byl ten nejlepší možný plán. Padesát verdandských dobrovolníků následovalo Graysona a seržanta Ramagea tmou. Od paty až po hlavu byli všichni oděni v černých kombinézách. Tváře měli pomalovány na černo a každou jednotlivou součástku výstroje měli pečlivě obalenu měkkou lepicí páskou, aby zabránili náhodnému

cinknutí o kámen nebo jiný kov. Ramage kapitánovi soukromě sdělil, že to je nejlepší jednotka, se kterou kdy pracoval. Celé měsíce je cvičil v taktice přepadových jednotek.

Všichni příslušníci komanda však nebyli Verdand'ané. Jedna z nich, maskovaná nestvůrnými infrabřely a černým nánosem barvy, byla Sue Ellen Kleinová, bývalý pilot stíhače, nyní členka jednotky zvláštního nasazení.

Grayson pátral zrakem zesíleným brýlemi s nočním viděním v temnotě před sebou a kývl na Ramagea po svém boku. Vchod do továrny byl přímo před nimi.

Jednotka přijala rozkaz bez komentáře či známek údivu. Byli to dobrovolníci, samozřejmě, ale do akce šli jen proto, že jim muž, který je vycvičil, řekl, že je potřebuje. Pokud se někomu nelíbilo, že právě hodlají podniknout to, co stálo Tollena Brasednewice velení, nedával to na sobě vůbec znát. Grayson ale věděl, že většina obyčejných frontových jednotek to bude brát jinak.

Plán vypracovaný Ragem a ostatními warriors Legie vyžadoval, aby se komando dostalo na území Univerzity. Grayson si byl jist, že se dostanou až na nádvoří, protože na něj vedl starý průchod z továrny. Tudy dříve chodili studenti na praktická cvičení a AgroOBRy z továrny na demonstrace v univerzitních posluchárnách. Tento tunel stále ještě existoval a Grayson si jeho polohu vyhledal ve starých Thorvaldových mapách. Tunel bude samozřejmě hlídán, ale proto s sebou také bere komando.

Ve tmě za nimi, v hluboké průrvě klikatící se zpět až k okraji Kotliny, čekaly tři ze čtyř zbývajících OBRů Legie na Graysonův signál. Na poslední chvíli ještě došlo k některým změnám. Khaled nyní místo svého Žihadla pilotoval Graysonův Kondor. Všichni souhlasili, že v následujícím boji bude zapotřebí Kondorovy palebné síly a Khaled s přestupem na větší stroj okamžitě souhlasil. Grayson by také dal přednost posezu v pilotním křesle OBRa - jakéhokoli OBRa - ale Brasednewicova slova jej stále ještě pálila jako oheň.

Nebude po svých lidech chtít nic, co by sám nebyl ochoten udělat. Nejriskantnější částí celé operace bude vstup do Univerzity. Jakmile již budou uvnitř, zahájí OBRy Legie venku diverzi, která odvede pozornost kuritovských vojáků od skutečného útoku za hradbami Univerzity. Diverze bude nezbytná, jestli má mít komando - a Grayson s Lori jestli se mu ji podaří najít - vůbec šanci na útěk.

Grayson se pečlivě vyhlíbal pomyšlení na to, co se stane, až Lori najde a nebude ji schopen z Univerzity dostat. Bylo mu ale jasné, že buďto se jim podaří utéct oběma... nebo tam oba zůstanou.

Erickssonova továrna na výrobu AgroOBRů byla naprosto prázdná a vítr se proháněl v opuštěných betonových halách, plných prachu. Ulice okolo byly také opuštěné, kromě osamělého Modráka, stojícího na stráži na křižovatce. Pozorovali, jak se otáčí, pak přeběhli ulici za jeho zády a zmizeli ve stínech továrního komplexu. S vydatnou pomocí infrabřelí proklouzli prázdnými halami k nehlídanému schodišti, vedoucímu do podzemních pater k tunelu.

Vstup do tunelu byl uzamčen, ale zámek brzy povolil pod plamenem přenosné svářečky, kterou vytáhl jeden z povstalců. Všichni ostatní příslušníci komanda využili této příležitosti a zkontrolovali si zbraně. Grayson si nesl TK útočnou pušku a v pouzdře na stehně mu spočívala dvanáctimilimetrová automatická pistole. K postroji měl připevněny dva kouřové a jeden útočný granát. Po kapsách neprůstřelné vesty měl náhradní zásobníky do pušky a pistole a nervový bič se zásobní baterií. Speciální nůž měl uchycen v pochvě na pravém kotníku. Na krku a v uších měl připnutou jednoduchou vysílačku s jedinou přednastavenou frekvencí, ale ta měla velice krátký dosah. Zdmi Univerzity její signál vůbec nepronikne. Aby mohl zavolat OBRy venku, nesl si u pasu mnohem výkonnější přístroj. Se strašlivým zaskřipáním rezavých pantů se nakonec dveře otevřely. Pozorné oči propátrávaly centimetr po centimetru temnotu, ale neobjevily žádnou stráž, neozval se žádný výstražný hlas. Komando se v jediném houfu vnořilo do stygijské černi podzemního průchodu. Tunel pokračoval naprostou temnotou nějakých dvě stě metrů a pak jej znovu zahradila železná vrata. Krátký pohled Graysonovi ozřejmil, proč nebyl tunel lépe hlídán. Masivní kovová křídla byla svařena.

Ramage se podíval na Graysona a ten přikývl. Seržant pokynul dvojici Verdandských jezdců, kteří se vyřítili kupředu a shodili z ramen těžké plátěné pytle. Jeden si pozorně prohlédl dveře a otočil se na Graysona. "Pět minut, kapitáne. Radši si všichni trochu ustupte."

Grayson vyčkával ve tmě a náhle jej trochu vyděsil lehký dotek na rameno. Obrátil se a zjistil, že se dívá do černé natřené tváře, jen vzdáleně podobné mladé ženě. "Nebojte se, kapitáne, to zvládneme."

"Eh?"

"Omlouvám se," zašeptala tak tiše, že ji kromě Graysona nikdo jiný nemohl slyšet. "Ale to ten váš výraz. I přes ty brýle jste vypadal tak... tak napjatý. Já... jen jsem chtěla, abyste věděl, že jsme s vámi."

"To jsem vypadal tak vyděšeně?"

"Ne, vyděšeně ne. Spíš jako byste chtěl proběhnout těma dveřma ještě dřív, než je chlapi otevřou."

Grayson se jí zadíval do tváře, ale nemohl ji poznat. Na chvíli, po té co v jejích očích zahlédl děsivé odhodlání, si myslel, že by to mohla být Sue Ellen. Ale tato žena byla vyšší a podle pramínku, který jí vyklouzl zpod kukly usuzoval, že má i delší vlasy. "Uh... my se známe?"

Ve tmě jí blýskly zuby. "Janice Taylorová, První družstvo Jednotek zvláštního nasazení Svobodných verdandských jezdců," zarecitovala řízně. "Jeden z vašich nových rekrutů."

"Janice!" Pak tma okolo nich vybuchla a Grayson již neměl čas myslet na cokoli jiného.

35

Generální guvernér Nagumo zaslechl temný dutý zvuk a chvíli si myslel, že v montážní hale naproti přes nádvoří upadl těžký plát pancíře. Pak se věži rozlehlo pronikavé kvílení sirény a bylo mu jasné, že se jedná o nenadálý útok.

Na interkomu se rozblikalo červené světlo. Nagumo zapnul příjem. "Co se děje?"

"Tady Gordojev, můj pane. Kapitán stráží!"

Na monitoru se neobjevil žádný obraz a mužův hlas se chvěl strachem. "Jsem ve druhém podlaží a... a povstalci, generále, povstalci jsou v dolních podlažích! Hrnou se z díry, kterou si vyrazili ve dveřích jednoho z těch opuštěných tunelů!"

"Máte své strážné, použijte je!"

"Ano, můj pane! Zadržíme je, jak dlouho jen budeme moci, ale..."

"Ale co?"

"Můj pane, jsou jich tady stovky! Potřebujeme posily!"

"Posily jsou na cestě. Neopouštějte své pozice!"

Přepnul na kasárna a zjistil, že poplach již zburcoval posádkového velitele. Kuritovci měli v Regisu, nepočítáme-li nespolehlivé Modráky, kolem dvou tisíc vojáků. Guvernér ani na vteřinu nevěřil Gordojevově zprávě o "stovkách útočníků", ale na podobnou situaci je vždy lepší reagovat přehnaně. Vydal rozkazy i pro Třetí úderný pluk. Stanoviště rot A a B bylo přímo pod zdi Univerzity, v ulicích starého Regisu, takže budou ve chvíli na nádvoří.

Co by mohlo být cílem tohoto nájezdu... protože o nic jiného než o nájezd se jednat nemohlo. Jen těžko se dalo věřit tomu, že by dírou v nějakém prastarém tunelu pronikla do Univerzity větší jednotka povstalců. Musí to být malá skupinka, pravděpodobně dokonale vycvičené komando s nějakým specifickým cílem.

Cílem? Zatahal se za dolní ret a prsty se mu trochu roztřásl. Povstalci mohou jít klidně po něm. Jeho smrt by sice neznamenal konec kuritovského panství na Verdandi, ale vrchním velitelem všech drakonických jednotek by se stal ten blbec Kodo. Jestli povstalci znají poslušnost kuritovského velení na této planetě, mohou se domnívat, že s Kodem jako guvernérem budou mít větší šanci na úspěch.

Nagumo otevřel šuplík a vytáhl malou, ale smrtonosnou laserovou pistoli Sunbeam-Electric, zkontroloval baterie a zasunul si ji za pásek uniformy. Pak znovu zapnul interkom a zavolal svou osobní stráž.

Grayson překročil roztažené tělo Modráka s mrtvými očima vyvalenými údivem, prohlédl si mužův opasek, zda na něm nemá klíče nebo elektronické otevírací zařízení a pak se tiše vydal dál do bludiště chodeb před sebou. Věděl, že už musí být pod hlavní univerzitní věží. Plánky, které mu dali dezertéři od regiských Modráků a někteří z bývalých univerzitních profesorů, se ukázaly jako podivuhodně přesné.

Za ním se rozléhala prudká střelba. Podle plánu teď čtyřicet příslušníků komanda útočí na montážní halu na nádvoří, nedaleko od ústí tunelu, kterým do Univerzity přišli.

Za univerzitními zdmi se teď pohybují OBRy Legie směrem k Erickssonově továrně a pálí na všechno, co se nahoře na hradbách pohne. Pak v továrně zaujmou obrannou pozici a budou krýt ústup komanda, až se vrátí tunelem zpět.

Tyto dvě akce by na několik minut měly odvést pozornost Draků a jejich verdandských spojenců. Grayson se zbylými členy komanda vnikl do podzemí pod hlavní univerzitní věží. Tato patra tvořila křivolaká změt' uliček a spojovacích chodeb, které kuritovci vytvořili z prostor původního archivu. Jedenáct povstalců se okamžitě rozdělilo, aby zvýšilo své šance, že Lori najdou rychle. Grayson byl sám.

Spěchal přišerím a řídil se podle náčrtků, které si vtiskl do paměti při nekonečných rozhovorech s lidmi, kteří tyto chodby znali. Cely pro zvláštní vězně by měly být o patro níž a doprava. Schody by měly být někde... tady!

Náhle se před ním objevil muž v modré uniformě s těžkou útočnou puškou přes rameno. Grayson bleskurychle zdvihl svou TK. Dávka třímilimetrových střel roztrhala mužovu hrud' v obláčku jemné krvavé mlhy. Síla výstřelů vojáka uchopila a mrštila s ním dolů ze schodů. Modrák se za přišerného rachotu skutálel dolů. Grayson jej o chvíli později a o trochu tišeji následoval.

Dolní patro bylo milosrdně prázdné a dobře osvětlené. Grayson si sundal infrabrýle a sehnul se k mrtvému tělu. V náprsní kapse našel malý černý obdélník - plastový identifikační štítek. Sebral jej a rozhlédl se. Tudy!

Našel blok cel, ale neměl ani tušení, za kterými dveřmi by mohla být Lori. Vybral si první dveře, na které narazil, zasunul plastovou kartičku do štěrbiny v kovové bedničce na zárubni a dveře se prudce otevřely. V úzké kamenné cele byla žena, ale Graysonovo prvotní nadšení rychle zmizelo, když si uvědomil, že to není Lori.

Žena zamrkala do prudkého světla. "Kdo... kdo jste?"

"Rytíř na bílém koni," řekl Grayson lehce. Kde by jen mohla Lori být? "Rychle! Vylezte ven!"

Žena se pomalu hrabala z cely a Grayson už stál u dalších dveří a zkoušel svou kartu. V místnosti bylo deset Verdand'ánů, bývalých studentů a učitelů, nacpaných do prostoru tři krát čtyři metry, páchnoucího potem, výkaly a strachem. V další cele našel to samé... i v další... a další.

U další cely Graysona vyrušila dvojice kuritovských vojáků. Jeden z nich varovně vykřikl. Grayson si nadhodil pušku v ruce a oba je sejmul dřív, než stačili vytáhnout své pistole. V jejich kapsách našel dvě další identifikační karty a jejich zbraněmi ozbrojil dva z osvobozených zajatců.

Grayson si uvědomil, že svou nečekaně získanou armádu bude muset trochu zorganizovat. Rozdělil je na skupinky a jednu, vyzbrojenou pistolí, okamžitě vyslal pryč, aby se pokusili sehnat další výzbroj. Jednu pušku zcela jistě najdou u mrtvého vojáka pod schody a někde na patře musí být trezor se zbraněmi. Zbylé dvě skupinky vybavil identifikačními kartami a poslal je na opačné strany bloku s tím, aby otevřeli každou celu, kterou najdou. Verdand'ané se rozběhli s veselým pokřikem. Grayson na ně chtěl nejprve zavolat a varovat je, aby chodili potichu, ale pak si to rozmyslel. V očích všech vězňů plála šílená, neuhasitelná touha vyrovnat si účty s jejich kuritovskými mučiteli.

V dolních podlažích věže zavládl zmatek. I ostatní členové jeho komanda nacházeli a osvobozovali zajatce. Brzo budou všechna patra plná Verdand'ánů, lačnicích po kuritovské krvi.

Prudce zastavil a zdvihl pušku. Stín, blížící se chodbou se proměnil v černě oděnou postavu příslušníka jeho komanda. Okamžitě jí poznal. "Sue Ellen! Co tady sakra děláte?" Všiml si podivného světla v jejích očích a bylo mu jasné, že pohled na tato místa jí musí připomínat staré hrůzy. Vůbec si neuvědomil, že byla mezi desítkou, která se nabídlá, že s

ním půjde dolů do věže. Myslel si, že zůstane se seržantem na povrchu. Sue Ellen se ošklivě zasmála. "Pořád ještě o mně máte obavy, kapitáne?" Zavrtěl hlavou a hned se za tu lež zastyděl. "Našla jste něco?" "Ne. Nemyslím, že je tady."

"A kde tedy?" Grayson odpověď znal, ale neustále si namlouval něco jiného. A zároveň cítil prudkou touhu běžet, hnát se chodbami až k místu, které mu Sue Ellen popsala krátce po svém osvobození.

"V cele č. 6, samozřejmě. Jednou nebo dvakrát tam vzali i mě."

Vyslyšací místnost byla až v nejspodnějším patře. Podle Graysonova útočného plánu se měli komandos sejít u cely č. 6 až poté, co prohledali všechny prostory nad ní. Během příprav celé akce se rozhodli, že by nebylo moudré poslat útočný tým rovnou do cely č. 6. Neměli totiž dost mužů na to, aby mohli jednu partu poslat dolů a zároveň prohledat i zbylé cely. Teď ale Graysona polil ledový pot a bylo mu jasné, že Lori je právě v té smutně proslulé cele.

"Do... dovedete mě tam?" Pozorně při svém návrhu Sue Ellen sledoval. Na jednu stranu jí nechtěl znovu připomínat nedávno prožité utrpení, ale na druhou stranu ji ani nechtěl ztratit z očí.

"Ne, kapitáne. Já si musím ještě něco zařídít." Vykročila proti němu a Grayson si na chvíli myslel, že ho chce napadnout. Pušku měla sice přes rameno, ale v ruce držela dlouhý útočný nůž.

"Musíme to tady vyčistit, Sue Ellen. A vy nám můžete pomoci."

Zasmála se a při tom zvuku Graysona zamrazilo. "Pomoci? Už jsem vám pomohla, kapitáne. Místo, které hledáte je dolů touto chodbou, pak doleva a nakonec doprava. Cela č. 6. Dávejte pozor, před dvěma bude stráž."

"Sue Ellen! Co... co to s vámi je? Dejte..."

"Ne, kapitáne, tam já nejdu." Prosmýkla se okolo něj a rozběhla se opačným směrem.

"Sue Ellen! A co Lori? Říkala jste... že byla vaše přítelkyně..."

Kleinová se zastavila vedle mrtvoly kuritovského strážce a vytáhla z vaku na zádech sonickou pistoli. Zastrčila si ji za řemen postroje a ohlédla se přes rameno. "Lori je moje přítelkyně, kapitáne. A... myslím, že vy také. Dokázal jste mě přijmout i potom... i potom, co jsem vám provedla. Ale já vám už nijak pomoci nedokážu. Ani já."

"Ale samozřejmě, že můžete..."

"Ne kapitáne. Ale... v každém případě děkuji i za pokus. Opravdu tu mám ještě nějakou práci. Musím někoho navštívit." Grayson na ní už už chtěl znovu zavolat, ale její pohled ho zamrazil až do morku kostí. Určitě si ji ale potom najde. Strážce byly přesně tam, kde Sue Ellen říkala, že budou. Dvojice zamračených kuritovců stála po obou stranách dveří cely č. 6. Nebezpečně vyhlížející černé automaty v jejich rukou švihly Graysonovým směrem hned, jak vstoupil zpoza rohu do hlavní chodby.

Jeho TK však vystřelila první a rozmázla jednoho vojáka o zeď. Druhý strážce střelbu opětoval a v úzké kamenné chodbě zněl rachot jeho samopalu jako dunění dělové palby. Grayson již ale byl na podlaze a kutálel se k protější straně chodby. TK v jeho rukou znovu zarachotila. Uprostřed dávky se však náhle odmlčela a do nenadálého ticha zaznělo prázdné klapnutí úderníku.

Ale strážný již byl mrtev, pomalu klouzal po zdi k zemi a na kamenech za ním zůstával široký krvavý pruh.

Grayson rozkopl dveře do cely č. 6 a vrazil do místnosti, podobné scéně z hororového holovidu.

Seržant Ramage se krčil za nízkou hromadou kamene, od které se bez ustání odrážely kulky ze samopalu a odhazovaly mu do očí obláčky jemného kamenného prachu. Zapnul mikrofon na krku a zařval, aby ho bylo slyšet přes hluk bitvy.

"Jarede! Na třech hodinách ode mně! Vidíš ho?"

"Vidím!" ozval se mu ve sluchátku tenký hlásek. "Dávejte pozor..."

Ve tmě za Ramageovými zády se ozvalo tupé žuchnutí, následované dunivou explozí ve dveřích, vzdálených třicet metrů po jeho pravici. Výbuch granátu z Jaredova dvacetimilimetrového podvěsného granátometu samopalníka umlčel. Přímě před nimi se ozval zmatený chór hlasů. Zněl z průchodu pod hlavní věží. Ramage zdvihl svou laserovou pušku, pak zaváhal a ztuhl s prstem na spoušti. Byla to další vlna verdanských vězňů v otrhaných šedivých uniformách, které je přinutili obléci jejich vězňitelé. Vypadali vysíleně, ale neporaženě. Mnozí měli zbraně, ukořistěné od zabitých strážů. Ramage vstal a vykřikl. Mával přitom puškou nad hlavou tak dlouho, dokud si ho nevšimli. Bylo to trochu riskantní, ale ve své černé bojové kombinéze se natolik lišil od obvyklých obyvatel pevnosti, že ho snad omylem nezastřelí.

Nějakým náhodným výstřelem, pomyslel si, to možná, ale omylem rozhodně ne...

Vězni se s jásotem rozběhli k jejich postavení. Ramage užasle vyvalil oči, když poznal prvního z nich. Nějakým záhadným způsobem se mu podařilo zachránit brýle a tvář za jejich ohromnými skly tak trochu připomínala sovu.

"Občane Erudine!"

Bývalý člen Revoluční rady se usmál. "Dobrý den, seržante. Rád vás opět vidím!"

"Já vás taky, pane. My... mysleli sme si, že ste všichni mrtví."

"Jestli myslíte Revoluční radu..." Erudin zkrřivil ústa. "Chudáka Erickssona zastřelili. Zbytek ale nechali naživu. Čekali, až dozraje situace pro veřejnou popravu." Zadíval se za seržanta na mrtvolu v modré uniformě, napůl ukrytou za hromadou kamení. Přešel k ní a vyprostil poloautomatickou pušku z tuhoucích prstů. "Vy tomu tady velíte?"

"Jen tady nahoře. Copak vás nevosvobozoval kapitán?"

"Pustili mě další hosté tohoto fantastického hotelu, seržante. Nepodařilo se mi ale zjistit, kdo osvobodil je. Za tím vším je tedy kapitán Carlyle, že?"

Ramage se ušklíbl. "Na to vezměte jed, pane. Když už se rozhodne, tak to kolem něj lítá, co?"

"Učiněná nádhery. Seržante, jsem velice rád, že jsem neudělal chybu, když jsem si vybral jeho... a vás..."

"Na chválu bude čas pozděje, občane. Co kdybyste si vzal na starost svoje lidi. Sežeňte je všechny dohromady a

snažte se je dostat támhle do krytu. Všechny, co maj nějaký zbraně pošlete k tomu vchodu naproti... vidíte ho? Je tam tunel, kterej vede ven z Univerzity do sousední továrny."

"Erickssonova závodu na výrobu AgroOBRů, já vím."

"Tam venku čeká pár našich OBRů. Ty vás vodvedou do bezpečí."

"Dobrá." Erudin se obrátil a začal vydávat rozkazy.

Ramage odhadoval, že dohromady musí na nádvoří být alespoň stovka osvobozených vězňů a jejich počet narůstal každou vteřinou. Z vrat, vedoucích do podzemí hlavní univerzitní věže neustále vybíhali další a další Verdanďané. Ti poslední, podpírání svými šťastnějšími kolegy, nemáchali zbraněmi, ani nekřičeli radostí. Vrávoravě kráčeli vpřed, muži i ženy, a hleděli před sebe doširoka otevřenýma nevidoucima očima. Ve tvářích se jim zračil šok, bolest nebo milosrdná prázdnota. Většina byla strašlivě zjizvená a hrubé zakrvácené obvazy dokazovaly, jakým peklem museli tam dole pod věží projít. Daleko vážnější zranění jim však hledělo z očí. Ramage jejich průvodcům pečlivě vysvětlil cestu ven. Nebyl si vůbec jist, jak se o zraněné dokáží povstalci v džungli postarat, ale věděl, že je za každou cenu musí dostat pryč z těchto zdí.

Od hlavní brány na jihu, vedoucí do starého Regisu, se ozval temný dunivý rachot.

Ramage zapnul mikrofon na krku. "Keve? Vidiš dolů do ulice?"

"Kev to dostal, seržante," ozval se mu ve sluchátku ženský hlas. "Tady Greta. Dole na hlavní ulici jsou OBRy. Vedoucí Palcát právě vypálil na hlavní bránu."

"O.K. Dávejte si bacha, ale nespouštějte je z vočí! Vinci?"

"Tady, seržo."

"Máme společnost. Dej do kupy všechny protiOBRí týmy, který máš po ruce, a přiveď je k jižní bráně. Ale rychle!"

"Rozkaz!"

Pospěšte si, kapitáne, pomyslel si Ramage a zadíval se přes hlaveň své pušky na univerzitní bránu. Dlouho tady nevydřžeme!

36

Když Grayson vrazil do cely č. 6, nebyl zprvu schopen vnímat její zařízení jako celek. Před očima mu ostře vystupovaly jednotlivé detaily jako záběry ze zlého snu. Uviděl Lori - živou! Živou! Vykřikl radostí a Lori v odpověď zasténala jeho jméno. Visela roztažená na ďábelsky vyhlížejícím kovovém stole, postaveném tak, aby měla oči ve stejné úrovni jako její mučitelé. Ti byli tři. Dva v hnědých kuritovských uniformách s pistolemi u pasu. Mezi nimi stál třetí, drobná postava v bílém zakrváceném plášti. Ten v bílém právě vytahoval dlouhou tyč, na jednom konci pevně omotanou hadry, z mělké mísy, umístěné na trojnožce uprostřed místnosti. V míse hořela jakási tekutina a vedle byla vyrovnaná sada děsivých nástrojů s dlouhými držadly. Odlesky ohně tančily mezi masivními dřevěnými trámy, podpírajícími vysoký strop, a plameny vrhaly dlouhé pokroucené stíny na podlahu a sloupce beden, vyrovnaných podél stěn.

Oheň z mísy přeskočil na hadry na konci tyče a muž pochodeň pomalu zdvihl. Oči mu ve světle plamenů podivně zářily. Stráže hmátly po pistolích.

Graysonova TK byla prázdná. Rozběh, se kterým vyrazil dveře, jej vnesl dovnitř ještě dříve, než si uvědomil, že mu došly náboje. Pokračoval tedy v běhu. Pět rychlými skoky překonal vzdálenost, dělící jej od prvního kuritovského vojáka, obrátil pušku a pažbou přerazil muži čelist.

Druhý strážný už měl pistoli venku a natahoval závěr. Grayson uchopil pušku za hlaveň a zatočil jí jako kyjem. Plastová pažba se při nárazu na mužův spánek roztříštila.

"Grayi!" rozlehl se mezi kamennými stěnami Lořin vyděšený výkřik. "Za tebou!"

Grayson skočil dopředu a přikrčil se. Nad hlavou mu zasvištělo cosi horkého. Uskočil do strany a vyhnul se dalšímu máchnutí pochodní. Sáh po pistoli, vytáhl ji a vykřikl bolestí. Žhavý konec tyče opsal široký oblouk a udeřil jej do zápěstí. Před obličejem mu projela plamenná koule. Pistole zarachotila na kamenné podlaze a skončila na druhé straně místnosti. Hlavní vyšetřovatel se k němu zvolna přibližoval se zlověstným leskem v očích. Plameny zaburácely, když švihl tyčí počtvrté. Minul, rychle se vzpamatoval a rozmáchl se znovu. Každý pohyb jeho paží více a více roznýchával žhavý konec pochodně.

Grayson se vrhl na břicho a převalil se. Tyč narazila na zeď v místě, kde měl ještě před okamžikem hlavu a po kamenech se rozlétly žhavé jiskry a útržky hořící látky. Kuritovský vyšetřovatel znovu zdvihl svou zbraň, držel ji v zaťatých pěstech jako kopí. Grayson sledoval jako omámený hořící konec pochodně a útočník se blížil krok za krokem.

Potřeboval zbraň. Pistole byla pryč a zbraně strážných mimo dosah. Dokonce ani pro nůž v botě se nemohl shýbnout.

Granát by zabil všechno živé v místnosti, včetně jeho i Lori. To by sice byla cesta, ale...

Sevřel prsty kolem jednoho z granátů na opasku. Vyšetřovatelovy oči nad pochodní se lehce rozšířily, ale pak se znovu přivřely a zaplálo v nich fanatické odhodlání. Muž se vrhl kupředu a vyrazil tyčí proti Graysonově tváři. Grayson uskočil. Trhl hlavou dozadu a prudce narazil do kamenné zdi.

V uších mu zvonilo, ale dokázal se vyhnout dalšímu výpadu pochodně. Tyč znovu zaskřípěla o kameny a zůstala po ní planoucí šmouha na místě, kde ukáplu trochu tekutiny. Grayson o krok ustoupil a vytáhl granát. Vyšetřovatel se hbitě otočil a rozpráhl se k dalšímu úderu.

Grayson po něm granát okamžitě mrští a ani se nezdržoval vytahováním pojistky. Granát útočníka zasáhl přímo do úst a srazil jej na stůl s příšernou soupřavou nástrojů. Pochodeň mu vypadla z ochablých rukou. Graysonův protivník se narovnal a šátral rukou mezi blyštivými nástroji, až konečně uchopil dlouhé držadlo nervového biče.

Grayson se vyhnul štíhlému ostří a levicí sevřel mužův krk. V pravém boku ucítil strašlivou agonizující bolest, ale největší část výboje pohltila jeho vesta. Vypálil pravičkou a zasáhl vyšetřovatele do brady úderem, který mu málem zlomil ruku. Vlode zvrátil hlavu a bič mu vypadl z ochromené ruky.

Grayson, lapající po dechu, dokulhal k Lori. Tvář měl sešklebenou bolestí. Vytáhl nůž a začal přeřezávat její kožená pouta.

"Grayi... ty jseš tady..."

Vzal ji do náručí. "Jenom klid, Lori. Přece sis nemyslela, že bych se obešel bez svého prvního důstojníka, nebo ano?" Lori se celá třásla a nedokázala promluvit. Stáhl si neprůstřelnou vestu a přehodil jí lehkou černou bundu přes ramena. Pak se zadíval na svůj popálený bok. Neviděl nic, ale když si znovu natahoval vestu, páliło to jako čert. Na podlaže se válely Lořiny boty, hned vedle prázdného barelu na azelový vosk. Grayson jí je přinesl. "Myslíš, že dokážeš chodit?" Lori přikývla a pomalu si obouvala lehké boty na holé nohy. Grayson se sklonil k mrtvému vojákově a vytáhl mu z opasku pistoli. Podal ji Lori a svoji si zastrčil zpátky do pouzdra. "Dobrá, teď se musíme dostat odsud. Všechno bude..." Lori se na něj s výkřikem vrhla a srazila jej na stranu. Kolem ucha mu zasvištěl nervový bič a udeřil do prázdného kovového stolu. Vyšetřovatel v krvavém plášti byl znovu na nohou. Lehce se potácel a spodní polovinu obličeje mu tvořila jediná krvavá masa. Graysonův úder mu vyrazil většinu zubů.

Lori zdvihla pistoli, ale útočník již zmizel za Graysonem. Lori se bála vystřelit. Grayson zachytil mužovo zápěstí a snažil se odtlačit bič od své tváře, ale Vladeova ruka mu vyklouzla ze zpocených prstů. Ostří biče s rachotem odskočilo od kovové desky stolu. Vlade se narovnal a široce se rozmáchl.

Grayson se vrhl kupředu, levičkou zablokoval bič a napřáhl pravou ruku. Svítící ostří mu přejelo po předloktí a Grayson strašlivě vykřikl. Bezmocně klesl zpátky na stůl, neschopen pohybu. Útočník se usmál přes závoj krve, napřáhl bič a držel jeho chvějící se ostří jen několik centimetrů od Carlyleova obličeje.

Vzduchem prolétla pochodeň a prudkým pohybem vzplála novou silou. Zabořila se zprava do vyšetřovatelovy krvavé tváře. Úder muže odhodil dozadu a tyč vypadla z Lořiných třesoucích se rukou.

Oheň v mělké míse se během jejich divoké bitvy trochu zmírnil, ale z trojnožky i nadále šlehalý nažloutlé plameny.

Vyšetřovatel padl zády na trojnožku a příšerně zaječel, když mu hořící tekutina polila plášť. Oheň se prudce rozhořel a plameny vyšlehly až do stropu. Grayson obešel potácející se lidskou pochodeň a popadl Lori za ruku. Otočil ji od té děsivé podívané a vstrčil ji na chodbu.

Vytáhl pistoli a obrátil se, připraven vystřelit ránu z milosti, ale neviděl nic než rudý žár. Slyšel hrozné výkřiky, trochu slabší... ale vyšetřovatele nezahlédl. Pak kvílení pohltilo burácení ohně.

Lořina tvář byla otupělá šokem. "Zabila jsem ho..."

"A já jsem moc rád, že jsi to udělala." Přitiskl si bolavou ruku k hrudi. "Pravděpodobnější nám oběma zachránila život." Pozorně se na ni zadíval. Po tom všem, co prožila, vypadala tak nějak... silnější.

Lori zdvihla oči a podařilo se jí usmát. "Já jsem... v pohodě."

"Já vím, že jsi." Ukázal na kouř, valící se ze dveří celý č. 6 nad těly mrtvých stráží. "Každou chvíli pošlou někoho dolů, aby zlikvidoval ten oheň. Musíme vyrazit!"

Spěchali spoře osvětlenými chodbami, až našli výtah, strážný hromadou těl v kuritovských uniformách. Grayson však nevěřil, že ve věži půjde dlouho elektřina. Pokračovali v běhu, dokud nenarazili na schodiště vedoucí vzhůru. V dalším patře zaslechli štěkot samopalů a dunivé exploze raket. Opatrně se za těmi zvuky plížili s pistolemi připravenými ke střelbě. Nacházeli další mrtvá těla. Trojici Verdand'ů v potrháných šedivých stejnokrojích. Na cáry roztrhaného kuritovce bez jediné zbraně.

Dostali se až do ohromného otevřeného prostoru, ohraničeného stíny a ohromnými výhružnými tvary. Byli v montážní hale. Podél zdí, mezi dvanáctimetrovými opravárenskými kokony, byly vyrovnány pláty pancíře. Dva z kokonu byly obsazeny a Grayson oba OBRy okamžitě poznal. Napravo byl Křížák, se kterým se střetl již dvakrát. Nalevo stál Marabu, o kterém teď věděl, že patří veliteli Třetího úderného pluku.

Naproti přes halu se krčilo pár vojáků za barikádou, spěšně zbudovanou z beden a menších plátů pancíře. Nejdříve je viděli jen jako tmavší stíny na pozadí světlejší plochy vrat. Graysonovy oči přivykly tmě ve stejném okamžiku, kdy se jeden z vojáků otočil. Byl to kuritovec.

Muž vykřikl a zdvihl svůj samopal. Grayson se s Lori vrhl za nejbližší plát pancíře a nad hlavou jim zasvištěly kulky. Pancíř je ochránil před čímkoli, co by Drakoňané mohli mít, ale zaslechl tiché povely a zvuk běžících nohou po obou stranách haly. Brzy se vojáci dostanou za ně a zabijí je.

Grayson zdvihl hlavu a zadíval se na dvojici OBRů. Křížák byl blíž, ale měl sundaný břišní plát pancíře a z otvoru visel chumáč kabelů, jako obscénní parodie vyvržených střev. Křížák byl v posledním boji vážně poškozen a procházel právě kompletní opravou. Marabu vypadal neporušeně, na vrhači částic se lesklo mdlé světlo a otevřený kokpit lákal. Zdání ale mohlo klamat, to dobře věděl. Tohoto Marabua se mu podařilo trefit a byl to kritický zásah. Jestlipak kuritovci již stačili poškození opravit?

Třesky další výstřely a Grayson se znovu skrčil za plát. Lori si právě dopínala půjčenou bundu. Odfoukla si z tváře zatoulaný prámek světlých vlasů a slabě se usmála. "Nádherný den. Jako stvořený pro poslední boj, že Grayi?"

"Ještě s tím chvíli počkáme. Jak by se ti líbilo, kdybychom se projeli támhle v tom Marabuovi?"

Zadívala se směrem, kterým ukazoval jeho palec. "To by bylo úžasné. Jak se dostaneme přes ty... lidi?"

"Takhle. Připrav se."

Vytáhl z vesty poslední dva granáty. Každý z matných kovových válců nesl nápis "B3-DM". Jeden podal Lori.

"Mám jen tyhle dva, tak si dej záležet. Hodíš ho támhle," ukázal prstem. "Já hodím svůj na druhou stranu. Počítej do deseti a půjdem na to."

Lori přikývla a pevně sevřela granát. Ukazováček druhé ruky prostrčila kroužkem pojistky. Grayson vytrhl pojistku ze svého granátu a počkal, až Lori udělá to samé. Pak tiše počítal do tří a ze všech sil hodil.

Granáty poskakovaly mezi hromadami náhradních dílů a pak slabě třaskly. Ze dvou míst, vzdálených přes celou halu, se vyvalil bílý kouř. Kuritovci začali zběsile pálit a křičet výstrahy. Grayson napočítal do deseti, vstal a vyklouzl zpoza

pancíře. Lori se držela těsně za ním.

Kouř naplnil celou místnost jako těžká, neproniknutelná mlha. Grayson uchopil Lori za ruku, aby ji někde neztratil, a rozeběhli se přes otevřené prostranství směrem, který si Grayson zapamatoval při své krátké obhlídce bojiště. Jednou se jim přes cestu mihl tmavý stín, ale zmizel v kouři stejně rychle, jako se objevil. Graysona začalo příšerně pálit v krku. Snažil se dýchat pouze povrchně, ale když dorazili k protější zdi, uvědomil si, že zadržuje dech úplně. Když konečně sípavě vydechl, donutilo jej okamžité vyčerpání z dlouhého běhu k lapavému nádechu. Veškeré své síly spotřeboval na to, aby se prudce nerozkašlal.

"Dýchej mělce," řekla mu Lori, ale Grayson neměl sílu ji odpovědět. Zeď u které stáli, byla zakryta vyrovnanými řadami beden. Grayson si pamatoval, že se nějaké bedny tyčily z jedné strany obou OBRů. Byly zprava nebo zleva od Marabua?

Rozhodl, že byly mezi oběma OBRy, a tudíž po Marabuově pravé straně. Obrátili se doleva a dali se znovu do běhu. Kouř rychle řídl. Zahlédl skupinku stínů jen pár metrů od nich, běžely směrem, odkud právě přišli. Přmo před nimi se vynořily obrysy Marabuových nohou.

OBRův žebřík byl vytažený, ale na žebroví kokonu byly schůdky. Lori mu podala pistoli a vyrazila vzhůru. Grayson si zbraň zastrčil za opasek, dal jí chvilku náskok a vydal se za ní.

Během celého výstupu ho mátl podivný vysoký zvuk. Chvilku mu trvalo, než si ho správně zařadil. Někdo zapnul ohromné větráky ve stropě. Podobné větráky byly standardním vybavením všech montážních hal, ve kterých neustále hrozilo riziko akumulace jedovatých zplodin z poškozených OBRů. Jakmile se roztočily, kouř začal rychle mizet.

Až příliš rychle. Zazněl výkřik, rána a kulka prolétla jen nějakých deset centimetrů od jeho pravé paže. Obrovský prázdný prostor se rozezněl střelbou ze samopalů. V ocelové konstrukci okolo Graysona zazvonily odražené kulky. Obrátil se, vytáhl z opasku pistoli a odjistik ji. Byl teď osm metrů vysoko nad betonovou podlahou haly a kuritovští vojáci dole se mu zdáli malí. Jednou rukou se stále přidržoval žebříku, druhou namířil pistoli téměř kolmo dolů a stiskl spoušť. Pistole mu v ruce poskočila a prázdné nábojnice zacinkaly o stupně žebříku. Vojáci dole pod ním se rozprchlí všemy směry. Nepřestával střílet. Nikoho již nezasáhl, ale vojáci jevíli značnou nechuť zdržovat se v jeho zorném poli. Grayson zdvihl hlavu a spatřil, jak se v šeru nad ním zableskly Lořiny nahé nohy, když přeskakovala z žebříku na kovovou rampu okolo kokpitu a rozběhla se k otevřenému průlezu. Grayson vyrazil rychle za ní a zdola znovu zazněla střelba.

Marabuův kokpit byl akorát pro ně dva, ale jen tak tak. Takhle zblízka bylo poškození z Graysonova šťastného zásahu RDD stále patrné. Průzor kokpitu byl proražen a dovnitř trčely ostré štěpiny kovu a plastu. Na pilotním křesle byly zaschlé krvavé skvrny a Graysona by moc zajímalo, co stalo s pilotem. Byl to Kevlavic? Pravděpodobně. Takto důležité akce se musel osobně zúčastnit. Při zásahu byl asi vážně raněn, ale přesto se mu podařilo dovést svůj stroj zpět do Regisu. Je ještě Kevlavic vůbec naživu? říkal si Grayson, když zavíral průlez.

"Možná na to teď není ta pravá chvíle," ozvala Lori ze svého místa za pilotním křeslem, "ale něco takového jsem v životě neřídila."

"Žádný strach," řekl Grayson. Zajistil pistoli a vrátil ji za opasek. "Já ano." Nedodal už, že celá jeho zkušenost s pilotováním Marabua zahrnuje několik hodin na trenážeru, strávených při výcviku u otcovy jednotky. Proč ji zbytečně děsit? Mělo by to být to samé...

Výkřiky venku byly stále hlasitější. O Marabuův pancíř zvonily kulky. Ti techové tam dole, budou vědět o proraženém průzoru a poradí ostřelovačům, kam mířit. Jediný náboj z pušky s vysokou úst'ovou rychlostí by z nich obou v těsném kokpitu nadělal krvavou kaši za pár vteřin.

Posadil se do křesla a snažil se nevšímat si krvavých skvrn. Zbývaly dvě poslední překážky. Graysonovy prsty se rozběhly po ovládacích panelech, zamačkávaly tlačítka a přepínaly páčky na "zapnuto". V útrobach obrovského stroje se probudil reaktor a zahřímal. Na obrazovkách naskočily nepravidelné zelené obrazce nejružnějších hlášení. První překážka byla za nimi, OBRovy systémy byly v provozu.

Na chvilku zaváhal a pak se natáhl pro neurohelmu, zavěšenou na síti kabelů nad hlavou. To bude největší problém. Jestli je Marabu stále ještě nastaven na Kevlavicův rytmus, nebudou moci stroj ukrást. Grayson ale věděl, že OBRy v opravárenských kokonech měly odblokováno ladění rytmu, aby všichni techové mohli bez omezení provádět testovací programy a kontrolovat funkci opravených systémů. Podobným způsobem se mu podařilo ukrást svého Kondora z kuritovské montážní haly na Trellwanu, protože tamní techové nezakódovali OBRův počítač. Na to sázel i nyní.

Od předního průhledu se odrazila kulka, jen několik centimetrů od zubaté díry. A další dopadla hned vedle té první. Grayson si nasadil helmu a polštářované okraje pečlivě usadil na ramenou. Znovu zaváhal a zadíval se na hlášení na přístrojové desce. Je také možné, že to celé je past na případné zloděje OBRů, ještě účinnější než pouhé zakódování. Tisícivoltový výboj do mozku dokáže hezky rychle ukončit veškeré myšlenky na krádež cizího OBRA.

Zjistit se to dalo jediným způsobem. Natáhl ruku a helmu zapnul.

Hlava se mu zamotala a udělalo se mu špatně od žaludku. Zvláštní podněty mu dráždily vnitřní ucho, ale žádný výboj vysokého napětí se nekonal. Jemné otočil ladicími knoflíky. Podivné dvojité vlny na osciloskopu se zavlnily a postupně se změnilly v jedinou čáru. Nevolnost zmizela. Muž a stroj splynuli v jedno.

Rychle zkontroloval řídicí obvody a zbraňové systémy. Zdálo se, že jediné OBRovo poškození představuje díra v předním průzoru kokpitu. Samozřejmě mohly být poškozeny i jiné věci, a to vážně, ale neexistoval žádný rychlý způsob, jak to zjistit. Grayson si stáhl hledí přes oči a nakázal Lori, ať se něčeho pevně chytne. Pak sevřel páky řízení.

Palubní počítač OBRA se řídil podle Graysonova rovnovážného ústrojí. Vyhodnocoval signály, jdoucí z vnitřního ucha do mozku a transformoval je v povely skupinám pístů. Díky této vazbě se OBR nepohyboval jako automat, ale ladně jako živý tvor. Graysonovo vnitřní ucho pak dostávalo údaje z čidel, rozmístěných v OBRových nohách a trupu, které nahrazovaly jeho vlastní vjemy těmi Marabuovými. V žádném případě se OBR nestal jeho novým tělem, ale splynul i

dohromady podobně, jako to kdysi, v těch méně krvavých časech, dokázali jezdcí a koně.

Marabu se ve své kovové kukle napřímil. Ocelové trubky a titanovanadové tyče se zkroutily jako plast, vyklouzly ze svých úchytnů a svištěly halou rychlostí projektilu. Část konstrukce se zřítla k zemi a Marabu vykročil ven. Zbytky kokonu se rozlétly jako domeček z karet.

Rachot kulometu z vrat montážní haly utichl, ale Ramage zaslechl křik a střelbu z útrob budovy. Nebylo mu jasné, co se děje, ale snad se jeho jednotce, složené ze zbytků komand a Verdand'ánů, podaří této diverze využít a dokáží se stáhnout zpátky k tunelu.

Kdyby se tak chtěl objevit Grayson. Ramage bez něj nechtěl Univerzitu opustit, ale Verdandští vězňové přestali vylézat z věže už před deseti minutami a žádný z nich velitele Šedé smrti neviděl.

Seržant nechtěl uvěřit, že by ten mladík, který Legii vybudoval na Trellwanu z trosek, byl mrtvý. V tuto chvíli to však již bylo téměř jisté.

Rozhlédl se okolo. Komandům se podařilo obsadit větší část nádvoří a stále ještě se drželi. Polovina jich však byla mrtvá a Ramage věděl, že další soustředěný útok nepřežijí. Divné však bylo, že kuritovské OBRy zmizely od bran univerzity. Mohlo to znamenat, že se jim nepodařilo prorazit, ale jeden z verdandských členů komanda mu řekl, že při nepokojích prorazily drakonické OBRy bránu, jakoby byla z papíru.

Proč tedy nezaútočili? Co mají za lubem?

Z přemýšlení jej vytrhlo cvrlikání vysílačky na opasku. Přitiskl si přístroj k ústům a zapnul. "Ramage."

"Tady Clay, seržante. Jdeme dovnitř."

"Cože? Jak to myslíte?"

"Tlačí na nás celá rota kuritovských OBRů! Obešly továrnu a dostaly se nám do zad. Nemáme jinou možnost než... použít tunel!"

Ramage se pokusil tuto informaci strávit. Tak proto kuritovci zmizeli od brány. Museli nějak zjistit, že OBRy Šedé smrti čekají venku a pokusili se je chytit do pastí. OBRy jsou daleko důležitější cíl než pár otrhaných vojáků v troskách univerzitního nádvoří - zvláště když se jim může podařit dostat komanda i OBRy jedinou ranou. Stačí jen obratný manévr a trocha trpělivosti.

"Clayi! Tady Ramage. Jesli vlezete dovnitř, budete v pasti!" Nechtělo se mu věřit, že by kuritovci nechali hlavní bránu nehlídanou. Musí tam být další OBRy, možná schované v ulicích starého Regisu, ale připravené zaútočit, až nastane ten správný okamžik. "Slyšíte mě? Nechodte dovnitř! Rozptýlte se na sever a zachraňte se!"

"Už je pozdě," odpověděl Clay. Zaútočili na nás ze třech směrů najednou a zahnali nás dovnitř. Jestli z továrny vystrčíme nos, jsou z nás mrtvolky." Vysílání na chvíli přerušil rachot blízkého výbuchu. "Lukostřelci," řekl pak.

"Začaly bombardovat továrnu! Jdeme dovnitř, dřív než se zřítí strop tunelu. Snad se nám podaří něco vymyslet, až budeme vevnitř."

"Jasně. Podte dovnitř." Ramage přepnul na bitevní frekvenci a upozornil své lidi. Nechtěl, aby jeho protiOBRí týmy sundaly některého z vlastních OBRů, až se nečekaně vynoří z tunelu.

"Seržante!" zatahal ho za rukáv vedle stojící voják a ukázal přes nádvoří. "Něco vylezla z montážní haly!"

Ramage se prudce otočil a srdce se mu na chvíli zastavilo. Z monstrózních vrat montážní haly se valilo sedmdesát tun bojechtivé oceli, MAD-3R Marabu.

"Bože," řekl, "schovali ho v hale a čekali na svoji chvíli! Ta vobluda se chystá zničit naše OBRy, jakmile vylezou z tunelu!"

Spěšně znovu zapnul bitevní frekvenci. "Všem protiOBRím týmům! Něco tady pro vás mám. Něco velkého! Okamžitě podte sem!"

O chvíli později se přes kamennou barikádu po seržantově boku přehoupaly tři černě odění mladíci. Dva měli třaskavé pytle. Třetí nesl masivní válec Inferna.

Inferno patří mezi nejsmrtonosnější protiOBRí zbraně, které může pěchota používat. Dvojhlavňový raketomet střílel dvacetimilimetrové střely, naplněné CSC nebo jinou vysoce hořlavou látkou. Rakety byly konstruovány tak, aby se zažehly okamžitě poté, co opustí hlaveň. Oblak tekutého ohně, podobného napalmu, ale mnohem účinnější, pak pokropí pancíř, ústí chladičů, exponované obvody.

Grayson sám, bez cizí pomoci, zajařil na Trellwanu lehkého OBRa. Stačilo jen ukázat Inferno. Tak se tenkrát poprvé setkal s Lori Kalmarovou, když ještě bojovala na druhé straně. Dokonce i giganty, jako je Marabu, může složit jediný pěšák s dobrou muškou a pevnou rukou.

Tento tým vybral a vycvičil Ramage osobně. Vydal rozkazy a zvláště je upozornil na poškození OBRova kokpitu. Jestli se jim podaří trefit se Infernem přímo do té díry, usmaží kuritovského warriora ještě dřív, než si uvědomí, co se vůbec děje.

Marabu se blížil. Ramage stiskl mikrofon na krku. "Teď, hoši! Do něj!"

37

Grayson koutkem oka zahlédl, jak černě odění komandos přelézají kamennou barikádu a přetahují přes ni plátěné pytle a krátký dvojhlavňový trup Inferna.

"Lori, rychle! Otevři kokpit!"

"Huh? Ale..."

"Dělej, nebo jsme mrtví!" Lori se protáhla okolo pilotního křesla k zámkům zajišťujícím odklápěcí mechanismus kokpitu.

Marabu má ve svém plochem, vejčitém trupu několik průlezů. Jeden shora a další v břiše mezi masivními nohami.

Dokonce se dala odklopit i celá horní polovina kokpitu, aby měli techové při opravách lepší přístup k OBRovým

obvodům. Toto zařízení také umožňovalo warriorům, aby do rozpáleného kokpitu Marabua mohli vpustit trochu chladného vzduchu zvenčí.

Lori se pověsila na páku otevíracího mechanismu. Ta se ani nehnula.

"Graysone, já to nedokážu otevřít! Je to zaseklé!"

Z pilotního křesla Grayson na páku nedosáhl. Musel by odpojit neurohelmu a tento proces zabere několik drahocenných vteřin, které prostě neměli. Viděl, jak jeden z členů protiOBRího týmu dole zdvihá Inferno na rameno. Grayson se zoufale zadíval na řídicí panel. Někde v té zmrzlé tlačítko a páček musel být i přepínač na hydraulické otevírání kokpitu, ale naprosto netušil, která z těch desítek páček by to mohla být. Trenažéry člověka naučí základům pilotování a zprostředkují pocit, který zažívá warrior v tom kterém stroji, ale žádný z nich se nezabývá problematikou sekundárních ovládacích prvků. Ty se navíc liší u každého typu OBRA.

Použití vysílačku nemělo vůbec smysl. Každá jednotka má soubor svých vysílacích frekvencí hlídaný mikroprocesorem, zabudovaným ve všech vysílačkách. Tyto jednoduché počítače zakódovávají a následně dekodují veškerou komunikaci jednotky. To znamená, že během boje může nepřátelský oddíl zachytit cizí radiový signál, ale jeho obsahu neporozumí, pokud nepoužívají ten samý kódovací program. Grayson věděl, jakou frekvenci komanda používají, ale Ramageovi muži by stejně slyšeli jen nesrozumitelné skřehotání.

Krční mikrofon byl pryč, ztratil ho během svého zápasu s kuritovským vyšetřovatelem. Marabuově rádio by před použitím musel přeprogramovat na bitevní kód Legie šedé smrti.

Popravdě řečeno na něco takového ani nepomyslel. V duchu si představoval vojáka, tisknoucího spoušť Inferna.

Lori se odvrátila od nefunkčního mechanismu. Snažila se protáhnout zpátky na své místo a pohlédla přitom předním průzorem OBRova kokpitu. Spatřila vojáky venku a zalapala po dechu.

"K zemi, Lori! Lehni si na břicho!" Zdálo se, že ho neslyší, a tak se natáhl a podkopl ji nohy. Lori padla na podlahu a rukama si kryla hlavu. Grayson rozbil plastový kryt a stiskl červené tlačítko, aktivující nálož z nouzového otevírání kokpitu.

Zvenku se ozvala série tlumených explozí a horní kryt kokpitu se rozpadl na dvě poloviny, které odlétly daleko do stran. Kabinou zavanul svěží vzduch. Grayson se vymrštil na nohy. Na hlavě měl sice stále ještě neurohelmu, připojenou svazky kabelů k zástrčkám nad křeslem, ale zato byl na pozadí zelenkavého nebe jasně vidět.

Ramage vyskočil a začal křičet a mávat. Voják spustil Inferno k zemi s neochotou profesionála, kterému odepřeli možnost prokázat svou zručnost.

Grayson padl zpět do pilotního křesla, neschopen pohybu. "Už je to v pořádku," řekl a Lori se pomalu zvedla na kolena. Opírala se přitom o loketní opěrku jeho křesla. Hlas mu skřípal, a když se zadíval na své ruce, uvědomil si s úžasem, že se nekontrolovatelně chvějí. Smrt ohněm prošla těsně okolo nich. Nechat se bezmocně usmazit...

Trvalo mu pár vteřin, než znovu ovládl svůj hlas. "Myslím, že jsem konečně pochopil, co jsi celou tu dobu cítila."

Generální guvernér Nagumo pokynul svým osobním strážcům a vykročil z komunikačního centra. Kodo byl upozorněn na nejnovější vývoj situace a přiletěl s posilami za pár hodin.

Ne že by tu Kodová přítomnost k něčemu byla, ale Nagumo nerad dělal věci napůl. Výsadežové lodi, přistávající na dohled od města, poslouží jako výstraha Verdand'anům, aby se nesnažili zapojit do bitvy, zuřící uvnitř Univerzity. S trochou štěstí se přistávajícím jednotkám podaří dostat i těch pár povstalců, kterým by se jinak podařilo uniknout.

V dále se rozezněl požární poplach. V nejspodnějších patrech věže zuřil oheň a urputný boj v těch prostorách pravděpodobně zničil hasicí trysky, zabudované ve stropě. Požární hlídky tvořili loajální Verdand'ané, ale ti utekli do posledního a zanechali kuritovské pány svému osudu. Záznamy bezpečnostních kamer ukazovaly, že se oheň šíří ďábelskou rychlostí. Zbýlé osazenstvo věže se bude muset brzy evakuovat.

Pořád ale ještě zbývalo dost času na to vyhrát bitvu na nádvoří a rozdrtit i povstalecké jednotky za hranicemi města. Jestli jsou jeho zprávy přesné, pak je většina OBRů Šedé smrti uvnitř hradeb Univerzity. Do pasti je zahnal jeho nečekaný protitah, ke kterému vydal před několika minutami příkaz z řídicího centra. Z Nagumova vyvýšeného místa vypadala situace na nádvoří jako stolní cvičná bitva na Lúthienské vojenské akademii. Zadíval se za hlavní bránu a viděl, jak se jeho síly shromažďují k závěrečnému útoku. Najít zapomenutý tunel mu trvalo jen pár vteřin. Ta ženská, Helgameyerová, o něm mluvila během svého výslechu.

Stará chodba se teď stane součástí Nagumova plánu. Jakmile se OBRy Legie objeví na nádvoří, sevrou je jeho OBRy. Rota A Třetího úderného pluku zaútočí hlavní branou a Rota B tunelem. Osmnáct OBRů by mělo na vyřízení těch čtyř povstaleckých strojů stačit.

Legie šedé smrti zemře dole na nádvoří u jeho nohou.

Spěchal do své kanceláře a povšiml si, že chodby jsou podivně prázdné. Většina obyvatel věže již uprchla. Zprávy o ohni ve sklepeních se rozšířily rychle.

"Počkejte tady," řekl svým strážím a vešel do pracovny. Na nádvoří přímo pod jeho oknem právě probíhalo podivné drama. Ze vrat montážní haly se vynořil Marabu - Kevlavicův Marabu - a vykročil směrem k postavení povstaleckých komand.

Zvláštní. Plukovník byl stále ještě v nemocnici a zotavoval se z amputace rozdrčené ruky. Že by stroj oživil některý z techů a pokusil se zaútočit na pozici nepřitele?

Náhle se za ním otevřely dveře. Nagumo se udiveně zamračil a otočil se. "Co si to..."

Úžasem mu poklesla čelist. Ve dveřích stála dívka a v ruce držela sonickou pistoli. V druhé se blýskala dlouhá ostrá čepel útočného nože. Překročila mrtvá těla strážných a tvář měla bez výrazu jako maska. Na sobě měla priléhavou černou kombinézu s bojovým postrojem a tvář jí pokrývala tlustá vrstva černé barvy.

"Kdo ksakru jste?" dožadoval se zamračeně odpovědi. Zdála se mu nějak povědomá. "Znám vás?"

"Vůbec si mě nevšímejte, generále," řekla. V očích jí plálo zvláštní divoké světlo. "Já jsem jen jedna z věcí kterou... kterou jste kdysi dávno použil."

"Počkejte chvíli. Schovejte tu věc! Podívejte, já mám peníze, mnoho peněz. Mohl bych z vás..."

Nenechala se přerušit a hlas měla sladký jako med. "Měl byste si dávat větší pozornost své hračky, generále. Mohly by se jednoho krásného dne obrátit proti vám."

Přistoupila blíže. Nagumo zoufale hrábl po pistoli v její ruce. Ukázalo se, že reflexy pilota stíhače jsou mnohem rychlejší a Sue Ellen stiskla spoušť.

Poté, co vyřídila stráž venku, nastavila pistoli na nejmenší výkon. Nagumo byl plně při vědomí, když ho přivazovala k jeho křeslu. Uvědomoval si každou podrobnost, jeho ochromený nervový systém pouze ztratil vládu nad svaly.

Několik dalších minut dokonce ani nedokázal zmobilizovat svaly hrdla a bránice, potřebné ke křiku.

O chvíli později se do kalného ranního světla na nádvoří vynořily OBRy Legie. Khaled, který šel jako poslední, hlásil, že nepřátelské OBRy vnikly do továrny v ten samý moment, kdy jeho vypůjčený Kondor mizel v tunelu.

Warriori byli překvapeni při pohledu na Marabua, tyčícího se mezi začouzenými komandos, ale Ramage jim celou situaci vysvětlil, jakmile vylezli na světlo. Lori si na kusu provázku vytáhla do Marabuova kokpitu vysílačku.

"Dobré ráno, seržante! Tak jak to vypadá?" zeptala se hned, jak ji měla v uchu. Ze sluchátka jí před ústa vyčníval tenoučký pásek s mikrofonom.

"Lori! To je dobře, že ste zase zpátky!"

"To je moc dobře." Hlas měla trochu nejistý. Od chvíle, kdy zahlédla vojáka s Infernem se nepřestala třást. Snažila se ale mluvit lehce a doufala, že si toho Ramage nevšimne. Bylo jí jasné, že to na ní Grayson vidí, ale to jí nevadilo. "Ptám se místo kapitána," pokračovala. "Co se děje?"

"Dostali nás. Přitáhli nejmní s celou rotou a donutili naše OBRy vlízt do továrny. Ted' sou voni venku a my všichni tady vevnitř... a řek bych, že se něco chystá i u hlavní brány."

Lori se otočila a tlumočila Graysonovi seržantovu zprávu. Pak znovu zapnula vysílačku. "OK, seržante. Tady jsou šéfovy rozkazy. Stáhněte se od tunelu, o ten se postaráme my. Vy pohlídejte hlavní bránu. Clayi? McCalle? Khaled? Rozuměli jste všichni?"

Ozval se sborový souhlas. Marabu s otevřeným kokpitem vykročil k průjezdu, ze kterého se před chvílí vynořily OBRy Legie. Na konci pasáže začínala v šeru rampa, vedoucí o patro níž. Za ní se šklebilo ústí tunelu, dvanáct metrů vysoké a deset široké, aby jím pohodlně prošel nemotorný AgroOBR.

Lori se ohlédla na Graysona, skloněného nad řízením.

"Opatrně kolem toho ovládacího panelu, Lori," řekl. "Nezapomeň, že po odhození horní poloviny kokpitu se odblokoval katapult. Jeden dotyk a... vžůůů!"

Lori zvedla oči k otlučenému betonovému stropu, vznášejícímu se jen půl metru nad Marabuovým horním autokanónem.

"Dávej teda pozor kam saháš," odvětila.

"Počkej... buď chvíli zticha." Zadíval se do temnoty tunelu a zdálo se, že napjatě poslouchá.

"Přicházejí," řekl nakonec. "Pomalu a opatrně, ale přicházejí. Vynikající je, že neexistuje žádný způsob, jak donutit dvacet tun oceli, aby se pohybovaly potichu. Slyším, jak někde v tunelu vrže kloub OBRovy nohy jako staré rezavé dveře."

Lori ten zvuk slyšela také. Vzdálený skřípot kovu o beton. Marabu se postavil těsně vedle ústí tunelu.

"Tak, Lori. Až to začne, tak si lehneš na podlahu, jasný? S otevřeným kokpitem nemáme žádnou ochranu proti záření po výstřelu z vrhače částic."

Lori vykulila oči. "Ty chceš tady střílet z vrhačů?"

"Proč ne? Ani oni to určitě nebudou čekat."

"I tak se na to da dívat."

Vteřiny se nekonečně vlekly. Pak řekl Grayson tiše. "Ted', Lori. Výkopej si v podlaze díru."

Na tom cizím ovládacím panelu někde musí být vypínač Marabuových světel, výkonných světlometů, umístěných pod vejčitým trupem, které by dokázaly proměnit neproniknutelnou tmu tunelu ve slunečný den. Na nějaké dlouhé hledání však nezbyval čas. Grayson tedy čekal, až bude mít pocit, že jsou kuritovské OBRy blízko. Pak vykročil před ústí tunelu. Vrháče částic v každém OBRově masivním předloktí se nabíjely již několik minut. Grayson stiskl spoušť.

Mžoural přes tmavý průhled neurohelmy jedním přivřeným okem, druhé měl pevně zavřené.

Tmu v tunelu rozčísil modrý blesk, ostře ozářil skupinku kuritovských OBRů a Centuriona v čele líznul přes pravý bok. Ve zlomku sekundy se celá scéna zase propadla do tmy. Spalující záře umělého blesku na chvíli ochromila optická čidla drakonických strojů, stejně jako oči jejich pilotů.

Grayson otevřel levé oko, to které až dosud držel pevně zavřené a zadíval se do temnoty před sebou. Pak oko zase zavřel. Pravé oko mu stále ještě slzelo a tančila před ním ohromná zelená kola, ale pohled se mu vyčistil natolik, že se odvážil znovu vystřelit. Temnotou opět prošlehl blesk, ale tentokrát Grayson mířil výš a více do středu tunelu. Zasáhl Centuriona doprostřed trupu. Rakety v OBRově hrudním raketometu vybuchly a rozlétly se po celé délce tunelu. Na pozadí plamenů vystoupila celá skupina kuritovských OBRů jako černý reliéf.

Marabu vypálil v rychlém sledu z obou laserů a tunelem zasvíštěly úlomky pancíře. Jestřáb za Centurionem zahájil palbu ze svého velkého laseru, ale minul a paprsek ožehl betonovou zeď v průchodu za Graysonovým OBRem.

Oba Marabuovy vrhače vypálily naráz. Jeden zasáhl Jestřábu a utrl mu paži. Druhý blesk se znovu zavrtal do Centurionova trupu. Nešťastný Centurion padl naznak a z ohromného kráteru v hrudi mu vyšlehly plameny.

Marabu ustoupil ke straně. Z tunelu zběsile vyšlehly paprsky laserů a vylétlo pár raket, které neškodně vybuchly na vzdálenější zdi průchodu. Z ústí se teď valil hustý černý kouř a míhaly se odlesky plamenů.

Grayson do tunelu vsunul Marabuově pravé předloktí a snažil se ze svého stroje neukazovat více, než nutné potřeboval k výstřelu. Nepřátelské OBRy se za hořícím vrakem Centurionu zmateně otáčely na všechny strany. Grayson odpálil vrhač a laser najednou. Oba výstřely zasáhly Lukostřelce. Vzhledem ke svému tlustému pancíři utrpěl jen mizivé poškození, ale když se pilot pokusil uskočit z Graysonovy linie výhledu, srazil se s Žihadlem. Lori se na podlaze prudce převálila a vzhledla k němu. "Grayi! Volá tě Ramage! Kuritovci prošli hlavní bránou!" "Zatraceně," zaklel Grayson. "Máme je tady držet nebo mu jít pomoci?"

"Seržant říká, že bránu vyvrátili z pantů. Na nádvoří se žene nejméně osm OBRů a prej by se mu naše palebná síla tak trochu hodila."

"To jsem chtěl slyšet. Lehni si, Lori." Marabu znovu vkročil před ústí tunelu a nevšímal si divoce poletujících paprsků a raket. Grayson znovu odpálil oba vrhače najednou. Modré blesky zasáhly Lukostřelce, kterému se stále ještě nepodařilo odpoutat se od Žihadla. V narudlém světle slábnoucích plamenů, šlehajících z Centurionova vraku, Grayson namířil oba Marabuovy lasery na potácející se dvojici a stiskl spoušť. Lukostřelec se zakymácel. Pak padl těžce k zemi a strhl Žihadlo s sebou. Zdálo se, že alespoň na chvíli je tunel ucpan. Kuritovcům dá pěknou práci, než se jim podaří uvolnit cestu natolik, aby dokázal projít OBR.

Zbylé drakonické OBRy se stáhly hlouběji do nitra tunelu a Grayson odhadoval, že se o odstranění překážky hned tak nepokusí. Řekl Lori, ať navrhne Ramagemu, aby k ústí tunelu poslal na hlídku jeden protiOBRí tým, a pak vyrazil k rampě vedoucí na nádvoří.

V tunelu za nimi zahřměl mohutný výbuch. Reaktor poškozeného OBRa explodoval a bylo slyšet, jak se uvnitř hroutí masy betonu a skal.

To byla naše cesta ven, pomyslel si Grayson nevesele. Po závalu tunelu byla Legie šedé smrti uvězněna na univerzitním nádvoří.

38

Nad nádvořím se vznášel hustý dým a alespoň částečně zakrýval vojáky v černém, krčící se za svými barikádami.

Vysoké zdi Univerzity stínily většinu nádvoří, ale oblaky kouře a prachu již pronikaly první paprsky rudého verdandského slunce. Hlavní brána byla dokořán a železné věže byly pokroucené a očazené.

V ulicích starého Regisu byl kouř ještě hustší a na pozadí šedé mlhy se v něm mihaly obrovské tmavé stíny. Tu a tam z dýmu vyšlehl modrobílý laserový paprsek, vypálil hlubokou díru ve zdech budov okolo obránců a zasypal je lavinou cihel a dusivého prachu. McCall umístil svého milovaného Bannockburna hned za hlavní barikádu a čtveřice OBRových zbraní neklidně přejížděla rozšklebený vstup do Univerzity. Před branou se mihl jakýsi stín a OBRovy autokanóny vychrlily dlouhou dávku. Z rozpálených nábojnic, padajících od zuřivě se točících hlavní, stoupal bílý kouř.

Lasice se krčila na východní straně nádvoří. Clay zaujal postavení, které mu umožní sevřít s McCallem do křížové palby každého, kdo se pokusí projít dovnitř. Khaled s Graysonovým Kondorem ležel na střeše dvoupatrové budovy, uzavírající západní stranu nádvoří.

Marabu se vynořil ze stínů nad rampou a Grayson požádal Lori, aby mu zavolala Ramageho.

"Seržant říká, že se pokusili o útok před několika minutami, ale stáhli se, když zahájil McCall palbu. Myslí si, že nás zatím jenom zkouší."

Grayson zdvihl hledí neurohelmy a oťel si zpocenou tvář. "Dlouho nás zkoušet nebudou. Každou chvíli..."

Přerušil ho ostrý hvizd přilétajících raket. Přehouply se přes hradby okolo nádvoří a zanechaly za sebou na obloze načechrané kondenzační pruhy. Chvíli to vypadalo, že se uprostřed nádvoří otevřel jícen sopky. Rachot výbuchů utichl stejně rychle jako začal a na nádvoří zavládlo nepřírozené licho.

Grayson vyšel na světlo a opatrně domanévroval ke zdi třípatrového domu. "Konečná, Lori," řekl.

Viděl ji na očích, že se chce hádat, a zavrtil hlavou. "Rychle! Kokpit se nedá zavřít a to znamená, že se na něj všichni soustředí! A teď vystřel, jestli nechceš, abych tě shodil dolů!"

Na Lořině tváři se vystřídal několik protichůdných pocitů. "Budeš potřebovat někoho u vysílačky."

"Už ne."

"O co ti jde?" Zčervenala a v očích jí zablýsklo. "Jsme tady stejně v pasti! To si myslíš, že tě teď jen tak opustím?"

Grayson překvapeně zaváhal, ale pak se usmál. "Podívej se na to takhle, Lori. Já mám všechno připravené, abych se mohl rychle katapultovat, kdybych se náhodou dostal do průšvihů. Ale jak se mám katapultovat, když se mačkáš přímo na nálož, co?"

Lori se ve tváři zračil prudký vnitřní zápas. Nakonec přikývla a naklonila se k němu. Krátce, ale hladově a vášnivě ho políbila. "Miluju tě," řekla.

Na chvíli ji zadržel a hledal její oči. Uviděl v nich lásku a zaplavila jej prudká radost. Grayson kývl a pevně ji k sobě přitiskl. "Já tebe taky, Lori. A teď běž. A nezapomeň, že už je OBR pěkně rozpálený."

Vylezla z kokpitu na otevřený panel průlezu, trčící z trupu jako zakrnělé křídlo. Odsud to byl jen krátký skok na střechu budovy vedle. Na střeše se Lori ohlédla a jejich oči se naposled setkaly. Pak vyrazila k otevřeným dveřím.

Hned poté dopadla na nádvoří další salva raket a zdálo se, že jejich výbuchy otřásají samotnými základy Univerzity. Sotva se trochu rozptýlil prach, zvířený explozemi, objevil se před otevřenou bránou pár mohutných výhružných stínů. Proti světlejšímu dýmu Grayson snadno poznal jejich sražené masivní siluety. Byly to Lukostřelci a hnaly se na ně útokem.

Kuritovské velení musí chtít ukončit bitvu za každou cenu, pomyslel si. Kdyby byli jen trochu trpěliví, mohli zůstat venku a rozstřílet nás raketami na prach. Proč tolik spěchají?

Zkontroloval své zbraně. Oba vrhače byly plně nabity. S prsty na spouštích se zadíval na palubní monitory. Všechny

systémy byly připraveny. Vypálil z obou vrhačů a zasáhl vedoucího Lukostřelce, prodírajícího se oblaky prachu u brány. Úder těžkým OBRem otřásl, vyvedl ho z rovnováhy a přirazil na jedno z vyvrácených železných křidel vrat.

Grayson stiskl tlačítko nabíjení a odpálil lasery. Paprsky se setkaly vysoko na trupu zasaženého OBRa, těsně pod kokpitem. Současně zahájil McCallův Střelec palbu ze všech svých zbraní a střely jeho autokanónu neomylně nalezly místo, poškozené Graysonovými lasery.

Druhý Lukostřelec se protlačil okolo svého padlého druha. Vzduchem zasvištěly RDD a zaryly se do černé zdi hlavní univerzitní věže nad Střelcovou hlavou. Na hlavní barikádu dopadla lavina obrovských kusů betonu. Ležící povstalci se rozprchlí a snažili se najít lepší úkryt. Peklo na nádvoří nemohl obyčejný pěšák přežít déle než několik vteřin.

Lasice se přidala ze svého rohu a zaměřila se na druhého Lukostřelce téměř současně s Kondorem, ležícím nahoře na střeše. Tři proudy vysoce výbušných střel se setkaly na trupu sedmdesátitunového kuritovského OBRa a obalily jej bílým žárem explozí.

Zásobníky Marabuova autokanónu byly prázdné, ale stále ještě se mohl k ničení připojit svými lasery. Zelená světla na Graysonově ovládacím panelu zamrkala na znamení, že skončilo dobíjení vrhačů. Znovu vypálil, z maximální blízkosti. Z Lukostřelcova plochého rypce vytryskl gejzír do běla rozžhaveného kovu. OBRův kokpit dostal přímý zásah.

Lukostřelec se jako v parodii na zpomalený film pomalu zatočil a klesl. Zřít se na zem s rachotem, podobným dopadu zasaženého letadla. Z rozdrceného kokpitu stoupal hustý černý kouř. Vyšlehly plameny.

První Lukostřelec se udržel na nohou. Přikrčil se v otevřené bráně a vypálil ze všech svých raketometů. Stál příliš blízko na to, aby mohl své RDD zaměřovat, ale podařilo se mu trosky nádvoří proměnit v pekelný chaos. Laserové paprsky si propalovaly svítivé pruhy zvřeným prachem. Khaled pokropil poškozeného OBRa koncentrovanou dávkou z autokanónu a těžký OBR se dal vrávoravě na ústup.

Před bránou se objevily další stíny a prudce se zastavily. Zjevně zaváhaly při pohledu na hořící vrak Lukostřelce. V čele stál Gryf, těsně následovaný Vosou a Žihadlem. Gryfův vrhač částic plivl modrý blesk proti hlavní barikádě a Střelec, zasažený přímo do hrudi, o krok ustoupil.

Clay na Gryfa vyslal salvu RKD a tři z nich zasáhly kuritovský stroj do ruky. Gryf se otočil a okamžité palbu opětoval.

Lasici obklopil modravý plamen. Grayson se v otevřeném kokpitu hluboce předklonil a vyrazil s Marabuem kupředu. Gryfovy vrhače by dokázaly vážně poškodit všechny jeho OBRy. Gryf se obrátil ke Graysonovi a zarazil se. Grayson si vítězoslavně uvědomil, že jeho pilot musí být značně zmaten. Všechny nepřátelské OBRy nesly označení Rota A, Třetí úderný pluk... stejné jako jeho Marabu. Kuritovský warrior před sebou viděl, napůl ukrytého v kouři, OBRa svého velitele. A to jej stálo drahocennou vteřinu, kterou Grayson potřeboval.

Z mohutných Marabuových předloktí vyšlehl dvojitý blesk a udeřil do silného pancíře Gryfovy hrudi. V hluboké ráně zablikaly jiskřičky zkratů a vytryskl proud zelené chladicí tekutiny. Graysonovy lasery se zařizly do žhoucí jizvy a pletenec obnažených obvodů se začaly odpařovat. Gryf se pokusil otočit, ale elektrický rozvod selhal. OBRova kulovitá, hluboko mezi rameny posazená hlava pukla jako zralý kaštan. Grayson na okamžik zahlédl kuritovského warriora, zhrouceného ve svém pilotním křesle. Pak se odpálily nálože katapultu a křeslo zmizelo v nebi. Mrtvý trup Gryfa zůstal stát uprostřed brány.

Grayson obrátil Marabua k dalšímu útočníkovi, ale na poslední chvíli se zarazil. Z nohy Žihadla, zvedající se ke kroku přes vrak Lukostřelce, právě seskakovala drobná postavička v černém. Třaskavý pytel za kolenem vybuchl v obláčku drobných kovových úlomků a chladicí tekutiny. Noha dopadla na zem, koleno prasklo a kuritovský OBR se složil na Lukostřelcovy trosky.

Vosa, stojící za ním, máchla rukou, jakoby se snažila ukázat na komandos, přechájející od ní po rozbitém povrchu nádvoří. Z obrovských kulometů šlehal oheň a po zemi před ním se křivolace rozbíhaly gejzírkou explozí. Zpoza hromady kamení opodál vystoupila další černě oděná postavička. Voják se postavil čelem k zběsile střílejícímu OBRu a pečlivě zaměřil svou zbraň. Inferno zadunělo a přes Vosin trup se přelila vlna tekutého ohně. OBR ztuhl uprostřed kroku a stál tam jako plamenný sloup. Grayson si uvědomil, že si přeje, aby se pilot katapultoval, ale nestalo se. Žár Inferna musel zničit bezpečnostní obvody mechanismu katapultu.

Hořící Vosa a ležící vraky OBRů bránu naprosto ucpaly. Grayson využil nenadálé pauzy a zadíval se na přístrojovou desku. S výjimkou problému s otevřeným kokpitem nebyl Marabu vůbec poškozen. Teplota po častém používání vrhačů značně stoupla, ale ještě nedosahovala kritických hodnot. Moc se s těžkým OBRem nepohyboval a to značně pomohlo. Zacouval se svým strojem zpátky do podloubí, lemujícího celé nádvoří.

Neměl vysílačku, a tak si nemohl být naprosto jist, ale i ostatní OBRy Legie vypadaly nepoškozeně. Bitva na nádvoří se zatím vyvíjela v jejich prospěch. Čtyři nepřátelské OBRy ležely zničeny nebo těžce poškozeny u brány a nejméně dva další dole v tunelu. Věděl ale, že jim takové štěstí nemůže dlouho vydržet.

V kouři u brány se znovu cosi pohnulo. Ocelové ruce odhodily ke straně hořící vrak Vosy a čistily cestu pro další útok. Pak se objevil i zbytek OBRa a Grayson viděl, že je to Lukostřelec. Nedalo se však říci, jestli se vrátil ten poškozený nebo jestli je to nový stroj. Nádvořím se rozštěkaly autokanóny a zazářily paprsky laserů, ale OBR střelbu neopětoval. Sklonil se nad vrakem Lukostřelce a snažil se jej odtáhnout ke straně.

Grayson zahájil palbu ze svých vrhačů a laserů. Nemířil však na kuritovského OBRa, ale na zeď za ním. Po masivních hradbách se rozběhly praskliny a klenba brány se propadla. Na Lukostřelce dopadla lavina ohromných kamenů, ale bez viditelného efektu. Lasice s Kondorem se přidaly a celá hradba se začala hroutit. Střelec nepřestával na Lukostřelce střílet a podařilo se mu na několika místech prorazit silný pancíř.

Prach a padající kamení Graysonovi na chvíli zatarasily výhled, ale za troskami brány se pohyboval další stín.

Připosražený a rozložitý, prorazil si cestu vedle zasypaného Lukostřelce. S těmi dlouhými hlavními vrhači částic místo předloktí si jeho obrysy nebylo možné s ničím splést.

Palcát!

Lori spěchala chodbami, naplněnými dusivým kouřem, jejichž steny se chvěly v rytmu zběsilých výbuchů venku. Hlavní chodba zatáčela zpět do nitra budovy a Lori si byla jista, že vede do administrativního centra, shluku staveb okolo paty hlavní věže. Dostávala se čím dál tím hlouběji do univerzitního komplexu a dým s každým krokem houstl. Nepotkala nikoho, jen na zemi občas ležela krvavá hromádka - pozůstatky Modráků a kuritovců, kteří padli do rukou rozběsněnému davu osvobozených zajatců.

Musela se zastavit. Opřela se o zeď a rozkašlala se. Kudy dál? Náhle její pozornost upoutalo sténání a tlumený kašel. Pustila se za tím zvukem a spatřila ženu, plazící se po zemi. Zoufale se snažila dostat se z chodby, zamořené hustým kouřem. Lori měla již po prvním nádechu pocit, že jí hoří plíce. Oči jí rychle začaly slzet. Blízké dřevěné dveře se rozlétly dokořán a do chodby za lezoucí ženou vyšlehly plameny. Lori se v hrůze málem otočila, ale pak si všimla, že ženiny pohyby slábnou. Zachvátila ji panika. Chvilí nebyla schopna jediného pohybu, ale nakonec se přinutila vykročit. Musí jí pomoci.

A zjistila, že to dokáže. Při výslechu v cele č. 6 se v ní něco uvolnilo. Uvědomila si to, když znovu ucítila lásku ke Graysonovi. Celá řada věcí jí náhle byla jasná.

Neměla strach z ohně, ale z pocitu bezmoci, který poprvé zažila tu noc, kdy zemřeli její rodiče. Hrůza z toho, že se něco stane, a ona nebude schopna nic udělat, nikoli strach z ohně... nebo z Graysona, to byla ta bariéra, která jí uvnitř rozdělovala. Tento její děs byl dohnán do krajnosti, když ji Nagumův vyšetřovatel přivázal nahou ke stolu, zapálil pochodeň a s úsměvem se k ní blížil... Ale Grayson přišel... a ona mu pomáhala bojovat. Bylo jí, jako kdyby se před ní po dlouhé době otevírala brána vězení. Pocit vnitřního odcizení zmizel.

Snažila se dýchat povrchně. Doběhla k ležící ženě. Plameny již dosahovaly až k nim. Přehodila si jednu její ruku přes rameno a pokoušela se ji odtáhnout pryč. Po chvíli kouř zhoustl natolik, že byla nucena si kleknout na všechny čtyři. Přetáhla si ženu přes záda a vlekla se směrem, o kterém jí instinkt napovídal, že by mohl být správný. Takhle nízko u země nebyl kouř tak strašný.

Instinkt ji nezklamal. Dveře vedly na verandu. Lori padla na hromadu trosek a lapala po dechu. Žena vedle ní se pomalu probírala. Byla to Sue Ellen. Nezraněná, ale vyčerpaná a omámená. Kombinězu měla potrhanou a ruce až po lokty umazané od krve.

Za kamennou barikádou pokračoval souboj obrněných gigantů a rachot jejich zbraní zněl jako bouře.

Palcát velitelské falangy Roty A Třetího úderného pluku, silný a sebejistý, se prodral kolem hořících vraků a vykročil na nádvoří. Bannockburn pálil ránu za ranou do masivní hrudi. Zezadu se k němu přidala Clayova Lasice a skrápěla mu bílým ohněm bok. Za Palcátem na nádvoří pronikly další OBRy - Lukostřelec, Jestřáb, Vosa.

Ohlušující výbuch Graysona málem uškrtil v bezpečnostních pásech jeho pilotního křesla a modravý plamen mu olízl nahou paži. Obrátil Marabua čelem k nové hrozbě. Z ústí podchodu, vedoucího k tunelu, se dral Lukostřelec, následovaný Jennerem a párem Žihadel. Průvod uzavírala Vosa a těžce napadala na jednu nohu, kterou jí zasáhl traskavý pytel hlídkujícího protiOBRího týmu. Těch pár obránců však nemohlo v žádném případě zabránit rozhodnému útoku tolika OBRů.

Grayson vypálil z obou vrhačů a modrý blesk přejel vůdčího Lukostřelce a Jennera za ním. Na výztuhách otevřeného kokpitu zazvonily kulky z kulometu a Grayson rychle vycouval z jejich palebného pole na nádvoří. Palcát si jej okamžitě všiml. Dvojitý modravý blesk zasáhl Marabuovy nohy a Grayson zařval, když mu žár výbuchu spálil tvář. Křičel bolestí, ale opětoval palbu. Na Palcátově pancíři zazářila miniaturní slunce výbuchů.

Nádvoří bylo náhle plné bojujících OBRů. Clayova Lasice se bila tělo na tělo s kuritovským Lukostřelcem. Graysonův ukořistěný Marabu a McCallův Střelec stáli zády k sobě na vrcholku hořící hlavní barikády. Nepřátelské OBRy se blížily ze dvou stran. Kondor ze svého postavení na střeše sázel jednu ránu za druhou do pokrouceného pancíře Palcátova trupu. Nad bitevní vřavou zazněl nový zvuk a cosi těžkého spadlo shora na Marabuův otevřený kokpit. Grayson se vydešeně zadíval nahoru. Hlavní univerzitní věž byla v plamenech a z oken až do poloviny výšky stoupal kouř.

Další hořící kus se roztrhl o nádvoří. Ten oheň, pomyslel si Grayson. Ten oheň dole ve sklepě! Musel se jim vymknout z rukou. Vzpomněl si na všechna ta dřevěná ostění a trámy ve stropech. Teď už musí hořet celá věž. Celá Univerzita nám shoří nad hlavami a my jsme si toho ani nevšimli!

Kuritovské OBRy zaútočily.

Tollen Brasednewic počítal, že stovku svých nejvěrnějších chlapů, se kterými začínal, odvede co nejdříve do Uppsalských hor a bude pokračovat ve svém boji s kuritovci. Ale neodešel. Naslouchal na Lišším ostrově dunění vzdálené bitvy, sotva slyšitelnému přes kvílení pralesních chirimsimů. Slova, která si s Graysonem vyměnili, jej stále pálila... to ponižení jej stále pálilo... Ale kde byla pravda?

Odmítl pomoci pro svou uraženou hrdost, ale i z mnohem praktičtějších důvodů. Povstalecká armáda - muži a ženy mimo jeho původní malou jednotku - jej už nebudou následovat, ne poté, co ho ten žoldácký cizinec veřejně kritizoval. Hluboko uvnitř se však sám sebe ptal, jestli jej mnohem více nerozčílilo prozrazení jeho vztahu k Carlottě. Teď za ním nepůjdou ani Staré rodiny ani imigranti.

Opravdu ne? A je to věc cti... nebo obavy z toho, co by zjistil, kdyby je vyzval? Pravda byla, že prostě nevěděl, jestli jej někdo z povstalecké armády uposlechne, když vydá rozkaz k útoku na Regis.

Jeho vztek na Graysona Carlylea už nebyl tak důležitý. Když zvuky bitvy ještě zesílily, shromáždil svou původní jednotku a rozkázal jim připravit vznášedla. Pojedou na jih, do Regisu, nikoli na sever.

Hlavní tělo povstalecké armády zmateně vyčkávalo již od chvíle, kdy se mezi vojáky začaly šířit zprávy o akci komanda Šedé smrti. Velitelé jednotlivých praporů netušili, co mají dělat. Dokonce i verdandské OBRy, vedené Rolfem

Montidem, se pouze shromáždily na okraji Kotliny. Bez jasných rozkazů nebo silného vůdce byli bezmocní.

Když se kolem nich přehnal Brasednewic ve velitelském vznášedlu, vydal Montido rozkaz. "Všechny jednotky... za nimi!" A Svobodní verdandští jezdci se vydali na Regis.

Okraje města dosáhli v okamžiku, kdy byly OBRy Šedé smrti zatlačeny ze svého postavení před továrnou do tunelu. Brasednewic vyštěkl rozkazy na povstalecké bitevní frekvenci. Nemohli si dovolit otevřený útok na hradby Univerzity. Místo toho armádu rozdělil na dva oddíly a každý vyslal k jiné bráně v městských hradbách. S trochou štěstí se alespoň jednomu z nich podaří probít se dovnitř a zapojit se do boje na nádvoří.

Montidův Derviš rozrazil bránu, kterou Brasednewic určil pro svůj oddíl a Modráci i hnědokabátníci za ní se rozprchlí všemi směry.

"Cesta je volná," zvolal Brasednewic. "Jedem!"

Vznášedlo s kvílením vyrazilo k bráně. Přes oblaka dýmu za ní Brasednewic zahlédl davy lidí, útočících na uniformované vojáky.

Graysonovy vrahače znovu zasáhly Palcát doprostřed hrudi a OBR zastavil v půli kroku. Khaled zaútočil Kondorovým laserem a z Palcátova pancíře se trhaly doběla rozžhavené cáry kovu. Sedmdesátitunový kuritovský OBR zaváhal, pak zdvihl pravou ruku a zamířil vraha z patnácti metrů přímo na Graysonův kokpit.

V hluboké ráně na OBRově hrudi se zablesklo. Drakonický warrior nemůže střílet! Řídící obvody jeho zbraňových systémů shořely a on nemůže střílet! Kuritovec pokračoval ve svém pohybu a zdvihl vraha nad hlavu. Jeho záměr byl naprosto jasný. Použije těžkého předloktí jako kyje.

Graysonovi se motala hlava bolestí a ztrátou krve, ale naposledy zoufale stiskl spoušť. Modře se zablýsklo. Na Palcátově poškozené hrudi vyrostla ohnivá koule a OBR se zapotácel. Pak padl dozadu jako neživý, pokroucený vrak. Grayson vítězně zavýskl, ale triumfální pokřik mu odumřel na rtech, když jeho pohled padl na trosky hlavní brány. Na nádvoří se hmulá další jednotka OBRů s kuritovskými výsostnými znaky. Byla to nejméně celá další rota, všechny OBRy čerstvé, nepoškozené a připravené k boji.

Jeden z nich, Jenner, vypálil salvu raket. Strašlivý výbuch otřásl Marabuovým trupem. Grayson se přikrčil, když kokpitem zasvištěly rozžhavené střepiny. Překvapeně se zadíval dolů a viděl, jak se mu z ruky a boku valí krev. Teď si přál, aby měl funkční vysílačku. Bylo by krásné říct "A je to," nebo "Bylo mi potěšením bojovat na vaší straně," nebo nějaké další klišé, které by mohl warrior v podobné chvíli použít. Přál si, aby mohl ještě spatřit Lori. Řekla, že ho miluje! Chtěl by... Nízko nad Marabuovým kokpitem se přehnala trojice raket, čtvrtá zasáhla OBRovu nohu. Stroj se divoce zakymácel. Grayson zápasil s řízením, ale OBR nereagoval. Z přístrojové desky zsršely jiskry a rozblíkala se rudá světla, upozorňující na kritické přehřátí, poškození řídicích systémů, selhání zbraní...

Po celém městě se Verdandané přidávali k boji. Deset let bezmocně pozorovali, jak jejich zemi svírá ocelový spár Kuritů. Bitva, zuřící ve staletých zdech jejich Univerzity, v nich však protřhla hráz bojovému šílenství. Modráci před valícím se davem zahazovali zbraně a dávali se na útěk. Kuritovští vojáci se chovali úplně stejně. Jen pár jich zahájilo zběsilou palbu. Dav se přes ně přelil a roztrhal je na kusy.

Dav sbíral zbraně z chodníků a kroutil je mrtvolám ze zakrvácených prstů. Falanga kuritovských OBRů, spěchajících k Univerzitě, zastavila, když se před nimi objevilo čelo davu, zaplavujícího Univerzitní náměstí a zamířilo k postavení kuritovců jižně od hlavní brány. OBRy se otočily a zahájily palbu z kulometů a laserů. V davu se otevřely dlouhé krvavé brázdy. Stovky a tisíce řvoucích civilistů však pokračovaly ve svém útoku a proběhly pod nohama bezmocných OBRů.

Kuritovští vojáci po celém městě náhle zjistili, že bojují v malých, izolovaných skupinkách. Regiská milice se vytratila a počet lidí v ulicích neustále narůstal. Vzduchem zasvištěly lahve naplněné olejem a benzínem. Nohy OBRů zahálil hustý černý dým. Kuritovské stroje se otočily a razily si cestu směrem od Univerzity. Na napůl řvané dotazy velení ve vysílače jejich warriorů odpovídali, že ulice města jsou ztraceny a že ustupují.

V ulici o dva bloky dál na východ se srazily s povstaleckými OBRy. Tři z drakonických pilotů se rozhodli, že nejlépe naplní záměry Kuritovců na Verdandi, když zaujmou pozice mimo město... pěkný kus od města, lépe řečeno. Čtvrtý pilot zůstal na místě a jeho Orion hořel jasným plamenem. Drakoňanovy mrtvé ruce stále ještě svíraly řídicí páky.

Kuritovské OBRy i pěchota se stahovaly z celého Regisu. OBRy se nikdy necítí dvakrát dobře při boji v úzkých uličkách a zfanatizovaný dav hrozil lynčovat všechny nalezené hnědokabátníky.

Karta se obracela.

Nádvoří podivně ztichlo. Grayson si chvilku myslel, že ohluchl, protože byl příliš dlouho vystaven palbě těžkých zbraní. Pak si uvědomil, že slyší hukot plamenů, obklopujících vrak Palcátu jen několik metrů před ním. Jenner i ostatní čerstvé kuritovské OBRy tu ještě byly, ale otáčely se... A dávaly se na ústup!

Proč?

Snažil se dosáhnout na hlavní vypínač OBRových systémů a poprvé se pořádně zadíval na svou ruku, třesoucí se, pokrytou nánosy zaschlé krve. Náhle ucítil i teplo, strašlivý žár Marabuova rozpáleného pancíře. Při každém nádechu ho pálily plíce. Tvář a obnažené ruce měl ošklivě popálené a rány začínaly děsivě bolet. Pak se konečně projevil příznak šoku, dlouho držené na uzdě jeho železnou vůlí, a propadl se do milosrdné tmy.

O pár minut později jej Ramage pomáhal vyprostit z rozbitého Marabua. Vedle seržanta stál začouzený Tollen Brasednewic a vítězně se usmíval.

Svobodní Verdandští jezdci dorazili v pravém slova smyslu na poslední chvíli.

kuritovské výsadkové lodě třídy Leopard. Povstalecké síly jim v přistání nijak zabránit nemohly, protože kosmodromi nadále hlídalo několik rot drakonických OBRů a velké množství pozemních jednotek. Ve dnech následujících po bitvě o Regis proudily na kosmodrom desítky tisíc kuritovských pěšáků ze základen po celé Verdandi. Vedle přistávací plochy vyrostlo celé stanové městečko a spěšně vybudovaná opevnění okolo kosmodromu se hemžila zachmuřenými kuritovskými vojáky.

Kuritovské OBRy byly všude, jejich počet stále ještě mnohonásobně převyšoval povstalecké síly. Všem bylo naprosto jasné, že jediný rozhodný úder drakonických falang by dokázal zničit Regis do základů a vypálit všechna městečka a vesnice mezi Jižní pouští a Silvánskou kotlinou. Ale kuritovci se nehýbali. Celá planeta se obrátila proti nim a vojáci i warrioři se teď báli opustit bezpečí dobře střezového kosmodromu.

Ale ani Verdandané si nemohli dovolit rozhodující útok. Vítězné povstalecké síly byly roztroušeny po celé planetě, špatně vybavené, hladové a bez velitele. Co víc, většina oslavovala vítězství završení kruté války, která se táhla po dva Verdandské roky a obávala se, že by další boj skončil špatně.

Ani jednomu z mladých mužů a žen, vojáků povstalecké armády, která obklíčila kuritovské veterány na kosmodromu, se nechtělo zemřít právě teď, kdy bylo konečné vítězství na dosah ruky. Jestli se jim podaří zbavit se nenáviděných okupantů vyjednáváním, tím lépe. Jestli ne, ať si klidně sedí, kde jsou a pomalu umírají hladem a nemocí, které se již v jejich řadách začínaly šířit. A když se jim taková smrt nebude líbit, ať klidně zaútočí na postavení Verdandských jezdců a zemřou v palbě povstaleckých zbraní.

"Svobodu nebo smrt," je velkolepá fráze, ale ve skutečnosti tak končívá jen málo válek. Dříve či později se zúčastněné strany rozhodnou vyjednávat.

Několik dní po přistání výsadkových lodí se zdvihl jeden z Leopardu a zamířil k Verdandi alfa. Když se vrátil, nesl na palubě samotného admirála Koda. Kodo se stal novým vrchním velitelem kuritovských sil na Verdandi. Dokud se nepodaří vypátrat záhadně zmizelého Naguma, patřil mu podle protokolu i titul generálního guvernéra.

Začínalo to vypadat, že se z Verdandi stává nová křižovatka mezigalaktické dopravy. Tři dny po Kodově příletu se na zenitovém bodu skoku Nornu materializovala flotila. Totožnost nově přichozích odhalila krátká radiová konverzace. Byla to První Tamarská flotila, s desítkami bitevních a výsadkových lodí a dvěma pluky OBRů ve službách Lyránského svazu. Se vznešenou společností přilétl i starý nákladní hvězdolet Chlouba. Jeho výsadková loď Deimos dosedla krátce poté na letištní plochu pod univerzitními hradbami. Na palubě byl kapitán Tor s pěti dalšími OBRy a menší armádou nových rekrutů pro Legii.

Grayson měl obě ruce tlustě zafačované, ale cítil se již natolik dobře, že se s Torem setkal u rampy výsadkové lodí, ve stínu ohořelé univerzitní věže. Tor se při shledání s Graysonem držel trochu zpátky, aby mu ještě nezhoršil zranění, ale vše si vynahradil, když se vítal se seržantem Ramagem a Lori.

"Udělal jsem to přesně tak, jak jsi navrhoval ve své zprávě," řekl Graysonovi a široce se usmál. "Chvilí to sice trvalo, ale nakonec se mi podařilo přesvědčit velvyslance Steiner-Reese, že se na Verdandi děje něco moc zajímavého. Vzorky vanadu na něj sice moc nezapůsobily, ale nakonec jsem ho zmákl."

"Steiner-Reese?" Ramage měl oči navrch hlavy. "To není příbuznej..."

Tor se rozesmál. "Ale je. Dokáže udivujícím způsobem proplouvat vodama nejrůznějších byrokratických nařízení a nakonec se mu podařilo protlačit mě až na samotnej Tharkad!"

Grayson hvízdal. Tharkad je hlavní planeta Lyránského svazu. Ani ve svých nejdívočejších představách se neodvažoval doufat, že by se jeho žádost dostala tak daleko.

"Tharkad..." řekl Grayson. "Ty ses dostal až do hlavního města?"

"Jó. Měl jsem slyšení přímo u Archona."

"Setkal jste se s Katarinou Steinerovou?" zeptala se Lori otupěle.

"Večeřel jsem s ní," řekl Tor a zamrkal. "Je sice pravda, že tam bylo ještě pár tisíc dalších hostů, ale pak jsem s ní hovořil v Nejvyšší radě. Řekl jsem jim, cos mi napsal ve své zprávě, Grayi... že mají Verdandáni příležitost si vybojovat nezávislost, ale potřebovali by trochu pomoci zvenčí. Když jsem jim vyložil tvou analýzu zdejšího nerostného bohatství, sebrali se a utekli někam, kde takovýhle typy řešívají otázky života a smrti. Trvalo jim to tři tejdny, ale nakonec se rozhodli, že vyšlou menší výpravu. První Tamarská flotila teď kotví na zenitovém bodu skoku. Vsadil bych se, že teď, když vědí o přítomnosti Lyránců, jsou zbývající kuritovci trochu nervózní."

"Jejich vrchní velitel přistál před třemi dny," řekl Grayson. "Řekl bych, že přítomnost Lyránské flotily trochu... eh... ovlivní výsledky mírových jednání."

"Mírová jednání?" řekl Tor. "Verdandané vyjednávají s Draky o míru?"

"Už mají války plné zuby, Rame, a příliš se jim nechce útočit na kuritovská postavení." Pokrčil rameny a zahleděl se k severu. "Viděl jsem ty jejich opevnění a nemůžu říct, že bych se jim divil."

Tor zavrtěl hlavou. "Jen jsem si vzpomněl na toho chlapa z Revoluční rady, jak byl zoufale proti každému vyjednávání s Draky. Jak von se jenom jmenoval?"

"Devic Erudin." Ramage se rozesmál. "Věřte mi nebo ne, ale Erudin je jedním z členů týmu vyjednavačů. Bude zajímavý sledovat, na čem se asi dohodnou."

Grayson se usmál. "Zajímavé? Myslím, že jsi našel to správné slovo, Rame. Ale ať se stane cokoli, nás se to už netýká."

## EPILOG

Kapela nově založené Svobodné verdandské legie hrála břeškný pochod. Řady vojáků v zářících uniformách se postavily do pozoru a řízně zdvihly své pušky k pozdravu. Za řadami mužů se tyčily řady OBRů. Všechny byly nově natřeny a opraveny, ale přesto na nich byly vidět stopy nedávného drsného zacházení daleko výrazněji, než na tvářích

mladíků vpředu. Příslušníci verdandské armády stáli podél celého Skandinávského bulváru od univerzitní Brány hrdinů až k letišti, kde čekaly dvě výsadkové lodě Legie s rampami připravenými k nástupu posledních pasažérů. Přehlídka, řečnění a předávání medailí a dalších poct zabralo téměř celý minulý den, celý večer a většinu rána. Grayson vypadal velkolepě ve své nové šedivé uniformě, kterou mu darovali regisisté občané. Na prsou jej tížil těžký zlatý řád Verdandské hvězdy. Měl pocit, že jestli bude ještě jednou muset opětovat vojenský pozdrav, upadne mu ruka. Bandáže mu sundali teprve před týdnem a kůže na pažích byla ještě jemná a citlivá. Jako poslední míjeli elitní komanda, vycvičená Ramagem. Davy stále ještě tleskaly Verdanským jezdcům, když se od hloučku na tribuně oddělil Tollen Brasednewic se svou ženou a vykročil ke Graysonovi. Za nimi se táhla menší armáda asistentů a sekretářek. Přestože oba měli civilní šaty, Grayson cítil, že si představitelé nové verdandské Občanské rady zaslouží vojenský pozdrav. "Občane radní," řekl formálně a usmál se. Pak se otočil a dvorně se uklonil Carlottě Brasednewicové. "Carlotto, změna vašeho muže z povstaleckého generála v hlavu státu proběhla nad očekávání hladce. Hlavně díky vám, myslím." Carlotta se měkce usmála a Grayson si uvědomil, že v jejích očích marně hledá ten otupělý výraz, který měla v minulých týdnech. Našli ji mezi těmi nejotřesnějšími případy, které zachránili z vězení pod hlavní věží. Byla v hlubokém šoku a lékaři se báli, že už se nikdy nevzpamatuje. Čas strávený s Tollenem jí však hodně prospěl, třebaže v jejím výrazu i nadále přetrvávaly stopy dávné bolesti. Grayson byl rád, když v jejích očích spatřil něhu. A snad i zárodek budoucího míru. "Jsme vám nesmírně zavázáni, kapitáne," řekl Tollen. "Naše nabídka stále platí. Můžete zůstat tady a pomoci nám vybudovat novou armádu. Potřebujeme lidi, jako jste vy." Grayson zavrtěl hlavou. "Vy to dokázete také, Tollene." Kývl k vyrovnaným řadám bývalých povstalců. Většina z nich byly ještě téměř děti. Jen oči měli staré. V přední řadě Verdandů uviděl známou tvář. Sue Ellen našla své místo tady. Odmítla mu říci, co se stalo po jejich rozchodu v univerzitní věži, a Grayson cítil, že se v ní něco navždy změnilo. Sue Ellen nebyla schopna s Graysonem vůbec mluvit a tak se se svým rozhodnutím svěřila Lori. Na Lořino naléhání pak Grayson propustil Sue Ellen ze služeb Legie šedé smrti. Nevěděl, jaké tajemství před ní Kleinová skrývá, ale věřil Lořinu úsudku. Kleinová pak okamžitě vstoupila do služeb Svobodné verdandské flotily. Flotila sice zatím neměla žádné lodě, ale uvažovaný nákup dvou starších nákladních hvězdoletů od Lyránců měl brzy situaci radikálně změnit. Sue Ellen se ochotně ujala úkolu vybudovat ozbrojenou složku flotily. Grayson byl velice potěšen. "Čekají vás teď jiné bitvy, politické," pokračoval. "Povím vám jen jedno... nezapomeňte, co jsem vám říkal minulou noc. Snadno se může stát, že u konferenčního stolu ztratíte, co jste získal na bitevním poli." "Budu si to pamatovat," řekl Brasednewic, ale Grayson pochyboval, jestli jeho slova vůbec dokáží něco změnit. Admirál Kodo požádal o mír. Nic jiného ten váhavý mužik ani udělat nemohl. V táboře kuritovců se rozmohly nemoci a jeho muži naprosto ztratili chuť bojovat. Drakonické posádkové pluky byly ve strašlivém stavu. Graysona by moc zajímalo, za jak dlouho budou opět bojeschopné. Věděl, že válka dokáže vojáka poznamenat na duši daleko více než jakákoli zranění. Za další dva dny se situace pořádně zkomplikovala, když se na zenitovém bodu skoku objevila Lovkyně, vlajková loď vévody Ricola, doprovázená Pátou flotilou Sjedenocného Drakonisu. Souboje hvězdoletů jsou v jednatřicátém století velice řídké, protože skoková loď je příliš drahocenná a vzácná, aby kdokoli riskoval její ztrátu v bitvě. Situace na Verdandi byla napjatá. Obě flotily se vznášely na bodu skoku jen pár desítek tisíc kilometrů vedle sebe a udržovaly opatrné ozbrojené příměří. Mezi Tharkadem a Lúthienem totiž nebyla vyhlášena válka. Ricol dlouho hovořil s admirálem Kodem, ale výsledek jejich jednání každý tušil. Pokud Ricol nechtěl zahájit novou invazi na Verdandi, tentokrát ale za přímé asistence Lyránské flotily a OBRů, musel přijmout mírovou smlouvu, kterou Kodo podepsal. A přesně to vévoda nakonec učinil. Jakmile skončila mírová jednání, začal odsun kuritovských jednotek z planety. Verdandi byla opět svobodná a nezávislá. Nezávislost s sebou však nepřinesla mír. Drakoňané s sebou odmítli vzít byt' jediného verdandského Loajalistu. Jednoduše je opustili. Povstalci mír uzavřený s Kodem rozhodně nevztahovali na Loajalisty a Modráky. Po celé Verdandi, i v těch nezapadlejších vesničkách, na pralesních stezkách i horských samotách pokračovaly masakry. Vypukla bratrovražedná válka a nezdálo se, že by ji někdo byl schopen nebo ochoten zastavit. Když naslouchal Brasednewicovým zprávám o pokračujících jatkách a při pohledu na bolest v povstalcově předčasně zestárlé tváři, si Grayson vzpomněl, že jeho bratr byl Loajalista. Vypadalo to, že válka na Verdandi nikdy neskončí. Rozhovory mezi Verdandany a cizinci se táhly. Lyránci přilétli jen proto, že se od Tora dozvěděli, že by jim intervence mohla zajistit koncesní práva na těžbu verdandských těžkých kovů. Ze stejného důvodu na planetu přilétli i kuritovci. Přilet Lyránců byl jediným důvodem k Ricolovu rozhodnutí, že další vojenské akce na Verdandi by byly přinejmenším bláznivé. Velvyslanec Steiner-Reese na palubě lyránské vlajkové lodi měl pocit, že Verdandská vláda dluží Svazu těžní práva na několik dolů v Jižní poušti. Ricol se svou válečnou flotilou také zůstal. Přestože vévoda formálně vyhlásil nezávislost Verdandi na Sjedenocném Drakonisu, neopomněl rychle dodat, že doly a těžní zařízení v Jižní poušti stále ještě patří Sjedenocnému Drakonisu a jejich zabavení by si vykládal jako akt války. Konec konců Verdandané sami se o své nerostné bohatství nikdy nezajímali. Zcela jistě se nějak dohodnou, řekl vévoda. Na přetřes přišla i kuritovská základna na Verdandi alfa. Lúthien rozhodně nehodlal darovat toto nesmírně drahé zařízení nezávislé planetě, která ještě ke všemu nemá ani jednu vlastní loď. Jak mohou Verdandané prohlašovat nárok na svůj měsíc, když se na něj ani nedokáží dostat? Na to odpověděli Lyránci, že jim bude ctí pomoci Verdandi s vývojem vlastní technologie mezihvězdných letů. Za

drobný ústupek tedy. Koncese na důl Skovde by pro začátek stačila...

Grayson Brasednewicovi nevysvětlil svůj hlavní důvod k odletu z Verdandi. Báł se, že Verdandští představitelé, opíli svými úspěchy na poli mezihvězdné politiky, prodají vbrzku svou těžce vydobytou nezávislost. Muži i ženy, kteří bojovali a umírali na Lišším ostrově, na okrajích Kotliny a v bitvě o Regis, budou rychle zapomenuti pod nadvládou jedné ze dvou největších mocností v celé oblasti: Lyránského svazu nebo Sjedenocného Drakonisu.

A Grayson nechtěl vědět, která mezigalaktická říše se stane novým pánem Verdandi. Vzpomínka na lidi, na kterých mu záleželo - Pitera, Jalega, stovky statečných verdandských bojovníků za svobodu - byla ještě příliš čerstvá. Lepší je zúčastnit se pár přehlídek, přijmout nějakou tu poctu a vyznamenání, naposled zasalutovat politikům a přátelům warriorům a pak vzhůru... kamkoli.

"Přišel čas odejít, Tollene."

Brasednewic napřáhl ruku. "Velice si vážíme všeho, co jste pro nás udělal, kapitáne. Dlužíme vám... za všechno."

Carlotta přikývla. "To je pravda, kapitáne. Kdybyste si to někdy rozmyslel..."

Grayson se usmál. "Budu na to pamatovat. Přeju vám... i vaší planetě... hodně štěstí." Znovu zasalutoval a dirigent vojenské kapely si to vyložil jako pokyn ke spuštění dalšího pochodu, tentokrát mnohem staršího, který si Verdand'ané vybrali jako svou hymnu. Grayson začal sestupovat z pódia. Před ním se tyčil Phobos, nahrubo opravený v docích regiského kosmodromu. Vedle něj stál Deimos a obě lodi měly spuštěny nakládací rampy. Kapitán Tor se před dvěma dny vrátil na palubu Chlouby a připravoval hvězdolet ke skoku. Obě lodě od té doby pilně převážely muže a ženy a materiál zpět na nákladák. Všichni techové Šedé smrti, warriori i OBRy se již vrátili na Chloubu nebo čekali na palubě Phobosu.

Výplatní listina Legie vzrostla. Přihlásili se mnozí dobrovolníci z řad Verdand'anů, včetně mladé příslušnice komand, Janice Taylorové, která vystoupila ze Svobodných jezdců, aby se mohla připojit k Legii. Graysonovi techové s sebou vzali i celou řadu OBRů, ukořistěných na bitevním poli od kuritovců, které jim darovala vděčná Občanská rada.

Graysonův Marabu byl teď plně funkční, s opraveným krytem kokpitu. Lořinu Cikádu nahradil Kondor, ten samý stroj, se kterým začínal Grayson na Trellwanu.

"Nemohu přeci," žertoval, "nechat svého prvního důstojníka pobíhat bez OBRa, že? To by nebylo vhodné!"

Lori a Ramage na něj čekali dole pod tribunou. Lori přejela prstem jeho Verdandskou hvězdu a usmála se. Ramage zasalutoval a připojil se s gratulacemi. Grayson se naposledy ohlédl na uniformy okolo a mladé tváře verdandských vojáků a tiše se pomodlil, aby si dokázali udržet, co tak těžce vybojovali.

Pak mu Lori vsunula ruku do dlaně a všichni tři vykročili bok po boku k čekajícímu Phobosu. Grayson věděl, že on si to, co tak těžce vybojoval, podrží. Navždy.